

343.259
ΜΡΡΟ

Μηούριος, Παναγιώτης Ν

Η Πυροφυλακή ως εθελουσία
ως κράτος.

Ἐλευθεριώδων γράμματα .1912

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ & ΚΡΗΤΗ,

1912

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΑΝ. Ν. ΜΠΟΥΡΙΚΟΥ

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ
ΩΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΜΕΝΟΝ
ΛΕΥΚΩΜΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

1912

ΥΠΟ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΜΠΟΥΡΙΚΟΥ
ΛΟΓΙΣΤΟΥ ΤΗΣ "ΑΣΤΡΑΠΗΣ,"

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ & Π. ΔΕΛΗ'

8—'Οδός Πραξιτέλους—8

348.1

Η ΧΡΟΦΥΛΑΚΗ

32

ΣΥΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΟΜΟΤΑ

ΛΕΥΚΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1912

1912

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

1912

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

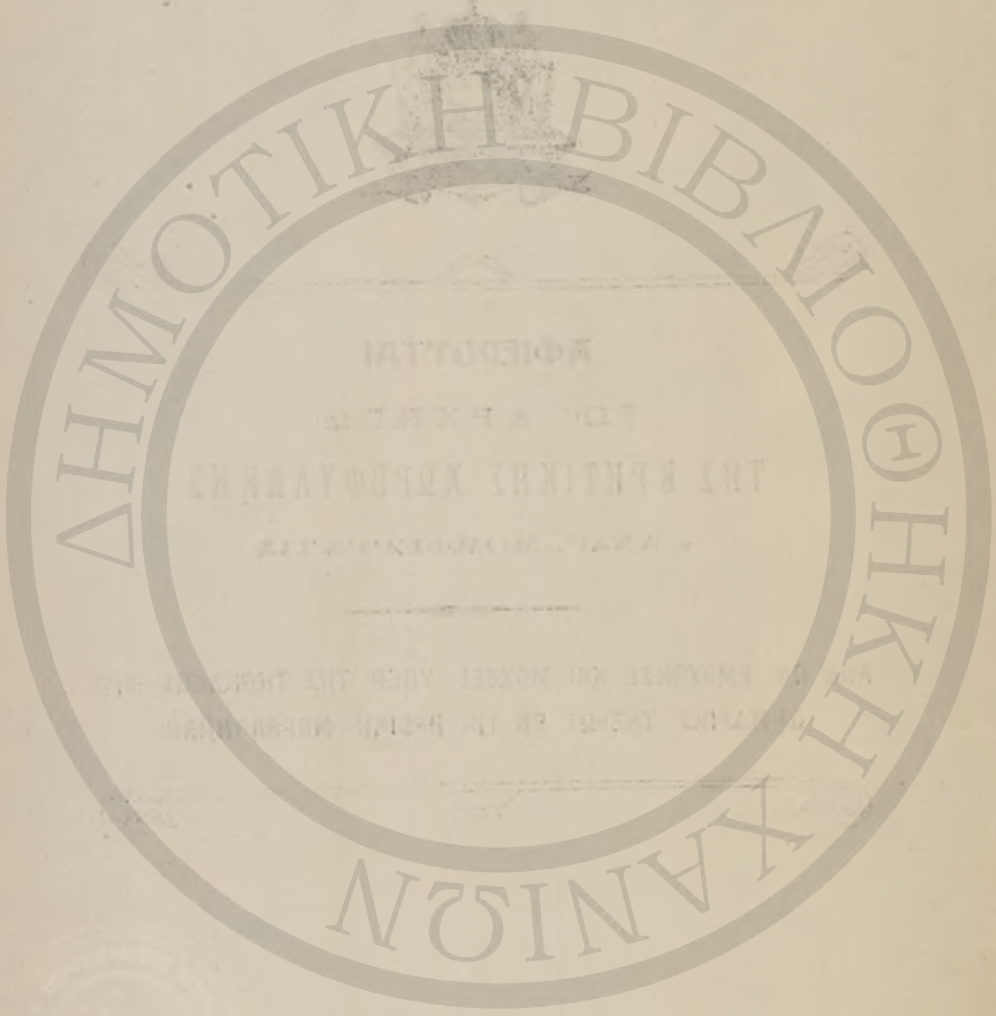
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 — ΧΑΝΙΩΝ —
 Αριθ. αρεθ. 7654
 Χρονολ. Εισαγ. 17.3.1959
 Είδος: α. χαρτ. β. γ. πορτ.
 Αριθ. 343.259 / Μ.Π.Ο.

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
 ΤΩ ΑΡΧΗΓΩ
 ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΙΑΣ
 κ. ΑΝΔΡ. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΩ,

ΑΝΘ' ΩΝ ΕΜΟΧΘΗΣΕ ΚΑΙ ΜΟΧΘΕΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΗΡΩΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΩ,

12-2-1921

ΑΠΟΡΡΙΠΤΑΙ

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΤΗΣ ΕΡΗΤΙΚΗΣ ΧΡΕΩΣΤΑΡΧΙΑΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

ΑΝ ΤΟ ΕΜΠΛΕΚΤΟ ΚΑΙ ΜΟΧΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΤΡΟΠΗ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΡΗΤΙΚΗΝ ΤΕΡΕΤΗΝ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΤΙΚΗ ΜΕΤΡΗΣΕΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
Συνταγματάρχης του Πυροβολικού
ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΙΤΥΣΥΔ) - ΕΠΙΜΕΛΕΤΗΡΙΟ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ἐκδοὺς πρὸ ἔτους τὸ «Λιύκωμα τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ τυχὼν μεγίστης ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καθήκόν μου ἀπαραίτητον θεωρῶ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ τοῖς ἐκφράσω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ὑποστήριξίν των, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ζητήσω παρ' αὐτῶν συγγνώμην διὰ τὴν ἀτέλειαν αὐτοῦ, καθ' ὅσον παρὰ τὴν θέλησίν μου ἔξεδόθη τὸ Λεύκωμα πολὺν προσκαίρως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐργασία πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο διότι πολλοὶ τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀδημονοῦντες διὰ τὴν ἔκδοσιν μὲ παρεκάλεσαν ἐπανειλημμένως ὅπως ἐπισπεύσω ταύτην.

Κατιδὼν τὴν ἀτέλειαν ταύτην καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως χάριν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον τοσαύτας ὑπηρεσίας ἔχει παράσχει μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Κράτος καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν τήρησιν τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας, νὰ ἐκδώσω βιβλίον ὅσον οἶόν τε τέλειον, προέβην ἤδη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνά χειρας βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡ Χωροφυλακὴ ὡς Ἀστυνομία τοῦ Κράτους**» δι' ὃ κατέβαλον πολλοὺς κόπους ὅπως συλλέξω τὴν δέουσαν ὕλην χρησιμοτάτην διὰ τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

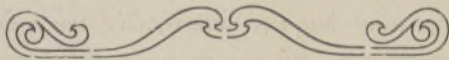
Ἡ **Ἡ Χωροφυλακὴ ὡς Ἀστυνομία τοῦ Κράτους** εἶναι ἀληθὲς κάτοπτρον τῆς δράσεως καὶ ἐπιτυχίας τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἀστυνομικοῦ συστήματος· διὰ τοῦ βιβλίου δὲ τούτου καταφαίνεται ὁπόσον ἄδικος ἦτο ἡ

κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπίθεσις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἡ ἐνέργεια ὅπως ἡ τήρησις τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐπίσης ἔκρινα ἀπαραίτητον ὅπως ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ συμπεριλάβω καὶ τὴν Κρητικὴν Χωροφυλακὴν ἣτις οὐχὶ ὀλιγότερον τῆς Ἑλληνικῆς ἔχει προσφέρει ἀρκετὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν δεινοπαθῆ Κρήτην προστατεύουσα τὴν ζωὴν καὶ τηρήσασα ἀπόλυτον τάξιν κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐξεγέρσεις τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων του.

Ἐν τέλει ἐλπίζω ὅτι ἡ τόσον ἐπίπονος ἐργασία μου ὅπως παράσχω εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὄργανα βιβλίον χρησιμώτατον καὶ ὅσον οἷόν τε τέλειον θὰ ἐκτιμηθῆ δεόντως ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ ἐκδότης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Καὶ περὶ τῶν διαφόρων ἐξελίξεων αὐτῆς κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς μέχρι σήμερον

Αἰ ἰδικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ κατεστάθησαν τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις καὶ Σπάρτῃ ὡς καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος διατηρηθεῖσαι μέχρι τῆς Ρωμαϊκῆς κυριαρχίας καὶ εἰς τινὰς πόλεις μετ' αὐτὴν μέχρι καὶ τοῦ τρίτου μ. Χ. αἰῶνος.

Οὕτως ἐν Ἀθήναις ἀρχόντες ἔχοντες Ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἦσαν οἱ ἐξῆς: οἱ **ἀστυνόμοι**, οἱ **ἀγρονόμοι**, οἱ **ὕλωροί**, οἱ **μετρονόμοι**, οἱ **σιτοφύλακες**, οἱ **ἐμπορίου ἐπιμεληταί**, οἱ **ἐνδεκα**, οἱ **γυναικονόμοι** καὶ οἱ **ὄδοποιοί**. Ἐκτὸς δ' αὐτῶν ἦσαν καὶ οἱ **τειχοποιοί**, ὁ **ἐπιμελητὴς τῶν κρηνῶν** καὶ οἱ **φύλακες τῶν λιμένων** ὧν ἔργον ἦτο ν' ἀνακουφίζουσιν τοὺς **ἀστυνόμους**.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχόντων τῆς κοινοφελούς ἀστυνομίας, ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ ἔργον ἔχουσαι σὺν ταῖς ἄλλοις τὴν ἐπιβλεψιν τῶν ξένων καὶ τὴν διατήρησιν τῆς εὐκοσμίας καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει καὶ μάλιστα ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν διήρκει ἡ ὑπηρε-

σία πάντων τῶν ἀνωτέρω ἀρχόντων ἦτο ἐνιαύσιος.

Οὗτοι ὄφειλον νὰ διαγῶσι βίον ἐντιμον καὶ νὰ διαχειρίζονται εὐσυνειδίχτως τὴν ἀρχὴν των, ἡ ἔξερχόμενοι δὲ ταύτης ὄφειλον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν νὰ δώσωσι λόγον καὶ εὐθύνας ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς τῶν Λογιστῶν, τῶν Εὐθυνῶν καὶ τῶν Συνηγόρων.

Πρὸς τοῦτοις παρὰ τοῖς ἀρχουσι, πρὸς πλήρη ἐπάρκειαν εἰς τὰ καθήκοντά των, εἶχε ταχθῆ καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀποτελούμενον ἐκ **γραμματέων**, **δημοσίων ὑπηρετῶν**, **τοξοτῶν**, **παραστατῶν** καὶ **προσμετρητῶν**.

Σῶμα μυστικῆς ἀστυνομίας ἔχον ἰδίαν ὀργάνωσιν δὲν ἐφίστατο ἐν Ἀθήναις, ἔπομένως πᾶς πολίτης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ καταγγέλλῃ πάντα ἀδικουντα.

Ἐν Σπάρτῃ ἦσθον ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν οἱ **ἐφοροί**, οἱ **ἐμπέλωροί**, οἱ **παιδιονόμοι** καὶ οἱ **ἀρμόσυνοί** ἔχοντες πάντες οὗτοι ὑπηρετάς καὶ ἄλλα ἰδικὰ ἐκτελεστικά ὄργανα.

Ἐπίσης καὶ εἰς ἄλλας ἀστυνομικὰς πόλεις ὑπῆρχον ἀστυνομικοὶ ἄρχοντες ἀπὸ τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος μέχρι τοῦ γ' μ. Χ. ὁπότε διεδέθησαν αὐτοὺς οἱ Ῥωμαῖοι ἀστυνομικοὶ ἄρχοντες λόγῳ τῆς τότε ἐπελευθούσης ἀφομοίωσης τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν Κράτος.

Ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως ὅμως τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸν θρόνον τῆς Ῥωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας καὶ τῆς κρίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (330 μ. Χ.) ἄρχεται ἡ Βυζαντινὴ ἐποχὴ καὶ ἡ Ἑλλάς ἀνέκτησε τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐξηκολούθησεν ὑφιστάμενον τὸ ἀρχαῖον πολίτευμα τῆς ἀυτονόμου διοικήσεως, ἀνίσχυρον ὅμως καὶ παραμεληροφωμένον ἐν τοῖς πλείστοις.

Ἡ ἀνεξαρτησία αὕτη τῆς Ἑλλάδος διήρκασε μέχρι τῆς 29ης Μαΐου 1453 τῆς ἐπαράτευ αὐτῆς ἡμέρας ὁπότε συνετελέσθη ἡ πῶσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἐπῆλθεν ὁ πέλεκυς τῆς Τουρκικῆς κατακτίσεως ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ τὸ φιλελεύθερον καὶ ζῶν Ἑλληνικὸν στοιχεῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπορροφηθῇ. Οὕτως ὁ Ἕλληνας Πατριάρχης κατέστη πνευματικὸς καὶ πολιτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, οἱ δὲ Ἕλληνες κατόρθωσαν ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως νὰ αὐτοδιοικῶνται διὰ τῆς κατ' ἐπαρχίας, πόλεις καὶ κόμης ἐκλογῆς Ἑλλήνων ἀρχόντων, **προεστών** καὶ **δημογερόντων**. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐνυπῆρχεν ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν πολιτικὴν Ἐξουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριάρχου, κυρίως δὲ εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων τῶν κατὰ τόπους

Προεστών καὶ Δημογερόντων ὡς καὶ τῶν ἀρματοβλικίων.

Ἐν Πελοποννήσῳ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐξετέλουν 1ον οἱ Δημογέροντες ἔχοντες ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοὺς Ἀρχοφύλακας, τοὺς Πολιτοφύλακας καὶ τοὺς Ἐθνοφύλακας, 2ον) οἱ Προεστοὶ καὶ 3ον) ὁ Καπετάνιος ἔχον ὑπ' αὐτὸν ἀπόσπασμα ἐξ 20 — 30 ἐντοπίων καὶ ὑπαγόμενος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Προεστώτων καὶ Δημογερόντων.

Ἐν Μάνη πᾶσα πόλις, κόμη καὶ χωρίον ἀπετέλουν ἰδίαν κοινότητα ἔχουσαν προϊστάμενον ἓνα καπετάνιον, καὶ ἐν τῇ Στερεᾷ πᾶσα πόλις καὶ χωρίον ἀπετέλει κοινότητα διευθυνομένην ὑπὸ ἀρχοντος καλουμένου Ἀρχοντος ἢ Γέροντος ἢ Προεστώτος ἢ Ἐπιτρόπου. Ὑπῆρχον δὲ καὶ ἐπαρχιακαὶ συνελεύσεις ἐκ προκρίτων. Ὡς αὐτοδιοικήσεις ὅμως ἐν Στερεᾷ δὲν ἀνεπτύχθη ὅσον ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἐν Θεσσαλίᾳ ἴσχυεν ὁ κοινοτικὸς ὀργανισμὸς, τῶν προϊσταμένων τῶν κοινοτήτων καλουμένων Προεστώτων ἢ Δημογερόντων.

Ἐν τέλει καὶ εἰς τὰ διάφορα ἄλλα Ἑλληνικὰ μέρη τὰ ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν διατελοῦντα, ὑφίσταντο διάφοροι ἀρχαὶ ἐνδοσκοῦσαι ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1821, ὅτε ἡ Ἑλλάς ἀπέσεισε τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκικῆς κυραρχίας, τὸ πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ ἐξεδηλώθη ἡ προσπάθεια πρὸς σύστασιν γενικῆς ἀρχῆς εἰς ἣν νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις τῶν κοινῶν ὑπο-

θέσεων και ἡ ἐξασφάλις τῆς κοινῆς τάξεως και ἡσυχίας και πρὸς τοῦτο συνέστη ἡ **Πελοποννησιακὴ γερουσία** ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πετρόμπεη εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ὁποίας κατερριθμεῖτο και ἡ ἀστυνομικὴ ἐπαγροῦνσις.

Κατόπιν δὲ συνεστάθησαν ἡ **Γερουσία τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος** και ὁ **Ἄρειος Πάγος**. Καὶ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκατέρως τούτων συνεστάθησαν τὰ κατάλληλα πρόσωπα εἰς ἃ ἀνετέθη ἡ φροντίς διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐπαρχιῶν.

Τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 1822 ὅτε ἐν τῇ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῇ Συνελεύσει ἐψηφίσθη τὸ προσωρινὸν πολιτεῦμα τῆς Ἑλλάδος, ἐν μὲν τῇ κεντρικῇ τῆς Ἑλλάδος διοικήσει κατέστη Εἰδικὸς Ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰδικὸς ὑπάλληλος ἦτο ἄστυνόμος διοριζόμενος ὑπὸ τῆς διοικήσεως, ἧτις ἔδιδεν αὐτῷ και τὰς ἀναγκαίας διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ὁμως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἡ ἀστυνομικὴ διοίκησις ἀνετέθη, διὰ τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Δήμων νόμου, εἰς τοὺς Δήμους ἔχοντας τὸ δικαίωμα ὅπως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως και ἐν ὀνόματι και κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς, ἐνεργῇ τὴν κατωτέραν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου τοπικὴν και ἀγροτικὴν ἀστυνομίαν, Ἐνησκεῖτο

δὲ αὕτη διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, πλὴν τῶν μεγαλειτέρων Δήμων ὅπου παρὰ τῷ Δημάρχῳ διαρίζετο και εἰς ἡ δύο ἀστυνόμοι.

Βραδύτερον δὲ δι' ἄλλου διατάγματος ἡ ἀστυνομία διηρέθη εἰς Διοικητικὴν και Δικαστικὴν και ὠρίσθησαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πάρεδροι αὐτῶν, οἱ ἰδιαιτεροὶ διευθύνται ἀστυνομίας και οἱ εἰς αὐτοὺς ὑποκείμενοι ὑπηρεταί.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς Δημοτικῆς ἀστυνομίας ἐν πᾶσι τοῖς δήμοις διτηρήθη μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1893 πλὴν τῶν Δήμων Ἀθηναίων και Πειραιῶς ὅπου διτηρήθη μέχρι τοῦ 1849 καθ' ὅσον ἔνεκα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἐν αὐτοῖς ἀστυνομία μετεβλήθη εἰς διοικητικὴν και ἡ μὲν πόλις τῶν Ἀθηνῶν διηρέθη εἰς τέσσαρα ἀστυνομικὰ τμήματα, ἡ δὲ τοῦ Πειραιῶς ἀπετέλεσεν ἐν τμήμα. Ἀστυνομικοὶ δὲ ὑπάλληλοι ὠρίσθησαν διὰ μὲν τὴν πρωτεύουσαν 1ον) εἰς Διευθυντῆς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἔχων βαθμὸν νομάρχου, 2ον) εἰς ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, 3ον) εἰς ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, 4ον) τέσσαρες ὑπαστυνόμοι διὰ τὰ τμήματα και 5ον) πενήκοντα ἀστυνομικοὶ κλητῆρες διὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ

εἰς ὑπαστυνόμος καὶ πέντε κλητῆρες. Πρὸς τούτοις ὠρίσθησαν καὶ εἰς γραμματεὺς, εἰς ὑπογραμματεὺς καὶ δύο γραφεῖς παρὰ τῷ διευθυντῇ τῆς Ἀστυνομίας, εἰς βοηθὸς καὶ εἰς γραφεὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμῳ, εἰς βοηθὸς παρὰ τῷ ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς καὶ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπαστυνόμῳ ἐτάσσοντο οἱ ἀγροφυλάκες.

Διὰ τοῦ νόμου δὲ τοῦ 1893 τὸ σύστημα τῆς αστυνομικῆς διοικήσεως μετεβλήθη, ἀπληλλάγησαν δὲ αἱ Δημοτικαὶ ἀρχαῖ τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καθηκόντων των. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμοσθῆ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1894. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου τὰ καθήκοντα αστυνόμων ἀνετέθησαν εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ πε-

ζικοῦ, τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ ἵππικοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου εἰς τοὺς δήμους τῶν ὑποίων ἢ πρωτεύουσα ἦτο ἔδρα νομοῦ ἢ εἶχε πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5 χιλιάδων, εἰς τοὺς ἀξιωματικούς δὲ τῆς χωροφυλακῆς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς δήμους. Γὰ καθήκοντα δὲ τῶν κλητῆρων ἀνέλαβον οἱ ἀστυφύλακες. Προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομίας ὠρίσθη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διετηρήθησαν αἱ διοικητικαὶ αστυνομίαι μὲ τινὰς μεταβολὰς εἰς τὸ προσωπικόν. Τὸ 1906 δὲ τὰ αστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὸ κράτος ἀνέλαβεν ἡ Χωροφυλακὴ, μὲ προϊσταμένην ἀρχὴν τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΤΕΛΕΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δὲν ἔχει ν' ἀριθμῆσθαι πολλὰ ἔτη, ἀλλὰ μόλις ὃ ἡ Χωροφυλακὴ ἐφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν αστυνομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Ἐν τούτοις ὁμῶς ἡ μέχρι τοῦδε δρασὶς τῆς κατέδειξεν ὅτι μετὰ τὰς ἀποτυχίας τῶν ἄλλων αστυνομικῶν συστημάτων, ἡ Χωροφυλακὴ κατώρθωσε νὰ παρέξῃ εἰκόνα ἀληθοῦς Ἀστυνομίας. Τὸ γεγονός ταῦτα, ἡ γενικωτάτη περὶ αὐτοῦ ἀρίστη ἐντύπωσις καὶ ἡ εὐμενὴς γνώμη ἣτις σχετικῶς ἐμμορφώθη παρὰ πᾶσι περὶ τοῦ τελειοφόρου τῆς δράσεως τῆς Χωροφυλακῆς ὡς αστυνομίας ἐμποιεῖ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν. Διότι δὲν εἶναι δύσ-

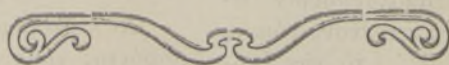
κολον νὰ συμπεράνη τις ἐκ τοῦ φωτεινοῦ τούτου παρελθόντος καὶ εὐέλπιδος παρόντος καὶ τὸ λαμπρὸν μέλλον τοῦ νέου αστυνομικοῦ μας συστήματος.

Τὰ προηγουμένα αστυνομικὰ συστήματα ἅτινα ἐφηρμοσθῆσαν ἐν Ἑλλάδι πράγματι ἀπέτυχον. Ἡ τε Δημοτικὴ Ἀστυνομία καθὼς καὶ ἡ μετ' αὐτὴν Στρατιωτικὴ, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τάξεως, καίτοι αἱ ἐποχὰὶ καθ' ἃς αὐταὶ ἔδρασαν ὑπῆρξαν ἦτον ἀπαιτητικαὶ τῆς σημερινῆς Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς οὔτε μὲ τοὺς ιδιώτας ἀστυνό-

μους καὶ τοὺς κλητήρας τῶν, οὔτε μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀστυνομέοντας καὶ τοὺς ἀστυφύλακας τῶν.

Ἄλ' ἀφ' οὗτου ἡ Χωροφυλακὴ ἀνέλαβε νὰ διεξαγάγῃ τὴν Ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, εὐθὺς ἀμέσως αὕτη παρέσχε δείγματα εὐδοκίμησεως καταφανοῦς. Διαρκῶς δὲ ἔκτοτε ἡ Χωροφυλακὴ ὡς Ἀστυνομία παρουσιάζει πλείστας προόδους καὶ ἤδη μὲ τὴν ὀργάνωσιν ἣτις θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν μετακληθέντων ἐπιλέκτων Ἰταλῶν ὀργανωτῶν, θὰ ἐξενεχθῇ εἰς τελειότατον ἀστυνομικόν σῶμα. Τοιοῦτον ἔκλαμπρον μέλλον ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὡς Ἀστυνομίαν. Ἡ ἀστυνομέουσα Χωροφυλακὴ ἔχουσα στέλγῃ πρώτης τάξεως ἀπὸ ἐπιστήμονας ἄβροῦ: καὶ φιλοπόνους ἀξιωματικοὺς καὶ

ὑπαξιωματικοὺς καὶ ὀπλίτας ἐκλεκτοὺς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατώρθωσε μέχρι τοῦδε νὰ ἁρμονισθῇ πρὸς τὰς λοιπὰς προόδους καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Οἱ Ἰταλοὶ δὲ διοργανῶται θὰ συντείνουν βεβαίως τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτάβελτιον ἐξέλιξιν ἐν γένει τοῦ νέου Ἀστυνομικοῦ μας συστήματος, ὅπερ, σημειώσαν ἤδη πλήρη ἐπιτυχίαν, προώρισται νὰ καταγάγῃ καὶ εἰς λίαν προσεχῆς μέλλον πραγματικὸν θρίαμβον, πρὸς τὸ μάλον καὶ τῆς κοινωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Πατριδος ἐξ ἄλλου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξιόπρεπειαν τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἀπέναντι τῶν ξένων Κρατῶν. Διότι ἡ Χωροφυλακὴ ἐξελίσσεται γοργῶς καὶ σταθερῶς εἰς Ἀστυνομίαν Ἑσπερωτικωτάτην.

Ἡ ΜΕΤΑΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ὁλόκληρος ὁ νόμος ὅπως ἐψηφίσθη ἐν τῇ Βουλῇ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἡ χωροφυλακὴ ἐν Ἑλλάδι καίτοι κατήγαγε θρίαμβους μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῆς σπουδαείας της, ἐν τοῦτοις ἐκροίθῃ ἀπαραίτητον ὅπως μετακληθῶσιν καὶ ξένοι ἀξιωματικοὶ ἐνταῦθα, ἵνα διοργανώσωσιν εἰς τελειώτερον αὐτὴν καὶ διασφραδίσωσιν τὴν εἰδικὴν ἀστυνομικὴν αὐτῆς ὑπηρεσίαν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν Ἄρθρον 1.

Πρὸς τοῦτο ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον αὐτῆς νομοσχέδιον ὄλερ ψηφισθῆν ἐδημοσιεύθη τὴν 30 Ἰουλίου 1911. Ἔχει δὲ οὕτω :

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μετακαλέσῃ ἕνα ἄλλοδαπὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν μετ' ἐπ'τελ' οὗ ἐξ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἄλλοδαπῶν ἐπ'σης Ἀξιωματικῶν, πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Χωροφυλακῆς, τὴν διαρρυθμίσιν τῆς εἰδικῆς καὶ Ἀστυνομικῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸν κανονισμόν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει τοῦ Σώματος.

Περὶ μετακλήσεως ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ὀργάνωσιν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Στρατιωτικὴ αὕτη Ἀποστολὴ θέλει διατελεῖ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσπε-

Νόμος ΓΩΚΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3824)

ρικῶν Ὑπουργῶν, κατὰ λόγον τῆς ἐπὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἐκάστου τούτων ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀποστολῆς ἀνατίθεται ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς ἢ διοικήσεις ἄλλων μονάδων, ὑπηρεσιῶν ἢ καταστημάτων τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις καθηκόντων Ἐπιθεωρητοῦ.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀποστολῆς δύναται νὰ ἔχη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἕνα τῶν κατωτέρων αὐτῆς Ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅσας μονάδας ἠθέλην ἀνατεθῆ ἡ διοίκησις εἰς ἄλλοδαπὸν Ἀξιωματικόν, οἱ ἐν αὐταῖς ὑπηρετοῦντες Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἐξακολουθοῦσιν ἀσκοῦντες τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τοπικὴν ἀστυνομίαν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ, κατὰ κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενα

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἄλλοδαποὶ Ἀξιωματικοὶ διατηροῦσι τὴν ιδιότητα τοῦ ἄλλοδαποῦ, θεωροῦνται δὲ ἔχοντες τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν ἐκείνου, ὃν ἐν τῷ στρατῷ αὐτῶν κατέχουσιν, ἀφ' ἧς ἀναλάβωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑπηρεσίαν.

Τάσσονται δὲ ἐν τῷ Σώματι τῆς Χωροφυλακῆς εἰς πᾶσαν περίστασιν πρὸ πάντων τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ βαθμοῦ πρὸς ὃν ἐξομοιοῦνται.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἀποδοχαὶ καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίας τῶν ἄλλοδαπῶν Ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ αἱ δαπάναι τῆς μετακλήσεως αὐτῶν, ὀρισθῆσονται διὰ συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους ἔξ ου ἡ Ἀποστολή.

Τὰ ἔνεκα κινήσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα κανονισθῆσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀναγκαία πίστωσις διὰ τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὰς δαπάνας ἐν γένει τῶν ἄλλοδαπῶν Ἀξιωματικῶν, αἵτινες εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται κράτησιν, ἀναγράφεται ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ τοποθετήσεις τῶν ἄλλοδαπῶν Ἀξιωματικῶν ἐνεργοῦνται διὰ Βασ. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ἐπὶ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποσπῶνται παρὰ τῇ Ἀποστολῇ καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 8.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, κανονισθῆσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου 1911.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀναβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ' ἈΔΟΧΟΣ

Οἱ ὕπουργοι

ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

ΕΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κατόπιν τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου ἐγένετο καὶ ἡ σχετικὴ σύμβασις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῆς διαρκείας τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίας τῶν ἄλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν

ὡς καὶ τῶν δαπανῶν τῆς μετακλήσεως αὐτῶν.

Οἱ μετακληθέντες οὔτοι Ἴταλοι ἀξιωματικοὶ εἶναι :

Λον) Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Λουλίξιο Γκαριλιότα Καβάλ Φραντσέσκο ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς.

Βον) Ὁ ταγματάρχης Ρόντα Γκοντιζάβο.

Γον) Ὁ λοχαγὸς Λάουρο καὶ Δον) ὁ λοχαγὸς δὲ Μαντάτο.

Οἱ δύο τούτων γνωρίζουν καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν καθ' ὅσον προὔπηρέτησαν εἰς τὴν Κρήτην.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐδημοσιεῦθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως νόμος ψηφισθεὶς κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς περὶ αὐξήσεως τῆς ἐρίππου δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐπέβη εἰσέτι εἰς ἐφαρμογήν. Ὁ νόμος οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Περὶ αὐξήσεως τῆς Δυνάμεως τῆς ἐρίππου Χωροφυλακῆς.

Νό. 05 ΓΦΚΣ' (ὑπ' ἀριθ. 3926)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν' Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΦΟΖ' (ὑπ' ἀριθ. 3577), περὶ ἀστυνομίας τοῦ Κράτους, ὀριζομένην δύνάμειν τῆς ἐρίππου χωροφυλακῆς προστίθενται οἱ ἑξῆς ἄνδρες καὶ ἵπποι :

- 10 ἵππεις ἐνομοτάρχαι α' τάξεως
- 7 » » β' »
- 19 » ὑπενωμοτάρχαι
- 38 » χωροφύλακες α' τάξεως
- 228 » » β' »
- 302 » ἵπποι ὀπλιτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δύναμις αὕτη διατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας κατὰ

τὰς ὑφιοταμένας ἐν ἐκάστῳ δήμῳ ἀνάγκας.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται νὰ ἐλαττωθῇ κατ' ἴσον ἀριθμὸν ἀνδρῶν πρὸς τοὺς καταταχθησομένους ἐρίππους χωροφύλακας ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΦΟΖ' ὀριζομένη δύναμις τῶν πεζῶν χωροφύλακων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Βασ διαταγμάτων κανονισθῆσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κηρωθεὶς δημοσιευθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι 8 Ὀκτωβρίου 1911.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Οἱ ὑπουργοὶ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας

ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἀθῆναι 10 Ὀκτωβρίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Κ. Κ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸ ἰδιαίτερον Γραφεῖόν του ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ ἠτύχησαμεν νὰ τύχωμεν συνεντεύξεως μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς συνταγματάρχου τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Κ. Μοσχοπούλου, ὅστις, μετ' ὅλης τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐγενοῦς λεπτότητος τελείου ἀνθρώπου τοῦ κόσμου, ὅστις ἀρμονικώτατα συνδυάζεται ἐν τῷ προσώπῳ του μετὰ τοῦ ἀνδρός τῶν δειπλῶν καὶ τῶν τηλεβόλων, μᾶς ἐδέχθη φιλοφρονέστατα καὶ ἔσχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ ἐπαινέσῃ τὴν ἔμπνευσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Λευκώματος καὶ νὰ μᾶς συγχαρῇ διὰ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον τοῦτο προτίθεται.

Ὁ Ἀρχηγός, μία ἐκ τῶν γνωστοτέρων στρατιωτικῶν φυσιογνωμῶν, κάτοχος εὐρυτάτων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ἀναλαβὸν τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἀόκνως μοχθεῖ, εὐπρεπήθη νὰ μᾶς ἐκθέσῃ τὰς γνώμας του περὶ τούτου.

— Τὴν ἀποστολὴν τῆς Χωροφυλακῆς, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Μοσχόπουλος, θεωρῶ πολὺ ὑψηλὴν, εὐρίσκω δὲ τὸ σῶμα περιέχον ἄριστα στοιχεῖα καὶ καταλληλότερον ὕλικόν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ προσορμοῦ του. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς εἶνε εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς των πλεονάζουν δὲ τὰ ἀγαθὰ στοιχεῖα καὶ μεταξὺ τῶν ὑπαξιωματικῶν. Δυστυχῶς, δὲν δύναται νὰ λεχθῇ τοῦτο καὶ διὰ τοὺς ἀπλοὺς ὀπλίτας.

— Ποῦ ἀποδίδετε τοῦτο, κ. Ἀρχηγέ;

— Πρὶν ἢ σὰς ἀπαντήσω εἰς τὸ ἐρώτημά σας πρέπει νὰ σας εἶπω πῶς θὰ ἤθελον τὴν Χωροφυλακὴν. Θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ αὐτὴ ἐντὸς τῶν πόλεων,

εἰς δὲ τὴν ὑπαίθριον χώραν νὰ ἀναλάβωσι τὰ τῆς ασφαλείας εἰδικῶς δύο τάγματα εὐζώνων. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἠλαττοῦτο ὁ σήμερον ἀναγκαῖος ὄριθμὸς χωροφυλάκων. Οἱ χωροφύλακες δὲν θὰ ἦσαν ὡς οἱ σημερινοί, οἱ ὁποῖοι διὰ ποικίλους λόγους δὲν εἶνε κατάλληλοι ὡς ἀστυνομικὰ ὄργανα. Διότι ὁ χωροφύλαξ πρέπει πρωτίτως νὰ εἶνε ἄγαμος, ἀφωσιωμένος εἰς τὸ σῶμά του καὶ εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀνευ ἄλλων οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων καὶ περισπασμῶν. Οὐχὶ δὲ μόνον τοῦτο θεωρῶ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ πρωτίτως καὶ τὴν γενναίαν αὐξήσιν τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων ὀργάνων, ὁπότε θὰ προσήρχοντο εἰς τὰς τάξεις τοῦ σώματος στοιχεῖα μεμορφωμένα καὶ ἱκανὰ νὰ ἀντιληφθῶσιν καὶ ἀγάγωσιν εἰς πέρας τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, τὰ ὁποῖα εἶνε κατ' ἐμὲ πολὺ ὑψηλά. Δὲν βλέπω δὲ διὰ τίνα λόγον δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῶσιν αἱ παρατηρήσεις μου αὐταί. ἀφ' αὐτῶν προκρίνεται εἰς ἡμᾶς τὰ σχετικὰ ὑποδείγματα καὶ ἄλλων χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἔχουν καθιερωθῆ με ἄριστα ἀποτελέσματα. Τότε ἢ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο νὰ κανηλιθῇ, ὅτι ἀπέκτησε πρῶτα χωροφυλακὴν καὶ ἀστυνομίαν τελείαν, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἱκανότης τῶν ἀνωτέρων ὀργάνων, ἀλλ' ἀναγκαιοτάτη τυγχάνει καὶ τῶν κατωτέρων ὀργάνων ἢ ὅσον εἶεσι ἀγαθότερα ποιότητος.

Εὐχαρηστήσαντες τὸν Ἀρχηγὸν διὰ τὴν εὐμένειάν του ἀπλήθρομεν μετὰ τὰς εἰρηστικὰς τῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν σοβαρώτατα μελετημένων γνώμων αὐτοῦ, τὰς ὁποίας συνοψίζομεν ἐνταῦθα.

ΟΡΓΑΝΩΣΑΤΕ ΤΗΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ

Είναι επιτακτική ανάγκη ὅπως ἡ Πολιτεία δώσῃ ὀριστικὸν ἔγγραφο εἰς τὸ ζήτημα τῆς Χωροφυλακῆς. Εἰσ-ἤλθον ἀληθῶς εἰς αὐτὴν ἀξιωματικοὶ εὐ-παίδευτοι, συναισθανόμενοι τὰς μεγάλας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας, αἵτινες βαρύνουσιν αὐτούς· καὶ λόγῳ τῆς συναισθήσεως ταύτης πράττουσι τὸ καθ' ἑαυτούς· ἀλλὰ καὶ βαρέως φέρουσι τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς ὑπὸ ἔποιν ποιῶν καὶ ἀριθμῶν· ἐκριβῶς δὲ διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν ταύτην ἀποβαίνει δυσχερὲς καὶ τὸ ἔργον τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὑπὸ τὴν ἔποιν τῆς κοινωνικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἣτις θὰ ἦτο εἰς οἰκτρότατον σημεῖον, ἂν μὴ ἡ νομιμοφροσύνη τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἔλλειψις κακοποιῶν στοιχείων ἀπὸ συστήματος ἐνεπλήρουν τὴν ἔλλειπὴ φρούρησιν πό-λεων, χωρίων καὶ ἐξοχῶν.

*
* *

Ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀντιληθῇ μεγάλως ὁ ἀριθμὸς τῶν χωροφυλάκων καὶ συγχρόνως νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως οἱ χωροφυλάκες εἶναι ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς τῶν, ἀξιωματικῶν καὶ τίμοι, εὐσυνείδητοι καὶ ἀμρόληπτοι, οὕτως ὥστε νὰ μὴ καταστρέφεται πᾶσα ἀγαθὴ προαίρεσις τῶν ἀνωτέρων ἐκ τῆς ἀναξιοπροποῦς συμπεριφορᾶς ἢ νοχελείας καὶ ἀδιαφορίας τῶν κατωτέρων. Ἀπαιτεῖται συστηματικὴ ὀργάνωσις εἰς τὴν προέχει ἡ κατάταξις χωροφυλάκων καταλλήλων ἀλλὰ μὲ μισθὸν ἐπαρκῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν, τότε δὲ νὰ

καθορισθῶσι ποινὰ ἀυστηρότατα διὰ πάντα ἀνάξιον χωροφύλακα. Ὅταν δὲ ἀντιληθῇ ἐπαρκῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν χωροφυλάκων, τότε οὗτοι δύνανται νὰ προλοπῶνται καὶ στρατιωτικῶς, οὕτως ὥστε ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης νὰ ἔχη τὸ Κράτος ἐμπειροπόλεμον δύναμιν ἰσχυράν, πειθαρχικὴν, ἐμπνευσμένην ὑπὸ φιλοπατρίας, εἰθισμένην εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος πανταχοῦ καὶ πάντοτε.

*
* *

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι ἡ ὀργάνωσις σώματος ἐπίπλων χωροφυλάκων, οἵτινες εἶναι χρησιμώτατοι ἰδίως κατὰ τὴν νύκτα καὶ εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς καὶ τὰς ἐξοχάς. Τέσσαρες ἔφιπποι χωροφυλάκες δύνανται ν' ἀσφαλίσωσιν ὀλόκληρον συνοικίαν, ἐμπνέοντες τὸν τρόπον εἰς τοὺς κακοποιούς, περιτρέχοντες τὰς ὁδοὺς καὶ λεωφόρους καὶ βοηθούμενοι ὑπὸ χωροφυλάκων σταθμευόντων καὶ ἀποστάσεις, ὡς συμβαίνει ἐν Βιέννῃ καὶ Τεργέστη, χωροφυλάκων ὅμως, ὡς τῆς Αὐστριακῆς Ἀστυνομίας, οἵτινες μορφωμένοι καὶ πεπειραμένοι δὲν ἀφίνουσι νὰ τοὺς διαφύγῃ οὐδὲ σιὰ διαβάτου χωρὶς νὰ ἀντιληφθῶσι περὶ τίνος πρόκειται.

*
* *

Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ συναισθανθῇ ὅτι πρωτίστως ἔχει ἀνάγκην Ἀστυνομίας ἵνα ἐμπνέῃ ὡς Κράτος καὶ ὡς Κοινωνία τὸν σεβασμὸν καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ξένων τὴν πεποίθησιν.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου.

ΔΗΜ. ΑΧΙΛ. ΚΑΡΩΝΗΣ

Δικηγόρος

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Χῆ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ ἔχει ἱστορίαν. Καὶ εἶναι τιμητικὴ δι' αὐτὴν ἡ ἱστορία της, διότι καὶ ἂν ὑπάρχουσι μεμονωμένα σκιερὰ γεγονότα, οἷα παντοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τάξιν καὶ εἰς πᾶν Σῶμα στρατιωτικὸν ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ παρουσιάζωνται, δὲν δύνανται βεβαίως ταῦτα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀγανακτῶντα ἐπὶ τοῦ συνόλου καὶ κλονίζοντα τὴν ἐξέχουσαν θέσιν, ἣν ἔν τε τῷ στρατεύματι καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ διακαιοῦται ν' ἀξιῇ, παρεχομένην αὐτῇ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν, δικαιολογουμένην δ' ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς προσέφερε καὶ προσφέρει εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ Κράτος.

Εὐθύς ὡς τὸ Ἔθνος ἡμῶν μετ' ἀγῶνα αἱματηρὸν καὶ ἔνδοξον ἀπλησθερώθη καὶ συνεστήθη τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλεῖον τὸ πρῶτον, ὡς εἰκός, σημεῖον πρὸς τὸ ὁποῖον οἱ ἰθύνοντες τότε τὰ κατ' αὐτὸ ἀπέβλεψαν, ἦτο ἡ ἐμπέδωσις τῆς τάξεως καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ πρὸς τοὺς Νόμους σεβασμοῦ, ἐργῶδη φυσικῷ τῷ λόγῳ ἔγχειρήματα ἀμρότερα μετὰ τοιαύτην πολυχρόνιον κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν τρικυμίαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεστήθη τότε τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὀργανωθὲν ἐπὶ τῶν βίαιων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γαλλικῆς Χωροφυλακῆς ἦν ὡς ὑπόδειγμα οἱ θεμελιώσαντες αὐτὴν ἔλαβον.

Καὶ ἔλαβον αὐτὴν ὡς ὑπόδειγμα τότε, διότι ἦτο τελείως καὶ λαμπρῶς ὀργανωμένον στρατιωτικὸν ὄπλον, μεγάλα δὲ καὶ προφανεῖς αἱ ἐκδουλεύσεις, ἃς ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἀρχῆς, εἰς πολὺν ἀφραστῶσαν ἐποχὴν ἀναγομένην προσέφερον εἰς τὴν Γαλίαν. Πρέπον δ' ὡς ἐκ τούτου καὶ σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινα. ὅσα τὰ ὄρια τοῦ παρόντος ἐπιτόμου ἀρθροῦ ἐπιτρέπουσιν, περὶ τῶν κατὰ τὴν Γαλλικὴν Χωροφυλακὴν.

Εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν, κατὰ τὸν Μεσαιῶνα, τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ἦτο εἰσέτι ἀκατάρτιστον καὶ μὴ συγκεκοτημένον εἰς Κράτος ἐνιαῖον, τὸ δίκαιον δὲ τοῦ ἰσχυροτέρου παντοῦ ἐπεκράτει καὶ οὐδεμία ἀσφάλεια εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς ὑπῆρχε, ἀνέλαβον κατὰ τόπους τὴν προστασίαν τῶν ἀδικουμένων καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ τῆς ὑπαίθρου χώρας σώματα ἔνοπλα ἐκ τῶν τάξεων τῶν εὐγενῶν καταρτιζόμενα εἰς οὓς τότε ἀνήκεν ἡ τῶν ὄπλων ἀσκησις καὶ τέχνη, καὶ οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τούτου ὀνομάσθησαν Gens d'armes τοῦτέστιν ἄνδρες τῶν ὄπλων Gendarmerie δὲ τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀποτελουμένων σωμάτων. Προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ ἐφόσον ἀπεκαθίστατο μόνιμος κατάστασις πραγμάτων τὰ σώματα ταῦτα διωργανοῦντο συστηματικώτερον καὶ οὕτω βαθμηδὸν κατηργίσθη λαμπρὸν

σῶμα στρατιωτικὸν μίαν ἔχον ἀποστόλῃν τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν, ὀργανωμένον δὲ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας στρατιωτικῶς ἐφ' ᾧ καὶ προσόντα στρατιωτικῆς μορφώσεως ἀρτίως ἀπαιτοῦντο, ὡς καὶ νῦν ἀπαιτοῦνται, παρά τε τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ σώματος. Ὡς ἐκ τοῦ χαρακτηῆρος δ' αὐτοῦ τοῦτου, πλὴν τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, σώματα τῆς Χωροφυλακῆς παρηκολούθουν παντοῦ εἰς τὰς ἐκστρατείας του τὸν Μέγαν Ναπολέοντα, εἰς πολλὰς μάχας διαπρέψαντα, ἐξηκολούθησαν δὲ καὶ μετ' αὐτὸν κατὰ τε τὴν ἐποχὴν τῆς Δημοκρατίας ὡς καὶ ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ' νὰ ὦσι συγκεκριτημένα ἐν σχετικῇ τελειότητι καίτοι πολλὰς δαπάνας ἢ συντήρησις αὐτῶν ἀπῆται. Τοιαύτη ἐν γενικοτάτῃ ἀπόψει ἡ Γαλλικὴ Χωροφυλακὴ, ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ὀποίας, ὀργανώθη ὡς εἴρηται καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ, διὰ τὴν ὀποίαν ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεώς της κατεβλήθη προσπάθεια ἵνα καταρισθῆ ὅσῳ τὸ δυνατὸν τελειότερον στρατιωτικὸν σῶμα.

Τοῦτο δὲ καὶ ἐπετεύχθη, σχετικῶς πρὸς τὴν τότε κατάστασιν. Οἱ ἄνδρες οἱ ὀποιοὶ κατετάχθησαν εἰς αὐτὴν ὡς ὀπλιταὶ ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὡς ἀξιωματικοὶ δ' αὐτῆς ἐχρημάτισαν ἀγωνισταὶ ἀνήκοντες εἰς τὰς πρώτας οἰκογενείας τοῦ τόπου στρατιωτικοὶ διακεκριμένοι ὡς καὶ Εὐρωπαϊοὶ ἐπιστήμονες.

Ἡ πορεία τοῦ σώματος ἐχαράχθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος, ἀπαρεγκλίτως δ' ἐπὶ ταύτης ἐβάδισαν πάντες οἱ ἀποτελοῦντες αὐτό, δικαιώσαντες τὰς προσδοκίας τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἡ ἀτεγῆτος καὶ μεθ' ὑπερβολικῆς ἰσῶς αὐστηρότητος ἐκτελέσεις τοῦ καθήκοντος ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν τοῦ σώματος προὐκάλεσεν, ὡς εἰκόσ, πολλὰς ἐν τῇ κοινῇ δυσανεσκειάς καὶ καταφορὰν κατ' αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἐπιβολὴ τῶν εἰς ἀρχαιοτέραν ἰδίως ἐποχὴν παρέμενε πάντοτε ἀκεραία, ἤρκει δὲ καὶ μόνη ἡ παρουσία δύο χωροφυλάκων εἰς μέρη ἐνθα ἐλάμβανον χώραν ταραχαὶ καὶ συμπλοκαὶ διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων. Παρομιώδης ἐτύγχανεν ἡ ἐκτίμησις ἢ ἀποδιδομένη εἰς τὰς γνώμας τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς παρὰ τῶν δικαστικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν, ἐνῶ ἰδιάζουσαν ἐδεικνυε συμπάθειαν καὶ πεποίθησιν εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς Ὁθων, εἰς τὸν ὀποῖον ἡ Χωροφυλακὴ παρέμεινε μέχρι τέλους καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1862 πιστῆ. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι τότε ἀξιωματικῶς τῆς Χωροφυλακῆς ὑπηρετῶν ἐν Ἀργεῖ, ζητήσας νὰ διαλύσῃ τοὺς ζητωκραυγάζοντας ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως ἐφονεύθη ἐν τῇ πλατείᾳ παρ' αὐτῶν.

Βραδύτερον διάφοροι λόγοι, περὶ ὧν οἱ τοῦ παρόντος, προὐκάλεσαν μεταβολὰς εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ πρώτη τοιαύτη ἦτο ἡ τῆς κατατάξεως μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου καὶ ὑπενωμοτάρχου τῶν διδακτόρων, τελειοφοιτῶν καὶ φοιτητῶν τῆς Νομικῆς, ἐπηκολούθησε δὲ ταύτην ἡ κατάργησις τῆς ἐθελουσίας κατατάξεως καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐθελοντῶν χωροφυλάκων, ἀντικατάστασις δὲ αὐτῶν διὰ στρατιωτῶν τοῦ Πεζικοῦ, μετατιθεμένων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μετὰ τὴν ἐκγύμνασιν των. Ἡ ἐπιτακτικὴ ὅμως ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως

Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Συνταγματάρχης της Χωροφυλακής

Πρώην αρχηγός της Χωροφυλακής, αληθής στρατιώτης και άνθρωπος του καθήκοντος

ἐθελοντῶν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἦτο καταφανής καὶ διὰ τοῦ νόμου „ΓΡΞΕ“ τοῦ 1906, δι’ οὗ ἀνετέθησαν καὶ τὰ ἀστ. καθήκοντα εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἐθεσμοθετήθη ὅτι μέρος τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει ἀποικελευσθῆ ἕξ ἐθελοντῶν χωροφυλάκων ἐνῶ κατόπιν διὰ τοῦ Νόμου „ΓΕΙΘ“ τοῦ 1897 ὠρίσθη ὅτι ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῶν πεζῶν χωροφυλάκων θέλει συμπληρωθῆ δι’ ἐθελοντῶν ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 ἀρχομένου.

Καθ’ ὅλα τὰ στάδια ταῦτα τῶν διαφορῶν ὀργανικῶν μεταβολῶν καὶ τῶν τροποποιήσεων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, οὐδὲν παρ’ αὐτοῦ ἀπελείπετο ὅπως ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν προορισμόν, δι’ ὃν ἐτάχθη ἐν τῇ Πολιτείᾳ, καὶ ἂν τὰ ὄρια τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπέτρεπον θ’ ἀπεδεικνύομεν δι’ ἐκθέσεως πολλῶν γεγυ-

νῶτων καὶ παραθέσεως στατιστικῶν ὅτι πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν τοῦ σώματος καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των ἐθυσίασαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Κατὰ δὲ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἡ Χωροφυλακὴ ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν καὶ τῆς δόξης, εἰς δὲ τὸν γοῦφοντα τὰς γραμμὰς ταύτας ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐπὶ τούτου βουλευτῆς ὢν τότε καὶ φέρων τὸν βαθμὸν ὑπομοιράρχου κατ’ ἐπανάληψιν ὑπεστήριξεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ συστάσεως, ἕνεκα τοῦ ἐπικειμένου πολέμου, ἑνὸς συντάγματος χωροφυλακῆς ἐκ τριῶν ταγμάτων ἀπαρτιζομένου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν προτάσεων μου τούτων, ἅμα ὡς αἱ πρῶται συγκρούσεις εἰς τὰ σύνορα ἠγγέλθησαν, συνελθὼν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διέταξε νὰ συγκροτηθῶσιν ἐπειγόντως ἕν τάγμα ἐκ χωροφυλάκων ἐπὶ τὴν διοικήσιν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἕν ἕξ ἀστυφυλάκων παρ’ ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐπίσης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διοικούμενον, τὰ ὅποια ἀπαρτίσαντα σύνταγμα τεθῆν ὑπὸ τὴν γενικὴν διοικήσιν τοῦ συνταγματάρχου Μπαίρα κτάρη ἀπεστάλησαν ἀμέσως εἰς Ἡπειρον. Ἐκεῖ ἔλαβον μέρος εἰς πάσας τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, κατὰ δὲ τὴν φρονικωτάτην καὶ τιμῆσαν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα μάχην τοῦ Γριμπόβου, περιφανῶς ἐν ταῖς πρώταις γραμμῆς ἠγωνίσθησαν, ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλιταὶ ἐτραυματίσθησαν, σημαντικὸς δ’ ἀριθμὸς ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων ἐφθονεύθησαν καὶ ἔβησαν διὰ τοῦ αἵματός των τὸ πεδίου τῆς μάχης.

Το αὐτὴν ἐν ἄκρᾳ συντομία παρουσιάζει ἱστορίαν ἢ Χωροφυλακίᾳ. Ἐν καρῶ εἰρήνης ὡς ἔμβλημα αὐτῆς ὑπῆρξε πάντοτε τὸ καθῆκον καὶ πρὸ παντός τὸ καθῆκον, ἐν ὧρα δὲ πολέμου κατέδειξεν ὅτι κατ' οὐδὲν ὑστερεῖ τῶν ἄλλων καὶ ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν ἄνδρες ἐπίστευσαν τὸ καλῶς μάχεσθαι καὶ καλῶς τελευτᾶν.

Τὰς παραδόσεις ταύτας ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἀποτελοῦντες νῦν τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακίης ἄνδρες καὶ πλήρη συναί-

σθησιν τῶν βαρυντέρων ὑποχρεώσεων, ἅς διὰ πολλοὺς λόγους ἔχουσιν ἤδη ἀπέναντι τῆς Πολιτείας, πεποίθαμεν ὅτι θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἀγωνιζόμενοι ὅπως τὸ Σῶμα τελειοποιούμενον ὁλοῦν καταστῆ καθ' ὅλα ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του καὶ κατακτήσῃ τελείως τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἔθνους.

Π. ΡΑΖΕΛΟΣ

Ἀντισυνταγματάρχης

ΠΑΥΛΟΣ ΡΑΖΕΛΟΣ

ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακίαν μὲ τὸν βαθμὸν ἐνωμοτάρχου Α' τάξεως τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1880 καὶ κατὰ τὸς ἀρχάς τοῦ 1883 προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον. Τὸ 1895 ὑπείκακον εἰς τὰς ἐπιμόνουσ συστάσεις τῶν πολιτικῶν φίλων τῆς οἰκογενείας του, τῆς ἀνάκαθεν πολυτενομένης, ἐξετέλλῃ ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς ἐπιτυχῶν πρῶτος μὲ καταπληκτικὴν πλειονοψηφίαν. Ἐν τῇ Βουλῇ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς καταργήσεως τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακίης μετὰ σθένους ἀγωνισθεὶς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς του ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ 1896 εἰσαχθέντος καὶ ἐπιψηφισθέντος νέου οργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακίης πολὺ συντελέσας εἰς τὸ νὰ διαρρυθμισθῇ οὗτος ἐπὶ τὸ τελειότερον. Ὑπέβαλε δὲ τότε καὶ πρό-

τασιν νόμους μετ' ἐμπεριστατομένης αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ τὰς ἀνέπτυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς μετ' ἐμερίστου προσοχῆς παρ' αὐτῆς ἀκουσθείσας. Ὁ ὄργανισμὸς ἐκεῖνος ὅστις καὶ ἐπεψηφίσθη ἤτο κατὰ κοινὴν ὀμολογίαν πλήρης καὶ ἐξέχουσαν ἔτιδεν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακίης θέσιν, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐπεληθόντων κατόπιν γεγονότων καὶ διὰ λόγους περὶ ὧν δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ πραγματευθῶμεν, δὲν ἐφηροσόθη, ἐπίσης δὲ ὑπέβαλε μετὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως καὶ

ἀνέπτυξε πρότασιν νόμου περὶ συστάσεως Σχολῆς Χωροφυλακίης καταρτιζομένης κατὰ τρόπον ὅστε νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἐγγύησιν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν ὀρθίαν τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος, ὡς καὶ ἐτέραν περὶ συστάσεως πλὴν τῶν μονίμων

Μοιραρχῶν καὶ μιᾶς κινητῆς Μοιραρχίας δύναμιν καὶ ὄργανισμὸν τάγματος ἐχούσης, ἣς ἡ δύναμις νὰ διατίθεται παντοῦ τοῦ Κράτους ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἤθελεν ἐπιβῆλει.

Ἄμα ὡς ἐξεργάγη ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης τὸ 1896 μετέβη ἐκεῖ ὅπως προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του παραστὰς κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Ἀζωτηρίου ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν στόλων.

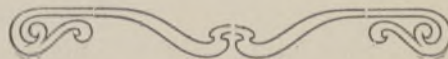
Ἄλλὰ κυρίως ἔδρασε κατὰ τὰς παραμονὰς καὶ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, Βουλευτῆς ὃν ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ μὴ ἀφειθῆ ἀρχειομοποίητον καὶ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ πρότασιν νόμου περὶ τούτου ὑπέβαλε, ἣ δὲ Κυβέρνησις ὑπέκρινε εἰς τὰς ἐπιμόνοὺς συστάσεις αὐτοῦ συνέστησε τὸ Τάγμα τῆς Χωροφυλακῆς ὡς καὶ τὸ Τάγμα τῆς Ἀστυφυλακῆς ἀποτελέσαντα μίαν Ταξιαρχίαν ἣς διοικητὴς ἐτάχθη ὁ μακαριότης συνταγματάρχης Μπαϊρακτάρης. Ὁ κ. Ραζέλος ἐζήτησε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν καὶ διορισθεὶς διοικητὴς ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Γριμπόβου κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ προτεινωσιν ὅ τε Ταξιαρχὸς Μπαϊρακτάρης ὡς καὶ ὁ τότε συνταγματάρχης κ. Α. Στράτος τὸν κατ' ἐκλογὴν προβιβασμὸν του διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπιδειχθεῖσαν στρατιωτικὴν ἰκανότητα καὶ ἀνδρείαν. Μετὰ δὲ τὴν μάχην τοῦ Γριμπόβου τῷ ἀνετέθη ἡ διοίκησις τοῦ τάγματος τῆς Χωροφυλακῆς τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ἀνακαωχῆς ὠδήγησεν εἰς Ἀθήνας ἔνθα διελύθη ἐπαυελθόντων τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰς Μοιραρχίας των καὶ τοῦ κ. Ραζέλου ἐπανελθόν-

τος εἰς τὴν θέσιν του ὡς Βουλευτοῦ.

Εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος βραδύτερον ὑπηρετήσεν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Μοιραρχοῦ ὡς διοικητῆς τῶν Μοιραρχῶν Ἀρτης, Κεφαλληνίας, Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Εὐβοίας, ὅθεν ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Βασιλικὸς ἀντεπίτροπος εἰς τὸ Α' Στρατοδικεῖον, προσχθεὶς δ' εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου διορίσθη Βασιλικὸς Ἐπίτροπος εἰς τὸ αὐτὸ Στρατοδικεῖον εἰς ἀμφοτέρως τὰς θέσεις ταύτας διακριθεὶς διὰ τὴν βαθεῖαν γῶσιν τῶν νόμων, τὴν εὐγλωττίαν καὶ τὴν εὐθορκον ἐτέλεσεν τῶν σπουδαίων τούτων καθηκόντων.

Κατὰ δὲ τὸ 1906 ἐφαρμοσθέντος τοῦ νόμου περὶ ἀναθέσεως καὶ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Χωροφυλακὴν διορίσθη Ἐπιθεωρητὴς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας διατελῶν συνεχῶς ὡς τοιοῦτος, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰουλίου 1911 κατέχει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου, εἰς ὃν ἔρχεται πρῶτος κατ' ἀρχιότητα, ἐνδεδειγμένος κατ' ὁμόθυμον γνώμην τὴν τε κοινὴν καὶ τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ὁ ἐν τῷ μέλλοντι Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος.

Κάτοχος ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως τελείας δὲν ἔπαυσε διαρκῶς ἀσχολούμενος εἰς μελέτας καὶ συγγραφὰς ἐπὶ τῶν τῆς Χωροφυλακῆς παρακολουθῶν ἀνεπιδείκτως τὰς εἰς τὰ διάφορα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη προόδους τῶν προσομοίων πρὸς ταύτην Σωμάτων καὶ δημοσιεύσας ἔργα τινὰ περὶ τούτου, ἔχων δ' ἔτοιμον πρὸ καιροῦ πρὸς ἔκδοσιν σίγγραμμα περὶ Χωροφυλακῆς πάντα τὰ κατ' αὐτὴν πραγματευόμενον.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Καίτοι αἱ ὀργανικαὶ βάσεις τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς γενικὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθὲν σύστημα δύναται νὰ παράσῃ ἐπαρκῆ ἀστυνομίαν, ὑποχρεούμεθα ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι δὲν ἀρκοῦσι τὰ γεγονότα ταῦτα μόνον, ὅπως ἐγγυηθῶσιν ἐν τῷ Κράτει τὰ ἀναγκαῖα καὶ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

*
* *

Τὸ ἀστυνομικὸν καθεστὼς βασιζέται ἐπὶ νέων ἰδεῶν. Δὲν καθορίζει μόνον ποικίλα καθήκοντα· καθιεροῖ πρὸς τούτοις μεθοδικὴν καὶ συνεχῆ κατὰ πᾶσαν τὴν ἱεραρχικὴν κλίμακα ἐργασίαν καὶ ἀπαιτεῖ ἐμβριθῆ μελέτην τῶν περιστάσεων, ταχέϊαν ἀντίληψιν, ἐκτίμησιν ἀκριβῆ καὶ ἐνεργητικότητα τελείαν.

Στοιχεῖα τοιαῦτα δὲν κτῶνται διὰ συνήθους ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας ἢ ἐν σφαίρᾳ ἐν τῇ ὁποίᾳ κυρίως τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ βαθμοφόρου δὲν χαρακτηρίζει οὔτε ἡ πρὸς τὰς διατάξεις ἀκριβεία, οὔτε ἡ παρατηρητικότητα, οὔτε ἡ προσωπικὴ του ἐπέμβασις ἢ ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος ἀνελλιπῆς. Ἐργασία στηριζομένη εἰς τὴν κληρονομικότητα τῆς ἀδρανεῖας ἢ εἰς τὰς κατὰ παράδοσιν ὑπηρεσιακὰς ἕξεις, δὲν ἔχει γονιμότητα, ἀγεί δὲ εἰς νόθον πιστοποιήσιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀτελῆ ἐκτίμησιν αὐτῶν· ἀλλὰ προκαλεῖ συνάμα ἀκαταλλήλων μέτρων ἐκλογὴν καὶ διοίκησιν ἑλλιπῆ,

καὶ ὅπερ σπουδαῖον, ἐξουδετεροῦσα τὸν σκοπὸν, ἐπισύρει τὴν ἀποτυχίαν τοῦ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ληφθέντος νομοθετικοῦ μέτρου.

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη, ὅπως ἡ ἀπόκλισις τῶν οὐσιωδῶν αὐτῶν στοιχείων ἐπιζητηθῇ εἰς ἄλλα καὶ γενικὰ ἐφόδια τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

Καὶ τὰ ἐφόδια αὐτὰ εἰσὶν ἡ θεορμὴ αὐτῶν θέλησις καὶ τὸ ἀκμαῖον αἴσθημα τῆς ἐργασίας. Ἐν τῇ συνδρομῇ τούτων, ἅτινα προέρχονται ἐκ τῆς ἀρτίας συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος, ἐξασφαλίζεται ἡ ἀκριβὴς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις προσήλωσις καὶ πρὸ παντὸς συστηματοποιεῖται ἡ ὑπηρεσιακὴ ἐνέργεια καὶ προάγεται τὸ δημόσιον συμφέρον.

Παρεισάγοντες ἤδη τὴν γνώμην αὐτὴν δὲν σκοποῦμεν ν' ἀδικήσωμεν τοὺς βαθμοφόρους τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀπὸ καιροῦ, ἐκ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦντες τὴν Ἀστυνομίαν μας, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι πλήρως ὑφίστανται ἐν ἑαυτοῖς τὰ συναισθήματα ταῦτα.

Ἐπιμελεῖς ὁμως ἐξετασταὶ τῆς κοινῆς γνώμης διακρίνομεν λανθάνουσαν ἐν αὐτῇ ἀντίληψιν, ἣτις δὲν ἀφορᾷ μὲν ἀληθῶς εἰς μείωσιν τῶν οὐσιωδῶν, ὡς ἐρρήθη, ἐφοδίων, εἰκονίζει ὁμως παραβάσεις λόγον ἔχουσας κυρίως τὴν ἐπιλησμοσύνην περὶ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἐφαρμογῆς νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν τινῶν διατάξεων.

Ἀνήκοντες ὁμως εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἀδυνατοῦμεν νὰ σιγήσωμεν πρὸ τῆς παρατηρήσεως αὐτῆς.

Φρονοῦμεν ἄλλως τε, ὅτι, τὰς μικρὰς ἐλλείψεις διακρίνοντας, διευκολύνομεν τὴν πρόληψιν τῶν μειζόνων καὶ δυναμένων, εἴτε τὴν σημασίαν τοῦ θεσμοῦ εἴτε τὴν ἠθικὴν θέσιν τοῦ Σώματος νὰ ἐληρεάσωσι.

Διὰ τοῦτο ποιούμεθα ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὴν ἀπλὴν αὐτὴν νύξιν πρὸς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Χωροφυλακῆς.

Διατηροῦντες ὁμως τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ φωνὴ ἡμῶν θέλει θεωρηθῆ, ὡς πόνος, ἀνδρὸς μετ' ἐίλικρινείας αὐτοῦ ἀγαπῶντος, δικαιοῦ-

μεθα νὰ ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὰ αἰσθήματα αὐτῶν καὶ νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἐν μόνῃ τῇ ἐργασίᾳ δύνανται νὰ στηρίξωσι τὴν προκοπὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὸ μέλλον τοῦ Σώματος, ἀλλ' ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἣτις ἐγγυᾶται τὴν ἐπιμελῆ πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου.

Δι' αὐτῆς θὰ συντηρηθῆ τὸ ἠθικὸν τοῦ Σώματος καὶ θὰ προκληθῆ ἡ ἀναγκαία πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ Πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐργασία εἶναι ἱερὸς νόμος. Εἶναι ἡ πρόοδος.

Ἄνάγκη λοιπὸν ἐργασίας.

Ν. ΤΡΟΥΠΑΚΗΣ

Ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου τοῦ κ. Τρουπάκη ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτὸν ὡς τὸν πλέον εἰδικὸν τίνα θεωρεῖ τὴν πρέπουσαν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ μέθοδον ἐργασίας.

Ὁ κ. Τρουπάκης λίαν προθύμως μᾶς εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ κατωτέρω τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν μετ' εὐχαριστήσεως καθ' ὅσον πρέπει νὰ καταδειχθῆ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς ποίαν μέθοδον ἐργασίας πρέπει νὰ ἀκολουθῶσι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ὡς Ἀστυνομικοῦ συστήματος.

Καὶ ἰδοὺ αὕτη:

«Ἀναντιρρήτως τὸ πρὸς προκοπὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐνδιαφέρον τῶν ἀνδρῶν ἐν γένει τῆς Χωροφυλακῆς κατέστη τοῖς πᾶσιν ἀντιληπτόν, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Ἀστυνομίας Νόμου. Καὶ διὰ τοῦτο ἐνεπνεύσθη ἡ πεποίθησις, ὅτι καὶ τοῦ Νόμου τὰ ἀποτε-

λέσματα ἔσονται κεραιφιλῆ καὶ εἰς τὸ ἡμελημένον ὑπὸ τῆς Πολιτείας Σῶμα τῆς Ἀσφαλείας ἐνεφροσῆθη νέα ζοῆ τὴν μιζικὴν βελτίωσιν ἀσφαλίζουσα. Εἰς τὸ καθιερωθὲν σύστημα καὶ τὰς ὑγιεῖς ἀρχάς, τῶν ὑπὸ τῶν νέων ἰδιῶν ἐμπεφορημένων βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς ἐβασίσθη καὶ ἐνισχύεται ἡ γενικὴ αὐτὴ πεποίθησις καὶ ἡ πρὸς τὰς πραγματικὰς τῆς κοινωνίας ἐνάγκας καὶ τὰς ἐπινοήσεις τῆς ἐγκληματικότητος ἀντίστοιχος καὶ ἀξίονα τῆς Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας προαγωγὴ ἐκρίθη ἠγγυημένη, δὲν ἠδυνήθη δὲ νὰ ἀμφισβητηθῆ ἡ ἠθικὴ τῆς Χωροφυλακῆς πρόοδος καὶ ἀνάπλασις.

Ἄλλ' ἀντιχεῖσιν εἰς τὴν ἐπινοήσασθαι σκέψεις αἰτινες, ὡς ποιοῦντα, ὠθησάν με εἰς τὴν ἐκφρασὴν γνώμης περὶ ἀνάγκης ἐργασίας.

Δὲν ἐλέγχονται ἀμελοῦντες οἱ ἀξιωματικοί· ὁ ζῆλος καὶ ἡ θέρμη δὲν ἀμφισβητοῦνται. Παρατηροῦνται ὁμως ὑστεροῦσαι

αὶ προβλέψεις τοῦ Νόμου, ἔλλειψαι τῆς προεπούσης ἐργασίας.

Καὶ ἐξηγοῦμαι :

Ἄφου ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐργασίας νόμῳ ἡ πρόοδος εἶναι θετικὴ δέον νὰ ἐξετασθῇ ἂν τὴν ἐργασίαν αὐτὴν πρέπει νὰ ρυθμίζωσι κανόνες καὶ τίνες ; Τοῦτου διαγινωσκομένου, ἡ μέθοδος τῆς ἐργασίας εἶναι προφανής.

Τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον. Ὡς ἐν ἐκάστη μηχανῇ, οὕτω καὶ κατὰ πᾶσαν ὑπηρεσιακὴν λειτουργίαν, ὁ καθορισμὸς τῆς κινήσεως, τοῦ τρόπου καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς εἶναι ἀπαραίτητος. Παρίσταται ἐπάναγκες νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ρυθμικὴ πάντων τῶν μέσων τῆς λειτουργίας ἐνέργεια, διότι ἄνευ ρυθμοῦ, ἄνευ τακτικῆς καὶ συμμέτρου κινήσεως αἱ ἐπιτροπαὶ εἶναι ἀνέφικτοι καὶ ἡ ἀνωμαλία ἀναμφίβολος, φανεροῦ ὄντος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅτι ἡ ἐργασία θὰ τεῖνῃ πρὸς διάφορα καὶ ἐντίθετα, οὐ μόνον πρὸς ἄλληλα ὅλλα καὶ πρὸς τὸν κεντρικὸν σκοπὸν σημεία. Μὴ τιθεμένων τοιούτων κανόνων δὲν θὰ ἐννηθῇ νὰ ὑπάρξῃ ὁ συνδυασμὸς καὶ ἡ ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνένωσις τῶν θηλήσεων, ὅσο, οὔτινες, ὡς ἐνέχοντες τὴν ἰσχύν, ἐξασφαλίζουσι τὴν ἐπιτεχίαν καὶ τὰ προοδευτικὰ τῆς ἐργασίας ἀποτελέσματα. Δὲν πληροῦνται ἄλλως ἢ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ὑπηρεσίας ληφθῆσα πρόνοια.

Διὰ τοῦτο τίθεται πάντοτε κανονισμοί, ρυθμίζοντες τὴν ὡς πρὸς ἐκαστὸν τῶν παραγόντων ἐργασίαν, καὶ καθίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ μετὰ τελείας ἀκριβείας τήρησις αὐτῶν. Διότι μόνον οὕτω θὰ ἐσφαλίσθῃ ἢ, ὡς προεῖπον, ἐλευθέρα καὶ ρυθμικὴ λειτουργία, ἢ ὡς ἀναμφισβήτητον ἀποτέλεσμα ἔχουσα τὴν ἐπιτεχίαν τῆς ἐπιζητηθείσης ἀποδόσεως. Ἄλλ' ἐννοῶ ἀκριβείαν ἐπιμελῆ ἐν τῇ τήρησει, διότι εἶναι φυσικόν, ὅτι ἡ ἐλαττωματικὴ ἢ ἑλλιπὴς ἐφαρμογὴ θέλει ἀγάγει, ὡς ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς μηχανῆς, ἢ εἰς χαλα-

ρὰν ἢ εἰς ἀνώμαλον κίνησιν ἣτις βεβαίως δὲν ἐνθαρρύνει εἰς ἐπιτεχίαν.

Ἐν τῷ πνεύματι τῆς γενικῆς αὐτῆς ἐρχῆς ἐρρυθμίσθησαν καὶ ἐν τῷ ἀστυνομικῷ συστήματι ὑπὸ τοῦ Νομοθέτου καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας οἱ πρὸς τὴν ἐργασίαν κανόνες. Καὶ οὗτοι κυρίως οἱ ἐν τῷ Νόμῳ καὶ τῷ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ Β. Διατάγματι ἀναγραφόμενοι.

Ἄν, κατ' ἀκολουθίαν τῶν γενικῶν περὶ ἐργασίας ἐρχῶν ὑποχρεούμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν, ὅτι ἐν τῇ θρησκευτικῇ πρὸς τοὺς τιθεμένους τούτους κανόνες προσηλώσει ἐγκείται ἀληθῶς τὸ μέλλον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἡ προκοπὴ τοῦ χειριζομένου αὐτὴν στρατιωτικοῦ Σώματος, ἔχομεν, φρονῶ, ἰναρῇ τὴν μέθοδον τῆς ἐργασίας τῆς Χωροφυλακῆς.

Πιστεύω ὅτι πρὸς οὐδένα διαφωνῶ.

Κατὰ τὸ πνεῖμα λοιπὸν καὶ τοὺς ὅρους τῶν Διατάξεων τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Διατάγματος ὡς κανονισθῇ ἡ ἐργασία πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐν τῇ ἀνελλιπείᾳ αὐτῶν τηρήσει καὶ ἐφαρμογῇ θὰ ἐνισχυθῇ ἡ περὶ τοῦ θεσμοῦ καὶ τοῦ Σώματος κρατήσασα, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ συστήματος μεταβολήν, πεποιθήσις.

Οὐδεὶς ἠμφισβήτησε τὴν θέλησιν καὶ τὴν φιλεργίαν τῶν βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς. Κατὰ δὴλον μάλιστα κατέστη, ὅτι παρὰ τοῖς πλείστοις αὐτῶν, καὶ αὐτοῖς ἔτι τοῖς κατωτέροις, ὑπερβάλλον παρετηρήθη ζήλος. Ἀπῆλξε ὅμως γνώμη ἐνσαρκωσάσα πολλὰς τὰς ἀποδείξεις ὅτι πρὸς τὸν ὑπερβάλλοντα αὐτὸν ζήλον δὲν συνδυάζεται τακτικὴ καὶ σύστημα τῆς ἐργασίας.

Ἰδοὺ κατ' ἐμὲ τὸ αἴτιον. Αὐτὸ εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ ἔλλειψις ἕνεκα τῆς ὁποίας μετὰ γοργότητος ἀπομακρύνομεν, ἐνήμεναι τῆς κρίσεως καὶ τὰ ἀπατελέσματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ νομοθέτης ἐν λόγῳ προέβλεψεν ἢ δὲ κοινῇ γνώμῃ ἤλπισε μεθ' ἱκανῆς ἐνθαρρύνσεως.

Ἐἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γινώσκωμεν καὶ

ἀντιλαμβανόμεθα καθ' ἑκάστην ὅτι πῶς τῶν διατάξεων καὶ μάλιστα τῶν μετὰ παντὸς κοινωφελῶν ἐνδιαφέροντος θεσφισμῶν, ἢ δὲν ἐφαρμόζονται ἐντελῶς ἢ θίγονται μόνον παρερχόμενα ἐν ἡσσοῖν μερίμνη.

Καὶ τὸ κακὸν εἶναι μείζον, ὅταν τις παρατηρῇ ὅτι παρορῶνται κυρίως τὰ σημεῖα ἐκεῖνα εἰς ἃ πᾶσαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Ἀστυνομίαι στρέφουσι τὸ οὐσιαστικώτερον αὐτῶν ἐνδιαφέρον, ἢ δὲ Πολιτεία ἡμῶν μετὰ μεγίστης ἐλπίδος προσέβλεπεν.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι, ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῶν τοιούτων παρατηρήσεών μου, τελείως παραλλήλων πρὸς τὴν ὑφισταμένην κοινὴν γνώμην, θὰ δικαιωθῶ νὰ εἶπω, ἀπευθυνόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐρωτήσαντας, ὅτι οὐδέποτε ἢ τῶν ἀξιοματικῶν ἐνέργεια δύναται, ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ χαρακτηρισθῇ ἀνάλογος πρὸς τὴν νομοθετικὴν πρόνοιαν, ἢ νὰ παράσχη τὴν ἐπαρκῆ ἐγγύησιν τοῦ σκοπομένου ἀποτελέσματος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς τιθεμένους κανόνας τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ἐργασίας καὶ δὲν τείνει εἰς τὴν μετὰ πάσης τῆς εὐλαβείας, πασῶν τῶν λεπτομερειῶν αὐτῶν ἐφαρμογὴν.

Ὅμιλῶ περὶ λεπτομερειῶν, διότι εἰς αὐτὰς πρέπει νὰ στραφῇ ἡ μεγίστη τῶν Ἀξιοματικῶν προσοχή.

Κατ' ἐμέ, ἢ πρὸς τὰς λεπτομερείας προσήλωσις εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐμβριθείας,

διότι διευκολύνει τὴν σκέψιν καὶ ἐνισχύει τὴν κατανόησιν.

Ἐν τῇ τηρήσει τῶν λεπτομερειῶν ἔγκειται ἡ σαφὴς ἐν παντὶ πράγματι ἰδέα.

Ἀπρακτοῦντες ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἀποσυνθέτομεν τὸ σύνολον. Καταστρέφομεν τὴν συνοχὴν καὶ ἐξουδετερῶμεν τὴν ἰδέαν τῆς σκοπιμότητος.

Ἀνοητῶς συχνάκις προσπίπτει εἰς τὴν γενικὴν ἀντίληψιν, ὅτι αἱ ἐν τῇ ἐπιβεβλημένῃ ἐνεργείᾳ καθωρισμένα λεπτομερεῖα δὲν ἐπισπῶσι τὴν προσοχὴν, τελείως διαφεύγουσαι τὴν συνήθη τῶν ἀρμοδιῶν μερίμναν. Τὴν σοβαρότητα τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀμφισβητήσῃ.

Εἰς αὐτὴν ἐννιπάρχει τὸ σπουδαιότερον αἴτιον τῶν ἑλλειπῶν τῆς ἐργασίας ἀποτελεσμάτων.

Ἄλλως τε διατάξεις θεθειμένα ὑπὸ τῆς Πολιτείας πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως εἰς τὴν Χωροφυλακὴν σεβασταί. Ἐπιτάσσεται τοῦτο καὶ ἐκ τῆς πειθαρχίας, ἀφοῦ ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῆς ἔγκειται ἡ ἀπαράβατος ὑποχρέωσις ὅχι μόνον τῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὑποταγῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπακούειν πρὸς τοὺς Νόμους καὶ κανονισμούς. Ὁ στρατιωτικὸς τῆς Χωροφυλακῆς δὲν εἶναι μόνον ἀντιπρόσωπος τοῦ Νόμου, εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Νόμου. Εἰς τὴν δρασίν τῆς Χωροφυλακῆς στηρίζεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ σκοπιμότης αὐτοῦ. Τοιοῦτον κατ' ἐμέ τὸ πνεῦμα τῆς ἐργασίας».

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπάρχουν 5 Ἀστυνομικαὶ Ἐπιθεωρήσεις, μὲ ἰσαριθμούς ἐπιθεωρητάς, οἵτινες περιέχονται τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἀστυνομίας ἐπιβλέποντες τὰ ἀγαθὰ ἢ μὴ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν ἐπιθεωρητῶν ἀναφέρονται ἐν τῷ Νόμῳ

ΓΡΞΕ' Περὶ ἀστυνομίας τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ 34ου μέχρι τοῦ 39ου ἄρθρου.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 34.

«Τὸ Κράτος διαιρεῖται εἰς πέντε ἀστυνομικὰς ἐπιθεωρήσεις. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔδρουντες ἐν Ἀθήναις ἐνεργοῦσι τὰς

περιοδείας, επιθεωρήσεις, ανακρίσεις και εξετάσεις, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 35.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἀστυνομίας ἔχουσι ἄμεσον προϊστάμενον τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, περιοδεύοντες δὲ κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ἐπιτηροῦσι τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων καὶ ἐνεργοῦσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν ἢ ἄλλης περιφερείας προανακρίσεις καὶ εξετάσεις, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἀφορῶσαν.

Κατὰ τὰς περιοδείας αὐτῶν οἱ ἐπιθεωρηταὶ παρακολουθοῦνται ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑλαξιωματικῶν γραφέων.

Ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐπιθεωρητῶν ἀναπληροῖ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενον κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 36.

Περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄμέσως προηγούμενον ἄρθρον ἐνεργειῶν αὐτῶν οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἀστυνομίας ὑποβάλλουσι ἐγκαίρως εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἢ ἀναφοράν μετὰ τῆς ἑαυτῶν γνώμης ἢ προτάσεως.

Εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ἀναφέρουσι ἐπίσης καὶ περὶ παντὸς ἀντικειμένου, εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀναγομένου, περὶ οὗ ἦθελον κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπέμβασιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Ἄρθρον 37.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἀστυνομίας εἰσὶ

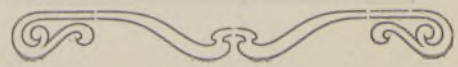
καὶ ἐπιθεωρηταὶ τῆς χωροφυλακῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως οὗτοι ἔχουσι μὲν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν τῶ προσωπικὸν τῆς ἐπιθεωρουμένης διευθύνσεως, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσι τὴν διοίκησιν αὐτῆς, τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ περιοριζομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν.

Διὰ πᾶν ἀντικείμενον ὑπηρεσίας ἐν γένει οἱ ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς κατὰ τοὺς κεκανονισμένους τύπους τῆς μετὰ τῶν ὑφισταμένων πρὸς τὰς προϊσταμένας ἀρχὰς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρον 38.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἀστυνομίας, ὀδοιποροῦντες ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, δικαιούνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν νενομισμένων ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐπιμισθίων. Ἡ ἐντὸς ὅμως τῆς ἐν ἢ ἢ ἔδρα αὐτῶν ἐπαρχίας μετάβασις τῶν παράγει δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόληψιν μόνον τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀποζημιώσεως.

Καὶ τῆς πρώτης μὲν ἀστυνομικῆς περιφερείας ἐπιθεωρητῆς εἶναι ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Τριαντ. Πατρικίος, τῆς δευτέρας ὁ κ. Παῦλος Ραζέλος περὶ οὗ γράφομεν ἀνωτέρω, τῆς τρίτης εἶναι ὁ κ. Παντολ. Βύλβης ἀντισυνταγματάρχης, τῆς τετάρτης ὁ κ. Ἰω. Δαμηλάτης ἀντισυνταγματάρχης καὶ τῆς πέμπτης ὁ κ. Παν. Σακελλαρόπουλος ἐπίσης ἀντισυνταγματάρχης.

ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ ΒΑΛΒΗΣ

Ἀντισυνταγματάρχης τῆς Χωροφυλάκῃς. Ἐκ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν, ὑπηρετήσας δραστηρίως εἰς πολλὰς ἀστυνομικὰς διευθύνσεις καὶ τελευταίον εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν ὡς ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ἀρήσας τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων. Ἦδη πρὸ ἔτους προαχθεὶς εἰς ἀντισυνταγματάρχην εἶναι ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς 3ης ἀστυνομικῆς περιφερείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΗΛΑΤΗΣ

ἈΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΥΦΛΑΚΗΣ

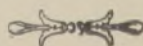
Ὑπηρετεῖ εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλάκῃς ἀπὸ τοῦ 1881, ὁπότε ἀποκτίσας δῖπλωμα διδάκτορος τῆς Νομικῆς κατετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν μετὰ τὸν βαθμὸν ἐνομοτάρχου α' τάξεως. Τὸ 1885 ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος ἔκτοτε δὲ προήχθη διακρινόμενος πάντοτε διὰ τὰ ἔξαιρέτῃ καὶ πλεῖστα αὐτοῦ χαρίσματα.

Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν τῇ χωροφυλακῇ ὑπηρεσίας του πλειστάκις ἐγένετο ἀφορμὴ θερμοτάτων ἐπαίνων, ἐτιμήθη δὲ δι' Ἑλληνικῶν καὶ ξένων παρασήμων ἐπ' εὐκαιρίᾳ πάντοτε σπουδαίων ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερον, εἴτε

εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας, εἴτε ἐξ ἀφορμῆς σχέσεων αὐτοῦ μετὰ ξένων ὑπὸ διαφόρους συνθήκας.

Ἄλλ' ἢ ὑπέροχος ἀξία τοῦ κ. Δαμηλάτου κατεδείχθη ὁλοκλήρως καὶ λαμπρότερον, ἀφ' οὗτον, ἀνατεθείσης τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν χωροφυλακὴν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906, δηλαδή ἅμα τῇ ἐξαρμογῇ τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ συστήματος διωρίσθη διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ γείτονι πόλει ἀστυνομίας.

Ἦδη εἶναι ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς τετάρτης ἀστυνομικῆς περιφερείας, ὡς ἀνωτέρω γράγομεν.

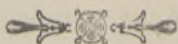

ΠΑΝ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Σακελλαρόπουλος διακεκριμένος λόγω παιδείας, εθνικής, ιπποτικού χαρακτήρος και πείρας αξιωματικός της Χωροφυλακής, κατέχει σήμερα τον βαθμόν του ἀντισυνταγματάρχου. Ἡ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ δρασίς του ἐσημειώθη πάντοτε φωτεινὴ καὶ ἐξαίρετος, ἀναδείξασα αὐτὸν χρησιμώτατον, ὄσφ καὶ ἐκλεκτότατον ἐργάτην τοῦ ὑψηλοῦ του καθήκοντος. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης ὁ κ. Σακελλαρόπουλος διετέλεσε καὶ Βασιλ. ἀντεπίτροπος εἰς τὸ Στρατοδικεῖον πρὸ

δετίας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Εἰργάσθη ἐπίσης εἰς τὸ τμήμα τῆς δικαιοσύνης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, διετέλεσε δὲ καὶ διευθυντὴς εἰς τὴν μοιραρχίαν Φθιώτιδος, ὅπου ἄφησεν ἀληθμονήτους καὶ λιμνηροτάτας ἀναμνήσεις.

Ἐπίσης ὑπηρετήσεν καὶ ὡς διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς. Προαχθεὶς δὲ εἰς ἀντισυνταγματάρχην εἶναι ἐπιθρονητὴς τῆς 3ης ἀστυνομικῆς περιφέρειας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΡΟΥΠΑΚΗΣ

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ο κ. Τρουπάκης εἶναι ἐκ τῶν πλέον μορφωμένων, ἀκεραίων, εὐγενῶν καὶ ἐπιβλητικῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Κατὰ τῷ 1880 κατετάχθη τὸ πρῶτον εἰς τὸν Στρατὸν ὡς στρατιώτης τοῦ Πεζικοῦ, τὸν Μάρτιον δὲ τοῦ ἐπομένου ἔτους 1881 μετέβη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν, καταταχθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν ἐνωμοτάρχου β' τάξεως ὡς τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς. Τῷ 1882 προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην α' τάξεως καὶ τὸ 1885 ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος, ἅμα δὲ τῷ προδιβασμῷ του ἐτοποθετήθη εἰς τὸ τμήμα τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Τῷ 1890 ὁ κ. Τρουπάκης προήχθη εἰς ὑπομοίραρχον, μετὰ δύο δὲ μῆνας ἐτοποθετήθη εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τμήμα τοῦ προσωπικοῦ ὡς εἰσηγητὴς, ὑπηρετήσεν δὲ ἐκεῖ μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου

1894, ὅπότε ἐφαρμοσθέντος τοῦ νέου νόμου περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς Ἀστυνομ. Διοικήσεως μετετέθη εἰς τὸ τότε ἀνασυσταθὲν ὑπὸ τῶν συνταγματάρχων κ. Δημόπουλον Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπηρετήσεν δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τῆς καταργήσεως τοῦ Ἀρχηγείου, ἧτοι τοῦ Ἰουλίου 1895. Ο κ. Τρουπάκης κατόπιν ὑπηρετήσεν εἰς τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1900, ὅπότε μετετέθη εἰς τὸ πάλιν ἀνασυσταθὲν Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς. Ο κ. Τρουπάκης καθ' ἕν χρόνον ὑπηρετεῖ εἰς τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς προήχθη εἰς ἀντιμοίραρχον. Ἐκτοτε ὑπηρετήσεν ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὰ μεταβατικὰ ἀποσπάσματα Βοιωτίας καὶ Λοκρίδος, μετέσχεν δὲ καὶ τῆς ἐπιστρατείας τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης, ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον μέχρι

τῆς 15 Μαΐου 1897. Τῷ 1903 ἐπροβιβάσθη εἰς μοίραρχον, τοποθετηθεὶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὡς τμηματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς.

Μετέπειτα ὁ κ. Τρουπάκης ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ὡς διευθυντῆς τοῦ γραφείου αὐτοῦ, τῷ 1906 δὲ προσελήφθη ἐκ νέου ὡς τμηματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ συστήματος, ὁπότε ἐτοποθετήθη ὡς ὑπασιιστῆς παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πατμαζᾶ. Ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου ὁ κ. Τρουπάκης μετατέθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1909 εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ἀρκαδίας ὡς Διευθυντῆς.

Ἦδη δὲ ὑπηρετεῖ ὡς τμηματάρχης τοῦ τμήματος τῆς Χωροφυλακῆς παρὰ

τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πλὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του τούτων, ὁ κ. Τρουπάκης εἰργάσθη θαυμασίως καὶ ὡς στρατιωτικὸς συγγραφεὺς. Ἐξέδωκε τῷ 1890 Πραγματεῖαν περὶ βελτιώσεως τῆς Χωροφυλακῆς, τῷ 1891 δὲ Ὀδηγὸν τοῦ χωροφύλακος, ὅστις ἐξεδόθη πάλιν τῷ 1897 συμπληρωμένος, καὶ τῷ 1904 Πραγματεῖαν περὶ τῆς Ἀστυνομίας παρ' Ἑλλήσι, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. Ἄπαντα δὲ τὰ συγγράμματα ταῦτα διακρίνονται διὰ τὴν ἐμβρίθειαν, κρίσιν, διαύγειαν τῶν ἰδεῶν καὶ καθαρότητα τοῦ ὕφους.

Ἀναγνωρίζοντες δὲ καὶ ἡμεῖς τὴν ἐμβρίθειαν ταύτην τοῦ κ. Τρουπάκη περὶ τὰ τῆς Χωροφυλακῆς θεωροῦμεν μεγάλην τιμὴν δημοσιεύοντας τὰ δύο ἀνωτέρω ἄρθρα του.

ΤΑΓΜΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἐκ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῆς πεζῆς Χωροφυλακῆς καταρτίζεται ἐν Τάγμα χωροφυλακῆς ἐκ τριῶν λόχων, ἑδρεῖον ἐν Ἀθήναις. Ἡ δύναμις τοῦ τάγματος δύναται ἐν ἀνάγκῃ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας νὰ αὐξήσῃ προσωκαίρως κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ, λαμβανομένων τῶν ἀναγκαιούτων ὀπλιτῶν ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων. Ἡ ὀλικὴ δύναμις τῶν χωροφυλάκων τοῦ Τάγματος οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 300.

Τὸ Τάγμα τοῦτο, ὑπαγόμενον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, διατίθεται κατ' ὀργανικὰ τμήματα εἰς ἐκτάκτους καὶ ἐπείγουσας περιστάσεις τῆς δημοσίας τοῦ Κράτους ἀσφαλείας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν καταδίωξιν

ληστῶν ἢ ἄλλων ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας ἀτόμων. Ἐν τῷ δήμῳ Ἀθηναίων δύναται νὰ διατεθῇ κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς περιπολίαν πρὸς τήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τάγματος τούτου κανονίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ ὕπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προκαλουμένου.

Διοικητῆς τοῦ Τάγματος τῆς Χωροφυλακῆς μέχρι τοῦδε ἦτο ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Τριάντ. Πατρίκιος ἤδη δὲ ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ εἰς τὸν ταγματάρχην κ. Νικόλ. Σοφιανὸν διευθυντῆν τοῦ τμήματος τῆς

Δικαιοσύνης παρά τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. Σοφιανὸς ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Κέα τῶν Κυκλάδων, ἐπεραίωσε τὰς Γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐν Χαλκίδι καὶ

ἐνεγράφη ὡς φοιτητῆς τῆς Νομικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ, περαιώσας τὰς σπουδὰς του δι' ἐξόδου τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐξαδέλφου Λεωνίδου Πέτρου Σοφιανοῦ, στρατηγῶ, Ἀρχηγῶ τοῦ Πυροβολικοῦ τῆς Ρωσσίας καὶ Γενικοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, τῇ ἀπατήσῃ του ὁποίου ἐπιθυμοῦντος διὰ τὸν ἐξαδέλφον του τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, κατετάχθη ὡς ἐνωμοτάρχης τῆς ἐφίππου χωροφυλακῆς, κατέχων ἤδη τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου. Ἀ-

νήκει εἰς ἱστορικὴν τῆς Ἑλλάδος οἰκογένειαν, ὃ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐπίλεκτον μέλος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας, ἀφῆσας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ στρατάρχην Πέτρον Σοφιανὸν ὡς Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Πολωνίας, κατήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ

τοῦ Ὑψηλάντου καὶ ἐπολέμησεν ἐνδόξως κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, ὃν καὶ χρηματικῶς ἐνίσχυσε τιμηθεὶς διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ ἀγῶνος καὶ διακριθεὶς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὡς Δήμαρχος, βουλευτῆς καὶ Διοικητῆς, ἐκλεγείς δὲ καὶ πληρεξούσιος κατὰ τὰς Ἐθνοσυνελεύσεις.

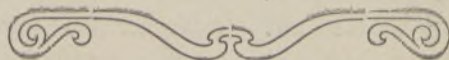

Ν. ΚΟΛΛΑΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ
Ταγματάρχης

κατὰ τὰς Ἐθνοσυνελεύσεις.

Ὁ ἐν λόγῳ ταγματάρχης εἶναι τετιμημένος διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Σωτήρος καὶ τοῦ Χρυσοῦ τοιοῦτου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Δάντε, ἧς τυγχάνει ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος. Ὑψηρέτησεν ἐπ' ἄρκετὸν ὡς εισηγητῆς παρά τῷ Φρουραεῖῳ Ἀφῆων καὶ τῷ ἐξεφράσθη ἐπὶ τῇ εὐδοκίμῳ ὑπηρεσίᾳ ἢ εὐαρέσκεια τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου. Εἶτα δὲ παρά

τῷ Ἀρχ. τῆς Χωροφυλακῆς ὡς Διευθυντῆς τῶν γραφείων αὐτοῦ καὶ παρά διαφόροις νομοῖς τοῦ Κράτους, διαπρέψας πάντοτε. Κατὰ τρεῖς δὲ περιόδους ἐχημάτισε καὶ ἰδιαιτέρως Γραμματεὺς τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Κόρτα καὶ Λυμπρίτου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΕΝΕΚΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΤΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Πολλά τὰ αἷτια ἕνεκα τῶν ὁποίων οὐ μόνον προσκόπτεται ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, ἀλλὰ καὶ τελείως δυσχεραίνεται, πᾶν δ' ὅτι σήμερον συντελεῖται, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν φιλότιμον ἐπιμονὴν τῶν ἀνωτέρων καὶ τὴν διαρκῆ ὄθησιν πρὸς τὰ κατώτερα ὅργανα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος. Βεβαίως δὲν θὰ ὑποδείξω τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ ὁσημέραι καταπίπτοντος γοήτρου τοῦ δυσφυοῦς τούτου Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, διότι τοῦτο εἶναι ἔργον ἄλλων, ἐφείλω ὅμως νὰ τοῖσιω, ὅτι πρώτη αἷτια τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἡ γλισχρότης τῆς μισθοδοσίας τῶν Χωροφυλάκων, πρὸ παντὸς τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν, καὶ ἕνεκα ταύτης μὴ προσέλευσις πρὸς κατάταξιν ἰκανῶν καὶ ἀνεπτυγμένων ἀνδρῶν καὶ συναισθανομένων πλήρως τὸ ἀνατιθέμενον αὐτοῖς καθήκον· ὅταν λοιπὸν κατατάσσονται ὡς χωροφύλακες ἄνδρες τὸ πλεῖστον ἀγράμματοι καὶ μόλις συλλαβίζοντες καὶ καταγόμενοι ἐξ ὄρεινῶν μερῶν, ἀπαιδευτοὶ καὶ ἄνευ οἰκογενειακῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνατροφῆς, εἶναι φυσικώτατον, ὅτι μ' ὄλας τὰς ὁδηγίας, τὰς συστάσεις, θεωρίας καὶ μ' ὄλας τὰς προσπα-

θείας τῶν ἀνωτέρων των, ὅπως καταστήσωσιν αὐτούς, ὅπωςδὴποτε εὐπροσώπους, θὰ εἶναι ἀκατόρθωτον καὶ ἐπομένως πᾶσα παρεκτροπὴ αὐτῶν προερχομένη ἐκ τῆς ἀγενοῦς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς κακῆς ἀναπτύξεως ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν γενικὴν κατὰ τοῦ Σώματος τούτου κατακραυγὴν, ἀδιαφόρως ἂν οἱ ἀνώτεροι κοπιᾶζουσιν. Ἐντεῦθεν δὲ δύναται ν' ἀποδοθῆ καὶ ποιᾶτις ἀπογοήτευσις εἰς τοὺς ἀνωτέρους τούτους, ὡς μὴ ἀναγνωριζομένων τῶν ὑπηρεσιῶν των καὶ τῶν κόπων των πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ Σώματος εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν.

Ἄν ὅθεν ὁ μισθὸς τῶν χωροφυλάκων ἦτο ἐπαρκέστερος, ἢ δὲ κατάταξις αὐτῶν ἀπῆται προσόντα μεγαλείτερα καὶ ἐγένετο δοκιμαστικὴ, τότε κατ' ἀνάγκην τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς θ' ἀποτελεῖτο ἐξ ὀλοκλήρου ἐξ ἐπιλέκτων μελῶν.

Ἐτέρα αἷτια σπουδαίως παρακωλύουσα τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας εἶναι καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων τῆς ταχείας καὶ ἀμέσου ἐδικάσως τῶν πταισματοικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἕνεκα ταύτης ἀποθράσυνσις παντὸς πολίτου, περιφρονοῦντος πᾶσαν τῆς Ἀστυνομίας ἐνέργειαν καὶ θεωροῦντος τὴν Ἀστυνομίαν ὡς διακειμένην πάντοτε

ἐχθρικῶς πρὸς οἰανδήποτε ἐπαγγελματικὴν τάξιν. Ἴσως δὲ ὅπως οἱ χωροφυλάκες στεροῦνται τῆς ἀπαιτουμένης ἀναπτύξεως καὶ οἱ πολῖται κατὰ τὸ πλεῖστον στεροῦνται τοιαύτης, δι' ἣ καὶ ἐπιθετικώτατα φέρονται πρὸς τὰ ὄργανα τῆς ἀρχῆς, ἐὰν ὅμως ἡ τιμωρία τούτων, ἐπετυγχάνετο ἀμέσως δι' ἑτέρου τρόπου μᾶλλον ταχύτερου, κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἀναλογιζόμενοι οἱ πολῖται τὸν τιμωρὸν Νόμον, θὰ ἐσέβοντο τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, ἅτινα εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, παρεκτρέπονται κατὰ τὸ πλεῖστον, ἔ-

νεκα τῆς δριμυείας πρὸς αὐτὰ γλώσσης τῶν πολιτῶν μὴ ὑπακούοντων εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῶν Νόμων καὶ αἰωνίως ἀπειθαρχούντων. Εἰσέτι παρὰ τοῖς πολίταις δὲν ἀνεπτύχθη ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος, ὅταν δὲ τοῦτο, προϊόντος τοῦ χρόνου ἐπιτευχθῆ, καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχή, ἡ ἐκπροσωποῦσα αὐτοὺς, μετὰ μεγαλειέτας σεβαρότητος καὶ ἀπαθείας θὰ τελεῖ τὸ καθήκον τῆς.

Ἀθήνησι τῇ 2α Φεβρουαρίου 1912.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
ΕΜΜ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΑΡΧΗΓΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἀναφέρονται ἐν τῷ περὶ ἀστυνομίας τοῦ Κράτους Νόμῳ ΓΡΞΕ' ἀπὸ τοῦ 10 μέχρι τοῦ 14ου ἄρθρου. Εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 10

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιβλέπει τὴν ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τῆς ἀστυνομίας ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐστυνομικῶν Νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ διατάξεων.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς εἶναι καὶ Ἐπιθεωρητὴς αὐτῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ στρατῷ ἰσχύοντα περὶ ἐπιθεωρήσεων καὶ μετέχει τοῦ κατὰ τὸν νόμον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ ἀνωτέρου συμβουλίου τῶν Μεράρχων καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπιτελικῆς Ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἔλεγχον τῶν πρὸς προβιβασμὸν προσόντων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ σύνταξιν τῶν περὶ τούτων πινάκων».

Ἄρθρον 11

Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσω-

τερικῶν, ὁ Ἀρχηγὸς Ἐπιθεωρεῖ τὰς ἀστυνομικὰς διευθύνσεις καὶ ὑποδιευθύνσεις, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἢ ἄλλον ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς δι' ἐνεργεῖαν ἐπιθεωρήσεων, ἢ προανακρίσεων καὶ ἐξετάσεων ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν ἢ στρατιωτικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

Πρὸς ἐπιθεωρήσιν, προανάκρισιν ἢ ἐξέτασιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς διευθύνσεως, ἐν ἣ ἐδρεύει ὁ ἐνεργήσων ταύτας ἐπιθεωρητὴς ἢ ἀξιωματικὸς, οὐδεμίᾳ προαπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 12

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ὑποβάλλει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀναγομένην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ἐφ' ἣ παρίσταται ἐπάναγκες νὰ προκληθῆ ἢ μέριμνα ἢ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἀναφέρει δὲ ἐπίσης περὶ πάσης περιστάσεως κωλοῦ.

σης τινὰ τῶν παρὰ ταῖς ἀστυνομικαῖς διευθύνσεσιν ἢ ὑποδιευθύνσεσιν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον 13

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸν παρνότα νόμον τὸν Κανονισμόν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὰς ἄλλας σχετικὰς διατάξεις ἀναφορῶν αὐτοῦ, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς ὑποβάλλει καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τὸν Ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν ἔγγραφον ἢ προφορικὴν ἀναφορὰν περὶ ὄλων τῶν ἐν τῷ Κράτει συμβάντων, ἅτινα ἐγνώσθησαν αὐτῷ.

Ἀντὶ τῶν ἐγγράφων ἀναφορῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ ὡς καὶ τῶν ἐν γένει ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, περὶ τῶν διαφορῶν συμβάντων, ἐξαιρέσει τὸν ἐκτάκτων καὶ σοβαρῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ κάνονίσῃ τὴν ὑποβολὴν καταστάσεων ἐμφαιουσῶν κατ' ἀριθμὸν καὶ κατ' εἶδος τὰς ἀξιοποίνους πράξεις

Ἄρθρον 14

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὴν ἰδιαίτουσαν δικαιοδοσίαν, τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 36 § 3 καὶ 41-44 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα δι' ἃ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ

Ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι Χωροφυλακῆς εἶναι ὁ κ. Κ. Μοσχόπουλος συνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ.

Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου εἶναι ὁ κ. Δ. Καροῦσος ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς, ὑλασπιστὴς τοῦ Ἀρχηγοῦ εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Π. Διοσκουρίδης πρόην γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀττικῆς

Ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ εἶνε οἱ κ. κ. Ν. Λυκάκης,

Β. Σαράτσογλους καὶ Γ. Πάγκαλος ὑπομοίραρχος. Ἐπίσης ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ καὶ οἱ ἐνωμοτάρχαι κ. κ. Ἀνδρέας Ἀμβράδης 1ης τάξεως καὶ Ι. Μανουσακῆς 2ας τάξεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὑπομοίραρχος

Ὁ κ. Πάγκαλος ἐγεννήθη ἐν Σαλαμίῃ τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1877, τῇ 8ῃ δὲ

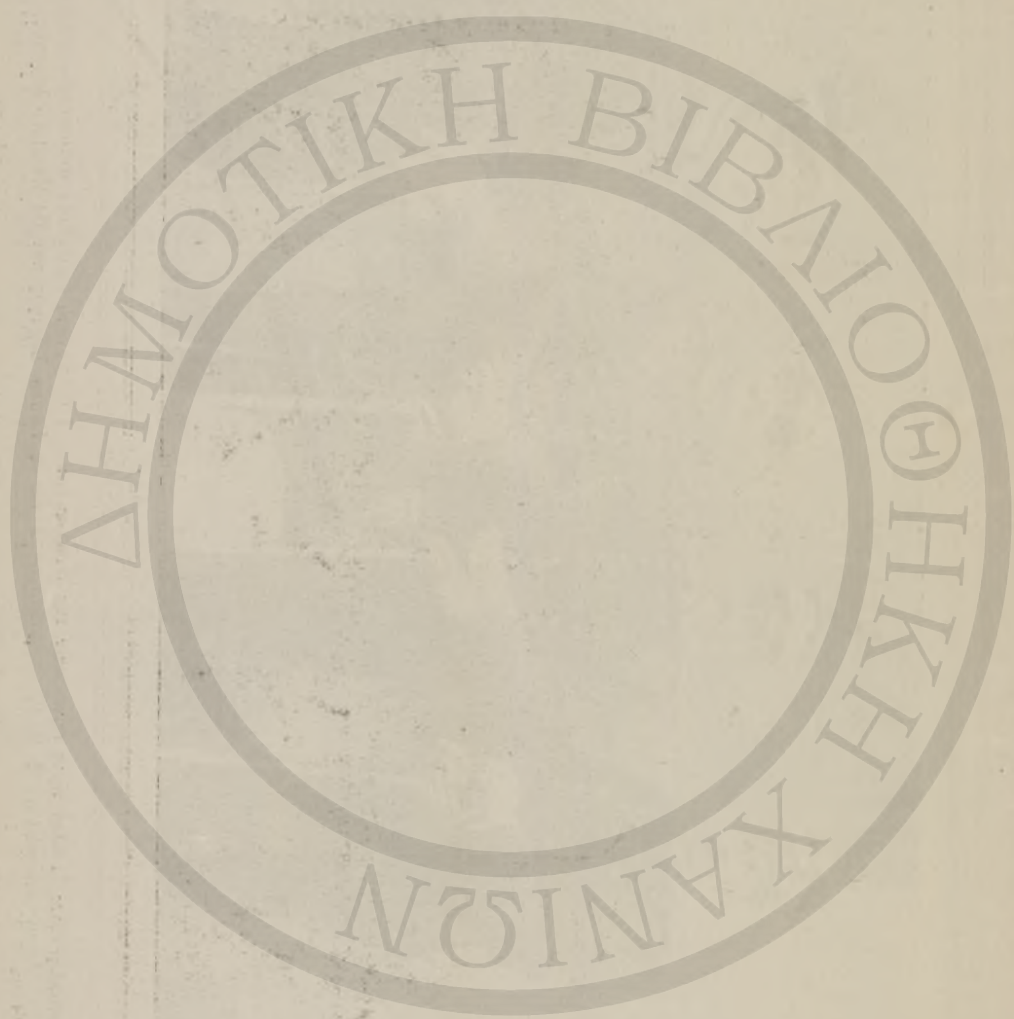

Φεβρουαρίου 1898 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Νομικῆς καὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1901 κατετάγη εἰς τὴν χωροφυλακὴν μετὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου 1ης τάξεως. Ὡς ἐνωμοτάρχης ὑπηρετήσεν λίαν ἐπιτυχῶς εἰς διαφόρους ἀστυνομίας.

Περὶ τὰ μέσα δὲ τοῦ ἔτους 1905 προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον καὶ ὑπηρετήσεν ὡς ἀστυνόμος Χαλκίδος ἐπ' ἀρκετὸν ὥς καὶ εἰς ἄλλας ἀστυνομίας καὶ τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου τοῦ 1910 εἰς ὑπομοίραρχον. Ὁ κ. Πάγκαλος ἤδη ὑπηρετεῖ ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ, διακρίνεται δὲ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν προθυμίαν εἰς τὸ νὰ δίδῃ πᾶσαν πληροφορίαν εἰς ἀξιωματικούς καὶ ιδιώτας.

Οι μετακληθέντες Ἴταλοι πρὸς δόξανσιν τῆς Χερσφυλοῦνης 1 D' Aulizio Garigliota ἀντισυνταγματάρχης ἀρχηγὸς
τῆς ἀποστολῆς, 2 Roda ταγματάρχης 3 καὶ 4 Lauro λοχαγὸς καὶ De Mandato λοχαγὸς

ΟΙ ΠΑΡΑΦΡΟΝΕΣ ΕΝ ΤΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὡς ἂν μὴ ἦρουν αἱ τόσαι ἀσχολίαι εὐθύναι καὶ ἐπιβαρύνσεις τοῦ Ἀστυνομικοῦ σώματος, ἔχει τοῦτο καὶ τὰ βάρη τῶν φρενοπαθῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς ἐπίμετρον, βόρην πολλάκις ὀγληρότατα καὶ δυσβάστακτα, καθόσον ἰδία εἰς τὰς μεγάλας Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους οἱ ἀστυνομικοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι καθήκοντα Φρενολόγων καὶ ἀπὸ Διευθυντῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων νὰ μεταβάλλωνται εἰς Διευθυντὰς Φρενοκομείου.

Ὁ ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς Ἑλληνικὸς Τύπος διεξετραγώδησε τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν, ἀλλ' οὐδὲν ἄχρι τοῦδε ἐγένετο. Ἡ λύμη αὕτη τῶν ὁδῶν τῶν πόλεων καὶ κομποπόλεων, ἡ περιπλάνησις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἀτυχῶν φρενοπαθῶν καὶ ἡ περισυλλογὴ αὐτῶν εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ κρατητήρια θὰ ἐξακολουθῆ τίς οἶδε ἐπὶ πόσον χρόνον ἀκόμη πρὸς δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἣτις οὐδέποτε ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῶν 3000 φρενοβλαβῶν, ὅσοι περιφέρονται ἐλεύθεροι ἐν Ἑλλάδι, διότι εἰς 3000 ὑπολογίζονται οἱ ἐλεύθεροι φρενοπαθεῖς συμφώνως ἐπὶ τούτῳ γενομένη Στατιστικῇ.

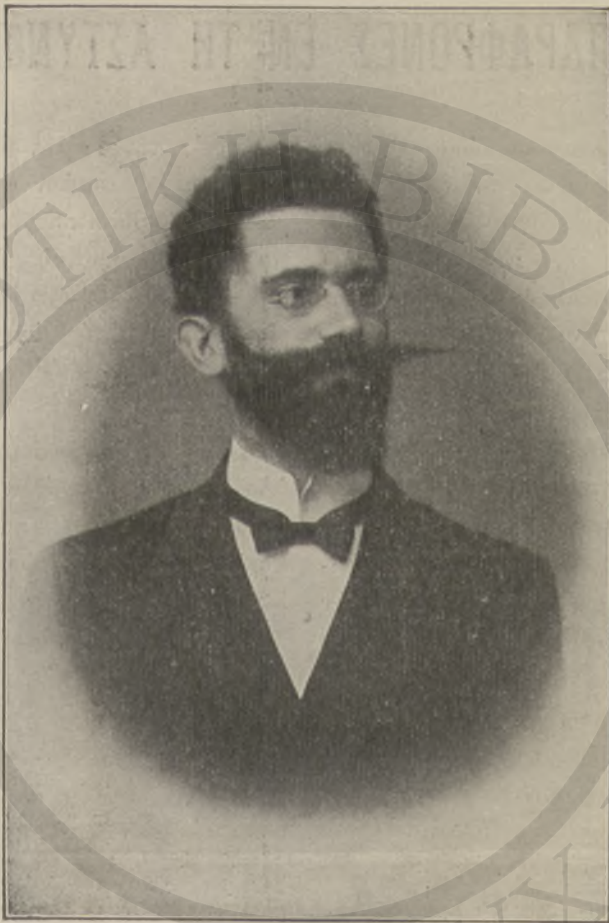
Ἐπ' εὐκαιρίᾳ λυπηρῶν συμβάντων προκληθέντων ὑπὸ παραφρόνων καὶ ἔγγραφα εἰς τὸ περιοδικόν μου «**Ψυχιατρικὴ καὶ Νευρολογικὴ Ἐπιθεώρησις**» καὶ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα παρουσιασθεὶς ἐξέθηκα τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐπι-

καλεσθεὶς τὴν ὑψηλὴν ἀρωγὴν του, ἵνα ἰδρῦθῆ μέγα Ἀσυλον εἰς ὃ περισυλλεγόμενοι οἱ τοιοῦτοι πάσχοντες νὰ εἰσάγονται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ δωρεάν καὶ ἀπ' εὐθείας, ὡς συμβαίνει ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλίου· τὰ πάντα κατέληξαν εἰς διαιώνισιν τῆς ἀπὸ αἰῶνος κρατούσης καταστάσεως.

Καὶ οὕτω συνεχίζονται αἱ ρήξεις τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων πρὸς περιφερόμενους παράφρονας καὶ ἡ περισυλλογὴ αὐτῶν εἰς τὰ κρατητήρια, ἔνθα οἱ δειλαιοὶ γίνονται πλειστάκις ἥρωες σκηνῶν ὀξιοδακρύτων, σκηνῶν τιτρωσκουσῶν τὴν στοιχειώδη ἰδέαν τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ σκηνῶν μοιραίων, ἀναποφεύκτων καὶ ἀναποτρέπτων.

Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων περιπτώσεων ἀναπολῶ μίαν, καθ' ἣν νέος καλῆς οἰκογενείας θὰ ἀπόλλυτο ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ κρατητηρίῳ, ἂν μὴ ὁ τότε Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Δαμιηλάτης, ἀφοῦ ἔκρουσεν ἐπὶ ματαίῳ τὰς θύρας πολλῶν λεγομένων ἢ αὐτοκαλουμένων φιλάνθρωπικῶν ἰδρυμάτων, δι' ἃ καὶ ὀργανοῦνται φιλάνθρωπικαὶ ἀγοραὶ καὶ συναυλία καὶ ἐξέρχονται εἰς τὰς ὁδοὺς αἱ Κυρίαὶ ἐπαιτοῦσαι τὸν ὀβολὸν ἐκάστου, καὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὸν εἰσαγάγῃ που, ὅπως τὸν σώσῃ ἀπὸ ἐπικειμένου ἀμέσου κινδύνου, ἔκρουσε καὶ τὴν θύραν τοῦ ἰδιωτικοῦ μου Νοσοκομείου

ἐν φ-νοσηλευθεῖς ἐσώθη εὐλογῶν τοὺς ῥῶν τοῦ ὁποίου ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν
εὐεργέτας αὐτοῦ καὶ δὴ τὸν ἀληθῶς φι προσέλαβεν ὅψιν ὄλω; διόλου Εὐρωπαϊ-
λάνθρωπον διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, κῆν ὡς πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν παρά-

ΣΙΜ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Ἴατρος, Φρενολόγος καὶ Νευρολόγος

ὅστις πᾶν ὅτι ἀνθρωπίνως δυνατόν ἐ- στασιν καὶ ὡς πρὸς ἄπειρα ὄλλα καὶ δὴ
πραξεν ὑπὲρ τῶν δυσμοίρων τούτων καὶ ὡς πρὸς τοὺς φρενοπιθῆς τοὺς ὁ-
πλασμάτων, ὅσα τὰ ὄργανά του περισυ- ποῖους σπανιάτατα συναντᾷ τις χάρις εἰς
έλεγον καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν ὁδῶν. Δί- τὴν ὑπὲρ αὐτῶν μέριμναν τοῦ ἐρρημένου
καιος δ' ἔπανος ὀφείλεται καὶ εἰς τὸν Διευθυντοῦ.
νῦν ἔξοχον ἐν πᾶσι Διευθυντὴν τῆς Ἀ- Περαιτῶν τὸ βραχὺ τοῖτο ἀρθρίδιον
στυνομίας κ. Ζυμβρακάκη ἐπὶ τῶν ἡμε- θὰ ἐπεθύμου ὅπως συστήσω τοῖς κ. κ.

Ἄστυνομοῖς, ἀνωτέροις καὶ κατωτέροις, καὶ παρακαλέσω θερμότερα αὐτοὺς, ὅπως προκειμένου περὶ φρενοβλαβῶν ἐξαντλώσιν ὅλην τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας των, φυσικὴν ἢ ἐξ ἀνατροφῆς, καὶ ὁσάκις ἔχουσιν αὐτοὺς ὑπὸ περιορισμὸν μέχρις ὀριστικῆς τοποθετήσεώς των, μεταχειρίζονται αὐτοὺς μὲ τὸν πραότερον τρόπον, βίβαιοι ὄντες αὐτῷ ὅτι βραχύνουσι τὴν περίοδον τῆς τυχόν διεγέρσεως αὐτῶν, ἐνῶ διὰ τοῦ δεσμίματος ἢ τῶν κακῶν τρόπων προκαλοῦσι μεγαλειτέραν μανιακὴν ἐξέγερσιν καὶ ἐπιδεινοῦσι τὴν κατάστασιν· ὡς δοκιμάσωσι καὶ θὰ πεισθῶσι.

Θὰ ἐτόλμων ὡσαύτως νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν αὐτῶν, ὅτι ἀπὸ διαιτητικῆς ἀπόψεως, μία ἕως μία καὶ ἡμίσηια ὀκτὼ γάλακτος, ἄνευ ἄρτου καὶ οἰασθήποτε ἄλλης τροφῆς εἶνε ὀρεκτὴ καὶ ὑγιεινὴ καὶ θεραπευτικὴ διατροφή αὐτῶν· δύναται δ' ὑπερῶς νὰ πορισθῶσιν ἐκ τῶν διαφόρων γαλακτοπωλείων καὶ τῶν πλανοδίων γαλακτοπωλῶν. Τέλος φάρμακόν τι τονωτικὸν ἢ κατευναστικὸν ἢ ὑπνωτικὸν δύναται ν' ἀναγράψῃ ὁ πρῶτος τυχὸν ἄστυνομικὸς ἰατρός, ὅπερ νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς

τὸ Στρατιωτικὸν Φαρμακεῖον ἢ καὶ Πολιτικὸν τοιοῦτον, οὕτως ὥστε νὰ ἐκτελῆται ἐκάστοτε πρόχειρος διαιτητικὴ καὶ θεραπευτικὴ τῶν τοιοῦτων πασχόντων, καθόσον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ σωθῶσιν οὕτω καὶ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν ὑγιεῖς, ἐνῶ ἄνευ τῶν μέτρων τούτων καὶ τοῦναντίον ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐμπαιγμῶν, ζολαρισμῶν, ἐμπυτισμῶν, δεσιμάτων, κτυπημάτων κλπ. περιπίπτουσιν εἰς δεινότεραν κατάστασιν καὶ μέχρις οὗ παραπεμφθῶσι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Γραφειοκρατίας εἰς Εἰδικὸν Κατάστημα καθίστανται δυσίατοι ἢ ἀνίατοι ἢ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ θνήσκουσιν ἐκ τῶν στερήσεων καὶ τῆς ἐλλείψεως πάσης θεραπευτικῆς ἀρωγῆς, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ στίγμα ἀτιμωτικὸν διὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα, στίγμα ὕπερ καιρὸς εἶνε νὰ ἐκλείψῃ καὶ εἰς τοῦτο δύναται μεγάλως νὰ συντελέσωσιν οἱ ἄριστοι καὶ εὐγενέστατοι καὶ λίαν μεμορφωμένοι Ἄστυνομικοὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τῆς ἀναμορφουμένης Ἑλλάδος.

Τὸ ἐλπίζω ολοφύχως πρὸς τιμὴν των.

Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΜΟΙΡΑΡΧΟΣ

Ὁ Μοίραρχος κ. Ἄνδρ. Ἰωαννί-
δης, ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν λαμπροτέρων
τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς δι-
ακρίνεται ἰδίως διὰ τὰς μεγάλας
νομικὰς του γνώσεις, ἀλλὰ καὶ
διὰ τὴν μεγίστην φιλοπονίαν καὶ
τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ χαρακτήρος
του. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν κα-
τετάχθη δικηγόρος ὄν τὸ 1893,
μὲ τὸν βαθμὸν ἐνωμοτάρχου α'
τάξεως. Διεκρίνετο δὲ ἐξαιρετι-
κῶς παντοῦ ὅπου ὑπηρετήσεν. Ἄλ-
λὰ καὶ ἕτερον τίτλον ζηλευτὸν
φέρει ὁ κ. Ἰωαννίδης. Τὸ ὅτι
ἔλαβε μέρος τὸ 1897 εἰς τὴν ἐκ-
στρατείαν τῆς Κρήτης, διέμεινε
δὲ μέχρι τέλους, δείξας ἀνδρείαν
ἀπαράμιλλον καὶ πλείστας ἄλλας
στρατιωτικὰς ἀρετὰς. Τὸ 1898
ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος, ὑπη-
ρέτησε δὲ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς
χωροφυλακῆς ἐπι-
βετίαν ὁλόκληρον. Τῷ 1906 προήχθη
εἰς ὑπομοίραρχον. Κατ' ἀρχὰς ἀνέ-

λαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Β Ἀστυνομ-
κοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, κατόπιν δὲ τοῦ
Γ'. Τῷ 1908 δὲ, ὁπότε οἱ Δημό-
σιοι κατήγοροι Ἀθηνῶν ἐγένον
το δύο, ἐγένετο Δημόσιος κατή-
γορος, κριθεὶς καταλληλότερος ὡς
ἐκ τῆς ὑπερόχου νομικῆς του μορ-
φώσεως διὰ τοιαύτην σημαντι-
κὴν θέσιν. Ὡς δημόσιος κατή-
γορος ὑπηρετήσεν πλέον τῶν δύο
ἔτων ὁπόθεν ἐ-
τοποθετήθη εἰς
τὴν Χαλκίδα ὑ-
πηρετήσας ἐπ'
ἀρκετὸν ὡς ἀστυ-
νόμος. Ἐν Χαλ-
κίδι ὁ κ. Ἰωαν-
νίδης ὑπηρετῶν
ὑπὸ τὸν ταγμα-
τάρχην κ. Ζάχον
ἐπέδειξεν εἰς πολ-
λὰς περιστάσεις
τὸν ἄκρον αὐτοῦ
ζῆλον περὶ τὴν
ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν
τῶν καθηκόντων
του ἐπισύρας τὴν
ἀγάπην καὶ τὴν
ἐκτίμησιν ὅλων
τῶν κατοίκων τῆς
Χαλκίδος. Ἡ ἐν
Ἀθήναις ἐσχά-
τως τοποθετήσας
τοῦ κ. Ἰωαννίδου κατελύπησε τοὺς Χαλ-
κιδεῖς διότι ἐστερηθήσαν ἐνὸς τόσοῦ ἐν-

γενοῦς καὶ δραστηρίου ἀστυνομικοῦ. Πρότινος δὲ προαχθεὶς εἰς μοίραρχον ἐποθετήθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἔδρευον Τάγμα τῆς Χωροφυλακῆς κριθεὶς ὡς λίαν κατάλληλος διὰ τὴν ἐπίπνον ταύτην θέσιν.

ΗΛΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ

Ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ὁ κ. Χρυσospάθης ἀνήκων εἰς μίαν τῶν καλειτέρων οἰκογενειῶν τῶν Καλαμῶν κατετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν τῷ 1901 ὡς ἐνωμοτάρχης α΄ τάξεως, διδάκτωρ ὢν τῆς Νομικῆς. Ἡ ὑπηρεσία του ἐν τῇ ἐστυνομίᾳ καὶ χωροφυλακῇ ἐσημειώθη ἔκτοτε μετ' πλείστας ὄσας ἐπιτυχίας, ἀφορώσα ἰδίᾳ τὴν καταδίωξιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων. Ὁ κ. Χρυσospάθης μετὰ νοῦν καὶ ζῆλον καὶ τόλμην συγχρόνως ἀληθοῦς ἀστυνομικοῦ, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος κατώρθωσε νὰ γνωρίσῃ πάσας τὰς λωποδυτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ἐν γένει μορφὰς αἵτινες ἐλυμαίνοντο τὴν πρωτεύουσαν, νὰ προλάβῃ δὲ πλείστα ὅσα καὶ νὰ φθάσῃ ἐπίσης εἰς πολλὰς ἀνακαλύψεις ἀστυνομικῆς. Ἐπέσυρε δὲ διὰ τοῦτο τὴν ἐκτίμησιν, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὄχι μόνον τῶν προϊσταμένων του ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου. Τῷ 1906 ὁ κ. Χρυσospάθης ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος, τὸ αὐτὸ δ' ἔτος διορίσθη ἀστυνόμος ἐνταῦθα τοῦ β' τμήματος, μετὰ τίνος δὲ μῆνας ἀνέλαβε τὸ τμήμα τῆς καταδίωξεως, τότε δὲ κυ-

ρῶς διέπρεψε, συλλαβὼν ἀρκετοὺς διασήμους λωποδύτας καὶ ἄλλους κακοποιούς. Εἰς τὸ τμήμα τῆς καταδίωξεως ὑπηρετή-

ΗΛΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ

Ἐπομοίραρχος

σας πλέον τῶν 3 ἐτῶν μετετέθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν Λαρίσσης ὅπου ὑπηρετήσεν ὡς ἀστυνόμος λίαν ἐπαξίως μέχρι τοῦ τέλους Ἰανουαρίου 1912 προαχθεὶς ἐν τῷ μεταξύ εἰς ὑπομοίραρχον. Ἐκεῖθεν δὲ μετετέθη καὶ πάλιν εἰς Ἀθήνας τοποθετηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῆς χωροφυλακῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Ἐν δὲ ἐκάστης Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως εἶνε ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, ἐκάστης δὲ ἀστυνομικῆς ὑποδιευθύνσεως ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐκάστου ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου, ἑκτός ἐάν διὰ τὰς ἀστυνομικὰς ὑποδιευθύνσεις καὶ ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς ὀρισθῇ ἄλλως.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων διαιρεῖται εἰς 9, ὁ δὲ τοῦ Πειραιῶς εἰς 4 τμήματα εἰς ἃ δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ὑπηρεσίαι τῆς καταδιώξεως. Ἀναλόγως ὅμως πρὸς τὰς ὁσημέραι παρουσιαζομένας ἀνάγκας τῆς ἀστυνομίας, ὁ ὄριθμὸς τῶν ἐν τοῖς δήμοις Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀστυνομικῶν τμημάτων δύναται νὰ ἀυξάνη διὰ Β Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ ἠτιολογημένη ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν στηριζομένη εἰς πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Παρ' ἐκάστῳ τῶν τμημάτων τοποθετεῖται ἀνά εἰς ἢ δύο ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιότερου ἔχοντος τὴν διοίκησιν.

Ἐπίσης διαιρεῖται εἰς τμήματα ἰσάριθμα πρὸς τοὺς ἀπὸ θίτι τεταγμένους ἀξιωματικούς, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ, ἐκάστης πρωτεύουσα τῶν νομῶν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, Κερκίρας, Κυκλάδων, Ἀρκαδίας, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Εὐβοίας,

Λαρίσσης, Τρικκάλων, Μεσσηνίας καὶ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. Τὰ τμήματα ταῦτα ἐγκαθίστανται ἐν τοῖς καταστάσεσι τῶν ἀστυνομικῶν διευθύνσεων. Ἡ εἰς τὰ τμήματα ἐν γένει τοποθέτησις τῶν ἀξιωματικῶν διατάσσεται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, ἐν δὲ τῷ δήμῳ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑποδιευθυντοῦ.

Ἡ περιφέρεια ἐκάστου τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων ὀρίζεται διὰ Β Διατάγματος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προκαλουμένου.

Τὰ ἐν τῷ δήμῳ Ἀθηναίων ἀστυνομικά τμήματα διαιροῦνται εἰς δύο ἀστυνομικά διαμερίσματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων διοικεῖται, κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ Β Διαταγμάτων, τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν ἐκδιδομένων, ὑπὸ Μοιρῶν, ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγομένου ὑπὸ τὰς ἀμέσους διατάγας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀττικῆς.

Οἱ ἀναγκαιοῦντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ σωμάτων τοῦ Στρατοῦ ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμενοι ἐν γένει εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς καὶ ἀνήκουσι, πλὴν τοῦ συνταγματάρχου Ἀρχηγοῦ εἰς τὴν ὀργανικὴν

δύναμιν τῆς Χωροφυλακῆς, λαμβάνονται δὲ πάντες ἐκ τοῦ Στρατοῦ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοποθετοῦνται εἰς τὰς διαφόρους θέσεις τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἐκ τῆς ἄστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Τάγματος ἢ τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου, αὕτη ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον, τὰς ἄστυνομικὰς Διευθύνσεις καὶ τὸ Τάγμα ὑπηρετοῦντας, προαπαιτεῖται συνάμα ἢ πρότασις τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ μετατίθενται ἐκ μιᾶς εἰς ἑτέραν ἄστυνομικὴν Διεύθυνσιν διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς. Ὁ ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ χρόνος ὑπηρεσίας πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος τοῦ προβιβασμοῦ καὶ τῆς συντάξεως. Εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς ἀποσπᾶται εἰς ἐργοδηγὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκοδομῶν ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην μηχανικὴν ἐργασίαν.

Οἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀττικῆς ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀποτελοῦσιν ἄστυιατρικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου ἐξ αὐτῶν γνωμοδοτοῦσι κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Ἀρ-

χηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ ἄστυνομικοῦ διευθυντοῦ Ἀττικῆς, ἐπὶ παντὸς θέματος ἐναγομένου εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν ἢ τὴν ἑστυιατρικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν καὶ ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἐπίσης οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κτηνιατρικοῦ ἀποτελοῦσι κτηνιατρικὴν Ἐπιτροπὴν, συνεδριάζουσαν παρόντων πάντων τῶν μελῶν, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ κτηνιατρικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀττικῆς δύνανται, κατὰ τὰς διατάγας τοῦ Ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, νὰ ἐκτελῶσι καθήκοντα ἐν ὅλῃ τῇ περιφερείᾳ τῆς ἄστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὁδοιποροῦντες δ' ἐκτὸς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν νενομισμένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

*
**

Προκειμένου νὰ γράψωμεν ἐκτενῶς περὶ ὅλων τῶν ἄστυνομικῶν διευθύνσεων τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐξάρωμεν τὴν δρᾶσιν ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς προσώπων ἀρχίζομεν ἀπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀττικῆς.

ΕΜΜΑΝ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ

Ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομικῆς
Διευθύνσεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

Πρότυπον ἀφωσιώσεως πρὸς τὸ καθήκον, κατέχων τελείως πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ ιδιότητας διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ἀττικοβοιωτίας, κατώρθωσε διὰ τῆς καταπληρικῆς αὐτοῦ φιλεργίας, πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἐπιβλέπων, νὰ δώσῃ εἰς ταύτας τὴν ἀπαιτουμένην ὠθησιν καὶ προσήκουσαν κατεύθυνσιν, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ, τὸν ζῆλον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθήκον, τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων πάντων καὶ τὴν προστασίαν αὐ-

τῶν. Διὰ τῆς ἀκάμπτου αὐτοῦ ἐπιμονῆς ἰσχυροφασιστικότητος καὶ προσωπικῆς αὐτοῦ ἐπιβλέψεως, κατώρθωσε νὰ δώσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ὄψιν Εὐρωπαϊκῆς μεγαλουπόλεως ὡς πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τάξιν, νὰ ἐπιβάλῃ τὸ Κράτος τῶν Νόμων καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τόσας κρίσιμους περιστάσεις τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Διὰ τῶν ἐξόχων αὐτοῦ ἀρετῶν καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς αὐτοῦ δράσεως δικαίως ὑπὸ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας ἀνεγνωρίσθη, ὡς ὁ ἰδανικὸς Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΓΚΟΥ

Μοίραρχος, γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀττικῆς

Ὁ κ. Γιαγκου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπηρετήσας εἰς διάφορα τμήματα Ἀθηνηνῶν καὶ Πειραιῶς εἶναι ἀγαπητότατος διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος του καὶ διὰ τὴν ἀπταιστον ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Ἀσχολεῖται καὶ εἰς διαφόρους μελέτας περὶ χωροφυλακῆς, ἐσχάτως δὲ ἐξέδωκε καὶ ὄγκωδες βιβλίον περιέχον πάσας τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις ἀπαραίτητον διὰ τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

Πλὴν τοῦ κ. Γιαγκου ὑπηρετοῦσι παρὰ τῇ ἀστυνομικῇ διευθύνσει Ἀττικῆς οἱ κ. κ. Ἀθανάσιος Ἀντωνόπουλος μοίραρχος, πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ, Γ. Ἀθανασόπουλος ἰατρός, Ἐδστράτιος Οἰκονόμου φαρμακοποιός, ἀμφότεροι στρατιωτικοί, οἱ ἐνωμοτάρχαι 1ης τάξεως Ἀρμόδ Βόρσας καὶ Διον. Παυλόπουλος καὶ ὁ ἐνωμοτάρχης 2ας τάξεως Γεώργ. Ἀλεξανδρόπουλος.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αον 'Αστυνομικόν Τμήμα

'Αστυνόμος τοῦ Αον αστυνομικοῦ τμήματος εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Θρ. 'Ιατροῦ.

Ὁ κ. 'Ιατροῦ διευθύνων ἀπὸ πολλοῦ τὸ Αον αστυν. τμήμα ἔχει ἐπισύρει τὰς συμπαθείας ὄλων τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας τῆς Πλάκας διὰ τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀληθῆ στρατιωτικὸν χαρακτήρα του.

Εἰς πλείστας δὲ δυσχερεῖς περιστάσεις κατέδειξεν τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτοῦ ἰκανότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αστυνομικῶν καθηκόντων του.

Εἰς τὸ πρῶτον αστυνομικὸν τμήμα

ὑπηρετεῖ καὶ ὁ ἐναμοτάρχης 2ος τάξεως κ. Ν. Χανδρούκης.

Βον Τμήμα

Προϊστάμενος τοῦ 2ου αστυνομικοῦ τμήματος εἶναι ὑπομοίραρχος κ. 'Αθανάσιος Λελοῦδας.

Ὁ κ. Λελοῦδας ἐγεννήθη ἐν Μώλω τῶν Θεσσαλιῶν ὕπου μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν κατετάγη περὶ τὸ τέλος τοῦ 1886 εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ὑπηρετήσας τὸ πρῶτον ἐν Βόλῳ καὶ εἶτα εἰς διαφόρους Μοιραρχίας. Τῷ 1892 ἐκλήθη τηλεγραφικῶς ἐκ Μεσολογγίου εἰς 'Αθήνας ἀποσπασθεὶς παρὰ τῆ Διοικητικῆ ἀστυνομίᾳ.

μετά τήνεύστασιν δὲ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς ἀπεσπίασθη ὡς ἐνωμοτάρχης παρ' αὐτῷ καὶ μετὰ τὴν κατάργησίν του ἐτοποθετήθη εἰς τὸ τμήμα τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅπου ὑπηρέτησεν ἀπὸ τοῦ 1895—1901, ὅτε διορισθεὶς δασύρχος ἀπῆλθε τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ ὑπηρεσίαν δὲ εἰς διαφόρους Μοιραρχίας μετε-

εῖνοντο ἀπείροι κλοπαί, ἐνῶ ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως τοῦ κ. Λελοῦδα ἐν Ἀλμυρῷ ἠλλοτρώθησαν τὰ μέγιστα. Πρὸς δὲ ἔκτοτε οὐδέποτε εἰσήλασαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ ἡ ληστοσυμμορία Χαρδαλιᾶ—Καστανᾶ

Ὁ κ. Λελοῦδας ὡς ἀστυνόμος τοῦ Βου τμήματος ὑπηρετῶν ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη ἐπαγίωσε τελείως τὴν τάξιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τμήματός του.

Ἐπίσης ὑπηρετεῖ ἐν τῷ 2ῳ ἔστυνομ. τμήματι καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Καρούδας.

Ἐν τῷ ἐν λόγῳ τμήματι ὑπηρετοῦν καὶ οἱ ἐνωμοτάρχαι 1ης τάξεως κ. κ. Ἡλίας Μπότσικας καὶ Τζανέτος Στραβάκος.

Γον, Δον καὶ Εον Ἀστυνομικὸν Τμήμα

Ἀστυνόμος τοῦ τρίτου τμήματος εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Παν. Πανουσόπουλος.

Ἐνωμοτάρχαι δὲ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ τμήματι τούτῳ εἶναι οἱ κ. κ. Δημ. Κασός, Γ. Βούλγαρης καὶ Λεων. Ράπτης ἅπαντες 1ης τάξεως.

Τοῦ τετάρτου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἀστυνόμος εἶναι ὁ κ. Κ. Εὐσταθιάδης μὲ ἐνωμοτάρχας τοὺς κ. κ. Σ. Μεταξῆν 1ης τάξεως καὶ Γεράσιμον Μπὸν Βας 2ης τάξεως.

Τοῦ δὲ πέμπτου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἀστυνόμος εἶναι ὁ κ. Καραϊσκάκης ὑπομοίραρχος, δεῦτερος δὲ ἀστυνόμος ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἰωάν. Ἀμβρῆζης.

ΣΤον Ἀστυνομικὸν Τμήμα

Ἀπὸ ἐνὸς ἔτους σχεδὸν προϊστάται τοῦ ΣΤου ἀστυνομικοῦ τμήματος ὁ κ. Μαυροειδῆς Γιαννουκάκος ὑπομοίραρχος.

Ὁ κ. Γιαννουκάκος κατετάγη ὡς ἐθελοντῆς χωροφύλαξ τῷ 1893 προαχθεὶς μετὰ τινα ἔτη διαδοχικῶς.

Τῷ 1898 τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῷ ἀνέθηκε τὴν καταδιώξιν τῆς ληστοσυμμορίας Μπόνου καὶ Σινάνη ἧτις μετὰ ὃ ἄλλων ἐλυμαίνετο κυριολεκτι-

ΑΘΑΝ. ΛΕΛΟΥΔΑΣ
Ὑπομοίραρχος

τέθη εἰς Παρνασσίδα ὅπου ὡς διοικητῆς τῶν ἐκεῖ μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων ἀπὸ τοῦ 1904—1905 ἐπέφερε πρωτοφανῆ ἀποτελέσματα διὰ τὴν δημοσ. ἀσφάλειαν, διότι διὰ τῆς ἀπηνόου καταδιώξεως κατώρθωσε ὥστε νὰ συλληφθῶσι, προσέλθωσι καὶ φρονεθῶσιν οἱ λησταὶ Μαζοῦτης, Κοντσότας, Λιώνης, Κυριαζογιάννης, Καραμέρης, Χειμῆρας καὶ Μπαλωμένος. πλείστοι δὲ διάσημοι ληστοφυγόμενοι, ὡς οἱ τρομεροὶ Σαμουήλ καὶ Κουτλόγιαννος τῆς Δεσφίνης. Τῷ 1907 ὡς ἀστυνόμος Λαμίας ἀφῆκεν ἀρίστας ἀναμνήσεις. Ἐν δὲ τῷ Ἀλμυρῷ ἡ δράσις του καταφαινέται ἐκ τῆς συγκρίσεως ὅτι καθ' ὅλα τὰ προηγούμενα ἔτη

ως τὴν Εὐβοίαν. Μετὰ ἐπανειλημμένας δὲ συμπλοκάς ἐξοντώθη ἡ ληστοσυμμορία αὕτη φονευθέντων τῶν Μπόιου, Σικάνη καὶ Μακρογιάννη καὶ μεταφερθέντων διὰ ἡμίονων εἰς τὰς ὑποφρέας τῆς Δίρφου, ὅπου αἱ ομάδες τῶν βλαχοποιμένων παρεθέριζον.

Ὁ κ. Γιαννουκάκος ἔκτελων μετ' ἀπαρδειγματίστου ζήλου, τὰ ἀστυνομικά του καθήκοντα θεωρεῖται ὡς ὁ ἰκανώτερος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς δι' ὃ καὶ τῷ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ ΣΤ' ἀστυνομικοῦ τμήματος ὅπου ὑπάρχει ἡ πλέον ἐπίπονος ὑπηρεσία λίγη τῆς μεγάλης του περιφερείας καὶ τοῦ κέντρου ὅλων τῶν κακοποιῶν στοιχείων Ἐργαζόμενος δὲ

ὁ κ. Γιαννουκάκος νυχθημερόν κατόρθωσεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐσφάλειαν ὣν ἀσθηρὸς καὶ πεικῆς κατὰ τὰς ἐπιβαλλούσας αὐτῷ περιστάσεις.

Ζου καὶ Ηου Ἀστυνομικὸν Τμήμα

Τοῦ Ζου ἀστυνομικοῦ τμήματος προΐσταται ὁ ὑπομοίραρχος κ. Καράμπελας.

Ἀστυνόμος δὲ τοῦ Ηου ἀστυνομικοῦ τμήματος εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Βασ. Μπαρπάτσης.

Ὁ κ. Μπαρπάτσης κατετάχθη ὡς ἐνωμοτάρχης α'. τάξεως τῷ 1898 δικηγόρος ὢν ἐν Πάτραις. Διεκρίθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς καταδιώξεως ἐν Κεφαληγιά

κατὰ πρῶτον ἐπὶ 2 ἔτη καὶ πλεῖστα ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους ἔπειτα. Κατόπιν ὑπηρετήσ. ν εἰς τὴν ἐνταῦθα Μοιραρχίαν καὶ Ἀστυνομίαν. Τῷ 1901 ὁ κ. Μπαρπάτσης ἐστάλη εἰς τὴν Μάνδραν καὶ τὴν Ἐλευσίνα ἐπὶ κεφαλῆς 30 ἀνδρῶν

πρὸς καταδιώξιν τοῦ ληστοῦ Ἀντωνίου τοῦ ὀποίου καὶ κατόρθωσε τὴν σύλληψιν. Τῷ 1906 ὁ κ. Μπαρπάτσης προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον, διορισθεὶς ὑπὸ τὸν νέον ἀστυνομικὸν καθεστῶς ἀστυνόμος εἰς τὸ Ἄργος, κατόπιν δὲ εἰς τὴν Κυνουρίαν καὶ πρὸ ἔτους μετετέθη ἐνταῦθα. Ὁ κ. Μπαρπάτσης κατὰ τὴν ἐν Ἄργει ὑπηρεσίαν του, τῷ 1907 ἐν καιρῷ ἐκλογῶν

ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας. Καὶ ὡς ἐνωμοτάρχης α'. ὁ κ. Μπαρπάτσης ὑπηρετῶν εἰς τὸ Εὐνο ἀστυνομικὸν τμήμα ἐνταῦθα, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ταραχὰς τοῦ Ἐθαγγελίου δείξας στάσιν ὑπερῶς ἐπαινετήν. Ὁ κ. Μπαρπάτσης εἶνε εἰς τὸν καλεϊτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἰδγενῆς τοῖς τρόποις, πλήρης γνώσεων, φιλόπονος καὶ ἐν γένει σπανίας ἐναντιότητος ἀναπτυχθεὶς.

Θ'. Ἀστυνομικὸν Τμήμα

Ἀστυνόμος τοῦ τμήματος τούτου εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Βασ. Μωράκης.

Ὁ κ. Μωράκης κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τῷ 1898, ὡς ἐνωμοτάρ-

ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΟΣ

Ἐπομοίραρχος

χης α'. τάξεως διδάκτωρ ὄν τῆς Νομικῆς. Ἔσχε δὲ τὴν προθυμίαν νὰ ἐκπαιδευθῆ στρατιωτικῶς εἰς τὸ 1ον Πεζικὸν Σύνταγμα εὐθὺς ὡς κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακίην. Κατόπιν ὁ κ. Μωράης

ἀπεσπίασθη εἰς τὴν ἐνταῦθα Μοιραρχίαν, ὑπηρετήσας εἰς αὐτὴν ἐπὶ ἓν ἔτος. Τῷ 1904 ὁ κ. Μωράης προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου καὶ ἀπεσπίασθη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακίης. Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἔμεινεν ἐπὶ διετίαν περίπου, κατόπιν δὲ τὸν 8βριον τοῦ 1906 ἐγένετο ἀστυνομὸς τοῦ ἐνταῦθα Θου

ἀστυνομικοῦ τμήματος ὅπου διαμένει μέχρι σήμερον. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἰδίως κατέδειξεν ὅλας τὰς πολλὰς ἀρετὰς αἰτινες τὸν περικουσοῦν, καὶ αἰτινες εἶναι ἀπαραίτητοι δι' ἀστυνόμον τοῦ Θου τμήματος τοῦ περιλαμβάνοντος ὅλα τὰ προάστεια τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχοντος πολυσχιδῆ καὶ δυσχερεστάτην ὑπηρεσίαν.

Πρὸ ἔτους δὲ προήχθη εἰς ὑπομοίραρχον.

Ἀστυνομικὸν τμήμα καταδιώξεως

Ἀστυνόμος τοῦ τμήματος τούτου εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ἰωάν. Μαρούδας.

Ἀπὸ τὸ τμήμα τῆς καταδιώξεως διε-

ξάγονται ὅλοι αἱ καταδιώξεις αἱ διενεργούμεναι ἐπὶ προμελετημένου σχεδίου, ἀνακαλύψεις ἐγκληματιῶν, λιποτακτῶν κλπ. ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τῆς καταδιώξεως. Τὸ τμήμα τῆς Κατα-

διώξεως διοργανοῖ προσέτι σχεδὸν πάντοτε καὶ τὰς «εἰδικὰς» λεγόμενας καταδιώξεις. Ὁ κ. Μαρούδας ἔχει ἀπὸ φύσεως, ὁλλὰ καὶ πείρας μεγίστης, δυνατὴν ἀστυνομικὴν ἰδιοφυΐαν, τὴν ὁποίαν ὁ μέγας ζήλος του καθιστᾷ πολυτιμωτέραν, ἀντίληψιν δὲ σπανίαν.

Προσέφερε μέχρι τοσδε σπουδαιότητας ὑπηρεσίας, θὰ ἦδύ-

νατο δὲνὰ προσφέρει καὶ πολυτιμωτέρας ἀνὰ συνθῆκαι ἦσαν εὐνοϊκότεραι καὶ βοηθοῦσαι τὴν πλήρη ἐξάσκησιν τῆς ἰκανότητός του.

Εἰς τὴν Χωροφυλακίην κατετάχθη τῷ 1892, ὡς τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, μετὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου β' τάξεως. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ κ. Μαρούδας εἰργάσθη δραστηρίως καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν καταδίωξιν, ἐπισύρων ἀμερίστους ἐπαίνοους τῶν ἀνωτέρων του καὶ τῆς κοινωνίας τὴν ὁποίαν πλειστάκις ἀπῆλλαξε ἐκ τῶν κακοποιῶν στοιχείων. Ἀνθυπομοίραρχος ἐγένετο τῷ 1906 ἐνῶ ὑπηρετεῖ εἰς τὸν Βόλον. Τῷ 1908 μετατέθη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀναλαβὼν τὴν εἰδικὴν Καταδίωξιν,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΩΡΑΚΗΣ

Ἵπομοίραρχος

ὁπότε συνέλαβε τοὺς δράστας ὄλων τῶν μεγάλων κλοπῶν ὅσαι συνέβησαν ἐνταῦθα ἢ ἀλλαγῶν τοῦ Κράτους. Ὁ κ. Μαρούδας διακρίνεται προσέτι διὰ τὴν συστηματικότητά τῆς ἐργασίας του. Εἶνε δὲ καὶ ὁ μόνος ὅστις ἐφρόντισε νὰ καταρτίσῃ κατάλογον ὄλων τῶν λωποδυτῶν οἵτινες κατεδικάσθησαν μέχρι τοῦδε.

Πρὸ ἐνός δὲ ἔτους προήχθη εἰς ὑπομοίραρχον.

Ἐνωμοτάρχης ὑπηρετῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Μαρούδα εἶναι ὁ ἀΐ τάξως τοιοῦτος κ. Βασ. Στασινός.

Τὸ ἀστυνομικὸν παρελθὸν τοῦ κ. Στασινοῦ ἀριθμεῖ τόσας ἐπιτυχίας ἀξιοσηλεύτους ἀληθῶς, ὅστε δικαίως ὁ λαμπρὸς οὗτος ὑπαξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Τμήμα τῆς Καταδιώξεως. Ὁ κ. Στασινὸς προκινδυνεύων τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τῷ 1907 συνέλαβε τοὺς

ληστὰς ἀδελφοὺς Παπαγεωργίου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΑΜΠΙΡΗΣ ΜΟΙΡΑΡΧΟΣ

τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1888, μετὰ πάροδον δὲ πενταετίας προυβιάσθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, διορισθεὶς εἰς τὴν μοιραρχίαν Ἀττικῆς, ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1896 ἀνεκάλυψε σπουδαίαν συμμορίαν λωποδυτῶν, οἵτινες ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐγύμνωσαν τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού κείμενον ἀρχαιολογικὸν κατάστημα τοῦ κ. Δρακοπούλου· τὸ αὐτὸ ἔτος διορίσθη Κοσμητὸρ τῶν ἐν Σταδίῳ τελεσθέντων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων ἐτιμήθη παρὰ τοῦ Διαδύχου διὰ χρυσοῦ ἀναμνηστικοῦ μεταλλίου δωρήσαντος αὐτῷ συνάμα καὶ δύο τόμους τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Τὸν Ἀπρίλιον δὲ τοῦ ἔτους 1897 διορίσθη διοικητὴς δημοσίας δυνάμεως (ἀστυνομὸς στρατοπέδου) παρὰ τῆ δευτέρᾳ Ταξιαρχείᾳ τῆ διοικουμένη παρὰ τοῦ τότε συνταγματάρχου κ. Δη-

Ἁ τῆς μοιραρχος κ. Ν. Λαμπίρης κατετάχθη εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς με

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

μπούλου και νῦν Ἀντιστρατήγου. Κατὰ τὴν ἀναχωρῆν ἦτοι τὴν 4 Μαΐου ἰδίου ἔτους ἐν Λαμιά συνέλαβεν 15 βαρυποίνους καταδίκους οἵτινες εἶχον διαρρηξῆ τὰς φυλακὰς κατὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Λαρίσσης. Τὸν δὲ Ὀκτώβριον παρέλαβεν ἀπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Γεώργιον Λευκάδιον τὴν διοίκησιν τῆς Μοιραρχίας Λαρίσσης, ἣτις μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς Στυλίδα. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου διορίσθη εἰς τὸ τμήμα τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παραμείνας ἐπὶ μίαν διημέριαν, ἔνθα ἐπεραίωσε περὶ τὰς δύο χιλιάδας δικογραφίας· εἶτα διορίσθη δασάρχης Ἀχαΐας καὶ κατόπιν ὡς ἀστυνομικὸς Ὑποδιευθυντῆς Μεγαρίδος συνέλαβε ἅπαντας σχεδὸν τοὺς στασιαστὰς τοῦ Ναυτικοῦ κινήματος.

Ὁ κ. Λαμπίρης ἤδη εἶναι ἀστυνομικὸς διαμερισματάρχης Ἀθηνῶν ἐκτελῶν τὸ καθήκον του μετὰ τοῦ προσήκοντος ζήλου καὶ τῆς δεούσης ἀφοσιώσεως.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὸ σχολεῖον χωροφυλακῆς ἀποτελεῖ μίαν τῶν στερεωτέρων βάσεων τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, πηγὴν δὲ δυνάμεως καὶ βελτιώσεως τοῦ σώματος τούτου, ὥστε νὰ ἐλλίψη τις μετὰ πεποιθήσεως ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ χωροφυλακὴ συνεχῶς καὶ σημαντικώτατα θὰ βελτιοῖται καθ' ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας.

Τὸ ἔργον τοῦ σχολείου τῆς χωροφυλακῆς εἶνε σπουδαιότατον, καθότι ἀφορᾷ τὴν μόρφωσιν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ αὐτῆς, ὅπερ κατὰ τὸ μᾶλλον προάγεται μέχρι τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν. Ἦτο

Ἐκ τῶν σπουδαιότερων θέσεων σχετικῶς μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως εἶναι καὶ ἡ τοῦ Δημοσίου κατηγόρου. Ὁ Δημοσίος κατήγορος ἐπέχει θέσιν, ὡς γνωστόν, Εἰσαγγελέως. Εἰς τὰς Ἀθήνας μέχρι πρό τινων ἐτῶν ὑπῆρχε μόνον ἐν Πταισματοδικεῖον, τὸ τῆς Νοτίου πλευρᾶς καὶ ἐπομένως καὶ μία θέσις Δημοσίου Κατηγόρου. Ἄλλ' ἐπειδὴ προϊόντος τοῦ χρόνου παρετηρήθη μεγάλη πληθῆρα ὑποθέσεων, διὰ τοῦτο προσετέθη καὶ τὸ Πταισματοδικεῖον τὸ τῆς Βορείου Πλευρᾶς.

Οὕτω δὲ ἐδημιουργήθη καὶ ἕτερα θέσις Δημοσίου Κατηγόρου, ὥστε ὁ εἰς ἕξ αὐτῶν εἶνε τῆς Βορείου Πλευρᾶς καὶ ὁ ἕτερος τῆς Νοτίου.

Καὶ τοῦ μὲν Πταισματοδικεῖου τῆς Βορείου Πλευρᾶς δημόσιος κατήγορος εἶναι ὁ ἀνθυπομοιραρχος κ. Ἰωάν. Δαβερῶνας, τοῦ δὲ τῆς Νοτίου ὁ ὑπομοιραρχος κ. Ἰωάννης Πετσετάκης εἰς ἕκ τῶν ἀρίστων καὶ ἐντιμωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

δὲ ἀπαραίτητος ἡ ὑπαρξίς τοιούτου σχολείου. Διότι ἀπὸ μὲν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ καὶ ἄνω ἡ χωροφυλακὴ ἐνέχει καὶ προσδέχεται ἄνδρας εἴτε ἐν αὐτῇ ἀναπτυχθέντας, εἴτε ἔξωθεν αὐτῆς σπουδασάντας καὶ εἰσερχομένους εἰς αὐτὴν μὲ σημαντικὰ ἐφόδια. Οὕτω δὲ ἡ συγκρότησις τῆς χωροφυλακῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τοῦτο ὑπῆρξε καὶ εἶνε ἀρτία. Ἄλλ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς χωροφυλάκας, ὑπενωμοτάρχας καὶ ἐνωμοτάρχας, οἱ εἰς αὐτὴν εἰσερχόμενοι ἄνδρες ἔχουν μὲν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη, ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὸν ζῆλον καὶ τὴν

φιλοπονίαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Πατριδος, ἀλλὰ στεροῦνται πολλάκις τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων, τῆς ἀπαραιτήτου γνώσεως τῶν πολλῶν, πολυειδῶν καὶ λεπτοτάτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φύσεως καθηκόντων των. Τὰ καθήκοντα δὲ ταῦτα οἱ χωροφύλακες, οἱ ὑπενωμοτάρχαι καὶ οἱ ἐνωμοτάρχαι ἐκμανθάνουν εἰς τὸ σχολεῖον χωροφυλακῆς. Διὰ τὰ κατανόηθῆ δὲ ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου τοῦ σχολείου τῆς χωροφυλακῆς δεόν νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ χωροφυλακὴ, ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ χωροφύλακος μέχρι τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς ἔχει καθήκοντα ὅλως ἰδιαιτέρας ὑφῆς, μὴ ἀνήκοντα μὲν καθαρῶς εἰς τὸ στρατιωτικὸν εἶδος, ἀλλὰ ὑψίστης σπουδαιότητος, ἢ ἔλλειψις τῶν ὁποίων ἐκμηδενίζει τὴν ἰδέαν τῆς χωροφυλακῆς.

Τὸ σχολεῖον τῆς χωροφυλακῆς συνεστήθη κατὰ πρῶτον τὸ 1861, διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου Β. Διατάγματος, φέροντος τὴν ὑπογραφήν τῆς ἀειμνήστου βασιλίσσης Ἀμαλίας.

Ἦδη εἰς τὸ σχολεῖον χωροφυλακῆς διδάσκουν ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, καλούμενοι προπαιδευταί.

Διοικητὴς τοῦ Σχολείου τῆς Χωροφυλακῆς εἶναι ὁ μοίραρχος κ. Σπανίδης διακρινόμενος διὰ τὴν μεγάλην του παιδεύσιν καὶ τὸ διοικητικὸν του πνεῦμα.

Προπαιδευταὶ δὲ οἱ κ.κ. Ἡλ. Σαράβας καὶ Ἀθ. Παπαδόπουλος ὑπομοίραρχοι.

Ἐκ τῶν προπαιδευτῶν ὁ κ. Σαράβας κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὡς τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς νεώτατος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου β' τάξεως. Ἐπιδείξας δὲ βαθεῖαν ἀγάπην καὶ εὐφραν ἀδιαφιλονείκητον καὶ καρποφόρον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, κατόρθωσε νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν προϋσταμένων καὶ τῶν συναδέλφων του. Τῷ 1898 προσήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην α' τάξεως, τέλος δὲ τὸ 1904 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, διακρινόμενος πάντοτε τόσο εἰς τὴν ἀρίστην ἐπιτέλε-

σιν τῆς ὑπηρεσίας του, ὅσον καὶ τὰς νομικὰς του γνώσεις καὶ τὴν φιλοπονίαν του εἰς μελέτας. Ἐκτοτε ὑπηρετήσεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸ τμήμα τῆς χωροφυλακῆς μέχρι τοῦ 1906, ὁπότε, ἀναλαβούσης τῆς χωροφυλακῆς

ΗΛΙΑΣ ΣΑΡΑΒΑΣ

Ὑπομοίραρχος

τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους διορίσθη προπαιδευτὴς (καθηγητῆς) εἰς τὸ σχολεῖον τῆς χωροφυλακῆς, μὲ μὲν ὡς συντελὼν εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς.

Ὡς προπαιδευτὴς διαμένει μέχρι σήμερον προαχθεὶς πρὸ ἔτους καὶ εἰς ὑπομοίραρχον.

Ἐπίσης ὁ προπαιδευτὴς ὑπομοίραρχος κ. Ἀθ. Παπαδόπουλος κατετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἐν ἔτει 1895 διδάκτωρ ὢν τὰ Νομικά, μὲ τὸν βαθμὸν ἐνωμοτάρχου α' τάξεως. Ἐκτοτε ὑπηρετήσεν λαμπρῶς εἰς διάφορα Στρατιωτικὰ

γραφεία ἐν Ἀθήναις, τῷ 1907 δὲ προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον, διωρίσθη δὲ Δημόσιος Κατήγορος Πειραιῶς ἔπειτα δὲ ὡς ἀστυνομικὸς τοῦ ἐν Πειραιεῖ Δου ἀστυνομικοῦ τμήματος, κειμένου ἐν Φαλήρῳ, προαχθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ καὶ εἰς ὑπομοίραρχον. Διακρίνεται διὰ τοὺς εὐγενεῖς τρόπους, τὴν σοβαρότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐλικρίνειαν τοῦ ἥθους, καθὼς καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος.

ΙΩ. ΝΥΔΡΙΩΤΗΣ

Διοικητὴς τῆς ἐν Τατοῖῳ χωροφυλακῆς εἶνε ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ἰ. Νυδριώτης.

ΙΩ. ΝΥΔΡΙΩΤΗΣ

Ὑπομοίραρχος Διοικητὴς τῆς ἐν Τατοῖῳ Χωροφυλακῆς

Κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Νυδριώτης ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα καταταχθεὶς τῷ 1889 ὡς στρατιώτης κληρωτός, τελειόφοιτος

ὄν τοῦ Γυμνασίου. Τῷ 1890 μετετέθη εἰς τὸ Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς. Μετὰ τινα χρόνον προήχθη εἰς ὑπαξιωματικόν. Διήλθε δὲ ἔκτοτε τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ὑπηρετῶν εἰς τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς, εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν ἐν Τατοῖῳ χωροφυλακίῃ. Διακρίνεται δὲ πάντοτε διὰ τὰ ἑξαιρετικὰ ὄντως προτερήματά του, αἵτινα σὺν τῷ χρόνῳ ἀπέκτιον μείζονα ἀξίαν, ἐνισχυόμενα ὑπὸ τῆς πείρας καὶ τοῦ αὐξανομένου ζήλου. Δι' ὃ καὶ πάντοτε ὁ κ. Νυδριώτης ἐπέσυρε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην πάντων. Τῷ 1901 ὁ κ. Νυδριώτης ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος, μετετέθη δὲ εἰς τὴν Μοιραρχίαν Φθιώτιδος, ὅπου ὑπηρετήσῃ ἐπὶ 1 1/2 ἔτος, ὡς μάλιστα τῆς μεταβατικῆς ὑπηρεσίας τῶν καταδιωκτικῶν ἀποσπασμάτων. Κατόπιν ἐγένετο δασάρχης Καλαβρύτων ἐπὶ ἓν ἔτος, ἔπειτα δὲ μετετέθη ὡς δασάρχης ἐπίσης εἰς τὴν Φθιώτιδα, ὅπου ὑπηρετήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἀκολουθῶν ὁ κ. Νυδριώτης ἐγένετο δασάρχης Εὐρυτανίας ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ ἕξ μῆνας.

Ἐκεῖθεν μετετέθη εἰς Τατόιον, ὡς διοικητὴς τῆς ἐκεῖ χωροφυλακῆς, μένει δὲ ἐκεῖ ἔκτοτε μέχρι σήμερον, ἤτοι ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῆς ὑπηρεσίας του ἐν Τατοῖῳ, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπομοίραρχου.

Ἐπίσης ἐν Τατοῖῳ ὑπηρετεῖ καὶ ὁ ἐνομοτάρχης 1ης τάξεως κ. Π. Σκονδράκος περὶ οὗ γράφομεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὡς καὶ ὁ ὑπενομοτάρχης κ. Νέστορ Μακρυγιάννης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΤΕΛΩΝΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ κ. Καστρινὸς ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου τὸν Μάϊον 1895.

Τῷ 1896 ἀπεσπίασθη εἰς τὴν ἰδιαίτεραν ἀκολουθίαν τῆς Α. Α. Μ. τῆς αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ καὶ ἐπιμήθη τότε διὰ χρυσοῦ Σταυροῦ διὰ τὰ πρὸς ἀσφάλειάν τῆς κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν τῆς ληφθέντα μέτρα. Ὡς γνωστὸν ἡ ἀτυχὴς Αὐτοκράτειρα ἀπελθοῦσα τότε ἐξ Ἑλλάδος ἔδολογονήθη ὑπὸ ἀναρχικῶν.

Μετέσχεν εἰς τὴν ἐν Ἠπειρῷ ἐκστρατείαν τοῦ 1897 κατὰ δὲ τὴν ἱστορικὴν μάχην τοῦ Γριμπόβου τῆς 1 καὶ 2 Μαΐου 1897 ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν δεξιὰν παρριάν διὰ σφαίρας πυροβόλου ὕψλου.

Ὁ ἐπιληφθεὶς τοῦ ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων τοῦ στρατοῦ Ἠπειροῦ ὑποστράτηγος Ἄνδρ. Στράτος ἐν τῇ ἐκθέσει του περὶ τῆς δράσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν μάχην τοῦ Γριμπόβου, ἀναγράφει τὰ ἑξῆς :

« Ἀπαντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπίται » κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἐξέτιθεσαν τὸ » καθήκον των. Πλὴν οἱ ἀριστεῖς ὑπῆρ- » ξαν οἱ ταγματάρχης Χόρτης, λοχαγὸς » Καμάρας καὶ ἀνθυπομοιράρχος Καστρι- » νὸς ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐκ » χωροφυλάκων δυνάμεως, ἐπέπεσε μὲ » ἐφ' ὅπλου λόγχην κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ » ὀχυρώματος, ἐξετόπισε, τὸν ἐχθρὸν καὶ » καταλαμβάνων αὐτὸ πρῶτος πληγώνε- » νται εἰς τὸ πρόσωπον. Διὰ τῆς καταλή- » ψεως τοῦ μόνου τούτου ὀχυρώματος, » πρὸ ὁποῖον ἐδέσποζεν ὅλης τῆς λοφοσει-

» ραῦς Γρεμενίτης Γριμπόβου ἐκλείσεν ἡ » νίκη ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ».

Τὸ 1908 ὅτε διεσαλεύθη ἡ τάξις ἐν Λευκάδι ὡς ἐκ τῆς οἰνολογικῆς κρίσεως καὶ τῆς πείνης, τὸ Ἀρχηγεῖον ἀπέστειλεν ἐκεῖσε τὸν κ. Καστρινὸν ὅστις διὰ τῶν συναιτῶν μέτρων του, ἐπέτυχε τὴν παγίωσιν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τὴν συμφιλίωσιν τῶν οἰνοπαραγωγῶν πρὸς τοὺς οἰνεμπόρους, ἀποσπίας τὰ συγχαρητήρια τοῦ τότε ἀρχηγοῦ κ. Πετιμεῖα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων τῆς νήσου.

Κατὰ τὰς συμπλοκάς τῶν συνόρων τοῦ 1910 ὡς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς τοῦ Νομοῦ Λαρίσης καὶ Πρόεδρος τῆς πρὸς παράδοσιν τῶν προμάτων τῶν Τούρκων στρατιωτῶν Ἐπιτροπῆς, ἔσχε τὸ θάρρος, ὑπεραμννόμενος τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ δι' ἀνακοινωθέντος του νὰ διαψεύσῃ τὴν ἐν Βερολίῳ Τουρκικὴν Πρεσβείαν, ἣτις ἐπὶ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν τοῦ ἐν Λαρίσῃ Τούρκου προξένου στηριζομένη διετυμπάνισε διὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ὅτι οἱ αἰχμαλωτισθέντες Τούρκοι στρατιῶται ἠκρωτιριάσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἀποδείξας ὅτι ὁ Τούρκος πρόξενος μετὰ τοῦ Τούρκου στρατιωτικοῦ ἱατροῦ διέστρεφον τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀξιώσας τὴν ἀποστολὴν Εὐρωπαιῶν ἱατρῶν πρός πιστοποίησιν τῆς ἀληθείας. Ἐκ τούτου ἐγεννήθη διπλωματικὸν ζήτημα καὶ ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀνακαλέσῃ ἀφοῦ προηγουμένως ἀνεκλήθη καὶ ὁ Τούρκος πρόξενος.

Ἡ κοινωνία τοῦ Πειραιῶς ἀναξιοπαθοῦσα ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς κακοδαιμονίας, ἐπὶ ἔτη ἐξεγείρετο κατὰ τῶν

ἀστυνομῶν της, εἰς τρόπον ὥστε προ-
βληματικὴ καθίστατο ἐν Πειραιῇ ἡ ἀπο-
στολὴ τῆς Στρατ. Ἀστυνομίας.— Ὅτε δὲ
πρὸ τινων μηνῶν ἡ κατακραυγὴ εἰς τὸ
ἔπακρον ἐλήληθεν, ἡ Κυβέρνησις τῆς
Ἀνορθώσεως ἀπέστειλεν ὡς ὑποδιευ-

ματι ἐργασθεῖς, ὡς ἔχον πλήρη ἀντίλη-
ψιν τοῦ καθήκοντος καὶ συναίσθησιν
τῆς ἀποστολῆς του, ἠὲδοκίμησεν ἐπιβλη-
θεῖς καὶ ἐπὶ τῶν ὀργάνων του καὶ ἐπὶ
τῶν λυμαινομένων ἐπὶ ἔτη τὸν Πειραιᾶ
πολυπύμων κακοποιῶν. Διὰ ψηφισμά-
των τῶν τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανι-
κὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς καὶ τὰ
διάφορα Σωματεῖα ἐξέφρασαν αὐτῷ τὴν
εὐγνωμοσύνην των.

Πρῶτος αὐτὸς ὑποδείξας τὴν ἀνάγκη-
ν, ἐγκατέστησεν ἀστυνομικὸν τμήμα
λιμένος διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκ τε
τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπο-
βιβαζομένων εἰς Πειραιᾶ κακοποιῶν
οἵτινες τὴν πόλιν ταύτην ἐθεώρουν ὡς
τὸν μόνον τόπον ἐπωφελοῦς δι' αὐτοὺς
δράσεως καὶ πρῶτος πάλιν αὐτὸς ἔσχε τὸ
θάρρος, διὰ μακροῦ ὑπομνήματός του, ὡς
δαινὸς ἀστυνομικὸς ἀνατόμος τῆς κοινω-
νικῆς, ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς καὶ ναυ-
τιλιακῆς καταστάσεως τοῦ Πειραιῶς, γὰρ
ὑποδείξῃ τὰ αἷτια τῆς Ἀστυνομικῆς κα-
κοδαιμονίας τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἀσυμ-
φόρου τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐν Πειραιῇ
τῶν Ἀστυνομικῶν Διατάξεων Ἀθηνῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰς ἀρετὰς
καὶ τὴν ἀξίαν του ἐξέλεξε ταῦτον καὶ τὸν
ἐτοποθέτησεν ὡς Ἐπιθεωρητὴν τοῦ ἀρ-
τιστάτου Σώματος τῆς Τελωνιακῆς
Ἀστυνομίας ἢ κατὰ ξηρὰν δύναμις τοῦ
ὁποίου ἀποτελεῖται ἀπὸ στελέχη Ἀξιωμα-
τικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀντικαταστή-
σασα ταῦτον εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν
Πειραιῶς διὰ τοῦ μοιράρχου κ. Λαμ-
προπούλου.

ΒΑΣ. Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

Μοίραρχος

θνητὴν τὸν κ. Καστριόν.— Τότε δὲ
σύμπας ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος διερμηνεύων
τὸ γενικὸν φρόνημα, ἀπροκαλύπτως ἐξε-
φράζετο ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ.
Καστρινοῦ, τὸ ἰσχυρὸν Ἀστυν. Σύστημα
ἔπαιξε τὸ τελευταῖον αὐτοῦ του. Εὐτυχῶς
διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὁ κ.
Καστρινὸς ἐν σμικρῷ χρονικῷ διαστή-

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1 Βασ Καστρινός μοίραρχος υποδιευθυντής αστυνομίας Πειραιώς, 2 Δημ. Γιάκας
υπομοίραρχος, 3 Γεώργ. Καραμπέτσος υπομοίραρχος, 4 Χαρ. Ρουσιᾶς ἀν-
θυπομοίραρχος, 5 Δρ. Δροσόπουλος ἀνθυπομοίραρχος καὶ 6
Θεοδόσ. Ζαφειράκος ἀνθυπομοίραρχος,

Ἀστυνομικὰ Τμήματα Πειραιῶς

Ἀστυνόμος τοῦ Ἄου τμήματος Πειραιῶς εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Δρ. Δροσόπουλος.

Ὁ κ. Δροσόπουλος ὡς ἐνωμοτάρχης ὑπηρετήσεν ἐπ' ὄρκιόν ἐν τῷ τμήματι τῆς Καταδιώξεως ἐν Ἀθήναις ἐπιδειξάς ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα καταστὰς τὸ φόβητρον ὅλων τῶν κακοποιῶν στοιχείων.

Ἦδη ὡς ἀστυνόμος Πειραιῶς προσφέρει πλείστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πειραικὴν κοινωνίαν ἐφ' ἧ καὶ ἐκτιμᾶται μεγάλως ὑπ' αὐτῆς.

Τοῦ Βου τμήματος Πειραιῶς ἀστυνόμος εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Γεώρ. Καραμιπέτσος.

Ὁ κ. Καραμιπέτσος ἐγεννήθη ἐν Μενεζένη τοῦ Δήμου Φαρῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Μετὰ τὰς σπουδὰς του κατετάχθη ἐν τῷ Στρατῷ ὡς κληρωτός. Τῷ 1906 προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον τοποθετηθεὶς ἐν Ἄρτῃ. Τῷ 1907 μετέβη εἰς Καλαμπάκαν ὅπου μετὰ τινὰς μῆνας ἀνεφάνησαν ληστοςυμμορίαὶ τὰς ὁποίας ὁ κ. Καραμιπέτσος κατεδίωξε μετὰ πρωτοφανοῦς φιλοτιμίας καὶ γενναιοῦτος, κατορθώσας νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτάς καὶ νὰ καταστῇ τὸ φόβητρον των καίτοι αἱ συμμορίαὶ αὗται ὤρμωντο ἐκ Κριναίας τῶν Ὀθωμανικῶν ὅπου τὸ ἄσυλόν των καὶ διετέλουν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ προλαγανδιστοῦ Ρουμουνοῦ Τσακμά καὶ ἀπετελεῖτο ἐκάστη ἐξ αὐτῶν ἐκ 10 περίπου ἀτόμων.

Ὁ κ. Καραμιπέτσος ὡς ἀστυνόμος τοῦ Πειραιῶς ὑπηρετῶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου χάρει μεγίστης ὑπολήψεως διὰ τὸν ἀξι-

οπρεπῆ χαρακτῆρα του καὶ τὴν ἱκανότητά του.

Τοῦ τρίτου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἀστυνόμος μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἦτο ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Χαρ. Ρουσιᾶς πρότυπον ἀξιοματικοῦ, δραστηριώτατος ἐργαζόμενος νυχθημερὸν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς τάξεως ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του.

Ἦδη δὲ ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ἀστυνομίαν Τρικκάλων τοποθετηθέντος ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸ τρίτον ἀστυν. τμήμα τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Παν. Γεϊμίη ἐνὸς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀξιοματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Τοῦ τετάρτου ἀστυνομικοῦ τμήματος κειμένου ἐν Ν. Φαλήρῳ ἀστυνόμος εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Θεοδόσ. Ζαφειράκος.

Ὁ κ. Ζαφειράκος καταταγείς ὡς κληρωτὸς χωροφύλαξ κατώρθωσεν ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς ἀκαταπαύστου μελέτης του καὶ τῆς ἱκανότητος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του νὰ προαχθῇ διαδοχικῶς εἰς ἐνωμοτάρχην τῆς τάξεως ὑπηρετήσας ἐφ' ἱκανὰ ἔτη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ δικαστικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἦδη δὲ πρὸ ἔτους σχεδὸν προαχθεὶς εἰς ἀνθυπομοίραρχον ἐτοποθετήθη εἰς τὸ 4ον ἀστυνομικὸν τμήμα Πειραιῶς κριθεὶς ὡς ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ὁ κ. Ζαφειράκος ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτὸς εὐρισκόμενος εἰς τὸ γραφεῖον του καταπονεῖται περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολυσχιδοῦς ὑπηρεσίας του.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ν. Φαλήρου εὖρον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ζαφειράκου τὸν ἀστυνόμον ὅστις τοῖς ἤρμοξε.

Τὸ τμήμα τῆς καταδιώξεως ἐν Πειραιεὶ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ ὑπομοίραρχου κ. Δημ. Γιάκα τοῦ ἀληθοῦς διώκτου τῶν κακοποιῶν στοιχείων.

Ἡ ἱκανότης τοῦ κ. Γιάκα εἶναι γνωστοτάτη ἐν Πειραιεὶ καθ' ὅσον καὶ ἄλλοτε εἶχεν ὑπηρετήσει ὡς ἀστυνόμος τῆς Καταδιώξεως θαυμαζόμενος ὑφ' ὅλων τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν του ἱκανότητα.

Τέλος δημόσιος κατήγορος Πειραιῶς εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Φώτ. Ἐμμανουήλ.

Ἄλλα Ὑποδιευθύνσεις

Ἀττικῆς

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Λαυρείου εἶναι ὁ μοίραρχος κ. Πολ. Ζωγράφος, ὑπηρετῶν ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἐν Λαυρείῳ. Ἐπίσης ὑπηρετεῖ ἐν Λαυρείῳ καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἄλ. Ἀναγνωστόπουλος.

*
**

Τῆς ἀστυνομικῆς ὑποδιεύθυνσεως Μεγάρων προϊστάται ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἄνδρ. Δελενίκας.

*
**

Καὶ τῆς ἀστυνομικῆς ὑποδιεύθυνσεως Αἰγίνης προϊστάται ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Κ. Δημόπουλος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Βοιωτίας εἶναι ὁ μοίραρχος κ. Ἰωάν. Γεωργιάδης ἐδρεύων ἐν Λεβαδείᾳ, ἀστυνόμενος δὲ ὑπηρετῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Γεωργιάδου εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Λ. Παπαλουκάς, εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Βοιωτίας ὑπάγεται καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ὑποδιεύθυνσις Θηβῶν. Ἀστυνομικὸς δὲ ὑποδιευθυντὴς

Θηβῶν εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Σαράντης Ὀρφανοῦδάκης.

Ὁ κ. Ὀρφανοῦδάκης εἶναι εἰς ἕκ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυ-

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀνθυπομοίραρχος

λακῆς, Τελειόφοιτος ὢν τῆς Νομικῆς, κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακίαν μετὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάχου, ἔνθα διεκρίθη ἐπὶ παγίῳσει τῆς δημοσίας ασφαλείας καὶ καταδιώξει τοῦ λαθρεμπορίου. Τόσον ζήλον καὶ τόλμην κατέβαλε πρὸς περιτολίην τοῦτον εἰς τοὺς τόπους ἐφ' ὧν διενηγοεῖτο, ὥστε ἡ Κυβέρνησις πολλάκις ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν της. Προαχθεὶς εἰς ἀνθυπομοίραρχον, ἐδρασαν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς δημοσίας ασφαλείας καὶ διὲν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, ἔνθα ἐποποιετήθη ἐσχάτως ἕκ τῆς ἀστυνομικῆς διεύθυνσεως Ἀθηνῶν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ἀστυνομικῶς Διευθυντῆς τοῦ νομοῦ Κερκύρας τυγχάνει ὁ ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς κ. Κωνστ. Μαντζαγριωτάκης Ἱατροῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς. Ὁ κ. Μαντζαγριωτάκης εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων αξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του συνέλαβε εἰς Θεσσαλίαν τοὺς ληστὰς Νίκον Τσέπαν Νάσον Τσόγκαν, Βάσσον Τσομπλέταν, καὶ τὸν λησταρχὸν Μῆτρον Μπέλλον, ὀνομαστὸν διὰ τὸ αἰμοβόρον τῶν πράξεόν του, καταδικασθέντα εἰς θάνατον καὶ ἀποβιώσαντα ἔσχάτως εἰς τὰς εἰρητὰς τοῦ Παλαιμῆδιου. Ὁ ταγματάρχης κ. Μαντζαγριωτάκης Ἱατροῦ διεξήγαγε πάντοτε εὐστόχως καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας ἀπάσας τὰς κατὰ καιροὺς ἀνατεθείσας αὐτῷ ἔξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ἔν τε τοῖς διαφόροις γραφείοις καὶ τῇ μαχίμῃ ὑπηρεσίᾳ τῆς χωροφυλακῆς. Ἐπὶ ὀλόκληρον ἑπταετίαν ἐχορημίσειεν εἰσηγητὴς ἔν τοῖς ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, ὅτε καὶ ἐξεπόνησε μακρὰν καὶ δόκιμον μελέτην περὶ χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, μεθ' ἧς δέτοποθετήθη εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, παρ' ᾧ εἰργάσθη ἀπὸ τὸν 7) βριον τοῦ 1900 μέχρι τοῦ 8) βριον

Κ. ΜΑΤΖΑΓΡΙΩΤΑΚΗΣ

Ταγματάρχης, Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας Κερκύρας

τοῦ 1906. Ἐκτοτε διεθύνει μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας διαδοχικῶς τὰς ἀστυνομικὰς διευθύνσεις τῶν νομῶν Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Ἀχαΐας, Αἰτωλοακαρνανίας Ἀργολιδοκορινθίας, καὶ νῦν τοῦ νομοῦ Κερκύρας διακρινόμενος καὶ ἀγαπώμενος πάντοτε διὰ τὸ φιλοδίκαιον καὶ τὴν τῶν τρόπων εὐγένειαν. Ἐσχάτως ἐτιμήθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας διὰ χρυσοῦ παρασήμου τοῦ Στέμματος. Ἐν Κερκύρα πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους διευθύνων τὴν ἀστυνομίαν τοῦ νομοῦ, κατεδίωξεν ἀποτελεσματικῶς τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἰδίᾳ τῆς ζακχάρως, ἀυξήσας ἐπαισθητικῶς τὰς ἐκεῖ τελωνιακὰς προσόδους. Ὁ κ. Μαντζαγριωτάκης ὅτε ἦτο εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐξεπόνησε πλὴν τῆς μελέτην περὶ χωροφυλ. καὶ ἀστυνομίας καὶ νομοσχέδιον μετὰ τῶν σχετικῶν πινάκων δυνάμει καὶ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἀνάθεσιν εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΑΣΕΚΗΣ

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Κερ-

κύρας υπηρετεῖ καὶ ὁ μοίραρχος κ. Θεόδωρος Χασεκῆς.

Ὁ κ. Χασεκῆς κατετάγη εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὡς τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς. Ἀνθυπομοίραρχος ὢν συμμετέσχε τοῦ σχηματισθέντος μικτοῦ συντάγματος χωροφυλακῆς καὶ ἀστυφυλακῆς ὑπὸ τὸν μακαρίτην Μπαϊρακτάρην, τὸν Ἀπρίλιον

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΑΣΕΚΗΣ

Μοίραρχος

τοῦ 1897, καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Γριμπόβου ἔχων διοικητὴν λόχου τὸν ἀντισυνταγματάρχην τῆς χωροφυλακῆς κ. Ραζέλον.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ λειτουργούντος ἤδη ἀστυνομικοῦ συστήματος ἐπηρετήσεν ὡς ἀστυνόμος τοῦ 5ου τμήματος Ἀθηνῶν ἀπὸ 1ης 8)βρίου 1906 μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1908. Ἐν Ἀθήναις ὑπηρετῶν κατὰ τὸ 1907 παρευρέθη κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, κατὰ τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Μαρίας Βοναπάρτου καὶ κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας τὸν Ἰούλιον τοῦ 1907 δημοτικὰς ἐκλογὰς προλαβὼν πλείλλας συρράξεις μεταξύ τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων.

Ἐκ τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν μετετέθη ὡς ἀστυνομικὸς διευθυντῆς Καρυστίας, διευθύνων τὴν ὑποδιεύθυνσιν Καρυστίας εὐδοκίμως μέχρι τοῦ 1910, ὅτε προήχθη εἰς μοίραρχον καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν. Εἰς αὐτὴν ὑπηρετήσεν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1910 ὡς διοικητῆς τοῦ πρώτου ἀστυνομικοῦ διαμερίσματος καὶ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας τῆς καταδιώξεως. Παρευρέθη εἰς τὴν σύρραξιν τῆς 25 Ἰανουαρίου 1911, ἣτις ἔλαβε χώραν εἰς Ἁγίαν Τριάδα, ἔνθα αἱ ἀποδηχταὶ τῆς ἐταιρείας τῶν ἠλεκτρικῶν τροχιδορῶν, μεταξύ τῶν ἀπεργῶν τροχιδρομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἐνίσχυσε τὴν ἀστυνομίαν.

Τὸν 7)βριον τοῦ 1911 μετετέθη ἐκ τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν Κερκύρας, εἰς ἣν ἤδη ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὸν Διευθυντὴν κ. Κ. Μαντζαργιωτάκην ταγματάρχην.

Συνέλαβε τὴν 28 Νοεμβρίου 1911 εἰς τὸ χωρίον Στριγγίλαις τοῦ δήμου Κασσωπαίων τὸν Εὐστάθιον Κοσκινᾶν ἢ Λούτσην, ὅστις ἐλήστευσε τὸν ἐκδραμόντα εἰς τὴν ἱερὰν Μοῆν τοῦ Παντοκράτορος Ἄγγλον Ἐδουάρδον Δρέυ, ἱερέα τοῦ ἐν τῷ λιμένι Κερκύρας ὁμοῦντος Ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ «Θορίαμβος».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντῆς Λευκάδος εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Κ. Οἰκονόμου ὑπηρετεῖ δὲ ἐν Λευκάδι καὶ ὁ Χ. Κουμουτσόπουλος.

Ὁ κ. Κουμουτσόπουλος γνωστότατος ἐν Ἀθήναις ὡς δικηγόρος καὶ ὡς μέλος τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας κατέδειξεν πολλαχοῦ τὴν ἰκανότητά του καὶ τὰς ἀρετάς του ὥστε ἔλαβον ἀφορεμὴν πολλὰ ἐφημερίδες νὰ ἐξάρωσι τὴν ἰκανότητα τοῦ κ. Κουμουτσόπουλου καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον τὴν ὅποιαν ἐπέδειξεν εἰς τὸ Ναύπλιον, Ἀργίριον καὶ Λευκάδα ἔνθα διαδοχικῶς ὑπηρετήσεν. Τὸν

Ίούλιον τοῦ 1909 μετετέθη ἐκ Λευκάδος εἰς Κέρκυραν χάριν τῆς εὐπροσώπου παραστάσεως τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν ἀφιξίν τοῦ Κάιζερ. Ὁ λαὸς ὅμως τῆς Λευκάδος τοσοῦτον ἐλυπήθη διὰ τὴν μεταθεσίν τοῦ κ. Κουμουτσόπουλου, ὥστε συνελθὼν εἰς συλλαλητήριον ἠτήσατο διὰ

κύριον διαμονῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις εἰς ἔνδειξιν εὐνοίας ἀπένειμεν εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας χερσοῦν παρὰ τὸν Στέμματος, εἰς δὲ τὸν κ. Χαρίλ. Κουμουτσόπουλον τὸ τοῦ Ἐρμούρου Ἄετοῦ.

Ἄλλὰ καὶ τὸ «Ἐμπρός» τῆς 21 Ἀπριλίου 1910 διὰ μακρῶν περιγράφει τὴν εὐνοίαν τῆς Βασιλείσης τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρας πρὸς τοὺς ἰδίους ἀστυνομίους κ. κ. Κουμουτσόπουλον καὶ Σαράτσογλον.

Ἄφ' ἑτέρου δὲ μετ' εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν ὅτι ἐξαίρεται γενικῶς ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Κουμουτσόπουλου καὶ παρὰ τοῦ Κερκυραϊκοῦ τύπου.

Ἄξιος θερμοῦν συγχαρητηρίων, δημοσιεύει τὸν Αὐγούστον τοῦ 1910 ἡ «Ἐλπίς» τῆς Κερκύρας, τυγχάνει ὁ ὑπομοίραρχος κ. Χαρίλαος Κουμουτσόπουλος, ὅστις κατώρθωσε διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς καὶ μετρίων τρόπων νὰ ἐπαναφέρῃ ἄνευ περιττεινόντων ἐπιδείξεων εἰς τὴν τάξιν τοὺς παρεκτρεπομένους κ. λ. π.

Ὁ ὑπομοίραρχος κ. Χαρίλαος Κουμουτσόπουλος συγκαταλέγεται μετὰ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους, γράφουσι τὰ φύλλα τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1911 τῶν Κερκυραϊκῶν ἐφημερίδων «Ἐγερσις» καὶ «Φωνή».

Νέος ἀνὴρ, τυχὼν πλήρους ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ νομικῆς μορφώσεως, γνωρίζων νὰ ἐπιβάλλεται ἐν τῷ καθήκοντι καὶ νὰ σέβηται τὰ πολύτιμα δικαιώματα τοῦ πολίτου, οὐχὶ ὀλίγον συντελεῖ ὁ κ. Κουμουτσόπουλος εἰς τὴν εὐρυθμίαν καὶ λυσιτελεῖ λειτουργίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἀστυνομίας, καὶ τὴν εὐπρόσωπον καὶ ἀξιοπρεπῆ αὐτῆς παράστασιν ἐνώπιον τῶν ἐν Κερκύρᾳ παρεπιδημούντων ξένων κ. λ. π.

Περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὁ κ. Κουμουτσόπουλος μετετέθη εἰς Λευκάδα,

ΧΑΡ. ΚΟΥΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἵπομοίραρχος

τοῦ Νομάρχου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν παραμονὴν του ἐν Λευκάδι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν Κερκύρᾳ δρᾶσιν του ἢ ἐν Ἑλλάδι ἀστυνομικῆ ἐφημ. «Ἠχώ Δημοσίας Ἀσφαλείας» ἀναφέρει ὅτι: Εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας Κερκύρας κ. Μαντζαρωτιάκην καὶ τοὺς ἀστυνόμους ὑπομοίραρχους κ. κ. Χαρίλαον Κουμουτσόπουλον καὶ Βασ. Σαράτσογλον ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας διὰ τὴν κρατήσασαν ἀσθηρὰν καὶ ἐπιμελημένην ἔννομον τάξιν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Κερ-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΑΞΩΝ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Παξῶν εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Ἀρχιμ. Ματαράγκας.

Ὁ κ. Ματαράγκας ἐγεννήθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθ' ὅσον ὁ πατὴρ του διετέ

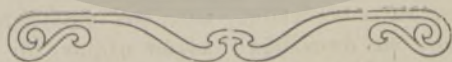
ΑΡΧΗΜ. ΔΗ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ
Ὑπομοίραρχος

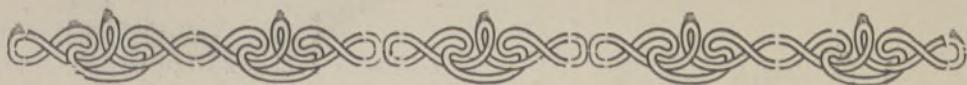
λεσεν ἐπὶ τριακονταετίαν Πρόξ. νος. Τὰς γυμνασιακὰς τὸν σπουδὰς ἐπεράτωσεν εἰς Χίον, ὁπόθεν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Μετὰ δι-ετη φοίτησιν ἐκλήροθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν ἐν Κερκύρα Σχολὴν τῶν Ἐφεδρῶν

ὁπόθεν κατὰ τὸ 1892 ἐξῆλθεν ὡς ἐφέ-δρος ἀνθυπολοχαγὸς ὑπηρετῶν εἰς τὸ Ἴον πεζ. σύνταγμα. Κατὰ τὸ 1894 ἀνηγο-ρευθὴ διδάντωρ τῆς Νομικῆς καὶ εἰτα λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἀνε-χώρησε δι' Αἴγυπτον ὅπου ἐπὶ δύο ἔτη ἐξησχίθη εἰς τὸ ἐπάγγελμά του, ἀλλ' ἔνεκεν παιδείσεως τῆς υἰείας του ἠνα-γκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακίαν.

Ὑπηρετήσεν ὡς ἀστυν. ὑποδιευθυντὴς τοῦ νομοῦ Ἰθάκης. Περὶ τοῦ ὅτι δὲ ἡ ὑπηρεσία του ἦτο εὐδόκιμος μαρτυροῦν τρία ψηφίσματα τῶν δημοτ. συμβουλίων τῆς νήσου καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. συνταγ-ματάρχης Ραζέλος. Μετὰ τριτῶν ἔτων ὑ-πηρεσίαν μετετέθη εἰς Ὀλυμπίαν ὅπου κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ κινδύνων κα-τόρθωσε τὴν σύλληψιν τοῦ τρομοκρα-τούντος τὴν Ὀλυμπίαν ἐπὶ ἱκανὸν λητο-φυγοδικὸν Χάρου καὶ δι' ἠγούδῃ εὐφή-μον μνείας ἔτυχε. Ἐκείθεν μετετέθη εἰς Παξοὺς ὅπου κατόρθωσε νὰ πατάξῃ τὸ λαθροεμπόριον, ὡς αἱ ἀνὰ χεῖρας τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ Ραζέλου συγκροτικαὶ κατα-στάσεις εἰσαγωγῆς ζακιάσεως καὶ κικιφέ μαρτυροῦσιν.

Ὁ κ. Ματαράγκας εἶναι κάτοχος καὶ τεσσάρων ξένων γλωσσῶν ἦτοι τῆς γαλ-λικῆς, Ἰταλικῆς, Ρουμανικῆς καὶ Τουρ-κικῆς

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΩΚΙΔΟΣ

Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος εἶναι ὁ Ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Κίμων Λάσκαρης ἐδρεύων ἐν Λαμίᾳ. Ἄλλοι δὲ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐν Λαμίᾳ εἶναι οἱ κ.κ. Ἀπόστ. Καραγκούνης μοίραρχος καὶ Διονύσιος Ἰγγλέσης ἀνθυπομοίραρχος.

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ὑπάγονται αἱ ὑποδιευθύνσεις Φωκίδος, Δωριδος καὶ Λοκρίδος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Φωκίδος εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ. Παναγιώτης Πολυχρονάκος. Ὁ κ. Πολυχρονάκος κατάγεται ἐκ Γυνθίου. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν κατετάγη τῷ 1894 ὡς ἐνωμοτάρχης τελειόφοιτος ὢν τῆς Νομικῆς. Προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου τὸν Ἰούλιον τοῦ 1901 ἐτοποθετήθη, μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ ἐκπαίδευσίν του, εἰς τὴν Μοιραρχίαν Βοιωτίας, ἧς ὑπῆρξε Διοικητὴς ἐπὶ διετίαν καὶ πλέον. Κατῶρθωσε δὲ ἐκεῖ διαμμένων ἐπανειλημμένως νὰ περιοδεύσῃ ὀλόκληρον τὸν Νομὸν καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ συστήματος, ἦτοι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906 λόγῳ ἐκτιμήσεως ἐτοποθετήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν, ὁπόθεν μετὰ τινα ἔτη μετετέθη εἰς Λευκάδα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀμφισσαν.

Ἡ δρασίς καὶ ἡ ἰκανότης αὐτοῦ εἶναι γνωστὴ ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Λευκάδι ὑπηρεσίας του, κατῶρθωσε δὲ καὶ ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Φωκίδος νὰ ἐκτιμηθῇ, καθ' ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν ὑποδιεύθυνσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀστυνομίας ἐνέπνευσε τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους καὶ διέπλεσε τοὺς ὑλ' αὐτὸν χωροφύλακας πρότυπα χωροφυλάκων.

Ἐκ τῆς ἐν Λευκάδι ἀστυνομικῆς δρασίσεως τοῦ κ. Πολυχρονάκου ἀναφέρονται καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν του τὰς ὁποίας ἀνέγραψαν καὶ αἱ ἐφημερίδες.

Αὗται εἶναι ὁ φόρος τοῦ ληστοφυγῶδικοῦ Σταύρακα καὶ ἡ σύλληψις τῶν ἀποδρασάντων ἐκ τῶν φυλακῶν Λευκάδος.

Πῶς ἐφρονεύθη ὁ ληστοφυγῶδικος Δημήτριος Σταύρακας

Ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον ὀλόκληρος ἡ ἐπαρχία Λευκάδος ἐστέναζεν ὑπὸ τοὺς πόδας ἐνὸς ἀνθρωπομόρφου τέρατος, τὸ ὁποῖον ὀνομάζετο Δημήτριος Σταύρακας ἢ Καμπούρης. Ὁ κακοῦργος οὗτος ἔχων καὶ δύο ἄλλους ἀπανθρώπους ἐγκληματίας, περιήρατο τὰ χωρία τῆς νήσου ἐμπνέων φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους. Τότε ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Λευκάδος κ. Παν. Πολυχρονάκος ἀπεφάσισε τὴν ἐξόντωσίν των.

Αἱ πρώται διαταγαὶ του πρὸς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἦσαν περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κρυπφγέτου τῶν συμμοριτῶν. Κατὰ τύχην ὅμως, παρουσιασθεῖς

ένώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Καρυᾶς Σωτηρίου Παπᾶ, ὑπενωμοτάρχου, ὁ ἀγροφύλαξ Κ. Γλένης ἀνέφεραν ὅτι εἰς τινὰ συνοικίαν τοῦ χωρίου τούτου εἶχεν ἐμφανισθῆ ὁ Δ. Σταύρακας μετὰ τῶν δύο συντρόφων του πάνοπλοι. Ἀμέσως τότε ὁ ὑπενωμοτάρχης οὗτος καλέσας καὶ τὸν δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους ἐυρισκόμενον ἐκεῖ σταθμάρχην Σφακιωτῶν ὑπενωμοτάρχην Χριστοδουλόπουλον ἀφοῦ κατέστρωσαν τὸ σχέδιον τῆς ἐπιθέσεως, παρέλαβεν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἀνὰ ἓνα χωροφύλακα, ὡς καὶ τὸν ἀγροφύλακα Γλένην, καὶ μετέβησαν εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, εἰς ἣν συναντήσαντες τοὺς συμμορίτας ἀντήλαξαν μετ' αὐτῶν ἄνευ ἀποτελέσματος ἀρκετοὺς πυροβολισμούς, μεθ' οὓς διαλαθόντες οὗτοι τὴν προσοχὴν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας διήλθον διὰ μέσου τῆς κωμοπόλεως Καρυᾶς, ὑπὸ τὰ ὄμμα-

βραγῶδους τοποθεσίας, ἤρξατο σφοδρῶς πυροβολισμῶν κατὰ τῶν δύο ὁπαδῶν τοῦ

ΠΑΝ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΣ
Ἵπνομάρχος

τα τῶν κατοίκων, καὶ ἔλαβον ἄγνωστον διεύθυνσιν. Τὸ εἰδίριθμον ἐκεῖνο ἀπόσπασμα δὲν ἐποτήθη, ἀλλὰ παρηκολούθησε τὰ ἴχνη των δι' ἄλλης ὁδοῦ· καὶ ὁ μὲν Χριστοδουλόπουλος, ὀχυρωθεὶς ἐπὶ τινος

φύλακος, τῶν ὀχυρωμένων εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς συμπλοκῆς θέσιν, ὑποχωρεῖ, ὀχυροῦται καὶ ἀναμένει τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἄλλων θυμάτων. Μετὰ πάροδον ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας βλέπει τὸν ὑπε-

Σταύρακα, οἵτινες ἂν τι πυροβολοῦντες ἔσπευδον ν' ἀπομακρυνθῶσιν, ὁ δὲ ὑπενωμοτάρχης Παπᾶς μεθ' ἑνὸς χωροφύλακος προσεπάθει νὰ ἴδῃ τοὺς φεύγοντας, καθ' ὅσον εἶχεν ἀπολέσει τὰ ἴχνη των, ὡς ἐκ τοῦ ἀνωμαλοῦ ἐδάφους. Ὁ ἕτερος χωροφύλαξ μετὰ τοῦ ἀγροφύλακος Γλένη εἶχον καταλάβει ἑτέραν θέσιν, κειμένην ἀπέναντι τοῦ τόπου τῆς συμπλοκῆς, ἐξ ἧς ἔβαλλον κατὰ τῶν δύο φευγόντων. Εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρίσκοντο τὰ ἀντίπαλα μέρη, ὅτε ὁ Σταύρακας, ὅστις ἐπιτηδείως εἶχε κρυβῆ κατὰ τὴν φυγὴν τῶν ὁπαδῶν του, θεᾶται ὀπισθεν τοῦ ὑπενωμοτάρχου Χριστοδουλοπούλου, ὃν πυροβολεῖ καὶ τραυματίζει εἰς τὸν βραχίονα ἐπικινδύνως, ἀλλ', ἀντιπυροβολούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος καὶ τοῦ χωρο-

νωμοτάρχην Παπλᾶν βαίνοντα κατ' αὐτοῦ, τὸν πυροβολεῖ καὶ τὸν φονεύει. Εἶτα ὁ φοβερὸς αὐτὸς κακοῦργος ἐπιστρέφει αὐθις ἰ εἰς τὸ χωρίον ἐνσπείρας τὸν τρόμον καὶ τὸν πανικόν, καί, ἀφοῦ παρέμεινεν ἀρκετὴν ὥραν ἐκεῖ, ἀπέρχεται πρὸς συνάντησιν τῶν ὁπαδῶν του.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Π.

Πολυχρονᾶκος, καταλήφθεις ὑπὸ ἀγκυράστου ἄλλοις διὰ τὴν ἀπόλειαν δύο ἐκ τῶν ἀνδρῶν του, αἷμα δὲ συναισθανόμενος ἐλείγουσαν πλέον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξοντώσεως αὐτῶν, ἐν τάχει κατήρτισεν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν ἐνωμοτάρχην Ἄριστοτέλην Πλατῆν, ἐκ δέκα χωροφυλάκων ἀποτελούμενον, δούς ἐντολὴν ἵνα πάσῃ θυσίᾳ σπλάξωσιν ἢ φονεύσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ, τοὺς κακούργους ἐκείνους. Συγχρόνως δὲ εἰδοποίησεν ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς τῆς νήσου, ὅπως ἐξέλθωσιν ἐκαστος πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀπὸ ὄρισμένου σημείου, εἰς τρόπον ὅστε ν' ἀποτελεσθῇ δίκτυον, ἐξ οὗ θὰ ἦτο δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον νὰ διαφύγωσι. Κατὰ συγκυρίαν, τὸ ὑπὸ τὸν ἐνωμοτάρχην Ἄρ. Πλατῆν ἀπόσπασμα, διερχόμενον ἔξωθεν τοῦ χωρίου Λαζαριάτα, ἤκουσεν εἰς τινα ἐκεῖ οὐκίαν εὐωχουμένους καὶ διασπιδάζοντας πολλοὺς χωρικοὺς, ὁπότε, μετὰ προσοχῆς ἀκροῦμενος διέκρινε τὴν φωνὴν τοῦ Σταύρακα. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν περιεκύκλωσε ταύτην καὶ δὲν παρήλθον ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας, ὁπότε ὁ Σταύρακας ἐθεάθη κατερχόμενος τὴν κλίμακα καὶ κρατῶν προτεταμένον τὸ ὄπλον του.

Ὁ ἐνωμοτάρχης τὸν διέταξε νὰ σταθῇ καὶ νὰ παραδοθῇ, εἰς ἀπάντησιν ὅμως ἐκεῖνος ἤρξατο πυροβολισμῶν κατὰ τοῦ ἀποσπάσματος ἀντιπυροβολούμενος ὅμως ἐπληρώθη εἰς τὴν χεῖρα, ἔριψε τὸ τουφέκιόν του χαμαὶ καὶ ἐτρέπη εἰς φυγὴν, ἀνασύρας περιστροφον καὶ δι' αὐτοῦ πυροβολῶν τοὺς καταδιώκοντας αὐτὸν χωροφύλακας. Ἡ χλαίνη τοῦ χωροφύλακος Κανελλάτου διετρήθη ἐκ μαῶ τῶν σφαι-

ρῶν τοῦ καταδιωκομένου, ἐν τέλει ὅμως περικυκλωθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀποσπάσματος ἐφρονεύθη, μὴ θελήσας νὰ παραδοθῇ.

Τὴν ἐπιούσαν συνελήφθησαν καὶ οἱ δύο ἄλλοι σύντροφοὶ του.

Πῶς συνελήφθησαν οἱ ἀποδράσαντες ἐκ τῶν φυλακῶν Λευκάδος

Τὴν γύκα τῆς 28-29 Νοεμβρίου 1910 ἐν Λευκάδι σκότος πυκνὸν ἐκάλυπτε τὸν ὄριζοντα. Βροχὴ ἀκατάσχετος καὶ ὀρηκτικὴ ἔπιπτε κρουνηδὸν ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας, ἄνεμος δὲ σφοδρότατος ἔπνεε τὰ πάντα ἀναστατώνων. Τῆς καταστάσεως ταύτης ἐποφελήθητες οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ὑποδικοκατάδικοι, ἀπεφάσισαν νὰ δραπέτευσωσιν. Οὕτως, ἀφοῦ διέερρηξαν τὰ παρήθυρα τῶν φυλακῶν, ἐξῆλθον, διαλαθόντες τὴν προσοχὴν τῶν φρουρῶν, οἱ ὅποιοι ἦτο ἀδύνατον ν' ἀντιληφθῶσιν αὐτοὺς, ὡς ἐκ τοῦ θορύβου τὸν ὁποῖον προῦξενεὶ ὁ πνίγων σφοδρὸς ἄνεμος καὶ ἡ κρουνηδὸν καταπίπτουσα βροχὴ, ἐν ὄλῳ, καὶ διεσπάρησαν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς νήσου, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ περαιωθῶσι πρὸς τὴν γείτονα ἐπικράτειαν, ὅπως οὕτως ἐκφυγῶσιν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης. Τὸ γεγονός τοῦτο γνωσθὲν εἰς τὴν πόλιν τῆς Λευκάδος ἐνεποίησεν ἀγλείην ἐντύπωσιν, τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον φόβοι ἐγεννήθησαν μεταξύ τῶν κατοίκων, μὴ οὗτοι μετεβάλοντο εἰς ληστὰς ἢ ἄλλους ἐγκληματίας.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Πολυχρονᾶκος ἀμέσως καὶ μετὰ παραδειγματικῆς ἐπιτηδεύτητος διωργάνωσε τὰ τῆς συλλήψεως αὐτῶν, δούς τὰς δεύσας δ.αταγὰς εἰς τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα. Ὅντως δὲ δὲν παρήλθον ὀλίγα ὥρα καὶ οἱ ὀκτὼ ἐκ τῶν 13 ἀποδράντων ὑποδικοκατάδικων εὐρίσκοντο εἰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας. Οἱ δὲ ὑπόλοιποι πέντε, ἐξ ὧν τινες κατηγοροῦντο ἐπὶ ληστεία, μετὰ τινος ἡμέρας ἐθεάθησαν εἰς θέσιν «Τεμπέλη», ὅπου εἰσελθόντες εἰς τι παντοπω-

λείον ἐξήτησαν ἀπὸ τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ἵνα τοὺς διαπεράσῃ διὰ λέμβου εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, πληροφορηθέντα τὴν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐμφάνισίν των, ἔσπευσαν πρὸς καταδίωξίν των καὶ ἤρξαντο σφοδρῶν πυροβολισμῶν κατ' αὐτῶν. Ἐνεκεν ὅμως τοῦ ἐνσκήψαντος βαθυτάτου σκούτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμπλοκῆς, δὲν κατορθώθη ἡ σύλληψις των. Τὴν ἐπομένην εἰς ἕξ αὐτῶν, δνόματι Εὐάγγελος Καραμπίνης, κατηγορούμενος ἐπὶ ληστεία, μὴ δυνάμενος νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸ ὑπαίθριον καθ' ὅσον διέβλεπεν ὅτι ἡ σύλλη-

ψις του ἦτο ἀφρευκτος, ἀπεφάσισε καὶ κατήλθεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Λευκάδος με σκοπὸν νὰ περαιωθῇ εἰς τὴν ἀντίπεραν ἀκτὴν, ἀλλὰ συνελήφθη ὑπὸ δύο χωροφυλάκων, φέρων εἰς τὴν ὄσφυν αὐτοῦ τεραστίων διαστάσεων μάχαιραν. Μετὰ μίαν ἡμέραν πάλιν συνελήφθησαν καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ὑπὸ τοῦ ὑπενωμοτάρχου Γρηγορίου Μακρῆ, ὅστις τοὺς ἀνεκάλυψε κεκρυμμένους ἐντὸς ἀχυρῶνος.

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν Φωκίδος ὑπηρετεῖ καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ν. Μερεντίτης ἐκ τῶν ἱκανωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἡ ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Κεφαλληνίας ὡς ἔδραν ἔχει τὴν πρωτεύουσαν Κεφαλληνίας τὸ Ἀργοστόλιον. Ἀστυνομικὸς δὲ διευθυντὴς Κεφαλληνίας, εἶναι ὁ μοίραρχος κ. Μιλτιάδης Στεiriώτης. Ὁ κ. Στεiriώτης κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου Α' τάξεως τῷ 1893. Μετὰ διετίαν προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοίραρχου. Ἐκτοτε εὐδοκίμως ὑπηρετήσεν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐξετιμήθη ἡ εὐγένεια καὶ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρός του. Τῷ 1906 διατελὼν διοικητὴς τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βοιωτίας, συνεπλάκη μετὰ τῶν ληστοφυγοδίκων Ἰωάννου Μάνου καὶ Κωνστ. Τοπλάρα, οὓς καὶ συνέλαβεν

αὐτοπροσώπως μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἀποσπάσματος, ἀμφοτέρων καταδικασθέντων εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, ἐκτελεσθείσης ἤδη ταύτης ὡς πρὸς τὸν δεῦτερον ἐν Ναυπλίῳ, τοῦ πρώτου ἐπ' τυγχόντος μετριάσμων τῆς ποινῆς του εἰς ἰσόβια δεσμά. Διὰ τὴν διακεκριμένην αὐτῆν πρᾶξιν του ἀπενεμήθη αὐτῷ ἡ Βασιλικὴ εὐαρέσκεια. Τῷ 1908 διατελὼν ἀστυνομὸς Πύργου ἀνεκάλυψεν ὁλόκληρον κιβδηλοποιεῖον χαρτονομισμάτων, λειτουργοῦν εἰς τὸ χωρίον Βαρβάσινα, κατέσχεν ἅπαντα τὰ μηχανήματα αὐτοῦ μετὰ πολλῶν χιλιάδων χαρτονομισμάτων καὶ συνέλαβε τοὺς δράστας ἀδελφοὺς Ἡλιοπούλους καὶ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΣΤΕΙΡΙΩΤΗΣ
Μοίραρχος

Σιδέρην. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἔλαβε μέρος εἰς τὸν φόνον τοῦ ἐπιτεκνηρωμένου ληστοῦ Μπροποτάρου, καὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν

σύλληψιν ἑτέρου ἐπικεκηρυγμένον ληστοῦ τοῦ Ἑπ. Τρικίγια. Ἦδη δὲ ὡς ἀτυνομικὸς διευθυντὴς Κεφαλληνίας διευθύνει αὐτὴν εἰδοκιμώτατα καταδείξας τὴν ἔξοχον αὐτοῦ ἀτυνομικὴν ἱκανότητα. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Στειριώτου ὑπηρετεῖ ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἰωάν. Σακέτος.

Εἰς τὴν ἀτυνομικὴν Διεύθυνσιν Κε-

φαλληνίας ὑπάγονται καὶ αἱ ἀτυνομικαὶ ὑποδιευθύνσεις Ἰθάκης, Πάλης καὶ Σάμης, ὧν ἡ μὲν πρώτη ὡς ἔδραν ἔχει τὴν Ἰθάκην, ἡ δευτέρα τὸ Ληξούριον ἡ δὲ τρίτη τὴν Σάμην. Ἀτυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς τῆς μὲν Ἰθάκης εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἀλέξ. Κατριβάνος, τῆς δὲ Πάλης ὁ ὑπομοίραρχος κ. Γ. Πασσᾶς καὶ τῆς Σάμης ὁ ἀνθυπομ. Κλ. Βουτυρᾶς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Ἀτυνομικὸς διευθυντὴς τῆς Ἀτυνομίας Κυκλάδων τῆς ὁποίας ἔδρα εἶναι ἡ Σύρος, εἶναι ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μιλτιάδης Ἐβερτ. Ὑπηρετοῦσιν δὲ ἐν Σύρῳ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ἐβερτ οἱ κ. Δημ. Βαλταδῶρος μοίραρχος καὶ Δημ. Βλαχάκης ἀνθυπομοίραρχος. Ὁ μοίραρχος κ. Βαλταδῶρος κατάγεται ἐκ Μακεδονίας, ὑπηρετεῖ δὲ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν πλέον τῶν 25 ἐτῶν, καταταχθεὶς ὡς ἀπλοῦς χωροφύλαξ. Βαθμηδὸν ἔκτοτε ὑπηρετῶν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ ἀποκτῶν παντοίας γνώσεις κοινωνικάς, με-

χρόνον ἐγένετο ὑπενωμοτάρχης, προαγόμενος δὲ ἔκτοτε ἀναλόγως τοῦ μεγίστου ζήλου καὶ τῆς ἀξίας του ἐγένετο ἐνωμοτάρχης α' τάξεως. Ἐν τῷ μεταξύ κατεγίνετο εἰς διαφόρους στρατιωτικὰς καὶ νομικὰς μελέτας συναφεῖς πρὸς τὸν στρατιωτικὸν κλάδον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει. Ἀφοῦ δὲ ὡς ἐνωμοτάρχης α' τάξεως ὑπηρετήσεν εἰς διαφόρους ἀτυνομίας, διακριθεὶς ἰδίως εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ ἀριθμῆσας πλείστας καὶ σπουδαίας ἐπιτυχίας ἐναντίον τῶν κακοποιῶν στοιχείων, προήχθη κατόπιν εἰς ἀνθυπομοίραρχον καὶ βραδύτερον εἰς ὑπομοίραρχον. Τῷ 1906, ὑπὸ τὸ νέον ἀτυνομικὸν σύστημα διηθῆνε διαδοχικῶς διάφορα ἀτυνομικὰ τμήματα ἐν Ἀθήναις λίαν εἰδοκίμως.

ΔΗΜ. ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ
Μοίραρχος

Εἰς τὴν ἀστυν. Διεύθυνσιν Κυκλάδων ὑπάρχοντα καὶ αἱ ἀστυν. ὑποδιευθύνσεις Ἐνδρου, Θήρας, Μήλου, Κέας, Νάξου, καὶ Τήνου. Τῆς Ἐνδρου ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς εἶναι ὁ ὑπομοίραρχος κ.

ΝΙΚ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Ἐπομοίραρχος

Ἀλέξ. Ψυχογιός, τῆς Θήρας ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Παναγιωτόπουλος, τῆς Μήλου ὁ κ. Γεώργιος Γραμματᾶς, τῆς Κέας ὁ κ. Νικόλαος Βογιατζῆς, τῆς Νάξου ὁ κ. Γεώργ. Ψόχας καὶ τῆς Τήνου ὁ κ. Α. Μπουντούρης ὑπομοίραρχος.

Ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν ὑποδιευθυντῶν τῆς Ἀστυνομίας Κυκλάδων θὰ ἀναφεροῦμεν ὀλίγα τιὰ περὶ τῶν κ. κ. Νικ. Βογιατζῆ ὑπομοίραρχου καὶ Ἀριστ. Παναγιωτοπούλου ἀνθυπομοίραρχου.

Ὁ ὑπομοίραρχος κ. Νικ. Βογιατζῆς καταγόμενος ἐκ Μακρονήσιος τοῦ ὁμωνύμου Δήμου τῆς ἐπαρχίας Βόλου κατετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακίαν τῷ 1849 ὑπηρετήσας ἕως εὐδοκίμως εἰς διαφόρους ἀστυνομίας τοῦ Κράτους

Τὸν Αὐγούστου δὲ τοῦ 1905 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοίραρχου.

Ὁ κ. Βογιατζῆς ὁ θαυμασίως αὐτὸς ἀστυνομικὸς τοσοῦτον ἐξετιμῆθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ἀπείρους πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ὑπηρεσίας του ὡστε διὰ Β. Διατάγματος τῆ 10ῃ Ἀβρίου τοῦ 1904 ἐτιμῆθη διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Ἦδη ὑπηρετῶν ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς τῆς νήσου Κέας ἔχει ἐπισύρει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης.

Ὁ δὲ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἀριστ. Παναγιωτοπούλου κατετάχθη εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακίης τῷ 1890, ὡς χωροφύ-

ΑΡΙΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀνθυπομοίραρχος

λας κληρωτός. Τῷ 1895 ἐγένετο ἐνωμοτάρχης α' τάξεως διακρινόμενος ἀνέκαθεν διὰ τὴν δραστηριότητα, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ γαλακτῆρός του. Ὡς ἐνωμοτάρχης ὑπηρετήσεν ἐπὶ δεξίαν ὀλοκλήρον ἐν Κηφισσίᾳ. Ἐπὶ τοῦ ἀεμινή-

στον δὲ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Μπαϊρακτάρη ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ὑπηρετήσεν εὐδοκιμώτατα ὡς ἐνωμοτάρχης τῆς καταδιώξεως. Τῷ 1908 ἐγένετο ἀνθυπομοιραρχος, τοποθετηθεὶς παρὰ τῆ ἀστυνομικῆ διευθύνσει Εὐβοίας, τῷ 1909 δὲ μετετέθη εἰς Ἀθήνας, τοποθετηθεὶς κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ γ' ἀστυνομι-

κὸν τμήμα, κατόπιν δὲ εἰς τὰς κεντρικὰς ἐνωμοτίας. Ἦδη ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν Θήρας ὡς ὑποδιευθυντῆς. Εὐπαιδευτος, πλήρης γνώσεων καὶ μεγίστης πείρας ὁ κ. Παναγιωτόπουλος εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς Αἰτωλοακαρνανίας τῆς ὁποίας ἔδρα εἶναι τὸ Μεσολόγγιον εἶναι ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Γεώργ. Σπένδος ὅστις ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου προερχόμενος κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου τῷ 1880. Προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου ἐπαρρησιοφορήθη τῷ 1892 διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Βασ. Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἐπὶ στρατιωτικῆ ἀρετῇ, ὡς ἐπὶ κεφαλῆς ἀποσπάσματος ἐν Θεσσαλίᾳ κατόπιν συμπλοκῆς καὶ ἐξοντώσεως ληστοςυμμοριῶν. Ἀκολούθως προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομοιράρχου ἔλαβε μέρος ὡς διοικητῆς τοῦ 3ου λόχου τοῦ μικτοῦ Συντάγματος τῆς Χωροφυλακῆς ἐν τῇ ἱστορικῇ μάχῃ τοῦ Γοιμπόβου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἔνθα ἐπί-

σης διεκινδύνευσεν ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν σοβαρῶν ἀπολειῶν τῶν ἀνδρῶν τοῦ λό-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΕΝΔΟΣ
Ταγματάρχης

χου του τεθέντων ἐκτὸς μάχης 37 ἐπὶ τοῖς %ο. Μετὰ ταῦτα προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου διακριθεὶς πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἔνθα ὑπηρετήσεν, ὡς διεξαγωγὸν μετὰ μεγίστης δραστηριότητος καὶ δεξιότητος τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας αἵτινες τῷ ἀνετέθησαν. Προαχθεὶς κατόπιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου ἐτοποθετήθη ὡς διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας ὅπου διαμένει ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον ὑπηρετοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Σπένδου καὶ οἱ κ κ. Χρ. Παπαγγελόπουλος μοιραρχος, Κ. Βερβέρης, ἀνθυπομοίρ. καὶ Π. Τσακανίκας ἀνθυπασπ. Ἀστυνομικαὶ δὲ ὑποδιευθύνσεις ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν

Αιτωλοακαρνανίας εἶνε ἡ τοῦ Βάλτου με ἀστυνόμους τοὺς κ. κ. Κωνστ. Βεργογιανόπουλον καὶ Ι. Γκισερλῆν ἀνθυπομοιρ., ἡ τῆς Βονίτσης με ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν κ. Γ. Ζαφειρόπουλον ἀνθυπομοίραρχον, ἡ τῆς Εὐρυτανίας με ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν κ. Δημ. Ἀναστασόπουλον ὑπομοίραρχον καὶ ἀστυνόμον τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Σωτ. Σπηλιωτόπουλον

ΣΩΤ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κατάγεται ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρυτῶν. Ἄμα τῇ ἀποπερατώσει

τῶν Γυμνασιακῶν του σπουδῶν κατετάγη κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐξ ἐνθέρμου πρὸς τὴν πατρίδα ζήλου καὶ εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν εἰς τὸ 3ον ἱππικὸν Σύνταγμα ἔνθα ὑπηρετήσε ἐπὶ δύο ἔτη ὡς

λοχίας ἐθελοντῆς λαβὼν μέρος εἰς πολὺς ἐν συνόροις καὶ Θεσσαλίᾳ λαβούσας χώραν μάχας.

Ἀφυπηρετήσας ἐκεῖθεν κατετάγη μετὰ τριετίαν με τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου Β' τάξεως ὡς τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς ἐν τῇ χωροφυλακῇ. Με τὰς πρώτας ἐξετάσεις καὶ μετὰ τῶν πρώτων ἐγένετο ἐνωμοτάρχης Α' τάξεως. Ἐπὶ τετραετίαν ὑπηρετήσε ἐν τῷ Στρατοδικεῖῳ ὡς ὑπάλληλος κατόπιν διαγωνισμοῦ. Με τὰς πρώτας δὲ πάλιν ἐξετάσεις καὶ ἐν τῇ πρώτῃ δεκάδι ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος. Δηλαδή ὡς ὑπαξιωματικὸς ὑπηρετήσε ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν. Ἦδη διευθύνει τὴν ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν Εὐρυτανίας.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Αἰτωλοακαρνανίας ὑπάγονται καὶ αἱ ἀστυνομικαὶ ὑποδιευθύνσεις Τριχωνίας με ἔδραν τὸ Ἀγρίνιον καὶ ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Ἰωάν. Παπαχρήστου, καὶ Ναυπακτίας με ἔδραν τὴν Ναύπακτον καὶ ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Γεώργιον Καμμένον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Πολὺ εὐπαιδευτος, γλωσσομαθῆς, εὐγενέστατος τοὺς τρόπους καὶ φιλοδίκαιος ὁ κ. Καμμένος ἀποτελεῖ τέλειον πρότυπον ἀστυνόμου, ἐκτιμᾶται δὲ μεγάλως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων καὶ συναδέλφων του, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς Πειραικῆς κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν προσέφερεν ἀρκετὰς ὑπηρεσίας. Ὁ κ. Καμμένος κατάγεται ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸν Γαλαξειδί, κατετάγη δὲ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τῷ 1893, με τὸν βαθμὸν ἐνωμοτάρχου β'. τάξεως, ὡς τελειόφοι-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
άνθυπομοίραρχος

τος τῆς Νομικῆς. Τῷ 1904 προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην α' τάξεως, καὶ τῷ 1908 ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοίραρχου καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἐν Πειραιεῖ ὑπηρετήσας ἐπ' ἀρκετὸν ὁ κ. Καμμένος ἀφῆκεν ἀρίστας ἀναμνήσεις διὰ τὸ ἀκαταλόγητον αὐτοῦ καὶ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον του ὡς ἀστυνομικοῦ.

Ἦδη διαμένει ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντῆς τῆς Ναυπакτίας ἀπὸ ἀρκετοῦ καιροῦ.

Ἡ δρασίς τοῦ κ. Καμμένου ἐν Ναυπакτία ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκεῖ τοποθετήσεώς του μέχρι σήμερον εἶνε ζηλευτή.

Κατόρθωσεν ἐν διαστήματι ὀλίγου καιροῦ νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Ναυπакτίας κατάδιωξας ἀποτελεσματικῶς ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΔΟΣ

Ἀστυνομικὸς διευθυντῆς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος εἶνε ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Δημ. Κόνδης ἔχων ἔδραν τὰς Πάτρας.

Ἐν Πάτραις ὑπηρετοῦσιν οἱ κ. κ. Π. Παπασπυριδῆς μοίραρχος, Εὐάγγελος Δημητρίου καὶ Ἰωάννης Βουράκης ὑπομοίραρχοι καὶ Γ. Παπαδέλος καὶ Τριαν. Τριαντόπουλος ἀνθυπομοίραρχοι.

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος ὑπάγονται αἱ ὑποδιυθύνσεις Ἡλείας μὲ ὑποδιευθυντὴν τὸν

μοίραρχον κ. Παντελ. Κατσίκαν καὶ ἀστυνόμους τοὺς κ. κ. Εὐστρ. Ἐκκλησιάρην καὶ Ἀντ. Παπανικολάου ἀνθυπομοίραρχους, Αἰγιαλείας μὲ ὑποδιευθυντὴν τὸν κ. Παν. Τσάκαν ὑπομοίραρχον, Ἀμαλιάδος μὲ ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Βασ. Σοφιανόπουλον καὶ Καλαβρυτίων μὲ ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Νικόλαον Γάσπαρην.

Ὁ κ. Γάσπαρης ἐγεννήθη τὸ 1875 ἐν Ἀμοργῷ. Μετὰ εὐδόκιμον παρακολούθησιν τῶν ἐγκυκλείων σπουδῶντου ἐνεγράφη εἰς

τὴν Νομικὴν Σχολὴν τυχὼν τοῦ διπλώ-
ματος τοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς. Μετὰ
δὲ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἰδεῖας ἐνήσκησε

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΑΣΠΑΡΗΣ

ὑπομοίραρχος

τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐπ' ὀλίγον
χρόνον εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν.

Ἡ μεγάλη καὶ ὀργῶσα πρὸς ἐργασίαν
καρδιά του, ἡ ἰδέα τῆς ἐξυπηρετήσεως
τῆς πατρίδος, παρεκίνησαν αὐτὸν πρὸ
δεκαετίας περίπου νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ
σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ προϊστα-
μένη του ἀρχὴ ἰδοῦσα τὴν δραῖσιν του
ἐτοποθέτησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν
διεύθυνσιν Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἀναθέ-
σασα αὐτῷ τὰς δυσχερεστάτας καὶ δυ-
σκολωτάτας τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς μετ'
ἀπειρογράφτου ἱκανότητος ἔφερεν εἰς πέ-
ρας Ἀκολούθως μετέβη εἰς τοὺς δήμους
Τριταίας καὶ Κλειτωρίας τῶν Πατρῶν
μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ἐργασθεὶς καὶ ἐ-

πίσύρας τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τῶν
ἀτάκτων στοιχείων καὶ ζωοκλοπετῶν. Κλη-
θεὶς νὰ διαγωνισθῇ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ
ἀνθυπομοιράρχου προσῆλθεν καὶ ἐκ τῶν
πρώτων ἐπέτυχε μετὰξὺ ἑκατοντάδος συ-
ναδέλων τὸν προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν
τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, καὶ τοποθετηθεὶς
παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ὡς Δημόσιος Κατή-
γορος Πειραιῶς, καὶ ἀκολούθως ὡς
Δασάρχης Καρπενησίου, Πύργου, μετὰ
τῆς αὐτῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητος
ἐργασθεὶς.

Μετὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς Ἀστυνομίας
εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ ὑπηρε-
σία τὸν ἐτοποθέτησεν τὸν Ὀκτώβριον
τοῦ 1906 ἔτους ὡς ὑποδιευθυντὴν τῆς
Ἀστυνομίας Καλαβρυτῶν, κατόπιν αιτή-
σεως τῶν κατοίκων ταύτης διὰ τῶν ἀν-
τιπροσώπων των, οἵτινες ἐκ τῆς προη-
γουμένης ὑπηρεσίας του ἐγνώριζον, ὅτι
ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν πολυάν-
θρωπον καὶ ἡρωϊκὴν ἐπαρχίαν. Τοσοῦτον
δὲ συνεδέθη τὸ ὄνομά του, ὥστε εἶναι
ἀδύνατον νὰ ἐννοηθοῦν Καλάβρυτα ἄνευ
τοῦ κ. Γάσπαρη.

Ὁ κ. Γάσπαρης, μόνος μετὰ πεντή-
κοντα χωροφυλάκων καὶ ὀλίγων ὑπαξιω-
ματικῶν κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ
κράτος τοῦ νόμου καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ
θανμαστὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν εἰς μίαν
τῶν μεγαλειτέρων καὶ ὀρεινῶν ἐπαρχιῶν.

Κατεδίωξε τὸ λαθρεμπόριον καπνοῦ
καὶ ξυλείας προστατεύσας τὰ δάση καὶ τὰ
συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ὅσον ὀλίγοι
τῶν Ἀστυνομῶν.

Ἀπάντων τούτων συνέπεια ἦτο ἡ
ἀποστολὴ διαφόρων ψηφισμάτων τῶν
κοινοτήτων, καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμ-
βουλίων δι' ὧν παρεκαλοῦντο αἱ ἀρχαὶ
ὅπως ἀπονεύμουν τὸ ἀνήκον παράσημον
καὶ ἡθικῶς ἀμείψουν αὐτὸν, ὅστις ἐπα-
ξίως ἐξεπροσώπησε καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν
ὑπηρεσίαν, καὶ διδάξουν δι' αὐτοῦ τοὺς
μὴ ἐκτελοῦντας τὸ καθήκον των πρὸς
μίμησιν καὶ δραῖσιν παρεμφερῆ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ & ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Α. Ἀγαγνώστοπουλος ἔχων ἔδραν τὸ Ναύπλιον.

Ὁ κ. Ἀγαγνώστοπουλος πιστὸς ἐκτελεστὴς τοῦ καθήκοντος ἔχει ἐμπνευστὴ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην. Ἐν Ναυπλίῳ ὑπηρετῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ἀγαγνώστοπουλου καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Κωνστ. Μανωλικάδης

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσι Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ὑπάγονται καὶ αἱ ὑποδιευθύνσεις Κορινθίας, Ἀργους, Σπετσῶν, Ἐρμιονίδος, Τροιζηνίας, Ὑδρας καὶ Κυθήρων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Κορινθίας εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Νικ. Τσίκας ἔχων ἔδραν τὴν Κόρινθον.

Ἐν Κορίνθῳ ὑπηρετῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Τσίκα καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Σπ. Σιασινόπουλος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΡΓΟΥΣ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Ἀργους εἶνε ὁ ὑπομοίραρχος κ. Λεωνίδας Καργάκος. Ὁ κ. Καργάκος κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν ὡς κληρωτὸς καὶ μετατεθεὶς εἰς τὴν χωροφυλακὴν προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοίραρχου τὸ 1906. Ἦδη δὲ τὸν Φεβρουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους προήχθη εἰς ὑπομοίραρχον.

Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Καργάκου ὡς ἀστυνομικοῦ εἶνε γνωστοτάτη ἐκ τῆς ἀνά

τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ κράτους ὑπηρεσίας του.

Κατεδίωξεν ἀμειλίχτως τὸ λαθρεμπόριον καὶ εἰς τὴν Σίφνον ὅπου ὑπηρετεῖ ὡς ἐνωμοτάρχης, καὶ εἰς τὰ Κύθηρα

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΑΡΓΑΚΟΣ
ὑπομοίραρχος

ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς ἐπὶ διετίαν ὀφελήσας τὸ Δημόσιον ἱκανὰς μελιὰδας δραχμῶν.

Περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς καταδίωξεως τοῦ λαθρεμπορίου ὑπὸ τοῦ κ. Καργάκου ἔγραψαν πολλοὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων πρώτη δὲ ὅλων ἡ «Ἀστραπή». Ὡς ἐνωμοτάρχης ὑπηρέτησεν ἐπίσης εἰς τὴν ἀνακτορικὴν φρουράν, εἰς τὸ Στρα-

τοδικεῖον καὶ εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΠΕΤΣΩΝ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Σπετσῶν εἶνε ὁ ὑπομοίραρχος κ. Γεώργιος Ζερβουλάκος, Διδάκτωρ ὄν τῆς Νομικῆς κα-

οῖαν τῆς χώρας ἐτοποθετήθη ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Αἰγίνης.

Μετὰ τριετίαν μετετέθη παρὰ τῆ ἀστυνομικῆ διευθύνσει Ἀθηνῶν, τοποθετηθεὶς ὡς ἀστυνόμος τοῦ 3ου τμήματος. Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Σπετσῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ
ὑπομοίραρχος

τετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὡς ἐνωμοτάρχης α' τάξεως. Τῷ 1906 προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον.

Κατάγεται ἐκ Γυθείου, ὁ πατὴρ δὲ αὐτοῦ διετέλεσεν ἐπὶ 30 ὀλόκληρα ἔτη ὡς εἰσαγγελεὺς καὶ Νομάρχης ἀρίστως ἀναμνήσεις παντοῦ ὅπου ὑπηρετήσεν. Ὁ κ. Ζερβουλάκος εἶνε κατὰ ταῦτα ἐκλεκτὸς υἱὸς ἐπιλέκτου πατρὸς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πατρίδος, ὑπηρετήσας δὲ πάντοτε εὐδοκίμως καὶ μετ' ἐπιτυχίαν ἰκανότητα.

Ἐν ἔτει δὲ 1906 ὅποτε ἡ Χωροφυλακὴ ἀνέλαβε τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρε-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ

Ἡ ἀστυνομικὴ ὑποδιεύθυνσις Ἑρμιονίδος ἔχουσα ἔδραν τὸ Κρανίδιον διευθύνεται ὑπὸ τοῦ ὑπομοίραρχου κ. Κ.

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ὑπομοίραρχος

Παπακωνσταντίνου. Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατετάγη ὡς ἐνωμοτάρχης α' τάξεως διδάκτωρ ὄν τῆς Νομικῆς

Τῷ 1905 ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος. Ἐπειδὴ δὲ τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ συστήματος ἐτοποθετήθη ὡς ἀστυνόμος τῆς καταδιώξεως ἐν Πειραιῇ, συλλαβὸν ἀπειρους λωποδύτας καὶ ἀπαλλάξας τὸν τόπον ἀπὸ τὰ διάφορα κακοποιὰ στοιχεῖα.

Οὕτω συνέλαβε τὸν διάσημον ἀναρ-

χικόν Χέρμαν Βλάνς ἐν διαστήματι τριῶν ὥρῶν, ὅστις ἠπέλιψε τὸν πρίγκηπα Βάτεμπεργ, ἀποσπᾶσας τὰ συγχαρητήρια καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας. Ἐπίσης ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν ξένων ἀστυνομικῶν διὰ τὴν ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου ἀποβίβασιν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπιβίβασιν πρὸς ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Ὁ κ. Παπακωνσταντίνου ἐπίσης κατώρθωσε ἐν διαστήματι ὥρῶν νὰ συλλάβῃ τὸν φοβερὸν δολοφόνον καὶ κλέπτην Νίκον Τζαμτζῆν πρὸ τοῦ ἀκόμη γνωστῆ ἢ ἀπασία ἐν Πειραιεῖ δολοφονικῆ πρᾶξις του.

Ἦδη ὑπηρετεῖ πρὸ τριετίας σχεδὸν ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντῆς Ἐρμιονίδος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ ΥΔΡΑΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ & ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντῆς Ὑδρας, εἶνε ὁ ὑπομοίραρχος κ. Κωνστ. Τσίρος, Τροιζηνίας ἐξουσίας ἔδραν τὸν Πόρον εἶνε ὁ ὑπομοίραρχος κ. Χαρ. Μαυρομιχάλης καὶ Κυθήρων ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Γεώρ. Δημόπουλος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀστυνομικὸς διευθυντῆς Εὐβοίας ἦς ἔδρα εἶνε ἡ Χαλκίς εἶνε ὁ ταγματάρχης κ. Γεώργιος Πολαμάρας.

Τελειόφοιτος ὢν τῆς Νομικῆς τὸ 1880, κατετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν μὲ τὸν βαθμὸν ἐνωμοτάρχου β' τάξεως, ἔκτοτε δὲ προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην α' τάξεως, ἀνθυπομοίραρχον, μέχρις οὗτου τὸ 1906 ἐγένετο μοίραρχος.

Πολύπειρος, τρέφων ἀληθῶς ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ δύσκολον ἐπαγγελά του ἀριθμεῖ πλείστας ὅσας ἐπιτυχίας συλλήψεων, ἀνιχνευτικῶν ἐπιχειρήσεων κατ' ἐγκληματιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ σύλληψις διασήμου Ἰταλοῦ ἀναρχικοῦ κατόπιν τῆς ὁποίας ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸ παράσημον τεῦ στέμματος τῆς Ἰταλίας.

Ἐπίσης ἔχει τιμηθῆ καὶ διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τῶν ἵπποτων τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος.

Ἐπληρέτησεν ἐπ' ἀρετὰ ἔτη ὡς γραμ-

ματεὺς τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, καὶ εἰς πλείστας ἄλλας τιμητικὰς θέσεις. Προαχθεὶς δὲ εἰς ταγματάρχην ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας Τρικάλων ἣν διηύθυνε ἐπ' ἀρετὸν ὅπτιθεν πρὸ τινῶν μηνῶν μετετέθη ὡς ἀστυνομικὸς διευθυντῆς Εὐβοίας.

Ἐν Χαλκίδι ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὸν κ. Παλαμάραν οἱ κ. κ. Ἀγαμ. Καραντζᾶς μοίραρχος καὶ Κ. Ἀσημακόπουλος ἀνθυπομοίραρχος.

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Εὐβοίας ὑπάγονται αἱ ὑποδιευθύνσεις Καρυστίας καὶ Ξηροχωρίου.

Ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντῆς Καρυστίας εἶνε ὁ ὑπομοίραρχος κ. Δημ. Κατσώνας. Ὁ κ. Κατσώνας κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τῷ 1893 ὡς ἐνωμοτάρχης β' τάξεως, ὑπηρετήσας δὲ μέχρι σήμερον εἰς διαφόρους ἀστυνομίας τοῦ Κράτους. Τῷ 1898 προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην α' τάξεως, τῷ 1904 ἐγένετο ἀν-

υπομοίραρχος, τέλος δὲ τῷ 1909 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υπομοίραρχου. Ὡς ἀνθυπομοίραρχος ὁ κ. Κασιώνας ὑπηρετήσεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ἄρτης καὶ Λαυρίου. Εἰς τὸ Λαύριον δὲ ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πετμεζᾶ κατ' ἐπιλογὴν. Κατόπιν ὁ κ. Κασιώνας ἐκλήθη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, μετὰ τινα δὲ χρόνον εὐδοκιμωτάτης ὑπηρεσίας ἐν αὐτῷ καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένετο ἀνακαίνισις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς ὁ κ. Κασιώνας ἐστάλη ὡς ἀστυνόμος εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἐν Πειραιεὶ ὑπηρετήσας ἐπ' ἀρκετὸν συντετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως.

Ἦδη διεύθυνει τὴν ἀστυνομικὴν δὲ εὐθυσίαν Καρυστίας

Ἀστυνομικὸς δὲ ὑποδιευθυντῆς Ξηροχωρίου μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἦτο ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἡλίας Παπαηλιόπουλος.

Ὁ κ. Παπαηλιόπουλος κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἐνωμοτάρχης α' τάξεως τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1905, καθ' ὃ δικηγόρος. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους μετετέθη εἰς τὴν τότε Μοιραρχίαν Κεφαλληνίας, παρέμεινε δὲ εἰς Ἀργοστόλιον μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ καθεστώτος, ὁπότε ἐτοποθετήθη ὡς ἀστυνομικὸς σταθμάρχης τοῦ δήμου Ἐλφοῦ. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1907 μετετέθη

εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Κερκύρας ἔνθα παρέμεινεν ὡς γραμματεὺς αὐτῆς μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1910,

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ἀνθυπομοίραρχος

ὄτε προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον καὶ μετετέθη εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Λαρίσσης, μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1909, ὁπότε μετετέθη εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν Ξηροχωρίου ὡς ὑποδιευθυντῆς. Ἐκεῖθεν περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου μετετέθη εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

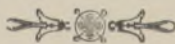

ΘΟΕΔΩΡ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
άνθυπομοίραρχος

Ἄστυνομικὸς διευθυντὴς Ζακύνθου εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Λάζ. Πλαπούτας.

Εἰς τὴν Ζακύνθον ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Πλαπούτα ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Θεόδ. Κωνσταντινίδης.

Ὁ κ. Κωνσταντινίδης κατετάχθη ὡς διδάκτωρ τῆς Νομικῆς εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου α' τάξεως τῷ 1905, μόλις ἀφυπηρετήσας τότε ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὅπου ὑπηρετήσας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφεδρῶν ἀνθυπολοχαγοῦ. Κατέδειξε δὲ εὐθύς ἔξ ἀρχῆς ἀληθῆ ἀξίαν, ἐργασθεὶς δραστηρίως καὶ μὲ θαυμασίαν ἐπιτυχίαν εἰς διαφόρους ἀστυνομίας. Τῷ 1907 ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος, ὑπηρετήσας δὲ ὡς ἀστυνόμος εἰς τὴν Σῦρον, μετὰ τινῶν δὲ μηνῶν εὐδοκιμοσιότην ὑπηρεσίαν μετετέθη εἰς Ἀθήνας, ὅπου μετὰ ἓνα μῆνα διωρίσθη Δημόσιος Κατήγορος Ἀθηνῶν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Ἄστυνομικὸς διευθυντὴς τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Σπ. Κουτούμπας ἔδραν ἔχων τὸν Βόλον.

Ἐν Βόλῳ ὑπηρετεῖ καὶ ὁ ὑπομοίραρχος κ. Δημ. Καραγκούνης.

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Μαγνησίας ὑπάγονται καὶ αἱ ὑποδιευθύνσεις Σκοπέλου μὲ ὑποδιευθυντὴν τὸν κ. Εὔστ. Πουλόπουλον ἀνθυπομοίραρχον

καὶ Ἄλμυροῦ μὲ ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Ἡλίον Γαλανόπουλον.

Ὁ κ. Γαλανόπουλος κατάγεται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἄρτης. Κατετάχθη κατὰ τὸ ἔτος 1891 εἰς τὸ πεζικὸν ὡς κληρωτὸς, μετατεθεὶς ἔξ αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς ὃ παρέμεινεν ὡς ἐθελοντῆς. Προήχθη εἰς τοὺς

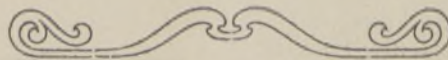
διαφόρους βαθμούς δι' εξετάσεων.

Ὡς ὑπαξιωματικὸς ὑπηρετήσεν εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους καὶ ἰδίως εἰς τὴν Θεσσαλίαν διατελέσας ἐπανειλημμένως ὡς γραμματεὺς Μοιραρχιῶν καὶ ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Τρικκάλων καὶ Καρδίτσας καὶ εἰς τὴν μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν. Ὑπενωμοτάρχης ἔτι ὄν κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ ἔτους 1897 ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας Δομοκοῦ, Δερβέν Φούρκας καὶ Ταράτσας. Ὡς ἀξιωματικὸς ὑπηρετήσεν εἰς Καρδίτσαν, Λευκάδα καὶ Λαμίαν, ἤδη δὲ ὑπηρετεῖ ἐν Ἀλμιρῶ ὡς ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντής. Κατὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον ἐν Λευκάδι διαμονὴν του ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ διαβοήτου ληστοῦ Σκαρτσιώρα ἐν Κερκύρα ἐπὶ Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου, ἐκλουθήσας μόνος του τὰ ἴχνη αὐτοῦ θα-

ΗΛΙΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ἀνθυπομοίραρχος

λασίως, μεταπηδῶν ὑπὸ ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιον κατὰ τὸν διάπλουον ἀπὸ Λευκάδος μέχρι Κερκύρας

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Τρικκάλων εἶνε ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Χρ. Ζάχος.

Ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ ἀστυνομικῇ διευθύνσει Τρικκάλων εἶνε οἱ κ. κ. Ἀριστ. Δακόπουλος μοίραρχος καὶ οἱ Χ. Ρουσιᾶς, Γ. Δημητρακόπουλος καὶ Εὐάγ. Οἰκονομίδης ἀνθυπομοίραρχοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ὁ κ. Οἰκονομίδης καταγόμενος ἐκ Χαλκίδος κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου α' τάξεως καθ' ὃ δικηγόρος, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1907.

Ἀστυνομικὸς τέλειος καθ' ὅλα μὲ τὸ ἐπιβλητικὸν τοῦ χαρακῆρος καὶ μὲ ἔκ-

τακτον αστυνομικὴν ἰδιοφυΐαν, ὅπου ἐ-
πηρετήσεν ἐπέβαλε τὸ κράτος τοῦ
Νόμου.

Ὡς ἐνωμοτάρχης ὑπηρετήσεν εἰς
πολλὰς αστυνομίας λίαν ἐπαξίως ἐπισύ-
ρας τὴν ἀμεινον ἐκτίμησιν τῶν κατοίκων
τῶν διαφόρων μερῶν ὡς καὶ τῶν ἀνω-
τέρων του.

Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς αστυνόμος ἐν
Τρικαλίοις.

Εἰς τὴν αστυνομικὴν Διεύθυνσιν
Τρικαλίων ὑπάγονται καὶ αἱ αστυνομι-
καὶ ὑποδιευθύνσεις Καλαμπάκας μετὰ
αστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοί-
ραρχον κ. Κ. Καραγκούνην καὶ Καρδί-
τσης ὑπὸ τὸν μοίραρχον κ. Ἀπόστ. Πα-
παικονόμου καὶ μετὰ αστυνόμον τὸν κ.
Βασ Γρηγοράκη ὑπομοίραρχον.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΒΡΑΖΗΣ

ἀν' υπομοίραρχος

Ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἰωάννης
Ν. Ἀμβράζης κατετάγη εἰς τὴν Χωρο-
φυλακὴν τῷ 1907 ὡς ἐνωμοτάρχης α'
τάξεως καθ' ὃ δικηγόρος, ἀμα ὡς συνε-
πλήρωσε τὴν στρατιωτικὴν του θητείαν
ὡς ἐφεδρος ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ κ. Ἀμβράζης εἶνε ὁ νεώτερος
τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ
ὁ πλέον μεμορφωμένος, εἶνε κάτοχος τῆς
Γαλλικῆς γλώσσης τὴν ὁποίαν ἐξέμαθε
τελείως εἰς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν Guerai
ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁπόθεν ἐξῆλθεν διπλω-
ματοῦχος.

Ἦδη ὑπηρετεῖ εἰς τὸ 3ον αστυνο-
μικὸν τμήμα ὡς αστυνόμος ἀγαπώμενος
ὑφ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας
του διὰ τὸ φιλοδίκαιον αὐτοῦ καὶ τὴν
ἄπταιστον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

³Αξιωματικούς ὡς τὸν κ. Ἀμβροῦζην ἐλαχίστους δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι περιέχει εἰς τοὺς κόλπους της ἡ Χωροφυ-

λακὴ καὶ ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα.

ΑΛΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἀστυνομία Ἀρκαδίας

Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Ἀρκαδίας εἶνε ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Σωτήριος Ἀθανασιάδης ἔχων ἔδραν τὴν Τρίπολιν.

Ἀξιωματικοὶ δὲ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ἀρκαδίας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ἀθανασιάδου εἶνε οἱ κ.κ. Σταμ. Κουνιάδης μοίραρχος, Δημ. Κώτσης ἀνθυπομοίραρχος καὶ Παναγ. Δικαῖκος ἀνθυπασπιστής.

Εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ἀρκαδίας ὑπάγονται καὶ αἱ ἀστυνομικαὶ ὑποδιευθύνσεις Γορτυνίας με ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Παναγ. Μπούζαν καὶ ἔδραν τὴν Δημητσάναν, Μεγαλοπόλεως με ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Παῦλον Χρυσούλην καὶ Κυνοῦρας με ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Βασίλ. Γραμμειτῆαν καὶ ἔδραν τὸ Λεωνίδιον.

Ἀστυνομία Λαρίσης

Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Λαρίσης εἶνε ὁ ταγματάρχης κ. Γ. Παππαδόπουλος. Εἰς τὴν Λάρισσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Παππαδοπούλου ὑπηρετοῦσιν καὶ οἱ κ.κ. Ἡλ. Κοντογιώργος μοίραρχος καὶ Ἀντώνιος Φιλιππίδης ἀνθυπομοίραρχος. Εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Λαρίσης ὑπάγονται καὶ αἱ ὑποδιευθύνσεις Φαρσάλων με ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Μαρσαντιώνην, Τυρνάβου με ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Δημ. Δαμασκητὸν καὶ Ἀγιάς με ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Παντελῆν Βασιλείου.

Ὁ κ. Βασιλείου εἶνε γνωστότατος ἐν Ἀθήναις καθ' ὅσον ὡς ἐνωμοτάρχης ὑπηρετοῦν ἐφ' ἱκανὰ ἔτη εἰς τὴν κατάδιωξιν ἐκτιμώμενος καὶ θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του καὶ συναδέλφων του διὰ τὴν ἀπταιστον καὶ μετὰ ζήλου ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

Ἀστυνομία Λακωνίας

Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Λακωνίας, τῆς ὁποίας ἔδρα εἶνε ἡ Σπάρτη εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Δ. Θεοδώρου. Ἐπίσης ὑπηρετεῖ ἐν Σπάρτῃ ὑπὸ ἀς διαταγὰς τοῦ κ. Θεοδώρου ὁ ὑπομοίραρχος κ. Γ. Κίννας.

Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Λακωνίας ὑπάγονται αἱ ὑποδιευθύνσεις Γυθείου με ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Καλλικάντζαρον, Ἐπιδαύρου Λυμηρᾶς με τὸν κ. Ἀν. Μακρاندρέου ἀνθυπομοίραρχον καὶ Οἰτύλου με τὸν κ. Ν. Τσαμπούλαν ὑπομοίραρχον.

Ἀστυνομία Ἄρτης

Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Ἄρτης εἶνε ὁ μοίραρχος κ. Γ. Καλόγηρος ἔχων ἔδραν τὴν Ἄρταν.

Ὁ κ. Καλόγηρος διακρίνεται διὰ τὴν δραστηριότητα του καὶ τὸ εὐγενὲς τοῦ χαρακτῆρος του. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς δὲ τοῦ κ. Καλόγηρου ὑπηρετεῖ ἐν Ἄρτῃ καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Βασίλειος Πετινῆς τοποθετηθεὶς περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. ὀντικαταστήσας τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Παντελῆν Βασιλείου μετατεθέντα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν Ἀγιάς.

Ἀστυνομία Μεσσηνίας

Ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Μεσσηνίας ἦτο μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. ὁ μοίραρχος κ. Παν. Λαμπρόπουλος ἔχων ἔδραν τὰς Καλάμας. Ἄλλοι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὑπηρετοῦντες εἰς Καλάμας εἶνε οἱ κ. κ. Νικ. Πλατῆς ὑπομοίραρχος καὶ Γεώργιος Κωνσταντινίδης ἀνθυπομοίραρχος. Εἰς τὴν ἀστυνομίαν Μεσσηνίας ὑπάγονται αἱ ἀστυνομικαὶ ὑποδιευθύνσεις Μεσσηνίας μετ' ἀστυνομικὸν ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ.

Δημ. Φρυγανῶν καὶ ἔδραν τὸ Νησίον, Ὀλυμπίας μετ' ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Π. Βελισσαρόπουλον καὶ ἔδραν τὴν Ἀνδρίτσαιναν, Πυλίας μετ' ὑποδιευθυντὴν τὸν ὑπομοίραρχον κ. Δ. Ἀγγελίδην, Τριφυλλίας μετ' ὑποδιευθυντὴν τὸν μοίραρχον κ. Π. Παζοῦρον καὶ ἔδραν τὴν Κυπαρισσίαν καὶ ἀστυνόμον τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Γ. Καλαμπάκαν καὶ Ἐράνης μετ' ὑποδιευθυντὴν τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Δημ. Ἀργεῖτην καὶ ἔδραν τὰ Φιλιατρά.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ

Ἀδριανὸς Ν. Ἀμβράζης

Ὁ κ. Ἀδριανὸς Ἀμβράζης κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακίαν τὸν Νοέμβριον τοῦ

1907 μετ' τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου α' τάξεως καθ' ὃν δικηγόρος.

Εἶνε εἰς ἐκ τῶν πλέον μεμορφωμένων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς.

Τὴν Γαλλικὴν μάλιστα ἐξέμαθεν εἰς τὸ Γαλλικὸν Λύκειον τῆς Θεσσαλονίκης «Guerau».

Πρὸς δὲ εἶνε καὶ διπλωματοῦχος τοῦ Σκωτικοῦ Σχολείου Σμύρνης «Scooth Seool».

Ἦδη ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς διαμένων εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἐκτιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρων του διὰ τὸ φέρεγγον αὐτοῦ καὶ τὸ εὐγενὲς τοῦ χαρακτῆρος του. Ὁ κ. Ἀμβράζης εἶνε ἀδελφὸς τοῦ ἀνθυπομοιράρχου κ. Ἰωάννου Ἀμβράζη περὶ οὗ γράφομεν ἀνωτέρω.

Γεώργιος Κυτωνάκης

Ἦνεν ὁ ἐνωμοτάρχης α' τάξεως ὅστις ἐπὶ δεκαπενταετίαν καὶ πλέον ὑπηρετήσεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δημοσίου κατηγόρου

Γεώργιος Κυτωνάκης

ἐνωμοτάρχης α' τάξεως

βορείου πλευρᾶς καὶ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὸ τῆς νοτίου.

Ὁ κ. Κυτωνάκης διὰ τῆς πολυετοῦς αὐτῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δημοσίου κατηγόρου κατέστη ἀπαραίτητος μὴ δυναμένου ἄλλου τινὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πολυσχιδῆ αὐτὴν ὑπηρεσίαν.

Ἦδη ὑπηρετεῖ εἰς τὸ τμήμα τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅπου ἐργάζεται ὑπερανθρώπως.

Ὁ κ. Κυτωνάκης δι' ὅλας του τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει δικαίως πρέπει νὰ ἀνταμειφθῇ προαγόμενος εἰς ἀνθυπομοίραρχον.

Πέτρος Σκονδράκος

Ὁ κ. Σκονδράκος κατάγεται ἐκ Γυθείου τῆς Λακωνίας.

Τὴν στρατιωτικὴν του θητεσίαν ἔξε

πλήρωσε εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν Σχολὴν τῶν Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ Κεραύρας καὶ εἶτα εἰς τὴν Ἰπ-

Πέτρος Σκονδράκος

ἐνωμοτάρχης α' τάξεως

πεντικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν ἀποσπασθεὶς ἐκ τοῦ 1ου Πυροβολικοῦ Συντάγματος ὅπου ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὸν κ. Σμόλενιτς συνταγματάρχην τότε Διοικητὴν τοῦ 1ου Πυροβολικοῦ Συντάγματος.

Ὅπως ὁ κ. Σκονδράκος ἀφοσιωμένος εἰς τὸ στρατιωτ. στάδιον, ἐνθουσιώδης λάτρης τοῦ καθήκοντος κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν διατρέψας εἰς τὴν ἀστυνομικὴν, δασικὴν καὶ μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Αἰγίνῃ, Μαντινεῖα Ὀλυμπία, Σπάρτη, Ζακύνθῳ, Μάνη, Κορώνῃ, Καλάμιας, Ἀχαιοῦλιδι καὶ Ἀττικῇ ὅπου ἔτι ὑπηρετεῖ ἐν τῇ φρουρᾷ Τατοῦτου διακριθεὶς πάντοτε ἐπὶ τιμότητι καὶ ζήλω.

Κωνσταντῖνος Γεωργουλόπουλος

Ὁ κ. Γεωργουλόπουλος ἐγεννήθη ἐν Στυμφαλίᾳ τῆς Κορινθίας.

Λόγω τῆς μεγάλης του ἀγάπης πρὸς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς κατετάγη εἰς αὐτὴν καὶ ἤδη ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου 1ης τάξεως.

Ἀπὸ τῆς κατατάξεώς του δὲ μέχρι

σήμερον ἔχει καταγάγη ἀρκετοὺς θριάμβους ριψοκινδυνεύσας πλειστάκις τὴν ζωὴν του.

Κωνσταντῖνος Γεωργουλόπουλος
ἐνομοτάρχης α' τάξεως

Κατὰ τὸ ἔτος 1908 συνέλαβε μόνος ἐν Μάνδρα Ἐλευσίνας τὸν λητοφυγόδικον Γεώργιον Τζελᾶν δεσμεύσας μάλιστα αὐτοῦ βία.

Ἐπίσης ἐν Ἐλευσίνοι καταδιώκων τὸν ἐπὶ ὀκταετίαν ἀσύλληπτον καταστάντα ἐπὶ κίνδυνον φυγόδικον καὶ λιποτάκτην Κωνσταντῖνον Κανάκη συνέλαβεν αὐτὸν ριφθεὶς πρὸς τοῦτο ἐντὸς λιμνοθαλάσσης.

Ἐν Βιλλίοις συνέλαβε τὸν βλαχοποιμένα Χρῆστον Γκουστέρην μέλος τῆς λητοσυμμορίας Βιολέτη Μείντάνη.

Ἐῖνε δὲ ἀπηνῆς διώκτης τῶν κακοποιῶν στοιχείων καὶ ἐντιμότητος στρατιώτης.

Ζήσιμος Κ. Χρηστόπουλος

Ἀδαμάντινος χαρακτήρ. Κατάγεται ἐκ τῆς εὐάνδρου Δωρίδος. Διακούσας τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα καὶ κληρωτὸς

ὄν, κατετάχθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Ὑψηλοῦτησεν εἰς πλείστας ἀστυνομίας τοῦ Κράτους, πολυτάκις τῷ ἀνετέθη εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἣν πάντοτε ἔφερεν εἰς πέρας Διεκρίθη εἰς

Ζήσιμος Κ. Χρηστόπουλος
ἐνομοτάρχης α' τάξεως

τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Θηβῶν καὶ Φθιώτιδος καὶ πολλάκις συνεπλάκη μετὰ λητοσυμμοριῶν ἔξοντώσας ταύτας. Ἐσχάτως δὲ συμπλακεῖς μετὰ τὴν συμμορίαν τῶν μαστίγοντοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ληστάρχου Σαντᾶ καὶ Νταντάκα, μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἐφόρνευσε τὸν δεύτερον. Τῇ προτάσει δὲ τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ἀεγνώρισε τὴν δραστηριότητά του, ἀπενεμήθησαν αὐτῷ Βασιλικαὶ εὐαρέσκειαι διὰ τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας του.

Ἦδη ὑπηρετεῖ παρὰ τῇ ἐστυνομικῇ ὑποδιευθύνσει Θηβῶν.

Ἀθανάσιος Ι. Σωτηρίου

Ἐγενήθη ἐν Χαλκίδι τῇ 24ῃ Ἰα-

νουαρίου 1872. Τὴν στρατιωτικὴν του
διοικήσειαν ὡς κληρωτὸς τοῦ 1893 ἐξεπλή-
ρωσεν ὡς μαθητὴς τῆς Σχολῆς τῶν ἐφέ-

Ἀθανάσιος Ι. Σωτηρίου
ἐνομοτάρχης α' τάξεως

δρων Κερκύρας, λοχίας καὶ ἐφεδρος
ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ 7ον πεζικὸν Σύν-
ταγμα ἀφυπηρετήσας τὸν Ὀκτώβριον
τοῦ 1895.

Εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς κα-
τετάγη τῇ 10ῃ Ἰουνίου 1896 μετὰ τὸν
βαθμὸν τοῦ ὑπεννομοτάρχου, τελειόφοιτος
ὄν τῆς Νομικῆς, ἐλλείπει θέσεως ἐνομο-
τάρχου β' τάξεως, τὴν 1ην δὲ Ἰανουα-
ρίου 1899 προήχθη εἰς ἐνομοτάρχην
β' τάξεως, καὶ τὴν 1ην Μαρτίου 1905
εἰς ἐνομοτάρχην α' τάξεως, ὑποστὴς δὲ
τὸν Ἰανουάριον 1911 ἐξετάσας διὰ τὸν
βαθμὸν ἀνθυπομοιράρχου ἐκρίθη ὡς ἐ-
πιτυχόν. Ὁ κ. Σωτηρίου μᾶς ἀπέστειλε
καὶ μελέτην περὶ Χωροφυλακῆς ἐξ ἧς
ἐλλείπει χώρον δημοσιεύομεν τὴν κατω-
τέρω περιλήψιν ταύτης.

«Ἐκεῖνο ὅπερ θεωρῶ ἐπιβεβλημένον
πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν, εἶνε αὐξήσεις τοῦ
σώματος, εἰς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας,

καθὼς ἤδη, ὁ ἀστυνομικὸς σταθμὸς,
περιφερείας ἐκτεταμένης καὶ ἀποτελου-
μένης ἐξ 20 χωρίων, διοικοῦνται παρ'
ἐνὸς ὑπαξιωματικοῦ, ἐκτελοῦντος καθή-
κοντα γραφέως, σταθμάρχου, δημοσίου
κατηγόρου, ἀποσπασματάρχου, δασιοῦ,
καὶ πλείστων ἄλλων καθηκόντων σχετι-
ζομένων μετὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυ-
λακῆς, μὴ ἔχοντος βοηθὸν οὐδέ· α εἰς
τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀντικα-
ταστάτην λόγῳ ἀσθενείας κλπ. καὶ διε-
ξαγόντος τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν, διὰ δύο
ἢ τριῶν μόνον χωροφυλάκων οἵτινες
διατίθενται διὰ καθὲρ σταθμὸν.

Φρονῶ, ὅτι ἕκαστος σταθμὸς, παρ'
ὃ ὑπάρχει Πταιματοδικεῖον, καλὸν εἶνε
νὰ διωκεῖτο, παρ' ἐνὸς ἀνθυπασπιστοῦ,
ἔχοντος καὶ ἓνα ὑπαξιωματικόν, οἱ δὲ
λοιποὶ σταθμοὶ, παρ' ἐνὸς ἐνομοτάρχου
τευλάχιστον καὶ πέντε χωροφυλάκων.

Ὅτιω καὶ ἡ τίτις θὰ ἐμπεδωθῇ
κόλλων καὶ θὰ ἐκλείψῃ ἡ ζωοκλοπὴ
καὶ αἱ λοιπαὶ ἐγκληματικαὶ πράξεις ἐπι-
περισσότερον καίτοι μέχρι τοῦδε ἡ
Χωροφυλακὴ κατέδειξεν ἀποτελέσμα-
τα πολὺ καλλίτερα τῶν ἄλλων ἀστυ-
νομικῶν συστημάτων, τοῦτο δὲ ἀ-
πεδείχθη καὶ ἐκ τῶν ἐκείσποτε ἐπιθεωρή-
σεων, ἀλλ' οἱ ἐκτὸς τῶν πραγμάτων εὐ-
ρισκόμενοι, δὲν κατανοοῦσι τὸ τοιοῦτον
καὶ διὰ τοῦτο ἐχαρκτήρισαν τὸ σῶμα
τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἰσθερῆσαν.

Ἄν ἀνατρέξῃτε εἰς τὸ ζήτημα τῆς
δυνάμεως τῆς πρόφης ἀστυνομίας, καὶ τῆς
ἤδη, καὶ ἂν παρατηρήσῃτε ὅποια ἡ δια-
φορὰ αὐτῆς, θὰ ἴδῃτε, ὅτι τὴν πρόφην
ἀστυνομίαν Δήμου, ἀπῆρτιζον εἰς ἀ-
ξιωματικούς, εἰς ἣ καὶ δύο ὑπαξιωματι-
κοὶ, δέκα καὶ πλέον στρατιῶται τὴν δὲ
νῦν ἀποτελοῦσιν, εἰς ὑπαξιωματικούς
καὶ δύο ἢ τρεῖς χωροφύλακες».

Ἀληθιὰδης Ρήγας

Κατάγεται ἐξ Ἀραχώβης τῆς Ναυ-
πακτίας, γεννηθεὶς τῇ 23ῃ Σεπτεμβρίου
1880.

Εἶνε εἰς ἓκ τῶν καλλίτερων ὑπαξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν Γαβαλοῦ δὲ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας ὅπου ὑπηρετεῖ

Ἀλκηβιάδης Ρήγας
ἐνωμοτάρχης α' τάξεως

ἀγαπᾶται παρ' ὅλων τῶν κατοίκων διὰ τὸ ἀδαμάντινον τοῦ χαρακτήρος του καὶ τὸ φιλοδίκαιον αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ρήγας μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι περισπούδαστον μελέτην του περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ δράσῃ κἀλλιον ἡ χωροφυλακὴ τῆς ὁποίας περιλήψην λίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

«Ὁ νόμος περὶ μορφώσεως τῶν ὑπασπιστικῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ κοινὴν γνώμην συνέτεινεν εἰς τὴν ἀπογοήτευσιν ἀπάντων σχεδὸν τῶν ὑπασπιστικῶν, οἵτινες ἀπέκλεισθησαν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως τῇ προαγωγῇ, πολλοὶ δὲ τούτων ἀπὸ τῶν ἐντίμως καὶ μετ' αὐταπαργήσεως ἐργαζομένων ἐναγωνίως καὶ μετ' ἐλπίδος ἀναμένουσι τὴν ἀφίξιν τῶν κ. κ. Ὁργανωτῶν τοῦ Σώματος, φρονούντες ὅτι θὰ τροποποιήσωσιν ἐκεῖνοι τὰ τῆς προαγωγῆς. Ἐπίσης ὁ νόμος περὶ καταστάσεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἐν τῇ χωροφυλακῇ, ὁ ὧς

ἐνεργητικὸς εἰσαχθεὶς, κατὰ τρόπον πᾶν ἀνεπαίσθητον θέλει ἀνακουφίσει τοὺς ὑπασπιστικούς, ἀφ' οὗ τοῖς ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τούτου προαγωγῆς. Ἐν τέλει πρὸς λυσιτελεστέραν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἰδίᾳ δ' ἐκεῖνων παρ' οἷς ἐδρεύουσι Πταισματοδικεῖα, δέον νὰ τοποθετηθῇ καὶ εἰς ἐνωμοτάρχης μειοψέγου ἔστω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν α' ἢ β' τάξεως χωροφυλάκων, διότι ὁ σταθμάρχης μόνος ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς παντοειδῆς ὑπηρεσιακὰς ὑποχρεώσεις καὶ εἶνε ἀδύνατον ὑπὸ τοιαύτης συνθήκας νὰ λειτουργήσῃ ἀπροσκόπως ἡ ὑπηρεσία τῶν σταθμῶν ἀπειλουμένου ἐξ ἄλλου διὰ μεταθέσεως ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ τοῦ σταθμάρχου».

Γεώργιος Δημ. Ζήσης

Ἐγεννήθη ἐν τῷ χωρίῳ Μάκρουσις τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος τῇ 31 Ἰανουα

Γεώργιος Δημ. Ζήσης
ἐνωμοτάρχης α' τάξεως

ρίου τοῦ 1883. Τὸ Γυμνάσιον ἐτελείωσεν ἐν Λαμίᾳ καὶ μετὰ ἐν ἔτος ἐνεγράφη

εις την Νομικὴν σχολὴν λαβὼν τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1907, ὁπότε προκληθέντος διαγωνισμοῦ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου ἔδωκεν ἑξετάσεις ἐλθὼν 29ος ἐπὶ 70 συναγωνισθέντων. Ἐπειδὴ ὁμως ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων ἐκλήθησαν μόνον 22 ἀκυρωθέντος κατόπιν τοῦ πίνακος ἔδωκε καὶ πάλιν ἑξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου τὸν Μάϊον τοῦ 1909 καθ' ἃς ἐπὶ δέκα ὀκτὼ συναγωνισθέντων ἦλθεν εἰς τὸν σχετικὸν πίνακα τρίτος, κληθεὶς δὲ κατετάγη τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1910 εἰς τὴν τότε ἄστυνομικὴν διεύθυνσιν καὶ ἤδη ὑποδιεύθυνσιν Φωκίδος, εἰς ἣν καὶ ὑπηρετεῖ συνεχῶς ἐπὶ δύο ἔτη ὡς ἄστυνόμος Γαλαξειδίου, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ 15ης 7)βρίου 1910 μέχρι 31ης Ἰανουαρίου 1911 εἰς τὸ σχολεῖον τῶν ὀπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς προπαιδευτικῆς φοιτήσεώς του.

Κωνσταντῖνος Πρωτοπαπᾶς

ἐνωμοτάρχης α' τάξεως

Ἐνωμοτάρχης α' τάξεως, εἰς ἐκ τῶν ἀριστα μεμороφόμενων ὑπαξιωματικῶν

τῆς Χωροφυλακῆς ὑπηρετῶν εἰς τὴν ἄστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν Ἐράνης.

Ὁ κ. Πρωτοπαπᾶς γνωστὸς διὰ τὴν ἔτακτον αὐτοῦ ἐστννομικὴν ἰδιοφυΐαν καὶ ἱκανότητα ἤδη ὁπότε ἐκδίδεται τὸ ἀνά χειρας βιβλίον ἐκλήθη ὅπως δώσῃ ἑξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου.

Δὲν ἀμφιβάλλομενδὲ ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θὰ κατίδωσιν τὴν μόρφωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀρίστην πείραν περὶ τὰ ἄστυνομικὰ καὶ θὰ τὸν προαγάγωσιν λίαν δικαίως.

Γεώργιος Γρίβας

Ὁ κ. Γρίβας ἐγεννήθη ἐν Ἀνθείᾳ τοῦ Δήμου Θουρίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1883.

Γ. Γρίβας

ἐνωμοτάρχης β' τάξεως

Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατετάγη τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 1906 ὡς ἔπενωμοτάρχης φοιτητῆς ὄν τῆς Νομικῆς.

Τῇ 1ῃ δὲ Ἰουνίου 1911 προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην β' τάξεως

Ὁ κ. Γρίβας ὑπηρετῶν ὡς ἄστυνομικὸς σταθμάρχης Δομβραίνης, διακρίνεται διὰ τὴν ἔξοχον αὐτοῦ ἄστυνομικὴν ἰδιοφυΐαν καὶ διὰ τὴν θανμασίαν αὐτοῦ πνευματικὴν μόρφωσιν. Ἀλέστειλε δὲ

ἡμῖν καὶ μακροσκελῆ μελέτην του περι Χωροφυλακῆς, τῆς ὁποίας λυπούμεθα διότι δημοσιεύομεν μόνον περιλήψιν λόγῳ ἐλλείψεως χώρου.

«Ὁ θεσμὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε παρείσακτος οὔτε ἀντιγραφῆ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἰσχύοντος τοιούτου ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλὰ ἐθνικῆ ἀνάγκῃ ἐπέβαλε ὥστε κατὰ τὸ ἔτος 1832—33 ἢ τότε Κυβέρνησις τῶν πραγμάτων τῆς χώρας, νὰ προβῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τούτου πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἣτις εὑρίσκετο εἰς ὄξυ σημεῖον λόγῳ δυστυχῶς τῶν μεταδοθέντων κακῶν παραδειγμάτων ὑπὸ τῶν κατοκτητῶν τοῦ Πέρσου. Τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τοῦ Σώματος τούτου ἀμέσως κατεδείχθησαν διὰ τῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς νόμους τῆς βασιλευούσης τότε ἀναρχίας καὶ μετὰ ταῦτα τῆς ληστείας διὸ μετὰ ταῦτα εἰς τὰς ἐκάστοτε κυβερνήσεις καὶ ἐν αὐτῷ Στέμματι κατέλαβε θέσιν ἐμπιστευτικοῦ, δραστηρίου καὶ ἐμμένοντος σταθεροῦ τοῖς νόμοις κλάδου. Παρακολοῦθῶν δὲ ὡς ἐκ κληρονομικότητος τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν κατόρθωσε ἀναλαβὸν τὰς ἡνίας τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ ν' ἀνταποκριθῇ πλήρως καὶ ἐπὶ τῶν προσδοκωμένων πρὸς τὰς βλέψεις τοῦ Κράτους ἐμπεδῶσαν λέγω τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν νόμων διὰ τῶν ἐλαχίστων μέσων ἅτινα τὸ Κράτος τοῦ διαθέτει. Καὶ ἐξηγοῦμαι ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ διοικούμενοι ἐπὶ στρατιωτικῶν ἀστυνομίας ὑπὸ δύο ἀνθυπολοχαγῶν, ἐνὸς ἐνωμοτάρχου γραφέως, ἐνὸς ὑπενωμοτάρχου ἀποσπασματάρχου καὶ 12 χωροφυλάκων, σήμερον διοικοῦνται ὑφ' ἐνὸς καὶ μόνου ἐνωμοτάρχου καὶ 3 χωροφυλάκων.

Φρο νῶ ὅτι διδομένων παρὰ τοῦ Κράτους τῶν μέσων ἐκείνων ἅτινα ἢ πείρα τοῦ Σώματος ὑποδεικνύει δύναται ἢ Χωροφυλακῆ νὰ λειτουργῇ ἄνευ συγκρίσεως ἀπέναντι τῶν παρελασάντων μέχρι σήμερον ἀστυνομικῶν θεσμῶν».

Γεώργιος Ν. Νίκου

Ἐγεννήθη ἐν Μακρυνίτῃ τοῦ Βόλου. Εἰς τὸν στρατὸν κατετάγη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1894 ὡς κληρωτὸς, ὁπότεν

Γεώργιος Ν. Νίκου
ἐνωμοτάρχης β' τάξεως

μετετέθη εἰς τὴν Χωροφυλακῆν. Τὸ 1896 προήχθη εἰς ὑπενωμοτάρχην. Ὁ ν. Νίκου ἔλαβεν μέρος καὶ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 εἰς Γρίμποβον ὑπηρετῶν εἰς τὸν 1ον λόχον τοῦ τάγματος τῆς χωροφυλακῆς καταδείξας ἀπαράμυλλον ἀνδρείαν. Ὡς ὄργανον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας πολλάκις ἐρριφικονδύνευσεν, κατεδίωξε δὲ τὰς ληστοσυμμορίας Φάκα εἰς Κίσαβον, Χαρδαλιᾶ—Καστανᾶ εἰς Φθιωτίδα, Σαντᾶ—Παλαγεωργίου εἰς Λοκρίδα καὶ τὸν ληστὴν Τουρκάκην εἰς Λοιδωρίζιον.

Ὁ κ. Νίκου εἶνε ὁ μόνος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν Φθιωτιδοφοκίδος ὅστις κατεδίωξεν ἀποτελεσματικῶς τὸ λαθρεμπόριον, συλλαβὸν οὐκ ὀλίγους λαθρεμπόρους καὶ κατασχὼν ἀρκετὰ λαθρεμπόρια, ἐκφρασθεῖσης μάλιστα αὐτῷ παρὰ τεῦ

υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εὐαρεσκείας. Ἀγαπᾶται δὲ παρὰ πάντων τῶν συναδέλφων του διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ φιλότιμον τοῦ χαρακτῆρος του. Ὅπου δὲ καὶ ἂν ὑπῆρέτησεν ἐγκατέλειπε λαμπρὰς ἀναμνήσεις καὶ πολλὰς ὁ ἐπαρχιακὸς καὶ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ γράψωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐν γένει εἶνε τύπος ἀστυνομικοῦ ὄργανου καὶ αὐστηρὸς ἐκτελεστῆς τοῦ καθήκοντος. Ἦδη τυγχάνει ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Κρεμ. Λαοῖσσης.

Δημήτριος Φ. Ζαμποῦκος

Ἐγεννήθη ἐν Ἰσαρί τοῦ δήμου Λυκοσούρας κατὰ τὸ ἔτος 1875. Ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Ἐπιδαυρίων ἐνωμο-

Δημήτριος Ζαμποῦκος
ἐνωμοτάρχης β' τάξεως

τάρχης β' τάξεως εἶνε ἐκ τῶν ἱκανοτέρων ὑπαξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ μὲ παρὶθὸν ἐξαίρετον ἔνεκα τοῦ ὅτι ἀνεκάθεν ἐμπνεόμενος ὑπὸ ζήλου ἀκρατήτου ἀφωσιώθη πρὸς τὸ καθῆκον.

Εὐλαΐδευτος, ὀξυδερκέστατος, ὑπεράγαυ εὐγενής, ἐργατικὸς καὶ ἀκέραιος στρατιώτης, ὁ κ. Ζαμποῦκος προσέφερε μεγάλας ἀληθῶς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν δη-

μοσίαν ἀσφάλειαν, νῦν δὲ θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ὑπαξιωματικῶν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀμιλλᾶται μεταξὺ τῶν συναδέλφων του παρ' ὧν καὶ ἐκτιμᾶται παρὰ δὲ τῶν ἀνωτέρων του διὰ τοῦτο ἀγαπᾶται.

Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μετετέθη τὸ πρῶτον τὸ 1895 ὡς πεζὸς χωροφύλαξ ἐν Τριπόλει ἐκ τοῦ 5ου πεζ. Συντάγματος. Κατὰ τὸ 1896 προήχθη εἰς ὑπενωμοτάρχην, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔλαβε μέρος κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ ἔτους 1897 ἐν Γρυμπόβφ, ὑπὸ τὸν τότε ὑπομοίραρον καὶ ἤδη μοίραρον κ. Διοσκουριδην.

Ἐπιστρέψας ἐξ αὐτοῦ ἐποποθετήθη ὡς ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Δολιανῶν. Ἐτα δὲ ἀπὸ τῆς ἀπληθῆς τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, τοποθετηθεὶς εἰς τὴν μοιραρχίαν Ἀρκαδίας ἔνθα ἐν τῷ δήμῳ Τριπόλεως πολλὰς ὑπηρεσίας προσέφερον ὡς ἐπὶ τῆς καταδιώξεως, ἐκκαθαρίσας τοῦτον ἀπὸ πᾶν κακοποιῶν στοιχείου.

Ὡς ὑπενωμοτάρχης ὑπῆρέτησεν εἰς τοὺς δήμους Καλτεζῶν, Δολιανῶν, Βρασιῶν, Μανθυρέας, Ἀλιφείρας, Ἀνδριτσαίνης, Τεγέας, Κοριθίου, Θελοῦσης, Νάσσωνος, Ὁρχομενοῦ, Ἐπιδαυρίων, Τρικολλῶνων καὶ Σελλινοῦντος, ὡς γραφεὺς τῆς Μοιραρχίας Ἀρκαδίας, ἔνθα πάντοτε μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον καὶ πολὺ δικαίως ἀπέσπασε τὴν συμπάθειαν τῶν προϊσταμένων του καὶ τῶν πολιτῶν. Τὸ 1907 προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην β' τάξεως καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπῆρέτησεν εἰς τὴν ὑποδιεύθυνσιν Γορτυνίας, εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς Τροπαίων, Ἡρακλείας, Ἄρτης, ἔνθα προσέφερεν ἀλείρους ὑπηρεσίας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον εἰς τὸν ὁποῖον ἠγαπήθη παρὰ τῶν πολιτῶν καθ' ὃ διέσωσε τὰς περιουσίας των ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμαστιζετο ὁ τόπος ἐκεῖνος, εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν. Ἐρμηνεύσας εἰς τὴν ὁποίαν περιέστειλε τὸ λαθρεμπόριον, καὶ τελευταῖον εἰς τὸν σταθμὸν Ἐπιδαυρίων ἔνθα δικαίως ὁ

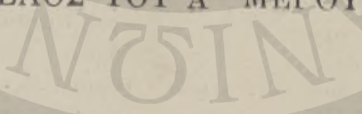
δημος οὗτος κauxάται ὅτι ἔχει τοιοῦτον ἔντιμον, φιλοδίκαιον καὶ τοῦ καθήκοντος σταθμάρχην ὑπαξιωματικόν.

Ὁ κ. Ζαμπουκος μᾶς ἀπέστειλε καὶ μελέτην του περὶ Χωροφυλακῆς τῆς ὁποίας δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι περιλήψιν.

«Ὁ προορισμὸς τοῦ σώματος τῆς τε Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας εἶνε εἰς καὶ ὁ αὐτὸς Συνεπῶς δὲν εἶνε ὄρθῶν νὰ ὦσι κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων τὰ σώματα ταῦτα καὶ δὴ εἰς μικρὸν κρᾶτος λόγῳ ὑπερόγκου δαπάνης. Τὸ νῦν καθιστῶς εὐδοκίμως ἐκπληροῖ τὰς ἀνάγκας τῆς πολιτείας, ὑπαιτεῖται ὅμως 1) νὰ ρυθμισθῇ ἐπὶ τὰ βελτίῳ ὁ ἔλεγχος ἐκάστου ἡγήτορος, οὕτως ὥστε νὰ γείνηται συχνότερος, εἰς ἐκτόκτους καὶ μὴ ὠρισμένας ἐποχὰς, πρὸς ἐξακριβωσιν ἐν γένει τῶν ἔργων ἐκάστου βαθμοφόρου. 2) ἕκαστον ἀστυνομικὸν σταθμὸν νὰ διευθύνῃ ἐνωμοτάρχης διὰ τὴν ταχιᾶν καὶ κατάλληλον ἐπέλεσιν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ σταθμοῦ, καθ' ὅσον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ ἐνωμοτάρχης ἀκωλύτως θὰ ἐκπληροῖ τὰ τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου καθήκοντα. 3) Νὰ κατανεμηθῇ εἰς ἕκαστον σταθμὸν ἀνάλογος καὶ σταθερὰ δύναμις κατὰ τὴν περιφέρειαν καὶ τὰς ἀνάγκας ἐκάστου δήμου. 4) Νὰ κανονισθῇ ὁ μισθὸς τῶν ὀπλιτῶν τοῦ σώματος ἰδίως

ἐκάστου βαθμοφόρου ἀναλόγως τῶν σημερινῶν περιστάσεων, ἀναγκῶν καὶ τῶν προσόντων ὧν ἡ πολιτεία ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν. 5) Ν' ἀποφασίζουσι καὶ νὰ δικάζουσι τὰ ἐπ' αὐτοφῶρφ ἀστυνομικὰ παραπτώματα τῶν πολιτῶν μέχρις ὠρισμένου ποσοῦ, πέραν τοῦ ὁποίου νὰ αἰτῶσι τὴν ἐπέμβασιν κατ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, τὴν ὑπὸ τῶν ἀστυνομῶν ὡς δημοσίων κατηγορῶν ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων, φρονῶν ὅτι πρέπει τελείως ν' ἀπλοποιηθῇ τὸ ἤδη κρατοῦν σύστημα διότι ὡς γνωστὸν, διὰ τῆς ἐκδικάσεως τούτων ὑπὸ τῶν Πταιματοδικῶν καὶ χρόνος παρέρχεται ἀρκετὸς ἕνεκα τοῦ ὁποίου πλείστα ἀδικήματα παραγράφονται. Εἰς τοῦτο μεσολαβοῦσι δύο περιπτώσεις ἡ μὲν τοῦ μὴ κατάλληλου ὑπαξιωματικῶν τινῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν πταισμάτων πρὸς ἐκδίκασιν, ἡ δὲ τοῦ χρόνου πρὸς μεσολάβησιν τῆς κλητεύσεως ἥτις διαιωνίζει τὰς ὑποθέσεις, ἐνθ' διὰ τοῦ δικαιοῦματος περὶ τὴν ἐκδίκασιν ὕσον ἀφορᾷ τῶν ἀστικῶν παραπτωμάτων παραχοῆμα, θὰ ἐκδικάζονται ταῦτα ἀποτελεσματικῶς καὶ τὸ δίκαιον θὰ κατανέμεται ταχέως καὶ τὸ δημόσιον θὰ εἰσπράττῃ παραχοῆμα ὡς τὸ τελευταῖον σύστημα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ καὶ ἐν Ἑρῶπῃ ἤδη κρατεῖ».

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α' ΜΕΡΟΥΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

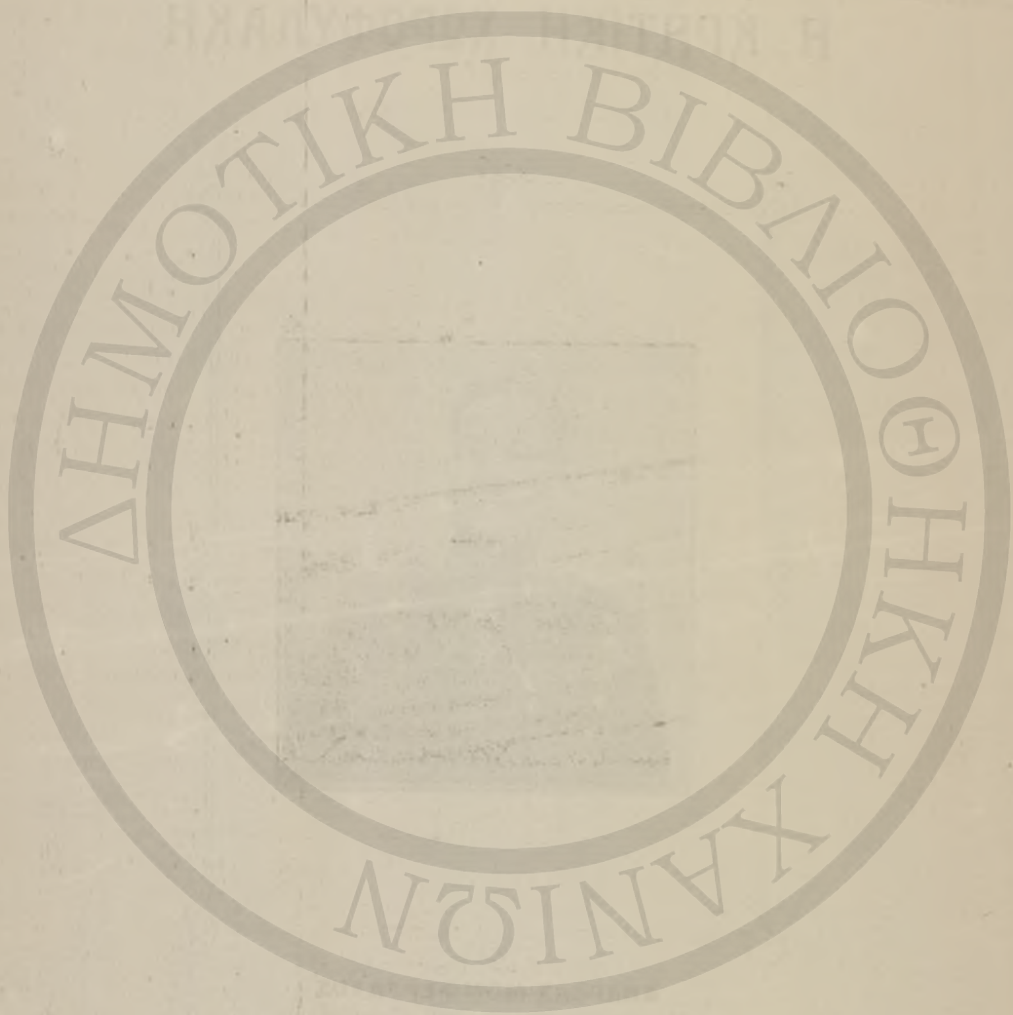
Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
[Απὸ 10 Ἰουνίου 1899 ἕως σήμερον]

(Ὁ ἀνώτερος διοικητὴς τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς κ. Ἀνδρέας Μομφερράτος παρ' οὗ ἐζητήσαμεν μελέτην περὶ τῆς οὐστάσεως κλπ. τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς μᾶς ἀπέστειλε τὰ κατωτέρω :

Συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1900 γενομένην ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τῆς Νήσου, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 303543 ὡς ἑξῆς:

Κρήτες 269319, Ὀθωμανοὶ 33496, Ἰουδαῖοι 0728.

(Ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Κρητῶν περιλαμβάνονται καὶ Καθολικοὶ 751, Διαμαρτυρούμενοι 35 καὶ Ἀρμένιοι 60.)

Ἡ Νήσος, ἀπαλλαγείσα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897 ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς μικτῆς ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον Τουρκικῆς Χωροφυλακῆς, ἐδημιούργησεν ἅμα τῇ καθόδῳ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου, ἰδίαν, ἐκ τῆς ἐθνικῆς νεότητος Χωροφυλακὴν, ἣ δὲ γάνωσις τῆς ὁποίας ἐνεπιστεύθη εἰς δεδοκιμασμένους ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῶν Ἰταλῶν Βασιλικῶν Καραβινοφόρων (ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1899 ἕως 15 Δεκεμβρίου 1906).

Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1899 ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῆς «Κρητικῆς Χωροφυλακῆς» ὁ λοχαγὸς τῶν Καραβινοφόρων Federico Craveri.

Πρότερον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατοχῆς τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων ἅμα μετὰ τὰς σφαγὰς μέχρι 4 Ἰουνίου τοῦ 1899, διώκουν τὴν Νήσον, κατὰ τύπους μὲν καὶ μέχρι τινὸς

αἱ πολιτικαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ τουρκαὶ ἐρχαί, κατ' οὐσαν ὅμως οἱ Διοικηταὶ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων.

Οὕτως οἱ Ἄγγλοι κατέλαβον εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς τὸν νομὸν (secteur) Ἡρακλείου οἱ Ρῶσσοι τὸν τῆς Ρεθύμνης, οἱ Γάλλοι τὸν τοῦ Λασηθίου (Μιραμπέλλου) καὶ οἱ Ἰταλοὶ τὸν νομὸν Χανίων καὶ Σφακίων.

Πάντες οὗτοι μετουπολὸν συνεκρότησαν, κατ' ἴδιον σύστημα ἕκαστος, καὶ Χωροφυλακὴν ἐγχώριον, ἐν τῇ ἰδίᾳ περιφερείᾳ λειτουργοῦσαν

Ἀπάσης ταῦτας τὰς ἐντελῶς ἀνομοίας ἀλλήλαις χωροφυλακᾶς ἦτο ὑπόχρεως νὰ διαπλάσῃ ὁ Craveri εἰς ἓν ἐνιαῖον, ὁμοίμορφον καὶ συμπαγὲς Σῶμα πρὸς συγκρόνησιν ἐγχωρίου Κρητικῆς Χωροφυλακῆς ἀξίας τοῦ ὀνόματος.

Ἡ μεγάλη δραστηριότης τοῦ Κραβέρι καὶ ἡ ἀπεριόριστος πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη τοῦ Πρίγκηπος, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀρχῶν ἐπετέλεσαν τὸ ἀληθῶς λίαν δυσχερὲς τοῦτο ἐγχείρημα τῆς συμπήξεως ἐγχωρίου «Κρητικῆς Χωροφυλακῆς» καὶ ὀργανώσεως αὐτῆς ἐπιμελέστατα κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ πεφημισμένου Σώματος τῶν Καραβινοφόρων.

Τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως τοῦ Κραβέρι διηκόλυνε πολὺ τὸ τότε ἐν ἐφαρμογῇ μέτρον τῶν Διεθνῶν ἀρχῶν τῆς

ἀπελάσεως τῶν ὑλόπτων καὶ ἐπικινδύ-
νων ἀτόμων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐντὸς
ὀλίγου χρόνου ἐκαθαρίσθη ἡ Νῆσος,
τουτέστι κυρίως αἱ τρεῖς πόλεις Χανία,
Ρέθυμνον, Ἡράκλειον· καθότι ἡ ὑπαι-
θρος δὲν παρουσίαζε τοιαύτην ἀνάγκην.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀνεξελέγκτου
— πράγματι δὲ βυσιζομένης ἐπὶ ὀκριβῶν
ἐκθέσεων — ἀπελάσεως τῶν ἐπικινδύνων
ἀτόμων ἀνεγράφη καὶ ἐν τῇ Συντάγ-
ματι τοῦ 1899 ὡς προνομία τοῦ Πρί-
γκηπος, ἐπὶ διετίαν ἐνασχῆθησομένη.

Καὶ ἐννοεῖται ὅτι τὴν εὐσυνείδητον
χρῆσιν τῆς προνομίας τοῦ ταύτης ὁ
Πρίγκηψ ἐποιήσατο διὰ τῆς Χωροφυλα-
κῆς ἐνεργοῦσης ἅμα ὡς ἀστυνομίας ὡς
μέχρι τῆς σήμερον.

Ὁ πρῶτος διεργασιῆς Κραβέρι δὲν
ἐδημιούργησε κυρίως ἀστυνομίαν ἀλλὰ
Χωροφυλακίαν, ἐμπειρέουσαν καὶ Ἀστυ-
νομίαν, παρεκκλίνας οὕτω τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ
συστήματος καθ' ὃ μετέχει μὲν καὶ τὸ
ἄλλον τῶν Καραβινοφόρων τῆς ἀστυ-
νομίας πλὴν αὕτη εἶνε διωργανωμένη ἐπὶ
διαφόρων βάσεων.

Τὴν ὀργάνωσιν ταύτην τοῦ Κραβέρι
παραμείναντος ἐν ἔτος ὡς ὀργανωτοῦ
καὶ διοικητοῦ καὶ παλιννοστήσαντος τὸν
Ἰούνιον τοῦ 1900 εἰς Ἐρυθραίαν τῆς
Ἀφρικῆς, ἠκολούθησαν, ἐπὶ τοιαύτῃ βί-
σει συνεχίσαντες τὸ ἔργον του, ἀξιότατοι
διάδοχοι αὐτοῦ: ὁ Caprini Valduino
μέχρι 2 Σεπτεμβρίου 1903 καὶ τελευ-
ταῖος ὁ Monaco Eugenio μέχρι 15
Δεκεμβρίου 1906, ἐπίσης λοχαγοὶ τῶν
Καραβινοφόρων. Ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμ-
βρίου 1906 ἀνέλαβεν ἐν Κρήτῃ τὴν
διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὴν σύ-
στασιν Πολιτοφυλακῆς ἢ ὑπὸ τὸν ταγ-
ματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἤδη ἀντι-
συνταγματάρχην κ. Μομφερράτον Ἀν-
δρέαν Ἑλληνικῆ Ἀποστολῆς, ἢ διέπουσα
τὰς στρατιωτικὰς τῆς Νήσου δυνάμεις
μέχρι τῆς παρουσίας στιγμῆς.

Κατὰ τὸν ἐπὶ Craveri προσωρινὸν
κανονισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς (Νόμος

36 τῆς 8 Αὐγούστου 1899) ἡ Χωροφυ-
λακῆ τῆς Νήσου ἀποτελεῖ Τάγμα ἐκ πέντε
Λόχων, ὧν ἀνὰ εἰς ἐν ἐκάστῳ τῶν πέντε
νομῶν Χανίων, Σφακιῶν, Ρεθύμνης,
Ἡρακλείου καὶ Λασηθείου.

Τὸ Τάγμα τοῦτο θὰ ἀπετελεῖτο ἐκ
δυνάμεως 1200 ἀνδρῶν, μέχρι δὲ τε-
λείας ὀργανώσεως τῆς Πολιτοφυλακῆς ἐκ
1600, καίτοι πράγματι αὕτη οὐδέποτε
ὑπερέβη τοὺς 1275 ἀνδρας.

Ἡ Πολιτοφυλακῆ οὐχ' ἦιτον, πάν-
τοτε ἀναβληθείσης τῆς συστάσεώς της
καθ' ὅλην τὴν ὀκταετῆ σχεδὸν ἰταλικὴν
ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν, ἰδρῦθη μόνον
ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς τῇ 1907
οὕτω δὲ καθ' ὅλην τὴν διοίκησιν τοῦ
Πρίγκηπος μόνον στρατιωτικὸν ἐγγώ-
ριον Σῶμα ἐπὶ Κρήτης ὑπῆρξεν καὶ τε-
λειότατα ἐνωρὶς ὀργανωθεῖσα εὐρωπαϊστὶ
Κρητικῆ Χωροφυλακῆ.

Ἡ δύναμις αὕτη τῶν 1200 ἀνδρῶν
κατενεμήθη ἐφ' ὅλης τῆς Νήσου ἀνα-
λόγως.

Τῶν πέντε Λόχων (Μοιραρχιῶν) τὴν
διοίκησιν ἀνέλαβον πέντε ὑπολοχαγοὶ
τῶν Καραβινοφόρων, ἐν Κρήτῃ φέροντες
βαθμὸν λοχαγοῦ (μοιράρχου).

Ὁ Λόχος (μοιραρχία) περιελάμβανε
3 ἢ 4 διμοιρίας (τριμήματα ἢ ὑπομοιραρ-
χίας) καὶ 25 περίπου ἐνωμοτίας (σταθ-
μοὺς).

Τῶν ὑπομοιραρχιῶν ἢ τμημάτων — ἐν
ὄλῳ 17 — τὴν διοίκησιν εἶχον ἀνθυπα-
πιστὰ Καραβινοφόροι, ἐν Κρήτῃ ἔχον-
τες βαθμὸν ἀνθυπομοιράρχου ἢ καὶ ἀρ-
χαῖότεροι ἐνωμοτάρχαι ἔχοντες βαθμὸν
ἀνθυπασπιστοῦ ἐν Κρήτῃ, τῶν δὲ σταθ-
μῶν — ἐν ὄλῳ τότε 135 — τὴν διοίκησιν
εἶχον ὑπενωμοτάρχαι Καραβινοφόροι ἢ
ἀπλοὶ Καραβινοφόροι μετ' ἀνωτέρου ἐν
Κρήτῃ βαθμοῦ ἢ καὶ Κρητῆς ὑλαξιωμα-
τικοὶ ἢ χωροφύλακες ἀναλόγως τῆς σπου-
δαιότητος τοῦ σταθμοῦ.

Ἡ Ἰταλία οὕτως ἀπησχόλησεν ἐπὶ
Κραβέρι ἐν Κρήτῃ: 1 λοχαγόν, 6 ὑπο-
λοχαγοὺς, ἤτοι 5 δι' ἐκάστην τῶν Μοι-

μοιραρχιῶν καὶ 1 ὡς Ὑπασπιστὴν, ὅστις κατόπιν ἐπὶ Caprini ὀνομάσθη καὶ Μοιραρχος ἅμα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθείσης ἑκτης μοιραρχίας (τῆς τοῦ ἐπιτελείου, καὶ ἤδη ὑφισταμένης· καὶ 114 βαθμοφόρων μετὰ ἀπλῶν караβινοφόρων (ἀνθυπασπιστὰς, ἐνωμοτάρχας, ὑπενωμοτάρχας, караβινοφόρους).

Βραδύτερον ὁμοῦς ἀπησχόλησεν ὅλιγότερους, μέχρις 60 μόνον ὑπαξιωματικῶν περίπου, ἐφ' ὅσον οἱ Κρητῆς προήγοντο εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τάξιστα, κατόπιν ἐξετίσεον, μετὰ τρίμηνον φοίτησιν εἰς τὰς ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ εὐδοκίμως πάνυ λειτουργούσας στρατιωτικὰς Σχολὰς τῶν διοργανωτῶν.

Οἱ διοργανωταὶ — οὐχὶ βεβαίως καὶ ὁ πρῶτος — πρότειναν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἀνθυπομοιράρχων ἐκ Κρητῶν Ἀνθυπασπιστῶν μετὰ τετράμηνον φοίτησιν εἰς ἀνωτέρας παρὰ Ἀρχηγείῳ Σχολὰς.

Ἡ πρότασις οὐχ ἦν τὸν αὐτὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τῆς πρώτης Ἀρμοστίας.

Οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ, εὐροῦσα ὄριμον τὸ ζήτημα τῆς προαγωγῆς εἰς Ἀνθυπομοιράρχους προῆλθεν ἀμελλητὶ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐν τῷ σώματι προαγωγὰς, τὸ μὲν πρῶτον κατ' ἐκλογὴν συμφώνως πρὸς Διάταγμα ἀναστείλαν προσωρινῶς τὴν ἰσχὺν τῶν ἐν τῷ σώματι κανονισμῶν, ἀκολούθως δὲ καὶ κατόπιν ἐξετάσεον συμφώνως πρὸς εἰδικὸν διάταγμα.

Πρὸς ἀνάδειξιν ἀνθυπιάτρων ἐκ διδασκῶρων τῆς Ἱατρικῆς, πολιτῶν Κρητῶν ἀπεστέλλησαν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνώτεροι ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀποτελέσαντες ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν μετὰ δύο ἰδιωτῶν ἰατρῶν διδασκῶρων.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

1ον Ἀρχηγοί.

Λοχαγὸς τῶν Καραβινοφόρων ὁ Craveri Federico ἀπὸ Ἰουνίου 1899 ἕως 6 Ἰουνίου 1900, ὁ Caprini Valduino ἐπίσης λοχαγὸς τῶν Καραβινοφόρων ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1900 ἕως 2 Σεπτεμβρίου 1903, ὁ Monaco Eugenio ἐπίσης λοχαγὸς τῶν Καραβινοφόρων ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1903 ἕως 15 Δεκεμβρίου 1906. Τὸν τελευταῖον τοῦτον διεδέξατο ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1906 μέχρι σήμερον ὁ ταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἤδη ἀντισυνταγματάρχης κ. Μομφερράτος Ἀνδρέας.

2ον Ἀξιωματικοὶ (ὑπολοχαγοί).

Mensitieri Ferdinando, ὑπασπιστὴς καὶ Διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας Ἐπιτελείου κατ' ὅλην τὴν Ἰταλικήν, ἐπὶ 7 1/2 ἔτη, ὁργάνωσιν καὶ διοίκησιν. Bassi Luigi Διοικητὴς τῆς Ἐσωτερικῆς Μοιραρχίας Χανίων. Lodi Ettore Διοικητὴς τῆς Ἐξωτερικῆς Μοιραρχίας Χανίων. De Mandato Arcangelo Διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας Ἡρακλείου. Garrone Egidio Διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας Ρεθύμνης. Vigliani Filiberto Διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας Λασιθίου.

Παλινοσησάντων τούτων ἀφίκοιτο

οὐ Borgna Giuseppe, Biamonti Achille, Carossini Giovanni Battista, Nicelli Pio, Profili Alessandro καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Magni Ferdinando ὃν διεδέξατο ὁ Gervasutti Giovanni, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὸν νῦν ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπῆλθον μετὰ

τοῦ Monaco τὴν 16 Δεκεμβρίου 1906, παραδόντες τὴν προτεραίαν τὴν διοίκησιν εἰς τὴν ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Μομφερράτον Ἑλληνικὴν Ἀποστολήν, ἣτις διέπει ἔκτοτε τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Νήσου : Χωροφυλακὴν καὶ 2 Τάγματα Πεζικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ἣτις διεδέξατο τὴν Ἰταλικὴν τοιαύτην τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1906 ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κ.κ. Μομφερράτον Ἀνδρέαν ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ ὡς Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀνδρέαν Μπαῦραν λοχαγὸν τοῦ Πεζικοῦ, Δημήτριον Γίδαν λοχαγὸν τοῦ Μηχανικοῦ, Τόλιαν Ρέγκλην ὑπολοχαγὸν, Δημ. Ἀναστασιάδην λοχαγὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ, Ἡράκλ. Ἀξελὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ, Ἀναστάσιον Σκυρὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ Χρῆστον Θεοδοσόπουλον ἀνθυποκτηνίατρον. Εἰς ἕκαστον δὲ τούτων ἀνετέθη ἀνάλογος ὑπηρεσία.

Ἡδη ἀνακληθέντων πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κάτωθι ἀξιωματικούς.

Ἀξιωματικοὶ ἀρχηγεῖοι

Ἀνδρέας Μομφερράτος ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ ἀνώτερος διοικητὴς Χωροφυλακῆς καὶ Πεζικοῦ, Γ. Κορτζιάς λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, ὑπάσπι-

στὴς καὶ διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας τοῦ Ἐπιτελείου, Λεων Σαμπάτης ἱατρός διευθυντὴς τῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, Γεώρ. Βενετσάνος λοχαγὸς τοῦ Οἰκονομικοῦ, διευθυντὴς τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ, Ἀνδρέας Θελόπουλος ὑπολοχαγὸς, διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς Στρατολογίας καὶ Σίμος Θεολόγος ὑπολοχαγὸς τοῦ Οἰκονομικοῦ, ἐλεγκτὴς τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πεζικοῦ.

Μοίραρχοι

Τόλιος Ρέγκλης λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, Μοίραρχος τῆς Ἐσωτερικῆς Μοιραρχίας Χανίων, Ν. Σκυρὸς λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, Μοίραρχος τῆς Ἐξωτερικῆς Μοιραρχίας Χανίων, Γ. Παλαζόπουλος λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, μοίραρχος τῆς Μοιραρχίας Ἡρακλείου, Σταῦρος Ρήγας λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, Μοίραρχος τῆς Μοιραρχίας Ρεθύμνης καὶ Ν. Ρόκας ὑπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, Μοίραρχος τῆς Μοιραρχίας Λασιθίας.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἡ Κρήτη διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς πέντε νομοὺς Χανίων, Σφακίων, Ρεθύμνης Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου, περιλαμβάνοντας τρεῖς πόλεις Χανία πρωτεύουσαν, Ρεθύμιον καὶ Ἡράκλειον, 20 Ἐπαρχίας, 71 Δήμους καὶ 1162 χωρὰ μετὰ κομποπόλεων.

Ἐπαρχία

Νομοῦ Χανίων. Κυδωνία, ἐλάχιστον μέρος τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὴν Ἐσωτερικὴν Μοιραρχίαν Χανίων. Σέλυον, Κίσαμος **Νομοῦ Σφακίων.** Ἀποκόρνας, Σφακία μετὰ τοῦ Σελίνου καὶ Κισάμου ἀποτελοῦσαι, τὴν Ἐξωτερικὴν Μοιραρχίαν Χανίων. **Νομοῦ Ρεθύμνης.** Ρεθύμη, Ἀμάριον, Μυλοπόταμον, Ἅγιος Βασίλειος, ἀποτελοῦσαι τὴν Μοιραρχίαν Ρεθύμνης **Νομοῦ Ἡρακλείου.** Μαλεβίζιον, Τέμενος, Πεδιάς, Μονοφάτсион, Καινούριον, Πυργιώτισσα, ἀποτελοῦσαι τὴν Μοιραρχίαν Ἡρακλείου. **Νομοῦ Λασηθίου.** Μιράμπελλον, Λασηθίον, Βιάννος, Ἱεράπετρα, Σητεία, ἀποτελοῦσαι τὴν Μοιραρχίαν Λασηθίου. Εἰς τὰς πέντε ταύτας Μοιραρχίας ὁ δεύτερος ὄργανωτὴς Carpinι προσέθηκε καὶ ἕκτην τὴν τοῦ Ἐπιτελείου παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ, ἐδρεύοντι ἐντὸς τῆς πόλεως Χανίων. Αἱ Μοιραρχίαι ὑποδιαιροῦνται εἰς Ὑπομοιραρχίας (5), εἰς Τμήματα (12) καὶ εἰς Σταθμοὺς (111).

Ὑπομοιραρχία

Καστελλίου (Κισάμου), Βάμου (Ἀποκορώνου), Ρουσιτίων (Ρεθύμνης), Ἁγίου Μύρωνος (Ἡρακλείου), Ἱεραπέτρας (Λασηθίου).

Τμήματα

Σουδάς (Κυδωνίας), Ἀλχηκανοῦ (Κυδωνίας), Καντάνου (Σελάνου), Σφακίων,

Σηλίου (Ἁγίου Βασιλείου), Νεὺς Ἀμαρίον (Ἀμαρίου), Περάματος, Καστελλίου (Πεδιάδος), Πύργου (Μοιρῶν) Καινούριου, Νεαπόλεως (Μιραμπέλλου), Βιάννου, Σητείας.

Σταθμοὶ

Ἡ Μοιραρχία Ἐπιτελείου περιλαμβάνει 1, ἡ Ἐσωτερικὴ Μοιραρχία περιλαμβάνει 15, ἡ Ἐξωτερικὴ Μοιραρχία περιλαμβάνει 30 καὶ 4 ὑποστάθμους, ἡ Μοιραρχία Ρεθύμνης περιλαμβάνει 24 καὶ 1 ὑπόσταθμον, ἡ Μοιραρχία Ἡρακλείου περιλαμβάνει 22 καὶ 2 ὑποστάθμους καὶ ἡ Μοιραρχία Λασηθίου περιλαμβάνει 19 καὶ 2 ὑποστάθμους.

Κατάσταση τῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὸ ἔτος 1911—1912

Ἀξιωματικοὶ

Εἰς ἀνάτερος Διοικητῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ταγμάτων Πεζικοῦ, εἰς Ὑπαπιστῆς, εἰς Διευθυντῆς τμήματος Οἰκονομικοῦ, εἰς Διευθυντῆς τμήματος Στρατολογίας, πέντε Διοικηταὶ Μοιραρχιῶν, πέντε Διοικηταὶ Ὑπομοιραρχιῶν, ἔνδεκα Διοικηταὶ Τμημάτων, εἰς ἕν τῷ Τμήματι Δημοσίας Ἀσφαλείας, εἰς ἕν τῷ Τμήματι Διοικητικοῦ, εἰς ἕν τῷ Τμήματι Στρατολογίας, τέσσαρες ἕν τοῖς Στρατολογικοῖς Γραφείοις, εἰς Διοικητῆς ἐφίππου οὐλαμοῦ, εἰς Προϊστάμενος φυλακῶν Ἴτζεδίν, εἰς Διοικητῆς Σχολείου Χωροφυλακῆς, εἰς ἕν τῇ Μουσικῇ, πέντε ἀνθυπίατροι εἰς ἐκάστην Μοιραρχίαν, εἰς Διευθυντῆς Φαρμακείου, εἰς Διερμηνεὺς, ἦτοι τὸ ὅλον 45 ἀξιωματικοί,

Ὀπλίται

Πεντήκοντα Ἀνθυπασπιστοὶ Χωροφυλακῆς ἕξ ὧν εἰς ἄνευ θητείας Φαρμακοποιοὶς, ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἑνωμοτάρχαι, ἑννεήκοντα ἑπτὰ ὑπενωμοτάρχαι, χίλιοι ἑξήκοντα ἑπτὰ χωροφύλακες, καὶ εἴκοσι πέντε μαθητέοιμοι ἢ δόκιμοι, ἦτοι τὸ ὅλον 1371 ὀπλίται τὸ δὲ ὅλον τῆς δυνάμεως 1414.

Καταστήματα καὶ παραρτήματα

Ἀρχηγεῖον, Ἐπιτελεῖον, αἱ πέντε ἐπαρχιακαὶ Μοιραρχίαι, ἡ Σχολὴ τῶν μαθητεομένων χωροφυλάκων, ὁ ἐν Κισάμῳ πειθαρχικὸς Οὐλαμὸς, Σῶμα Μουσικῶν, Θεραπευτήριον μετὰ φαρμακείου, Ὀπλοδιορθωτήριον, Ξυλοργεῖον.

Ἀρχηγεῖον

Τὸ Ἀρχηγεῖον, καταργηθεῖσάν τῶν τριῶν ἰταλικῶν διαιρέσεων (Divisioni: 1η τοῦ Προσωπικοῦ 2α τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ Μητρώου 3η Δημοσίας

Ἀσφαλείας) διαίρεται εἰς ἕξ Τμήματα.

Προσωπικοῦ, Διοικητικοῦ, Δημοσίας Ἀσφαλείας, Στρατολογίας, Οἰκονομικοῦ, Ὑγειονομικοῦ.

Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάγεται καὶ ἡ διοίκησις τῶν 2 Ταγμάτων Πεζικοῦ, ὧν τὸ ἐν ἑδρεῦει ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, τὸ δὲ ἕτερον (2ον) ἐν Ἡρακλείῳ.

Ῥφιστάμεναι Διοικήσεις

Τῶν Μοιραρχιῶν προΐστανται Λοχαγοὶ ἢ Ὑπολοχαγοὶ ὡς Μοίραρχοι. Τῶν Ὑπομοιραρχιῶν προΐστανται Ἀνθυπολοχαγοὶ ἢ Κρητῆς Ἀνθυπομοίραρχοι. Τῶν τμημάτων προΐστανται Κρητῆς Ἀνθυπομοίραρχοι. Τῶν Σταθμῶν προΐστανται Κρητῆς Ἀνθυπασπισταὶ ἢ Ἐνωμοτάρχαι.

Ἀλασῶν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Νήσου δυνάμεων (Χωροφυλακῆς καὶ 2 Ταγμάτων Πεζικοῦ) ἡγεῖται σήμερον ὁ ἀγτισυνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Μομφερράτος Ἀνδρέας.

ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

[Ἔκθετον τοῦ κ. Μομφερράτου]

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερωτικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1897 ἡ Κρήτη ἐπιτυχούσα τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, διωργάνωσεν ἐγγχώριον Χωροφυλακὴν πρὸς παρίωσιν τῆς τάξεως ἐν τῇ Νήσῳ, ἀρξαμένην νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898 ἐν τοῖς διαφόροις διαμερίσμασι τοῖς κατεχομένοις ὑπὸ διεθνούς στρατοῦ ὑπὸ εὐρωπαϊοὺς ἑκασταχοῦ Διοικητὰς, μέχρις οὗ ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθῇ ἢ ὁμοιόμορφος καὶ ἐνιαία διοργάνω-

σις αὐτῆς εἰς ἰταλοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐφεξῆς μέχρι 15 Δεκεμβρίου 1906, ὅτε ἤρξατο ἡ διοίκησις τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς.

Ἡ ἀποχώρησις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἦτο συναφῆς πρὸς τὴν ἴδρυσιν ἐγγχώριον Χωροφυλακῆς.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ διοικοῦντες Ναύαρχοι διενεούθησαν ν' ἀναπλάσωσιν τὴν ἤδη ὑφισταμένην μικτὴν, ἕξ ὀθωμα-

νῶν καὶ χριστιανῶν, Κρητῶν, Χωροφυλακῆν, ἀδυνατοῦ δὲ τούτου ἀποβάντος καὶ ἀποφασισθείσης τῆς ἀπομακρύνσεως πασῶν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Σουλτάνου ἐκ Κρήτης, καὶ συνεπῶς καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ Ναύαρχοι ὑπέδειξαν εἰς τοὺς ἐκασταχοῦ στρατιωτικοὺς διοικητὰς τῶν διεθνῶν στρατῶν τῆς κατοχῆς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ καταρτιζώσιν, ἐν τῇ ἰδίᾳ περιφερείᾳ ἕκαστος, μικρὸν σῶμα Χωροφυλακῆς διὰ κατατάξεως ὑγιῶν καὶ νοημόνων νέων.

Αἱ διάφοροι αὐταὶ καὶ ἐντελῶς ἀνομοιόμορφοι Χωροφυλακαὶ, ἃς κατόπιν ἢ ἰταλικῇ ὀργάνωσις διέπλεσε καὶ διεμόρφωσεν εἰς τελείαν καὶ ἀξίαν τοῦ ὀνόματος «Κρητικῆν Χωροφυλακῆν» προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των ἔνωρις εἰς τὴν ἀσύστατον ἔτι καὶ ἀδιαμόρφωτον Κρητικὴν Πολιτείαν, τῆς ὁποίας ἡ ὀριστικὴ μορφή ἦτο εἰσέτι δυστέκμαρτος, συνεργάτας ἔχουσαι τὰς διεθνεῖς χωροφυλακὰς ἢ τὰ διεθνή στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἢ ἀγῆματα, πρὸς τὸν σκοπὸν τελείας παγίωσεως τῆς τάξεως ἀνὰ τὴν Νῆσον, ἢ ὑπαιθρος τῆς ὁποίας ἐσιδηροφόρει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰσέτι.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην οἱ Ναύαρχοι ἀπήλυνον ἐκ τῆς νήσου πάντα ὑποπτον καὶ ἐπικίνδυνον, ἐκκαθαρίζαντες οὕτω τὰς πόλεις Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον ἀπὸ παντὸς ταραξίου, φανλοβίου καὶ ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ὑγείαν.

Τῆς χρησιμότητος τοῦ μέτρου τούτου οὔσης ἀναμφισβητήτου, ἡ πρώτη Συντακτικὴ ἀνεγνώρισε τοιοῦτο δικαίωμα καὶ εἰς τὸν πρῶτον Ὑπατον Ἀρμοστήν, τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ἑλλά-

δος, ὅπως ἐνασκήση τοῦτο ἐπὶ dietiān.

Ὁ Πρίγκηψ ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1898, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ διοίκησις αὐτοῦ ἤρξατο μεσοῦντος τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὅτε, μεσοῦντος τοῦ Ἰουνίου 1899 ἤρξατο καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Χωροφυλακῆς ἐπισήμως, δι' ἐπισήμου διορισμοῦ τοῦ πρώτου ἰταλοῦ διοικητοῦ καὶ διοργανωτοῦ Federico Craveri, λοχαγοῦ τῶν Καραβινοφόρων, καθότι καὶ μέχρι τότε ἔδρα τὰ μάλα ἐπωφελῶς ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἀλλά, τρόπον τινά, ἀγνοοῦσα εἰς τίνα ἀνήκεν.

Ἀπὸ τῆς εἰς Κρήτην καθόδου του ὁ Πρίγκηψ ἐπέμεινε, δι' ἐπαγγειλημένων προκηρύξεων, εἰς τὸν γενικὸν ἀφοπλισμὸν τῶν κατοίκων, χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων.

Ἐπιτευχθέντος τούτου βραδέως πως πλὴν, ἀσφαλῶς, ἐξεδόθη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1899 δρακόντειος νόμος κατὰ τῆς ὀπλοφορίας, οὐ μόνον ἀπαγορευθεῖσης τῆς ὀπλοφορίας ὁλλὰ καὶ πάσης κατ' οἶκον διατηρήσεως ὄπλου πολεμικοῦ.

Τὸ προληπτικὸν μέτρον τῆς ἀπελάσεως τῶν ὑλόπιων, φανλοβίων καὶ ἐπικινδύνων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐπανόδου τῶν ὑπὸ τῶν Ναυάρχων ἀπελαθέντων, εἰς τὴν ἐπάνοδον ταύτην δὲν ἐπέτρεπεν ἡγεμονικὸν Διάταγμα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ κατὰ τῆς ὀπλοφορίας δρακόντειου νόμου, ἐδημιούργησαν, ἐν τε ταῖς πόλεσι καὶ ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον, περίοδον ἐξαιρέτου ἐνομίας, διαρκέσασαν ἐπὶ ὀκταετῆς συνεχῆς διάστημα.

Κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην περίοδον ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις τῆς Χωροφυλακῆς ὑπῆρξεν ἀδιόκοπος ὑπὲρ τῆς τελείας πα-

γνώσεως τῆς τάξεως ἀγών, στεφθεῖς ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἡ Χωροφυλακή, πλὴν τῶν ἐιδικῶν αὐτῆς καθηκόντων, ἦτο ἐπιφορτισμένη καὶ διὰ καθαρῶς στρατιωτικῶν βαρῶν παντοειδῶν φρονήσεων, καθὸ ἔλλειπούσης ἐτέρας στρατιωτικῆς ἐγχωρίου δυνάμεως, ἐκτελοῦσα ἅμα καὶ τὴν ὅστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ἤδη.

Ἀληθές ὅτι τὸ πρῶτον Σύνταγμα τοῦ 1899 προέβλεπε καὶ περὶ οὐστάσεως Πολιτοφυλακῆς. Ἡ δαπάνη, οὐχ ἦττον, θεωρηθεῖσα ὑπέρογκος, παρεκώλυσε τὴν οὐστάσιν αὐτῆς, γενομένην τὸ πρῶτον τῷ 1907 ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀποστολῆς.

Διὰ τῆς οὐστάσεως τῆς Πολιτοφυλακῆς ἡ Χωροφυλακὴ δὲν ἀτηλλάγη ἐντελῶς καὶ τῶν προσθέτων καὶ καθαρῶς στρατιωτικῶν βαρῶν, ἀνεκουφίσθη ὁμως σπουδαίως.

Ἰδιαιτέρως ἐμόχθησεν ἡ Χωροφυλακὴ κατὰ τὰ δύο ταραχώδη ἔτη 1905 καὶ 1906, κατὰ τὰ ὅποια ἐκηρύχθη ὑπὸ τῶν διεθνῶν Ἀρχῶν ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ἐφηρημόσθη αὐστηρὰ λογοκρισία καὶ κατηγορήθη πᾶσα ἄδεια ὀπλοφορίας, ἐξομωθεῖσης πρὸς τούτοις τῆς Χωροφυλακῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεις, πρὸς τὸν διεθνῆ στρατόν, ἦτοι ὑπαχθεισῶν τῶν κατ' αὐτῆς προσβολῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν οὐσταθέντων τότε Διεθνῶν Στρατοδικείων.

Ἡ ἐκουσία ἀπομάκρυνσις τοῦ Πρίγκηπος ἐκ Κρήτης τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1906 προεκάλεσε παροδικὴν συντάραξιν μετ' ἀσημάντων συνεπειῶν, στιγμιαίων οὕτως εἰπεῖν.

Ἡ δοθεῖσα συγχρόνως ὑπὸ τῶν Δυ-

νάμεων ὑπόσχεσις περὶ ταχείας καθόδου Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν πρὸς διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὀργάνωσιν Πολιτοφυλακῆς καθησύχασαν σπουδαίως τὴν κοινὴν συνείδησιν καὶ ἱκανοποίησαν μετὰ γάλως τοὺς πόθους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν Ταγματάρχην τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἔκτοτε Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ (τῆς οὐσταθείσης) Πολιτοφυλακῆς κ. Μομφερράτον Ἀνδρέαν, εὗρεν ἐν Κρήτῃ Χωροφυλακὴν τελείως ὀργανωμένην καὶ ἀφωσιωμένην εἰς τὸ καθήκον αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἰταλῶν Καραβινοφόρων, ἀπελθόντων τῆς Νήσου μετὰ 7 1)2 ἔτη, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1906.

Τὴν προτεραιάν ἤρξατο ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, μέχρι σήμερον αἰσιώτατα βαίνουσα.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν τοῦ δευτέρου Ἀρμοστοῦ τῆς Νήσου κ. Ἀλεξάνδρου Ζαίμη λόγῳ τῆς ζήσεως μετ' ἧς ἐπελάβετο τοῦ ζητήματος τῆς ὅσον τάχιστα ὀργανώσεως τῆς Πολιτοφυλακῆς. Ἡ Α. Ε. ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ζαίμης ἐκ τῆς ταχείας ταύτης ὀργανώσεως ἐγχωρίου στρατοῦ, ἀντάρκους πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Νήσου, ἀπεξεδέχετο πάντοτε τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὑποσχεσεως τῶν Δυνάμεων περὶ ἀπομακρύνσεως τῶν διεθνῶν στρατῶν. Ἐντεῦθεν πᾶν μέσον μετῆλθε καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν κατέβαλεν ὅπως ἡ σύστασις καὶ ὀργάνωσις Πολιτοφυλακῆς ἀρξῆται ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς καθόδου του. Ἡ ἐπιτυχὴς ὀργάνωσις τῶν δύο Ταγμάτων Πολιτοφυλακῆς, διαπιστωθεῖσα ἐπισήμως διὰ πανηγυρικῶν ἐπιθεωρήσεων γενομένων ὑπὸ

τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, προῦλάλεσε δῆλωςιν τῶν Δυνάμεων ὅτι τὰ διεθνή στρατεύματα τούτω τῷ λόγῳ μέλλουσι νὰ ἐγκαταλί-
 πωσι τὴν Νῆσον ἐντὸς ἔτους. Ἐπιστάσης τῆς ὀρισθείσης στιγμῆς, ἡ τελεία ἐκκέ-
 νωσις τῆς Νήσου ἐπραγματοποιήθη τὴν 13 Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἀποδοθείσης οὕτω τῆς Νήσου εἰς ἑαυτὴν καὶ τῶν περικύκλων αὐτῆς δυνάμεων ἀναλαβουσῶν ἔκτοτε τὴν φρουρὰν τῶν κρητικῶν πόλεων ὡς ἑξῆς :

1 Τάγμα ἐν Χανίοις, 1 Λόχος αὐτοῦ ἐν Σούδα, ἕτερος Λόχος ἐν Ρεθύμνῃ, 1 Τάγμα ἐν Ἡρακλείῳ.

Λίαν ἐπίσης ὀριμασμένου ἤδη ὄντος τοῦ ζητήματος τῆς ἀναδείξεως Ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀποστολὴ ἀνέδειξε τοιοῦτους ἀνευ ἐξετάσεων δυνάμει Διατάγματος ἀναστείλαντος ἐπὶ ἐξάμηνον τὴν ἰσχὺν τῶν ἐν τῷ Σώματι Κανονισμῶν, πληρωθείσης οὕτω μιᾶς εὐχῆς τοῦ Σώματος καὶ ἱκανοποιηθείσης με-
 γάλως τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως, προα-
 χθέντων ἀκολούθως καὶ ἐτέρων κατόπιν ἐξετάσεων καὶ ἀνερχομένου σήμερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κρητῶν Ἀξιωματικῶν εἰς
 30 Ἀνθυπομοιράρχους, ὧν οἱ 12 ἀπε-
 σπασμένοι εἰς ἑκάτερα τὰ τάγματα Πε-
 ζικῆς, καὶ 6 Ἀνθυπιάτρους, διδάκτορας τῆς Ιατρικῆς.

Ἡ Χωροφυλακὴ, ἀνέκαθεν ἔχουσα

ἐν χερσὶ καὶ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐπι-
 φορτισμένη τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν πλη-
 θύος ἀστυνομικῶν διαταγῶν, ἐκτελεῖ καὶ
 ἤδη τὰ καθήκοντα ἀστυνομίας προληπτι-
 κῶς τε καὶ κατασταλατικῶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀποστολὴ ἐπεμελήθη πολὺ τῆς Ἀστυνομίας τῶν πόλεων εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς.

Ἄλλ' ἐνῶ ὑπῆρξε μέγα τὸ γόητρον τῆς καθόδου τῶν Ἑλλήνων Ἀξιωματι-
 κῶν εἰς Κρήτην, τὴν ὑπαιθρον ἐλυμαί-
 νοντο εἰσέτι φυγόδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων εἰδικῶς ἐστράφη ἡ δρᾶσις τῆς Χωροφυ-
 λακῆς ὑπὸ Ἑλληνας ἐφεξῆς ἡγέτας, κα-
 θαρίσαντας δραστηρίως τὴν ὑπαιθρον.

Ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀποστολῆς, ὀπλισθείσης τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τυ-
 φερίων Mannlicher — Jen ner, ἐπιδιώ-
 κεται ὁσημέραι ἡ στρατιωτικωτέρα ἐκπαί-
 δευσις αὐτῆς.

Ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις τῶν ὀπλιτῶν, ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ γνῶσις τῆς ὑπηρεσίας ἐξυπηρετοῦσι σπουδαίως τὴν νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων, ἥτις ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐνώσεως διατελοῦσα ἐν μεταβατικῇ ἐκκρεμότητι, ἔχει, ὡς πάντοτε, ἀγρυπνον φρουρὸν τῆς τάξεως τὴν ἀνταξίαν τοῦ ὀνόματος Χωροφυλακῆν, δρῶσαν, ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασι-
 λέως τῶν Ἑλλήνων, ὡς τμῆμα τῆς Χω-
 ροφυλακῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐν Κρήτῃ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΑΝΘΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΟΙ

ΑΝΔΡ. Ν. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Κρήτῃ Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ ὁποῖου θεωροῦμεν τιμῆν

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
Ἀνθυπομοίραρχος

μας δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα εἶναι καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἀνδρέας Ν. Ἀνδρουλάκης γεννηθεὶς ἐν Ἀβδοῦ τῆς Πεδιάδος τῆς Κρήτης.

Ὁ κ. Ἀνδρουλάκης ἀληθῆς Κρητὴς ἐπιτελεῖ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως τὸ καθήκον του ριψοκινδυνεύσας ἐπανειλημμένως τὴν ζωὴν του κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τούτου.

Ἦδη ὑπηρετεῖ ἐν Ἡρακλείῳ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του καὶ συναδέλφων του ὡς καὶ ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ Ἡρακλείου διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος του.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΠΙΜΕΝ. ΣΑΡΡΗΣ

Ὁ κ. Σαρρῆς ἐγεννήθη ἐν Νεαπόλει Μιραμπέλου τῆς Κρήτης τῷ 1881. Κατὰ τὸ ἔτος 1898 διακόψας τὰς γυμνα-

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΠ. ΣΑΡΡΗΣ
ἀνθυπομοίραρχος

σιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς λόγῳ τῆς τότε ἐπαναστάσεως, καὶ λαβὼν ἐνεργὸν μέρος εἰς διαφόρους μάχας καίτοι νεαρὸς μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἀγῶνος κατετάχθη ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὸ ἔτος 1898 ἐκλεγείς μετὰ τῶν πρώτων νέων τῆς ἐπαρχίας του, ὑπὸ τῶν τότε καταλαβόντων τὸ διαμέρισμα Λασηθίου Γάλλων.

Μετὰ τρίμηνον διάστημα ἀπὸ τῆς κατατάξεως του προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου καὶ μετὰ 4μηνον

ἀπὸ τῆς προαγωγῆς του ταύτης μετετέθη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν διοργάνωσιν τοῦ σώματος Ἰταλοῦ ἀρχηγοῦ Γκραβέρη ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν μελετωμένην νὰ σχηματισθῇ τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ Ἀνωτάτου ἀρχοντος τῆς Πολιτείας Πρίγκιπος Γεωργίου, ἀλλὰ ματαιωθέντος τοῦ σκοποῦ ἐξηκολούθει νὰ παραμῆνῃ εἰς τὸν Κον σταθμὸν Χανίων σπουδαίως ὑποβοηθῶν τὰς ἐκείναις διοικήσεις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων χρησιμοποιούμενος ὡς διερχομῆναι λόγῳ τῶν γνώσεων αὐτοῦ τῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς γλώσσης.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τῆς ἐν Χανίοις διαμονῆς του τῷ ἀπενεμήθη ἔπαινος τοῦ Ἀρχηγείου, ἐπειδὴ διέσωσεν ἐν τῷ λιμένι γέροντα κινδυνεύοντα νὰ πνιγῇ, ἐφοίτησεν εἰς τὸ σχολεῖον τῶν ὑποψηφίων ἐνωμοταρχῶν καὶ κατόπιν ἐπιτυχῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις, καθ' ἃς ἐπεσπίασατο τὰ συγχαρητήρια τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπενεμήθη αὐτῷ τὴν ἐπομένην τῶν ἐξετάσεων ὁ βαθμὸς τοῦ ἐνωμοτάρχου καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἐφοίτησεν ἐκ νέου εἰς τὸ σχολεῖον τῶν Ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἐπιτυχῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις προήχθη μεταξὺ τῶν Πρώτων.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς εἰς Ἀνθυπασπιστὴν προαγωγῆς του, ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχηγείου ἀνετέθη αὐτῷ ἡ ἐντολὴ ὅπως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μουσικῆς τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς συνωδεύσῃ τοὺς εἰς Καλάμας μεταβάντας ἐκδρομῆς Κρήτας καὶ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Τὴν ἐντολὴν δὲ ταύτην ἐξετέλεσεν μετὰ περισσῆς σοβαρότητος καὶ ἀξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τοῦ τότε Φρουράρχου Καλαμῶν.

Κατόπιν δι' ἀναφορᾶς τούτου τὸ Ἀρχηγεῖον ἀπένευεν αὐτῷ ἔπαινον διὰ τὴν ἀρίστην ἐκτέλεσιν τῆς ρηθείσης ἀποστολῆς του.

Τὸ ἔτος 1907 προήχθη εἰς τὸν βαθ-

μὸν τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου καταταχθεὶς ἐν τῷ μητρώῳ ὡς ἀρχαιότερος τῶν Κρητῶν ἀξιωματικῶν. Μετὰ τὴν εἰς ἀξιωματικῶν προαγωγὴν του ἀνετέθη αὐτῷ ἡ διοίκησις διαφόρων ὑπομοιραρχῶν καὶ Τμημάτων, ἀποδείξας καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο μέχρι σήμερον διάστημα ἄκρην ἀφοσίωσιν περὶ τὴν δικαίαν ἀμερόληπτον καὶ αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος του ἐκτιμηθεὶς πάντοτε παρὰ τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του καθότι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίας του οὐδέποτε ἔδωσεν ἀφορμὴν ἔστω καὶ τοῦ ἐλαχίστου παραπόνου.

Ὁ κ. Σαρρῆς μᾶς ἀπέστειλε καὶ τὴν κάτωθι μελέτην του περὶ εἰδικοῦ τινος Νόμου ψηφισθέντος ἐν Κρήτῃ «Περὶ τῆς εἰσπράξεως ἀγροζημιῶν» τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν λίαν εὐχαρίστως :

«Σταθμάροι τῆς Χωροφυλακῆς μεταβαλλόμενοι εἰς Εἰσπράκτορας»

Ὡς νὰ μὴ ἦρουν αἱ εἰδικαὶ ὑποχρεώσεις τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ τήρησις τοῦτέστιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἀπαιτούσης ἀρκετοὺς μόθους καὶ κινδύνους, ἡ ἐκτέλεσις καταδικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐνταλμάτων συλλήψεως, αἱ μεταγωγαὶ κρατουμένων, ἡ φρουρῆσις φυλακῶν καὶ Δημοσίων Καταστημάτων, ἡ ὑπηρεσία πληροφοριῶν, ἡ παροχὴ τιμητικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν συνουσιῶν καὶ σφωρείας ἄλλων σπουδαίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐσχάτως προστετέθησαν εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς τὰ καθήκοντα τοῦ Δημοτικοῦ Εἰσπράκτορος.

Τὸ κατ' ἐμὲ, τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην θεωρῶ ὡς ἔλκος εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς διότι διὰ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης μὴ σχετιζομένης ποσῶς πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς οὐδὲν ἄλλο προσγίνεται εἰς τὸ στρωτικὸν τοῦτο σῶμα εἰμὴ μεγίστη ἠθικὴ ζημίαι καὶ μείωσις τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως τῶν κατοίκων.

Μόνον στρατιωτικὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐννοῶν τὴν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὴν δέον νὰ ἴστανται οἱ ἄνδρες τοῦ σώματος τούτου πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προορισμοῦ του, δύναται νὰ ἀΐσθανθῇ τὴν πραγματικὴν κατάπτωσιν καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἠθικὴν μείωσιν, ὅποταν τυχαίως συναντήσῃ ὑπαξιωματικὸν Σταθμάρχην κατάφορτον ἀποφάσεων ἀγροζημιῶν καὶ μὲ ὑπὸ μάλῃς τὸ κατὰστικον διπλοτύπων εἰσπράξεων, μεταβαίνοντα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας καὶ ἄλλοτε μὲν δίκην ἐπαίτου ἀπολεμπόμενον, ἄλλοτε δὲ ἐν ἀπουσίᾳ του σκαιώτατα μνηκτριζόμενον ὑπὸ τῶν διαφόρων ὀφειλετῶν.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη καίτοι οὐδεμίαν ἀτομικὴν πρόοδον ἀποδίδει εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς, συντελεῖ ἀπεναντίας εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τῆς πειθαρχίας, διότι πρὸς εἰσπραξιν τοιούτων ἀποφάσεων τόσον ὁ ὑπαξιωματικὸς ὅσον καὶ ὁ χωροφύλαξ ἀναγκάζεται νὰ ἐρχεται εἰς συγχρὸν συγγνωτισμὸν μετ' οἷας δῆποτε τάξεως ἀνθρώπων καὶ συνάπτῃ μετ' αὐτῶν σχέσεις ἐπιβλαβεῖς τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν γένει.

Καίτοι ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀποβαίνει καθ' ἑκάστην ἐπιζημίᾳ διὰ τὴν Χωροφυλακὴν δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ἀμερολήπτως ὅτι, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν ἀσχολιῶν τῶν ἀνδρῶν τοῦ σώματος, καὶ παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας καὶ τὴν καλὴν θέλησιν τούτων ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των, ἀδυνατοῦν νὰ ἐκπληρώσωσι συμφώνως τοῖς κειμένοις Νόμοις τὸ καθῆκόν των ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, οὕτω δὲ ἐξ ἀνάγκης καθίστανται ὑπεύθυνοι τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐκτελέσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων ὧν τινες τῶν Σταθμῶν ἀριθμοῦσι χιλιάδας ἀνεκτελέστων καὶ οὕτω μεγίστη ζημίᾳ προσγίνεται εἰς τοὺς ιδιώτας καὶ εἰς τὰς κοινότητας.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰ ποσὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων εἰσπράττοντο μόνον ὑπὸ τῶν Σταθμαρχῶν καὶ παρεδίδοντο

εἰς τοὺς Δημάρχους πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δικαιοῦχους, παρουσαίετο μόνον τὸ ἀνωτέρω ἄτοπον, νῦν ὅμως ὁπότε ἀνετέθη εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ ἡ διανομὴ τῶν εἰσπραττομένων καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν δικαιοῦχων, οἱ σταθμοὶ τῆς Χωροφυλακῆς μετεβλήθησαν εἰς πραγματικὰ πιστωτικὰ γραφεῖα καὶ οἱ Σταθμάρχαι καὶ τὸ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικὸν δὲν προλαμβάνουσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ν' ἀναδιφῶσι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ νὰ δίδωσι πληροφροῦς εἰς τοὺς προσερχομένους διαφορῶν δικαιοῦχους, ἐξ ὧν οἱ περισσότεροι λαμβάνοντες δυσμενῆ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν των ἀπάντησιν ἀπέρονται τῶν Σταθμῶν μὲ τὸ παράπονον εἰς τὰ χεῖλη, πολλοὶ δὲ ἐκ τούτων ἐκτρέπονται εἰς παρατηρήσεις καὶ ἐπικρίσεις διὰ τὴν δῆθεν ἀδράνειαν τῆς χωροφυλακῆς, ἄλλοι δὲ ποιήσας ἐστομίζουσιν ἐν τοῖς χωρίοις των μομφὰς κατὰ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὴν παριστώσιν ὡς μεροληπτουσαν.

Ἡ ἐν λόγῳ ὑπηρεσία δὲν παρουσιάζει μόνον τὰ προεκτεθέντα ἀτοπα ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας ταύτης ἐνίοτε παρουσιάζονται ἀταξίαι τινες ὡς πρὸς τὴν λογιστικὴν διαχείρισιν, λόγῳ ἀνεπαρκείας τινῶν σταθμαρχῶν, ὅστε οἱ ἐλοχεύοντες ἐχθροὶ τούτων ἐποφελοῦνται τῶν περιστάσεων καὶ προβαίνουσιν εἰς καταγγέλιαν κατ' αὐτῶν παριστάοντας τούτους καταχραστάς, καὶ δυσφημοῦντες οὕτω τὴν μέχρι σήμερον ἀποδείχθεισαν τιμότητα τῶν στρατιωτικῶν.

Καὶ μέχρι σήμερον μὲν δὲν δυνάμεθα ἢ μετὰ χαρᾶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἅπαντες οἱ διαχειριζόμενοι οὐχὶ εὐκαταφρόνητα ποσὰ, ἀνεδείχθησαν ἀντάξιοι τῶν ἀναθεσάντων αὐτοῖς τὴν πολυάσχολον ταύτην φροντίδα, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου ἀποφαινόμεθα ἀπὸ τοῦδε ἀδιστακτῶς ὅτι θὰ ἔχωμεν κρούσματα οὐχὶ εὐχάριστα διὰ τὸ ἐντιμον τῆς Χωροφυλακῆς σῶμα, πρᾶγμα ὅπερ ἐὰν συμβῇ θέλει ζημιώσῃ ἀνυπολογίστως τὸ ὑψηλόν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΒΟΥΡΟΣ

Ὁ κ. Βούρος ἐγεννήθη ἐν Ριζυνία (Μεσολά) Κυδωνίας τῷ 1880. Τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΒΟΥΡΟΣ
ἀνθυπομοίραρχος

γύητρον τούτου. Διὰ τὴν πρόληψιν ὄθεν πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀταξίας καὶ διὰ τὴν ἐκρυθμὸν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς, δύο τινα κρίνονται ὡς μέτρα συντελεστικά. 1ον Νῶ ἀρθῆ πᾶσα τοιαύτη εἰσπραξις ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ νῶ ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς πολίτας εἰσπράκτορας καὶ 2ον Νᾶ ὑπαχθῶσιν αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἀποφάσεις εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 196 Νόμου ἵνα δύνανται οἱ εἰσπράκτορες νὰ ἐνεργῶσι κατασχέσεις κατὰ δυστροποῦντων ὀφειλετῶν ἐξ ἀγροζημιακῶν ἀποφάσεων.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν εἶνε ἀδύνατον ν' ἀρθῆ ἢ ἐκ μέρους τῶν Στρατιωτικῶν εἰσπραξις τῶν ἐν λόγῳ ποσῶν, ὅτε ν' ἀνατεθῆ ἢ ὑπηρεσία αὐτὴ εἰς χωριστὸν προσωπικὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ὁποίου νὰ λογίζονται τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπραττομένων, ἅτινα μέχρι σήμερον ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου κόπου ἢ τῆς ἐλαχίστης ὀχλήσεως καρποῦνται οἱ Δημόσιοι εἰσπράκτορες οἵτινες ποσῶς δὲν ἀναμιγνύονται εἰς τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ συγχρότατα πρὸς ἀπόκτησιν φίλων ἐπεμβαίνουσιν ἀπολύοντες τῶν φυλακῶν τοὺς συλλαμβανομένους ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ὀφειλέτας, μετὰ πάροδον ἡμερῶν τινῶν αἰτούμενοι ἐκ νέου τὴν σύλληψιν των διὰ τὸ ἴδιον χρέος.

Οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς νομίζω ὅτι μετὰ μεγάλης των χαρᾶς θὰ ἴδωσι τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τῆς ἀνισαρᾶς ταύτης ὑπηρεσίας, ἣν οὐδὲν ἐκ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν ἐδέχθη ν' ἀναμίξη εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ θέλουσιν ἐπιδοθῆ μετὰ μεγάλης ζήσεως καὶ προθυμίας εἰς τὸ καθῆκον των ἀπὸ τοῦ ὁποίου καθ' ἑκάστην ἐκτρέπονται ἐξ αἰτίας τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἀνωτέρω μνημονευομένης ὑπηρεσίας*.

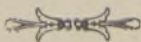
Ἀθήναις διακριθεὶς διὰ τὴν ἐπιμελείαν του. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1900 κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὡς μαθητευόμενος χωροφύλαξ δευτεροετῆς ὧν τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Τὸν Ἰανουάριον δὲ τοῦ 1907 ἐγένετο ἀνθυπομοίραρχος.

Τοὺς διαφόρους βαθμοὺς μέχρι τοῦ ἀνθυπομοίραρχου ὁ κ. Βούρος διήλθεν ὑπηρετῶν λίαν εὐδοκίμως εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἐν Κρήτῃ εἰς ἃς κατέδειξεν τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὴν ἰκανότητα καὶ θέλησιν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του

Ἦδη ὡς ἀνθυπομοίραρχος ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Καστέλλιον Κισάμου τῆς Κρήτης.

Ὁ κ. Βούρος πλὴν τῶν ἄλλων προ-

τερημάτων του εἶνε και γλωσσομαθῆς μεταφράσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν και τὴν περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Χωροφυλακῆς ἔκθεσιν τῶν τριῶν Βιλαετιῶν τῆς Μακεδονίας τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ στρατηγοῦ Ρομπιλὰν και ἔκδοῦς ταύτην εἰς ἱκανὰς χιλιάδας ἀντιτύπων.

Ἡ ἐν λόγῳ μετάφρασις εἶνε χρησιμωτάτη διὰ δύο κυρίως σκοποὺς, ἥτοι διὰ τὰς ὠφελείας και τὰ διδάγματα ἅτινα δύνανται νὰ ἀρυσθῶσιν ἐξ αὐτῆς οἱ περὶ τὰ ἀστυνομικὰ ἀσχολούμενοι και διὰ τὴν σπουδαίαν συμβολὴν τὴν ὅποιαν παρέχει αὕτη πρὸς κατανόησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως και διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς περιμαχίτου Μακεδονίας.

Ἀυποούμεθα διότι δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρήσωμεν ἐν τῷ ἀνα χείρας βιβλίῳ

ὀλόκληρον τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἀποτελουμένην ἐξ 100 και πλέον σελίδων.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΟΙ

Ἄλλοι ἀνθυπομοίραρχοι ὑπηρετοῦντες εἰς διάφορα μέρη τῆς Κρήτης εἶναὶ οἱ ἑξῆς : Κοκκαλᾶς Δ., Χατζηϊωάννου Ἰωάν., Νικηφοράκης Νικηφ., Μπριλλάκης Ζαχ., Μουργινάκης Ἰωάν., Μυλωνογιάννης Μίν, Βογιατζάκης Ἐμμ., Σικρῆς Ἰωάν., Πέρταλης Γ., Διαλλινᾶς Ἐμμ., Ἀνδρουλάκης Ἐμμ., Καρανδεινὸς Μενέλ., Κατσιγιαννάκης Ἐμμ., Μαυρικᾶκης Γ., Παπαδάκης Ἰωάν., Σκουλούδης Δ., Δαρατσιανὸς Γ., Πατερᾶκης Κ., Γιουλούνας Γ., Παυλίδης Ἐμμ., Γιαταλάκης Ἐμμ., Μιαούλης Ν., Καλοχριστιανᾶκης Γ., Σεισᾶκης Ἰωάν., Τσακαλόπουλος Περ., Φαρούζιο Ἄγησ, Τοῦλι Φρ., και Μέλλης Ἰω

ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΧΑΤΖΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Ὁ κ. Χατζαγγελᾶκης ἐγεννήθη τῷ 1876 εἰς Δαράτσο τῆς Κυδωνίας τοῦ

μαθήματα μέχρι τῆς 2ας τάξεως τοῦ Γυμνασίου διήκουσεν ἐν Χανίοις ὁπότε καταργηθέντος τοῦ Γυμνασίου ἔνεκεν τῶν συχνῶν ἐπαναστάσεων, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐπεφάτοσεν τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς.

Εἶτα κατῆλθὼν και πάλιν εἰς Κρήτην κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τῷ 1901 ὅπου διαδοχικῶς προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

Ἦδη ὡς ἐγθυπασπιστὴς ὑπηρετεῖ εἰς τὸ 1ον Τάγμα ἐν Χανίοις ἀγαπώμενος και ἐκτιμώμενος ὑφ' ὅλων τῶν συναδέλφων του και ἐνωτέρων του διὰ τὸ ἀδαμάντινον τοῦ χαρακτῆρος του.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΔΡ. ΒΕΛΙΔΑΚΗΣ

Ὁ ἐγθυπασπιστὴς κ. Βελιδᾶκης ἐγεννήθη ἐν Βελεσσᾷ τῆς Μακεδονίας ὅπου ὁ πατὴρ του ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σιτεμπόρου.

Λίαν φιλόπατρις ὁ κ. Βελιδᾶκης ἀπὸ μικροτάτης ἡλικίας ἐτρέφη εἰς τὸν ἀρματολικὸν βίον μόλις 15 ἐτῶν ἐγκαταλιπὼν τὰς σπουδὰς του,

Δήμου Χανίων τῆς Κρήτης. Ἄπαντα τὰ

Τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ 1896 κατήλθεν εἰς Κρήτην. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐν Κρήτῃ διαμονῆς του ἴδρυσεν σχολεῖον εἰς τὸ χωρίον Τζιτζιφῆ τῆς Κρήτης συντελέσας τὰ μέγιστα εἰς τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν τῶν τέκνων τῶν κατοίκων τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου καὶ ἄλλων περίεξ κειμένων χωρίων.

Κατόπιν κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὡς ἀπλοῦς χωροφύλαξ ἀποσπασθεὶς εἰς τὴν διοίκησιν Γεωργιοπόλεως ὡς διερμηνεύς.

Ἐν Γεωργιοπόλει ὁ κ. Βελιδάκης ἴδρασεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν κατάδιωξιν τῶν ληστοφυγοδίκων καταστάς τὸ φόβητρον τούτων.

Τὸν Μάρτιον δὲ τοῦ 1900 μετετέθη εἰς τὰ Σφακιά ὅπου ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς Κραβέρι τὸν προήγαγεν εἰς ἐνωμοτάρχην. Μετὰ τρεῖς μῆνας δὲ ἀπὸ τῆς εἰς Σφακιά τοποθετήσεώς του μετετέθη εἰς Βάμον ὅπου τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1903 προήχθη εἰς ἀνθυπασπιστὴν καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς Βάμου. Ἐν Βάμῳ ὡς διοικητῆς ὁ κ. Βελιδάκης εἶρε πλειστάκις ἀφορμὴν νὰ καταδείξῃ τὴν ἔκτακτον αὐτοῦ ἰκανότητα διεξαγαθὸν λίαν ἐπιτυχῶς πλείστας δυσχερεῖς ὑπηρεσίας.

Περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ 1905 ἀνεκλήθη εἰς Χανιά κατὰ τὸ κίνημα τοῦ Θερίσσου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐπίβλησιν τοῦ ἀνακτόρου Χαλέπας. Εἶτα δὲ ἀπεσπάσθη ὡς φρουράρχος τῶν Κεντρικῶν Φυλακῶν Ἰτζεδιν ἵνα ἐπὶ τριετίαν ἐργάσθῃ δραστηριώτατα προλαβὼν πολλάκις διὰ πλείστων μέσων καὶ μηχανημάτων ἐπικειμένας δραστηρεύσεις βαρυντοῖων καταδίκων.

Τῷ 1908 ὅτε ἐκηλύθη ἡ ἵνασις εὑρίσκετο εἰς Σητεῖαν ὡς διευθυντῆς τῆς ἐκεῖ ἀτυνομίας ἐργασθεὶς ἐπίσης καὶ ἐκεῖ μετ' ἕξαιρίων ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω ὑπηρεσίαι τοῦ κ. Βελιδάκη τὰς ὁποίας ἐν μικρῷ ἀναφε-

ραμεν δὲν ἠδύναντο νὰ παροραθῶσιν ὑπὸ τῶν προϋσταμένων του.

Οὕτως ὁ ἐνωτέρος διοικητῆς τῆς ἐν Κρήτῃ Χωροφυλακῆς κ. Μομφρεράτος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΛΙΔΑΚΗΣ
ἀνθυπασπιστῆς

ἐπιθυμῶν ὅπως ὁ ζήλος καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ κ. Βελιδάκη μὴ μειωθῶσιν ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἀυθῆθῶσιν ἔξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐσρέσκειάν του.

Ἦδη ὁ κ. Βελιδάκης ὑπηρετεῖ ἐν Βιάννῳ τῆς Κρήτης.

ΚΑΙ ἌΛΛΟΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

Εἶναι οἱ κ. κ. Καμπουράκης Ἀπόστ., Σαρρῆς Μιχ., Κολονόμος Κ., Βογιάκης Γ., Βαρδάκας Ἀπόστ., Σφακιανάκης Δ., Σηφάκης Μιχ., Μαμουνάκης Ἐμμ., Πιναράκης Κ., Τσαλιράκης Θεμ., Παπαδαντωνάκης Κ., Πετρούκης Ἰω., Βοτζάκης Ἄνδρ., Μανιάς Μανουῖσος, Λαμπαθάκης Δ., Βογιατζάκης Γ., Μαρκογιαννάκης Ἐμμ., Λαμπράκης Μενέλλ., Ζερβουδάκης Ν., Ἰερωνυμάκης Ἄνδρ., Γρηγοράκης Ἐμμ., Μπασιαδάκης Ν., Βαλυράκης Στυλ., Βογιάκης Γ., Ἀρχατζι-

κάκης Έμμ., Σακκαδάκης Έμμ., Σπανάκης Ν., Φωράκης Ίωάν., Τερεζιάκης Δ., Μαρκουλάκης Μιχ., Άκτουδιανάκης Εύάγ., Σταυριανουδάκης Ίω., Ζαμπετάκης Δημ., Σκουφάς Ν., Παπαδογιάννης Ζαχ., Κακουράκης Γ., Σκορδύλης Άλ., Καρπουζάκης Γ., Κούντουρος Γ., Τζάτσιμος Ν., Μαρινάκης Ν., Τσάζωνας

Έμμ., Μπονάκης Ίωάν., Τριπιδάκης Ίω., Παπαδάκης Μιχ., Έλευθεράκης Ν., Βρέτζας Γ., Σταράς Έμμ., Κοζοράκης Διομ., Τσίβης Έλευθ., Τζενάκης Έμμ., Καλαϊτζάκης Έμμ., Γάσπαρης Ίωάν., Μπόλαρης Άντ., Μακρεδάκης Άδάμ, Μπαριιάς Άναστ., Κωνσταντάκης Στυλ., Έπαταΐος Άντ. και Τζουγκράκης Ίων.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ

Ίωάννης Βλαχάκης

Ο κ. Βλαχάκης Κρής τήν καταγωγήν ἔγεννήθη εἰς Καλύβες τοῦ Ἀποκορώνου τῆς Κρήτης. Κατετάγη εἰς τήν χωροφυ-

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΑΚΗΣ
Ένωμοτάρχης

λακίην τήν 28 Αὐγούστου 1902 ὡς χωροφύλαξ. Εἰς ὑπενωμοτάρχην προήχθη τήν 27 Ἀπριλίου 1905 καί εἰς ἔνωμοτάρχην τήν 1 Ἰανουαρίου 1908.

Ἐκ τῶν ἀπέριων ἐπιτυχιῶν του κατὰ

τήν εἰς τήν Χωροφυλακίην ὑπηρεσίαν του ἀναφέρομεν ἐλάχιστα.

Οὕτω πρό τινων ἐτῶν μεταβάς εἰς Παπαδιανᾶ Ἰννεαχωρίων Κισσάμου σταθμάρχης ὢν ἐν Βλάτω πρὸς ἔξακριβωσιν μιᾶς ζωοκλοπῆς μετὰ δύο χωροφυλάκων περιεγκλωδίη ὑπὸ 40 ἐνόπλων ἀνταρτῶν εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Βασ. Φαλαγγάρη προσπαθούτων νά τοὺς συλλάβωσι καί τοὺς ἀφοπλίωσι.

Ἄλλ' ὁ κ. Βλαχάκης ἐν τῇ ἔγνωσμένῃ γενναιότητί του καί τῇ ψυχραιμίᾳ του κατώρθωσε με κίνδυνον τῆς ζωῆς του νά διαλύσῃ αὐτοὺς ἄνευ οὐδενὸς ἀπενκταίου καί νά κατάσχῃ τὰ κλαπέγτα ζῶα.

Ἐπίσης τήν 2αν Ἀπριλίου 1910 γενομένης μεγάλης θαλασσοταραχῆς εἰς τὸν λιμένα Ἡρακλείου ἐθραύσθησαν αἱ ἄγκυραι τοῦ ἰστιοφόρου «Ἐτρας» φέροντος Ἰταλικὴν σημαίαν τοῦτο δὲ μετεφέρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς θέσιν Τρυπητῆ ἔνθα καί ἐξώκειλε. Τότε ὁ κ. Βλαχάκης μετ' ἄλλων στρατιωτικῶν εἰσελθὼν εἰς τήν θάλασσαν ἔσωσε τήν ζωὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πλοίου ἀποτελουμένου ἐκ πέντε Ἰταλῶν καί δύο Ἀυστριακῶν. Ἦδη ὑπηρετεῖ ἐν Ἀσκήφῳ τῆς Κρήτης.

Ἀνκοῦργος Σταμποῦζος

Ο κ. Σταμποῦζος ὑπηρετῶν εἰς τήν Ἐπισκοπὴν Πεδιάδος ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ ἔνωμοτάρχου.

Διακρίνεται ἐπὶ φιλοπονίᾳ καὶ πνευματικῇ μορφώσει. Ἀπέστειλε δὲ ἡμῖν καὶ τὴν κάτωθι μελέτην τοῦ τὴν ὁποίαν διὰ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν χρησιμότητα αὐτῆς δημοσιεύομεν ὀλόκληρον μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως.

Πῶς θὰ ἀποκτήσωμεν Χωροφυλακὴν καὶ Ἀστυνομίαν

Εἶναι γνωστὸν παντὶ, ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐπιβολῆς τινος, δέον νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς διαθέσεις, τὰ ἥθη καὶ τὴν παιδείαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐπιβολὴ κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπηρεσία τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας, οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δρῶντος μέλους αὐτῆς πρὸς τὴν Κοινωνίαν, ἣς τὴν ἐπίβλεψιν ἔχει, διὰ ταῦτα δέον νὰ καταβληθῇ μεγίστη ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας, τῶν ὁποίων τὴν κλῆσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα δέον νὰ προσαρμόσῃ τελείως πρὸς τὰς ἀνατεθειμένους ἐκάστῳ ὑπηρεσίας καὶ τότε βεβαίως θὰ ἔχῃ ἄριστα ἀποτελέσματα, ἀφοῦ ἡ ἐνέργεια ἐκάστου θὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς κλήσεις του καὶ ἡ πρωτοβουλία ἀπεριόριστος· διότι περιορισμένη δράσις εἰς οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἀποβῇ ἢ εἰς τὴν μετατροπὴν ἐκάστου εἰς ὄργανον κινούμενον διὰ κινητηρίου δυνάμεως ἐπὶ ὀρισμένων καὶ τετριμμένων κατευθύνσεων, ἀγουσῶν εἰς τελίαν ἀποτυχίαν, ἐπειδὴ ἡ κινητήριος δύναμις (ὁ διοικῶν ἀξιοματικὸς) ὡς μὴ εὐρισκόμενος εἰς συνάφειαν μετὰ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐνέργειά του κατοπιόν, δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐκάστοτε νέα μέσα τῆς ὑπεκφυγῆς ὡς καὶ τὴν ἐφευρετικότητα καὶ εὐστροφίαν τοῦ ἀντιπάλου του, τὸ δὲ κινούμενον ὄργανον εἰθισμένον πλέον εἰς τυπικὰς ἐπισκοπήσεις καὶ ἐνεργείας καθίσταται ἀπλοῦν ὄργανον ἀνευ πρωτοβουλίας μετὰ ὀκνοῦν πνεῦμα, μὴ δυνάμενον δὲ ἀπ' ἑαυτοῦ νὰ δράσῃ εἰς εὐρύτερον τῶν δοθειῶν

διαταγῶν κύκλον, ἀπέναντι τοῦ ἐλευθέρως ἐνεργείας ἀντιπάλου, μειονεκτοῦν ἀποθαρρύνεται καθιστάμενον ἐν τέλει ἄχρηστον.

Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου δύο τιὰ πρέπει νὰ προὐδῇ Πολιτεία, τὴν πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως ἀπ' ἐνός, ἵνα δίδηται ἀφορμὴ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῷ δράσαντι ὄργανῳ νὰ μελετήσῃ τὰ αἷτια ταύτης καὶ ἐντεῖνον τὰς διανοητικὰς καὶ ὕλικὰς του δυνάμεις νὰ καταστῇ ψύχραιμον καὶ διορατικόν, ἀπ' ἐξ ἑρου δὲ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτέρου μέριμνα νὰ ἦ πατρικὴ, ἀπληλαγμένη πάσης προκαταλήψεως καὶ ἐνθαρρυντικὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Τὸ πρῶτον τούτων θέλει ἐπιτελεθῆναι διὰ συστάσεως Σχολείου Ἀστυνομίας, ἐν ᾧ ὑπὸ διδασκάλων ἱκανῶν ἕκαστος ἀστυνομικὸς θὰ διδάσκηται τὰ εἰδικὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας καὶ τελείως τὰς διαφόρους γνωστὰς μεθόδους τῶν κακοποιῶν, οὐ μόνον τοῦ τόπου του ἀλλὰ καὶ ἄλλων μερῶν, τὰς διαφόρους παρατηρηθείσας ψυχικὰς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς εἰς τὴν Κοινωνίαν, ἵνα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προσκτῇ τὴν ἐκτίμησίν της, διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ πεποιθήσεως, ἣν θὰ ἔχωσιν οἱ φιλήσυχοι καὶ εὐνόητοι πρὸς αὐτόν, διὰ τοῦ φόβου δὲ τῆς ἀνακαλύψεως πάσης ἐκνόμου πράξεως οἱ κακοποιοὶ, ἐπίσης δὲ δέον νὰ διδάσκηται ἡ ἀμερόληπτος καὶ ἐκ ζήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐξάσκησις τῶν καθηκόντων καὶ νὰ ἀποποιῆται πᾶσαν τυχὸν παρουσιαζομένην ἐπιβουλήν ἢ ἐπιρροήν ὅθεν δήποτε καὶ ἐὰν αὕτη προέρχηται, ὡς ἂν εἴπω καὶ κατὰ κεραίαν δέον νὰ παραλείψῃ τι, οὕτως ὥστε πᾶσα αὐτοῦ ἐνέργεια νὰ ἔχῃ βάσιν τὴν ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεως ἀπέναντι τοῦ καθηκόντος καὶ τοῦ ὄρκου καὶ τότε βεβαίως τοιοῦτον ὄργανον μετ' ἐλευθερίας δρῶν δὲν δύναται παρὰ νὰ φέρῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

Τὸ δεύτερον δὲ θὰ κατορθωθῆ τότε μόνον, ὅταν τὴν Διοίκησιν τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀναλάβωσιν εἰδικοί ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος, ἴστω καὶ διὰ μετατάξεως τῶν καταλλήλων ἐξ ἐτέρων Σωμάτων, μὲ νέας ἰδέας καὶ δρᾶσιν ἀποχρῆν δὲ τῶν παλαιῶν συνηθειῶν ἀναβολῆς καὶ ρουσφετολογημάτων, οὗτοι δὲ δέον νὰ ὦσι τὸ παράδειγμα τῆς πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεως καὶ μαθησέως, γινώσται δὲ τέλεο οἱ τῶν Νόμων καὶ τροποποιήσεων αὐτῶν, διὰ διαλέξεων νὰ μεριμνῶσιν, ὅπως οἱ ὑφιστάμενοί των ἐκμάθωσιν αὐτοὺς τελείως, τὴν διδαχὴν δὲ ταύτην νὰ συμπληρῶσιν διὰ τῆς ἐκδόσεως συγγραμμάτων χρησίμων καὶ ἀναλόγων πρὸς τὴν πρόθεσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν.

ὑπὸ τοὺς ἄνω ὄρους κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην θὰ ἀποκτήσωμεν Σῶμα Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας ἀντάξιον τοῦ προορισμοῦ του, διότι εὐτυχῶς στοιχεῖα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Σώματι, ὃ δὲ Ἕλλην φύσει εὐφυῆς ὢν, εἶναι ἄριστον ἀστυνομικὸν στοιχεῖον, ἀποτυχὸν μέχει σήμερον εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, πλὴν ὀλίγων ἑξαίρεσεων τυχόντων ἑξαίρετικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἀναδειχθέντων, ἀφοῦ πρῶτον ἀνέδειξαν ἄλλους, διότι πάντα τὰ ὄνειρά του, ὃ ξήλος καὶ αἰ κλήσεις ὀλίγον μετὰ τὴν κατάταξίν του καθίσταντο φροῦδα καὶ τῇ ἀποθαρρύνσει του ἀφωμοιοῦτο πρὸς τὸ περιβάλλον, κύριον σχολὴν θεωροῦν τὴν ἀπόκτησιν ὅπως δῆποτε μικρᾶς περιουσίας ἐφ' ἧς νὰ στηρικθῆ ἐν ἀπωτέρω μέλλοντι ἀδιαφοροῦν περὶ τῶν μέσων.

Εὐτυχῶς ἡ παρουσιαζομένη πρό τιμῶν ἐτῶν τάσις πρὸς βελτίωσιν τοῦ Σώματος θέλει κατορθώσῃ διὰ τῆς ἐκπονήσεως ὀργανισμοῦ στρατιωτικῆς ὀργανώσεως παραλλήλου πρὸς τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, νὰ θέσῃ εἰς τὸ ὕψος τῆς καὶ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας, διὰ τῆς ἀνηψώσεως τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῆς καὶ ὡς ἔξαρτάται καὶ τὸ γόητρον τοῦ ὅλου

Σώματος καὶ τότε ἄνευ ἀμφιβολίας θέλει αὕτη προσφέρει μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος.»

Καὶ ἄλλοι ἐνωμοτάρχαι

Παπαδάκης Μιχ., Κοκοῦνης Στυλ., Κατσαράκης Ν., Σταματάκης Μιχ., Κυριακάκης Γ., Σταματούλακης Γε., Καλαφρατάκης Π., Μαϊνωλῆς Γ., Λιναρδάκης Ἄνδρ., Σειμιανάκης Μιχ., Θεοδοσόκης Ἄντ., Κωστόπουλος Γ., Χατζιδάκης Μ., Μαυρακάκης Κ., Καπετανιανάκης Στελ., Δρακωνάκης Ἐμμ., Ἀδαμάκης Στυλ., Ματθαιάκης Ἰω., Πελεκανάκης Γ., Δασκαλάκης Σπ., Παλλιεράκης Στ., Ἑλληνικήκης Γ., Δρακάκης Ἰω., Βογιατζῆς Γ., Κανάρης Ἐμμ., Κοντογιαννάκης Κ., Διαμαντοῦλης Μιχ., Λαυδάκης Ἰωάν., Μαγριπλῆς Μιχ., Μπιζάκης Ἰω., Ξενάκης Στυλ., Νικολακάκης Σπ., Ματθιουδάκης Στ., Λαϊδάκης Σουλεϊμάν, Γιανναράκης Ἄντ., Παυλογεώργης Ν., Παπιδάκης Λάμ., Πετρολαράκης Ἐμμ., Βούρβαρης Γ., Πλεύρης Ι., Σκουλοῦδης Ν., Μπικιάκης Μ., Βουλγαράκης Γ., Τσουρουνάκης Μ., Κριτσωτάκης Α., Καραβελάκης Γ., Δελμηπαλατάκης Γε., Ἐλευθεράκης Ἐμμ., Λυράκης Μιχ., Γοιλάκης Ν., Ἀσπριδάκης Ἐμμ., Καλαποδάκης Κ., Καραβελάκης Γ., Κατσανεβιάκης Ν., Ξομερτάκης Φώτ., Παπαγεηγορίου Μίν., Βασιλάκης Γ., Τσικαλάκης Ν., Βασιλάκης Ἐμμ., Νιόννης Δ., Παταξός Ἀπ., Στραπατάκης Γ., Μουζουράκης Κ., Καλογεράκης Ἐμμ., Τσουπάκης Δ., Ἀναστασιάκης Ν., Σιγανός Ἀρισ., Βερναδάκης Θ., Μπάτσος Ἰω., Ἐπιτροπάκης Ἐμμ., Πυτινάκης Γ., Κανδυλάκης Στυλ., Μουλογιαννάκης Ἰω., Κατάκης Ἰω., Παπαδάκης Κ., Σηφρακάκης Μιχ., Τζαρδῆς Στυλ., Δουκάκης Γ., Μαζοκοπάκης Θ., Κακουτάκης Ἐμμ., Ἀσπριδάκης Ἰω., Μιναδάκης Μιχ., Μιχελιουδάκης Ἰω., Μηλιαρῆς Χρῦς., Νικολακάκης Ι., Νικολακάκης Κ., Ματθιουδάκης Ε., Πετράκης Ε., Παπαδαντωνάκης Α., Κλειδῆς

Ἰω., Γαβριλάκης Γ., Σαρριδάκης Σπ.,
Ἑλληνιτάκης Δ., Καλομενόπουλος Γ.,
Χαριτάκης Μιχ., Βιριράκης Δ., Δασκα-
λάκης Ἰω. Κουκουλῆς Ξεν., Κουβάκης
Ν., Παυλάκης Ἐμμ., Σαρρῆς Ἐμμ.,
Παπαγοργοράκης Στυλ., Γεράκης Μάρ.,
Δαμαλάκης Ἰω., Κατοκουλάκης Γ.,
Τερεζάκης Μιχ., Ἀντύπας Ἐμμ., Νεο-
κλάκης Μιχ., Μαλινδιέτος Γ., Καβαλιέ-

ρος Πολύδ. Ἀβάτζος Μάρ., Μαρου-
λάκης Ν., Χριστουλάκης Ζαχ., Κυριμάκης
Ἐμμ., Τζιτζικάκης Παντ., Σαραβιλάνης
Ἐμμ., Μιάλης Ἰω., Βολάννης Ἰω.,
Βεργετιάκης Δημ., Πασχαλίδης Δημ.,
Καλογεράκης Μιχ., Καστανάκης Δημ.,
Περάκης Ἰω., Φραγκοδημητράκης Γ.,
Γιάνναρης Μιχ., Πλατιοδάκης Μιχ.,
Δασκαλάκης Β. καὶ Χανιωτάκης Μύρων.

ΥΠΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ

Παναγιώτης Ἀναγ. Μπασιάς

Ὁ κ. Μπασιάς ἐγεννήθη ἐν τῷ χω-
ρίῳ Ἐπανοχωρίῳ τοῦ Δήμου Καμπαναῦ
τῆς Ἐπαρχίας Σελίνου. Κατάγεται δὲ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΑΣΙΑΣ
Ἐπενωμοτάρχης

ἐκ τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας
τῶν Μπασιάδων τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς
Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ εἶναι ἀνε-

ψιὸς τοῦ Κωνστ. Μπασιά γενικοῦ ὀρ-
χηγοῦ Σελίνου κατὰ τινὰ τῶν ἐπανα-
στάσεων.

Ὁ Μπασιάς εἰς τὸς φλέβας τοῦ ὀ-
δοιοῦ ρέει αἷμα φιλελεύθερον ἔλαβε
μέρος ὡς ὀπλαρχηγὸς εἰς πολλὰς ἐνδό-
ξους μάχας καὶ δὴ εἰς τὰς ἐπαναστάσεις
τῶν ἐτῶν 1895—1896 καὶ 1897. Ἐπί-
σης ἔλαβε μέρος κατὰ τὴν πολιορκίαν
τῆς Κανδαίνου ὄπου κατὰ τὴν πρώτην
γενομένην ἐπιθεσιν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ
45 ἄνδρας ἐπετέθη κατὰ τῶν Τούρκων
φονεύσας πολλοὺς ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τινὰ δὲ μάχην κατὰ τῶν Τούρ-
κων ἐν Δρομινέρω Κισσάμου πολεμῶν
μετ' ἄλλων συναδέλφων του κατὰ τούρ-
κων ἐδέχθη πρὸς τιμὴν του β' σφραίρας
ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του χωρὶς καμμία
ἐξ αὐτῶν νό διατροφή τὸ σῶμα τοῦ κ.
Μπασιά ὧρ' οὐ οὔτω ἐφόνευσε προη-
γουμένω; ἀρκετοῦ, Τούρκου;.

Εἰς τὸν κ. Μπασιάν διὰ τὰ; ἀνωτέρω
ἀνδραγαθεία; του ἀπενεμήθησαν αἱ τι-
μαὶ τοῦ Χιλιάρχου καὶ Ὀπλαρχηγοῦ πρὸς
δὲ τὸν κατέταξαν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγιο-
νιστῶν.

Καὶ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὁ κ.
Μπασιά; ἔδρασε μέχρι σήμερον ἀληθῶς
ρισοκινδυνεύσας πλειστάκις τὴν ζωὴν
του κατὰ τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ καθήκοντός
του.

Ἡδη ὑπηρετεῖ ὡς ὑπενωμοτάρχης εἰς τὰ ἱστορικὰ Ἄπτερα ἢ Καλάμι ἀπέναντι τῆς Σούδας τῆς Κρήτης.

Καὶ ἄλλοι ὑπενωμοτάρχαι

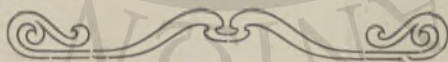
Σημιανάκης Δ., Γαρηφαλάκη: Ν., Σπανιδάκης Ν., Κονταξάκης Ρισσάν, Τζαγκαράκης Ἄντ., Φραγιαδάκης Γ., Καλαϊτζίκης Στ., Σκιᾶς Ἄντ., Κουλιεράκης Ν., Κορηλιάκης Χαρ., Πωλογιαννάκη Μαν., Περαντωνιάκης Μιχ., Βουτιράκη Θ., Τζανακίης Ἄντ., Σκαλιδάκης Θ., Φθενάκης Στ., Μηλιαράς Μιχ., Ρελάκης Ἄντ., Βαγιοτάκης Δ., Ὀρφανάκης Ἰσμαήλ, Τρουλινός Γ., Ἀλεξανδράκης Γ., Προκοπάκης Ν., Ἀλεξανδράκης Ἐμμ., Σταροῦς Ἄντ., Χουρδάκης Γ., Παπαδομανωλάκης Ἄν., Κριαρόκης Π., Μαγνουσέλης Γ., Παπαδάκης ἢ Δαμβανέλης Ἄνδρ., Μυτάκη: Ἐμμ., Ζαμπετάκης Κ., Στρατάκης Ἐμμ., Μαρκόπουλο: Ἄριστ., Σχορδύλης Μαρ., Ἀνδρεαδάκης Ἄνδρ., Πατριάκης Π., Ἀντωνάκης Θ., Λυγομυχάκης Ἰω., Σκαρόκης Κ., Στρατουδάκης Γ., Ἀμαριωτάκης Εὐάγ., Γριντάκης Ἐμμ., Μαροδομημητράκης Ν., Γλεντουσάκης Ἰω., Παπαδόςκης Γ.,

Ριτζάκης Ἄνδρ., Λουλάκης Ν., Γιαννάκηκης Γ., Δασκαλάκης Ἰω., Παπαδάκης Ν., Προϊμόκης Ἐμμ., Λιονουδάκης Παρ., Ἰολανάκης Ἄνδρ., Κοκλογιαννάκη Ἄντ., Σταφυλαράκης Ἰω., Σαριδάκη Ἐμμ., Νικολουδάκης Ἐμμ., Βερικάκης Μιχ., Δερμιτζάκης Κ., Παπαδάκης Μιχ., Μαθιουδάκης Ἐμμ., Λαγουδάκης Γ., Τζιάκης Ἰω., Μεταξάκης Γ., Καλογερούκης Σπ., Στραπατσόκης Ν., Ἡλιάκης Ἰων., Μπριλλάκης Στυλ., Δρακωνάκης Γ., Παπαδάκης Κ., Λιμοτυράκης Μιχ., Ἀνωμεριανάκης Ἐμμ., Ἀντύπας Δ., Παπαγρηγοράκης Ἰω., Λουκάκης Ἰω., Στυλιανουδάκης Χρ., Τσιμπής Φρ., Βαρουδάκης Σπ., Δραμπακάκης Ἐμμ., Ραϊσάκης Ἐμμ., Βασιλάκης Γ., Παπαδόπετρος Μάρ., Κατσανέβας Κ., Ρουσάκης Γ., Σφρακιανάκης Μιχ., Βλαστός Ἰω., Φραγιαδάκης Μιλ., Ξηροῦς Φ., Ξηροῦς Γ., Κουκόκης Γ., Νερατζάκης Ἰω., καὶ Ξηφοριανάκης Γ.

Ἄνθυπίατροι

Μελισσείδης Ἀπολ., Χαζιράκης Ἐμμ., Βατσάκης Εὐδ., Βουλγαρίδης Δ., Δημητριάδης, Ζαχαριάδης, καὶ Γεωργουλάκης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β'. ΜΕΡΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ & ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Καθίσταται γνωστόν ὑμῖν ὅτι αἱ παρατηρηθησόμεναι ἐλλείψεις ἐν τῷ ἀνά χειρας βιβλίῳ δὲν προέρχονται ἐξ ὑπαιτιότητός μου ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπροθυμίας πολλῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ὅπως μὲ συνδράμωσι διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν εἰκόνων τῶν, μελετῶν τῶν κ.λ.π. καίτοι ἐπανελημμένως ἐζήτησα τὴν ὑποστήριξίν των. Ὡς θὰ κατείδετε ἐν τοιοῦτον βιβλίον εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, πολλῶν δὲ πλεον ἐὰν παρήλανον αἱ εἰκόνες πάντων τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς τε Ἑλληνικῆς καὶ Κρητικῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τῶν ἀρθρῶν των καὶ τῶν βιογραφικῶν των σημειώσεων. Οὕτω τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον θὰ ἦτο τέλειον κάτοπτρον τῆς δράσεως ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ἀληθὲς ὑπόδειγμα κατὰ τῶν ὑπονομευόντων τοῦτο ἐκ διαφόρων λόγων.

Ἐν τούτοις ἐγὼ μὴ φεισθεῖς οὐδενὸς κόπου καὶ ἐξόδου κατώρθωσα ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ νὰ παρουσιάσω βιβλίον ὅσον τὸ δυνατόν τέλειον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπισημείους. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταβολὰς αἰτινες ἔλαβον χώραν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χω-

ροφυλακῆς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Κρήτῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνά χειρας βιβλίου, κρινῶ περιτὸν νὰ ἀνεφέρω ταύτας καθ' ὅσον λίαν τακτικῶς ἐνεργοῦνται τοιαῦται μεταβολαί.

Ἡ μόνη μεταβολὴ ἣ ὁποία εἶνε ἀξία λόγου εἶνε ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς κ. Μοσχολοῦλου διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρὸς ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς ἐσχάτως ἀφικθείσης ἐν Ἑλλάδι Ἰταλικῆς ἀποστολῆς κ. Garigliota.

Τινὲς τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς ἀποστείλαντες τὰς εἰκόνας των μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου δὲν περιελήφθησαν ἐν αὐτῷ, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐκδώσω λίαν προσεχῶς συμπληρωματικὸν παράρτημα τούτου ἐν ᾧ θὰ καταχωρήσω καὶ ταύτας.

Τὸ ἀνά χειρας βιβλίον θὰ ἐκδίδηται κατ' ἔτος τελειοποιούμενον ὁλονὲν καὶ περιλαμβάνον τὰς προαγωγὰς καὶ ἐν γένει πάσας τὰς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ μεταβολὰς κατὰ τὸ εἶησιον τοῦτο διάστημα.

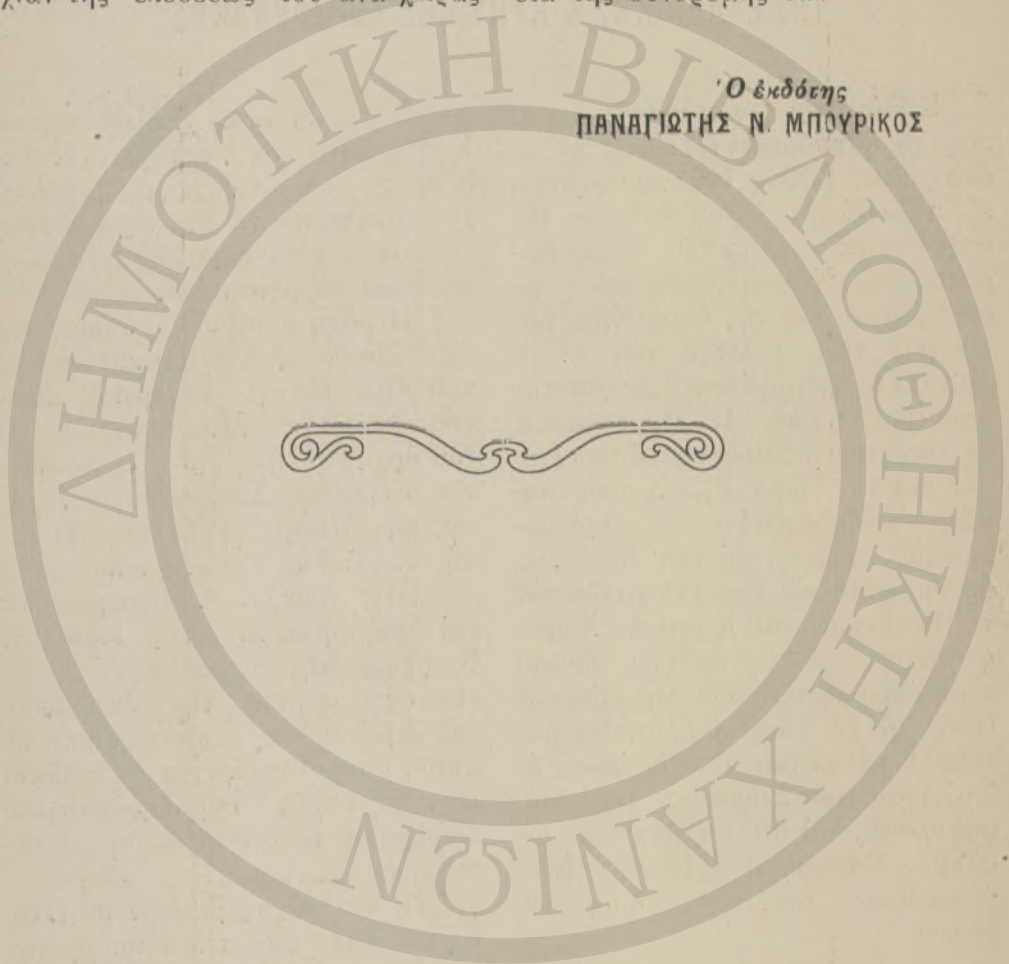
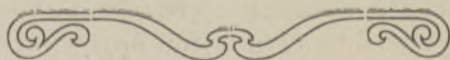
Εἰς τὴν προσεχῇ μάλιστα ἐκδοσίν θὰ περιλαμβάνηται ἐν ἐκτάσει καὶ ὁλόκληρος ἡ ἐργασία τῶν ἐσχά-

τως ἀφιχθέντων Ἰταλῶν διοργανωτῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐν τέλει κρίνω ἐπιβεβηκώς νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου εἰς τοὺς ὀλωσθήποτε συνδραμόντας με κ κ ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνά χίρας

βιβλίου ἐπιφυλάσσόμενος εἰς μέλουσαν ἔκδοσιν νὰ παρουσιάσω μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν, ἐλπίζων ὅτι τότε πάντες οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς θὰ σπεύσουν νὰ μὲ τιμήσουν διὰ τῆς συνδρομῆς των

Ἡ ἐκδότης
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΜΠΟΥΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Η. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΙΘΡΑΝ 157

Ύψοδομήθη παρά τοῦ **Η. Πουλοπούλου** ἐν ἔτει 1895, παρά τῷ Ἔθελον ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ἐπὶ ὁλοκλήρου τετραγώνου.

Τοὺς πέλους κατασκευάζει ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης ἀκαταργάστου ὀλης, ἥτοι τοῦ ψιαθίου εἰς φυσικῆν χροιάν, τῶν θερμάτων τοῦ Κάστορος, τῶν Λαγφῶν, τῶν Κονίκλων, τῶν Μασχοποντικῶν καὶ τῶν Προβάτων (Merino.), καὶ ἐξ αὐτῶν δι' εἰδικῶν Μηχανημάτων ἀποκόπτει τὸ χροῦδιον καὶ τὸ μαλλίον, παρασκευάζει τὰ πηλῆματα τῶν πέλων Σκληρῶν καὶ Μαλακῶν.

Εἶναι τὸ μόνον Ἐργοστάσιον ἐν Ἀνατολῇ, ἣ δὲ ποιότης τῶν προϊόντων αὐτοῦ ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν τῶν Ἑσρωπαϊκῶν, δι' ὃ καὶ ἐβραβεύθη εἰς τὴν Ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων 1900 διὰ χρυσοῦ βραβείου ἔχει ἴδιον τμήμα κατασκευῆς κορδαλῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς πέλους.

Ἡ κινητήριος δύναμις εἶναι 300 ἵππων, τὸ δὲ προσωπικόν τοῦ Ἐργοστασίου εἰς ἀνδρας καὶ γυναίκας εἰς 350—400.

Ἡ ἡμερησία παραγωγή τῶν μὲν Κάστορων (centre & merinos) ἀνέρχεται εἰς 800—1000 πέλους, τῶν δὲ ψιαθίων εἰς 2000—3000.

Ἐπάρκει δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξάγει ποσότητας διὰ πάσαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἔβρουσι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου τὴν πρώτην Ἀποθήκην διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν τῶν πέλων. Ἐκεῖ ὁ Κόσμος εἶρε σπουδαίαν διαφορὰν τιμῶν καὶ εἰς νεώτατα σχήματα πέλους Σκληροῦς καὶ Μαλακοῦς μεγάλῃ στερρότητι, ὡς τοῦτο πανθομολογεῖται.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Κ Ε ΓΙΟΛΛΑΣΗΣ

Πραξιτέλους 48 - Ἀθήναι - Πραξιτέλους 48

Ἀριθ. Τηλεφώνου 142

Ἡ **“ΑΣΤΡΑΠΗ”**, διανύει τὸ 12ον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος καὶ ἔχει μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας κυκλοφορίας ὡς ἀπογευματινὴ ἔφη μερίς.

Ἡ **“ΑΣΤΡΑΠΗ”**, διακρίνεται ἀνέκαθεν διὰ τὴν σοβαρὰν καὶ πατριωτικὴν αὐτῆς ἀρθρογραφίαν, τὴν ἐκλεκτὴν φιλογικὴν ὕλην (Χρονογραφήματα, Ποιήματα, Ἀναγνώσματα, Μυθιστορήματα), τὴν ἐνημερότητα καὶ ἀκρίβειαν περὶ τὰς εἰδήσεις, χαρακτηρίζει δὲ αὐτὴν τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα, ἡ προσήλωσις εἰς τοὺς Συνταγματικοὺς θεσμοὺς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ, καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς ἀναξιοπαθούσης ἐργασίας.

Ἡ **“ΑΣΤΡΑΠΗ”**, ἔχει ολόκληρον ἐπιτελεῖον ἐκλεκτῶν συντακτῶν καὶ συνεργατῶν, ἰδιαιτέρους δὲ ἀνταποκριτὰς ἐν Ρώμῃ, Κῶν) πόλει καὶ Νέῃ Ὑόρκῃ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ. Δραχ. 20

Ἐξάμηνος » 15

Ἐτησίᾳ. Φρ Χρ. 30

Ἐξάμηνος... .. » » 15

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τεμὴ ἐκίστου φύλλου λεπτὰ 5

ΠΕΡΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ
 ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1912

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν γνωστοποιεῖ δι

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1912 ἀρχεῖται ἡ πώλησις νέου τύπου γραμματίων τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς Α' κληρώσεως τοῦ ἔτους 1912, γενησομένης τῇ 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1912.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ἀποκόπτονται ἐκ στελέχους, φυλαττομένου ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ Λαχείου, διὰ ψαλλίδος, κατὰ τὴν διήκουσαν μεταξὺ γραμματίου καὶ στελέχους ταινίαν, τὴν φέρουσαν τὰς λέξεις «**Λαχεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.**»

Ἐκαστὸν γραμμάτιον ἀποτελεῖται ἐκ δύο παραλλήλων ὀρθογωνίου σχήματος τμημάτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον παριστάνει τὸν Θεμιστοκλέα καὶ φέρει ἄνωθι τῆς εἰκόνης αὐτοῦ τὰς λέξεις «**Τεῦχος ξύλινον ἀπόρθητον τελεθεῖν,**» κάτωθι δὲ τῆς εἰκόνης ταύτης τὰς λέξεις «**Λαχεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.**»

Τὸ δεύτερον ὀρθογώνιον τμημα ὑποδιαιρεῖται εἰς 4 ἴσα ὀρθογωνίου σχήματος τέταρτα γραμματίου, διακρινόμενα ἀπ' ἀλλήλων ἐκ τῆς χωριζούσης ἑκαστὸν αὐτῶν διατρήτου γραμμῆς.

Ἐκαστὸν τῶν τεσσάρων τούτων τετάρτων γραμματίου ἰσχύει διὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν τῆς 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1912 καὶ φέρει τὸν ἀΐξοντα ἀριθμὸν τοῦ γραμματίου καὶ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸ στοιχεῖον Α ἢ Β ἢ Γ ἢ Δ κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν σειρὰν αὐτοῦ, πρὸς διάκρισιν ἐκάστου τῶν τετάρτων τούτων τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν γραμματίων (1)14 Δεκεμβρίου 1911) καὶ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Α. Α. Κορομηλά καὶ τοῦ Διευθύνοντος Τμηματάρχου κ. Γ. Ν. Κοφινᾶ, λιθογραφικῶς ἀπεικονιζόμενας, τὴν τιμὴν ἐκάστου τῶν τετάρτων τούτων, ἧτοι δρ. μίαν (1) καὶ ἄλλα τινὰ δευτερεύοντα γνωρίσματα.

Ἐπὶ τῆς χωριζούσης τὸ γραμμάτιον ἐκ τοῦ στελέχους λωρίδος, φέρεται δις ἐπιτεθεῖσα ἐν τῇ Ἐθνικῇ Σφραγιστηρίῳ σφραγίς φέρουσα τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους, ὥστε τὸ ἥμισυ αὐτῆς ἀπομένει εἰς τὸ στέλεχος, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ φέρεται ἐπὶ τῶν δύο κατωτέρων πρὸς τὸ στέλεχος γωνιῶν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου ἀφ' ἑτέρου τῶν τμημάτων γραμματίων τούτων.

Ἐκαστὸν ἀκέρατον γραμμάτιον, περιλαμβάνον τέσσαρα τέταρτα γραμματίου, τιμᾶται ἀντὶ δραχ' τεσσάρων (4). Ἐπιτρέπεται ὅμως ν' ἀποκόπτονται τὰ τέταρτα γραμματίου ἐκ τῆς διατρήτου γραμμῆς καὶ νὰ πωλῶνται, εἴτε ἀνὰ τρία ἀντὶ δρ. τριῶν (3), εἴτε ἀνὰ δύο ἀντὶ δραχ., δύο (2), εἴτε ἀνὰ ἓν ἀντὶ δραχμὸς μίας (1).

Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν δύο ὀρθογωνίων, τὸ φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ Θεμιστοκλέους,

δὲν εἶνε ἀναγκάσιον νὰ προσάγηται ὑπὸ τοῦ κατόχου καὶ ἐπομένως διατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθέρως.

Ἐκαστον τῶν τετάρτων τούτων ἰσχύει διὰ μόνην τὴν πρώτην κλήρωσιν τοῦ Λαχείου καὶ παρέχει δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον ἑνὸς μόνον κέρδους

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν οἱ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὕψεως τοῦ γραμματίου διαλαμβανόμενοι ὄροι τοῦ Λαχείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. Α. Κορομηλᾶς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΦΙΝΑΣ

Ὁ κ. Κοφινᾶς ἐγεννήθη εἰς τὸ Ναύπλιον, ἀνήκει δὲ εἰς ἐπιφανῆ Πελοποννησιακὴν οικογένειαν ἣτις διὰ πλείστων μελῶν αὐτῆς καὶ παντοιοτρόπως ἐξυπηρέτησε τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἱερὸν Ἀγῶνα, καθὼς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς μικρᾶς αὐτῆς γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν. Τὰς γυμνασιακὰς καὶ πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς ὁ κ. Γ. Κοφινᾶς ἔκαμεν ἐνιαυθὰ, ἔπειτα μετέβη καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς εὐρύτεραν μόρφωσιν, ἐνέκρυψε δὲ κυρίως εἰς πολιτικὰς καὶ οικονομολογικὰς ἐπιστήμας. Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Εὐρώπης ὁ κ. Κοφινᾶς, γοργός, φαεινός, θετικώτατος τὸ πνεῦμα, μὲ ζῆλον δὲ ἀκοίμητον εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν Πατρίδα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὅπου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διεκρίθη διὰ τῶν πολλῶν καὶ σπανίων ἐφοδίων πνεύματος καὶ χαρακτηρός, ἅτινα ἐπέδειξε. Φιλοπονώτατος ὅμως καὶ εὐρυσταθέστατος ὢν ὁ κ. Κοφινᾶς, ἠσχολεῖτο ἐν τῷ μεταξὺ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν ὀλίγων μὲν, ἀλλὰ ὑπερόχων συγγραμμάτων νομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν. Πάντα δὲ τὰ συγγραμμάτα ταῦτα διακρίνονται διὰ τὸ ἐπιστημονικώτατα εὐμέθοδον, σύντομον καὶ καλλιπέδες αὐτῶν, κρίνονται δὲ πολυτιμώτατα εἰς τὸ εἶδος τῶν. Ὡς Δημόσιος ὑπάλληλος ὁ κ. Κοφινᾶς διατελεῖ ἤδη ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἔτων, καίτοι νεώτατος ἐστὶ. Συνεχῶς δὲ ἐκτιμώμενος καὶ περισσότερον ἀγαπώμενος ἔφθασε μέχρι τῆς θέσεως τμηματάρχου.

Ἰδίως δὲ διεκρίθη ὡς τμηματάρχης τῶν Δασῶν, δημοσιεύσας καὶ σχετικὸν σύγγραμμα. Ἀλλὰ τὴν θέσιν ἣτις ἀρίστα προσήρμοζεν αὐτῷ, ὁ κ. Κοφινᾶς εὗρεν ὡς τμηματάρχης τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων. Τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Κοφινᾶ εὗρεν ἀληθῶς τὸν ἀνθρώπον του, πολλὰ δὲ τὰ ἐν σχέσει πρὸς αὐτὸ ὠφέλιμα ὀφείλονται εἰς τὴν δξύνειαν καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Κοφινᾶ. Ἦδη δὲ μάλιστα ὅτε ὁ νέος ὄργανισμὸς τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου, ἔργον καὶ αὐτὸς σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ κ. Κοφινᾶ, ἢ ὑπὲρ τοῦ Λαχείου δρασὶς τοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ πατριωτικωτάτου τούτου ἀνατόρου Δημοσίου ὑπαλλήλου θὰ καταστή ἀπείρως ἐπωφελεστέρα.

Πολὺν δικαίως λοιπὸν ὁ κ. Κοφινᾶς θεωρεῖται ὄχι μόνον ὡς εἰς τῶν ἀρίστων ἀνωτάτων Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ γενικῆς ἀξίας Δημόσιος ὑπάλληλος, ἐμπνέων τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἔξοδοι ὑπηρεσίαι του ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὸ Λαχεῖον ἀφεύκτως θὰ συνεχιζοῦν ὑπὸ αἰσιωτέρους ὄρους, συνάμα δὲ ὅτι ὁ κ. Κοφινᾶς προώρισται νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὸ μέλλον εὐρύτερον καὶ ἐπωφελέστερον, ὑπὲρ ἐξυπηρέτησεως προοδευτικῶς τῆς Πατρίδος.

ΙΑΡΥΘΗ
ΟΡΘΟΦΡΕΝΙΚΟΝ
ΤΜΗΜΑ ΙΔΙΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ, ΑΝΑΤΡΟΦΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

διὰ τὰ *πιωχὰ τὸ πνεῦμα* (enfants arriérés) *μωρὰ, εὐήθη ἡλίθια.*
διὰ τὰ *νευρικά, ἐπιληπτικά, κωφάλαλα, τραυλίζοντα, ἔχοντα τικ,*
διὰ τὰ *ἀμελῆ, δύστροπα, ἀφόρητα, σκληρὰ, ἀσταθῆ, ἀπειθῆ, θυμώδη*
διὰ τὰ *ἐλαττωματικά, ἠθικῶς διεστραμμένα καὶ ἔχοντα κακὰς ἔξεις,*
τὰ μὴ θεραπευόμενα ὑπὸ τῶν συνήθων ἰατρῶν,
τὰ μὴ ἀνατραφόμενα ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων,
τὰ μὴ ἐκπαιδευόμενα ὑπὸ τῶν κοινῶν διδασκάλων

Πλὴτ τῶν ἄλλων θεραπευτικῶν μεθόδων τῆς Ψυχιατρικῆς καὶ
Νευροπαθολογίας, τῶν ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου ἐφαρμοζομένων, (ὑδρο-
θεραπείας, ἠλεκτροθεραπείας, ἀνατρίψεων, κλπ. κλπ γίνεται ἐπιστη-
μονικὴ ἐφαρμογὴ τῆς νεωτέρας Ἐπιστήμης τῆς

ΨΥΧΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

κατὰ τὰ πρώτα εἴδη συστήματα Séguin, Itard, Bourneville, Béril-
lon, Thulié, Magnan, Voisin, Boyer, Chervin, Brissaud, Rou-
binovitch, κλπ.

Ὑπομονή, πραότης καὶ μέσα πειθοῦς εἰσὶν αἱ βάσεις τῆς Ψυχο-
παιδαγωγικῆς.

Οἱ τροφίμοι διδάσκονται πλὴν τῶν ἄλλων *ἐμπραγματίων μαθη-
μάτων* (leçons de choses), ἐργόχειρα, μουσικὴν, ζωγραφικὴν, ξένας
γλώσσας, ἐφ' ὅσον εἰσὶν ἐπιδεκτικοὶ καὶ ἀναλόγως τῶν διανοητικῶν
αὐτῶν δυνάμεων ἕκαστος ὑπὸ εἰδικῶν καθηγητῶν.

Εἰδικὸς παιδίατρος καὶ εἰδικὸς ὀδοντοῖατρος στοματολόγος παρα-
κολουθοῦσι τακτικῶς τὴν γενικὴν κατ' ἄστασιν τῶν τροφίμων καὶ τὴν
ὀδοντοφυίαν.

Γίνονται δεκτὰ παῖδιά ἀπὸ 5 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Οἱ γονεῖς πρὸς ἐσαγωγήν τῶν τέκνων τῶν ὀφείλουσι ν' ἀπει-
θύνωσι τὰς αἰτήσεις τῶν πρὸς τὸν Διευθυντὴν κ ΒΛΑΒΙΑΝΟΝ, εἰς
Ἀθήνας ὁδὸς Σταδίου 45, ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Ἀρσακείου καὶ
Πρωτοδικείου, ἢ νὰ προσαγάγωσιν αὐτίθι τὰ εἰσακτέα παῖδια, καθ'
ὡς ὥρας δέχεται καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν πασχόντων ΝΕΥΡΙΚΑ ἢ
ΦΡΕΝΙΚΑ νοσήματα, ἤτοι 10—12 π.μ. καὶ 5—6 μ.μ. καθ' ἐκάστην.

Ο ΠΥΡΣΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

(Ἄλλους μὲν, φωτίζων καὶ σώζων· ἄλλους δέ, ἐν σχολιότητι διαπορευομένους, ὑποκαίων, ἢ καὶ ὑπεκκαίων καὶ διαπρίων).

Μετὰ τὸ παγκόσμιον ρεκόρ ἐπὶ τῆς θεραπείας τῆς φθίσεως, διὰ τῆς θεραπευτικῆς ἡμῶν μεθόδου, χάρις τῇ ρηξικελεύθῳ διαταγῇ τοῦ νῦν ῥέκτου Ὑπουργοῦ καὶ τὸν θριαμβιον τῆς ἐπιτυχίας ταύτης καὶ ἐκεῖ—ἐν τῷ Φθισιατρικῷ ἢ «Σωτηρία»—ὄπον, ὡς εἰς Λυδίας λίθων, πᾶσα πλάνη, ἐν ταῖς Κλινικαῖς δηλοῦσι τῶν Νοσοκομείων, ἐξελέγχεται καὶ διαλύεται ἡ δὲ ἀλήθεια ἀναλάμπει θριαμβεύουσα!

Μετὰ τὸ μοναδικὸν ρεκόρ τοῦτο, καθ' ὃ καὶ δι' οὐ, οἱ παρ' ἄλλον καταριζόμενα στατιστικαὶ θανάτων καταργοῦνται καὶ ἐκμηδενίζονται, καθότι τοὺς τοῦ α' καὶ β' βαθμοῦ πάσχοντας σώζει—ἐκατὸ τοῖς ἑκατὸν—ἀνωδύνως, ὀλιγοδαπίνως καὶ ἐν βραγεῖ τοὺς δὲ τοῦ γ' (τελευταίου) σταδίου ἐλεεῖ, ἢ καὶ σώζει, ἐν ἀναλογία 65—70 τοῖς ἑκατόν.

Ἐπαρξίεται τὸ λογικὸν συμπέρασμα περὶ τοῦ πρακτέου, εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, δι' ἀπιστίαν τῶν εἰς τὴν θεραπείαν ἐν τῇ ξένη μεταβαίνοντες, πρὸς ἀνάκτησιν τῆς υγείας τῶν, συνηθέστατα μαζὶ μὲ τὰς χιλιάδας τῶν εἰς ἔξοδα ἀνωφελῆ, ἀφίνουσιν ἐκεῖ τὰ κῶδ' αὐτῶν, κηδεύομενοι μάλιστα καὶ ἀπὸ ἐτρεοδόξου ἰσρεῖς.

Καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δυστυχεῖς ἔδῳ, τοὺς ὁμοιοπαθεῖς, οἱ ὅποιοι ἐφοῦ ἔξοδεύσασαι τὰ μαλλοκέφαλά τῶν, κατὰ τὸ διη λεγόμενον, ἢ καταναλώσασαι καὶ αὐτὰ τὰ κοντοδάνειά τῶν πολλάκις, χάριν τῆς υγείας τῶν, ἀλλ' εἰς μίτην, ἐπίσης ἀπέρχονται τοῦ κόσμου τούτου, κληροδοτοῦντες οὕτω, πρὸς τῇ λοιπῇ δυστυχίᾳ καὶ ἀθλιότητι, καὶ τὴν ἀμελικτον πενίαν εἰς τοὺς ἐπιζήσαντας οὐκείους τῶν.

Ὡ συνάδελφοι, ἐν ἰατροῖς. Παύσατε τὸ δίζυγον διασταυρωτικὸν πῦρ τοῦ ὀλέθρου, (ἐν συνδυασμῷ καὶ μετὰ τινῶν ἄλλων συναδέλφων μου, ἐν φαρμακοποιοῖς) πρὸς τὴν ἀνθρωποσώτειραν ἀλήθειαν ταύτην, ἥτις τὸν τόπον τοῦτον, τόπον προσκηνήσεως μέλλει νὰ καταστήσῃ ἀπὸ μέρους τῶν πασχόντων τῆς Οἰκουμένης ὅλης.

Παύσατε, πρὸ Θεοῦ, διότι δὲν ἔχετε νὰ ζημιωθῆτε ποσῶς ἐξ αὐτῆς, ὡς ἀδίως φαντάζεσθε, στενωῶς πάντοτε καὶ περιορισμένως καὶ ἀνθελληνικῶς σκεπτόμενοι, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας μάλιστα μεγίστας τὰς ὠφελείας θέλετε ἔχῃ· καθόσον θὰ χυλοπλασιασθῶσιν δι' αὐτῆς, τότε βαθμηδὸν κατὰ τόπους καὶ ἐπαρχίας, τὰ καλούμενα Σανατόρια, ἀντὶ τοῦ μοναδικοῦ νῦν ὑφισταμένου ἐνταῦθα, καὶ ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια ἡλιγγιωδῶς καὶ μεγάλη καὶ ποικίλη ἔσται τῇ Χώρα.

Καὶ ἵνα μὴ ἐπεκτείνωμαι, δηλῶ, διὰ μυριστὴν φορὰν, ὅτι προκαλῶ εἰς σύγκριτικὴν ἀξίαν πᾶσαν ἄλλην μεθόδον· θεραπευτικὴν, ἡμεδαπὴν ἢ ἀλλοδαπὴν καὶ ἐν οἴκῳ ἢ ἐν ἐπιστημονικῷ πεδίῳ, ἀναφωνῶν στερεοτύπως πρὸς τοὺς ὁπωσδήποτε τσαμπουνοῦντας εἰς ὑφαρπαγὴν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἀποπλάνησιν αὐτῆς, συλαμεροῦς συκοφάντας, ἢ χαχανίζοντας καὶ ἀπιστοῦντας εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Οὐκ ἦλθον ἐξευτελίσαι ἐπιστήμης ἢ καταισχῆναι Πατρίδα, ἀλλ' ἀναδειξάσαι ἅμα καὶ ἀνυψῶσαι καὶ ταύτας καὶ ἐκείνην, ὅση μοι δύναμις, Θεῶν συνάρσει, ὡς τοῦτο, εἰς τὴν ὁσονούπω ἐκραγησομένην Ἱατρικὴν ἐπανάστασιν, τὴν εἰρηνικὴν, ἀποδειχθήσεται.

Ὁ ἐξ Ἡσπερίου **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ**

Ἱατρός, χημικὸς φαρμακοποιὸς καὶ εἰδικὸς ἐπὶ φθίσεως. Ὁδ. Νίκης καὶ Ἀν. Νικοδήμ. 5

Η ΨΥΧΗ ΚΑΙ Η ΕΔΡΑ ΑΥΤΗΣ

Ἐπάρχει ψυχὴ ; Ἐρωτᾷ ἄνθρωπος. Ἐπειδὴ πᾶν ἐνόργανον ὄν ὑπόκειται εἰς τὴν φθορὰν καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου μεταβάλλεται ἐν τῇ φύσει καὶ ἐξακολουθεῖ ὑπάρχων ἐν αὐτῇ ὑπὸ μορφᾶς, ἄλλας ποικίλλας καὶ ἐν γένει ἄλλοίας.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη κοινῶς καλεῖται θάνατος.

Καὶ ὄντως εἶνε θάνατος τοῦ ἀτόμου ὑπὸ τὴν ιδιότητα αὐτοῦ ζῶντος, ἀλλ' εἶνε καὶ μεταλλαγὴ τῆς ὑπ' ὄψεώς του ὑπὸ τὰς ιδιότητας ἴφ' ἃς εὐρίσκεται μετ' αὐτῆν ἐν τῇ φύσει καὶ ἐν ἧ θά εὐρίσκεται ἐν ἀπροσδιοριστῷ χρόνῳ.

Οὐδέποτε θνήσκει τι ἐν τῇ φύσει, οὐδὲν θνήσκει ὑπὸ τὴν κυριολεκτικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, οὐδὲν ἀπόλλυται, μεταβάλλονται δὲ ἅπαντα καὶ ζῶσιν αἰωνίως.

Ἄλλ' ὁ ἁμαθὴς μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καθὼς καὶ ὁ ἐπιστήμων μετὰ τὴν μεταβολὴν ἢ μεταλλαγὴν τῆς ὑπ' ὄψεως, ἀναζητοῦσι τὸ ἄτομον ἐν τῇ φύσει καὶ δὲν ἀρέσκονται ἕξ ἀδυναμίας, κρίνοντες ἐπὶ τῶν γνωστῶν ἀνθρωπίνως πάντοτε, εἰς τὴν αἰωνιότητα αὐτοῦ ὑπὸ ἄλλας μορφάς.

Ἀναζητοῦσι τὸ ἄτομον ἀπληλαγμένον μὲν τοῦ ὀργανισμοῦ του, ἀλλὰ συγκρατοῦν καὶ κατέχον τὰς πνευματικὰς, καὶ δυναμικὰς ἐσχάτως ἀκόμητινὲς πνευματισταί, δυνάμεις αὐτοῦ καὶ εἰς βαθμὸν μόνον ἀπυστεύτως ἰσχυρότερον !

Τὴν ψυχὴν. Πάντοτε ὑπάρχει τὸ ἐρώτημα, ὑπάρχει τι ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον ἄνευ τοῦ ὀργανισμοῦ ἡμῶν, τί τὸ μὴ ὑλικόν, τὸ αἴθλον ; Τοῦτο διὰ τῶν πραγμάτων δὲν ἀπεδείχθη.

Ἡ βαθεῖα ὅμως μελέτη ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἔφερεν εἰς φῶς πλέον, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἡμῶν ἐν τῇ φύσει, προέκυψε κατόπιν ἐξελίξεως μακροῦς ἐκ

ΒΑΣΣΟΣ ΒΕΡΓΗΣ ἰατρός χειρουργός

τῶν πιθήκων, ἕξ ἄλλων τουτέστιν ἐνοργάνων ὄντων, διαφερόντων ἤδη ἡμῶν τῶν τελευταίων, τῶν προτίστον ἐκείνων.

Καὶ ἐδῶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα : Μήπως ἀποκλείεται νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ ψυχῆς καὶ διὰ τὰ πλησιέστερα ἡμῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξελίξεως ἡμῶν ἀνόργανα ὄντα, τὰ ζῶα ; Ἄτινα μὴ ἴσα καθ' ὅλα πρὸς ἡμᾶς καὶ δὴ πνευματικῶς δὲν εἶνε ὅμως ἀνόμοια ἐν τοῖς στοιχείοις, ἀλλ' εἶνε κατώτερα ἡμῶν κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ συνεπῶς μόνον, ὑπαρχούσης ψυχῆς, δύναται νὰ διεκδικήσῃσι ταύτην οὐχὶ ἴσην μὲ τὴν ἰδικήν μας, ἀλλ' ὁμοίαν καὶ κατωτέραν.

Περὶ τῆς σχέσεως τῶν ἀνωτέρων διανοητικῶν ἡμῶν κέντρων πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν ζῶων καὶ περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν ἰδικῶν μας τούτων ἕξ ἐκείνων ἢ φιλογένεια, ἢ ἀνατομική, ἢ συγκριτικὴ ἀνατομική, ἢ ὄντογονία, ἢ φυσιολογία, τὰ παθολογικὰ ἐπιχειρήματα, ἢ ἀνακάλυψις τῶν ὀργάνων τῆς σκέψεως, ἢ σπουδὴ τοῦ ἐγκεφάλου κυρίως κ.τ.λ. κ.τ.λ. τὰ ἐπιστημονικὰ δόγματα τὸ ἀπέδειξαν.

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ διασταλῶμεν σοβαρῶς τῶν κατωτέρων ἡμῶν ζῶων, ἐν τῇ κλίμακι τῆς ζωολογίας, τῶν πατέρων, πάππων καὶ προπάπων ἡμῶν ἀπὸ αἰώνων ἢ κατὰ τὴν τελειοθεΐαν ἔν ἡμῖν ἀνάπτυξιν τῶν κέντρων τούτων.

Καὶ οὕτω ἐξεταστέον ἐὰν ὑπάρχη ψυχὴ ἐν τοῖς ζώοις καὶ ὅποια αὐτή, εἶνε ὑλικόν τι, εἶνε ἄυλος καὶ ἐὰν ὑλικόν τι, ὅποια ἢ ἔδρα αὐτῆς ;

Ἄλλὰ πάντα ταῦτα γράφοντες σκεπτόμεθα καὶ σκεπτόμενοι γνωρίζομεν διὰ τίνας σκεπτόμεθα.

Τοῦτο τὸ ἀπέδειξεν ἡ φυσιολογία, διότι καταστρεφομένων ὀρισμένων κέντρων ἐπὶ ὀρισμένων ἐδραζόντων μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου ἢ σκέψις ἀπόλλυται.

Ἄρα δι' ὀρισμένης μοίρας καὶ οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου ἡμῶν σκεπτόμεθα καὶ γνωρίζομεν ταύτην καὶ τὴν ἔδραν αὐτῆς.

Εἶνε γνωστὰ αἱ ἐστία τῶν ὀργάνων τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ πνεύματος καὶ τὰ ἐν οἷς παράγεται ἡ σκέψις καὶ ἡ συνείδησις, τὰ εὐγενέστερα δηλ. τῆς ψυχικῆς ἡμῶν ζωῆς ὄργανα καὶ τὰ ὄργανα συνεπῶς τῆς ὑφ' ἡμῶν ἤδη φανταζομένης ψυχῆς.

Τὰ ὄργανα λοιπὸν τῆς ψυχῆς ἐδράζουσιν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ ἐν ὀρισμένῃ οὐσίᾳ καὶ τόπῳ αὐτοῦ, εἶνε ὑλικά ἄρα καὶ ἡ δι' ἡμᾶς νοουμένη ψυχὴ, τίθεται πρὸς τὴν ἐγγυτέραν ὁμοίωσιν, τὴν τῶν ὀργάνων τῆς, τουτέστιν ὡς **ὕλική** καὶ αὕτη **καὶ μὲ ἔδραν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.**

Θησεῖον 30) 1)912

ΒΑΣΟΣ ΒΕΡΓΗΣ Ἴατρος — Χειρουργός

20 ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ο ειδικός οφθαλμολόγος της οφθαλμολογικής Σχολής των Παρισιών κ.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

ΥΠΗΓΗΤΗΣ

της οφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ:

ΤΡΑΧΩΜΑΤΑ. Ὅχι διὰ καν-
τηδίων ἀλλὰ διὰ τῆς ἡτίας βεγα-
ρίας τῶν νεύων ἰσθμῶν κατὰ τὸ
σπινθηια τὸν καθήκον de Wecker
(Παρίσιον).

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΣ. Διὰ τῶν τε-
λειωθέντων ἐπιμήδσεων ἀνευ πολύ-
ημέδου κατακλίσεως κατὰ τὸ σπ-
ινθηια Fuchs (Βιέννης).

ΤΡΙΧΙΑΣΕΙΣ. Διὰ τῆς ἀποκρίσεως
ἐπιτυχοῦς ἐγχειρήσεως Pansa (Παρι-
σιῶν).

ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΑ. Διὰ τῶν νεύων
βερπητῶν καὶ ἐπιμήδσεων κατὰ τὸ
σπινθηια Abadie καὶ de Wecker
(Παρίσιον).

ΕΚΚΟΠΗ ΥΕΑΝΩΝ. Μενωρίας,
ἰσθεβωρίας, καὶ κοπιώδους ὀδύ-
σεως διὰ τῆλειων ὀφθαλμῶν ἡέτων.

**Ἐξαγωγή ἕξινων σφαιρῶν ἐν τῷ
οφθαλμῷ** διὰ τοῦ ἡλεκτρομαγνητισμοῦ
(Haid) ὀφθαλμοῦ τὸ πρῶτον ἐν Ἐλ-

Τεχνῶν Ὀφθαλμῶν ἐφαρμογὴ
διὰ τῶν σπινθηιατῶν φρακτωμάτων
(σπινθηια καθήκον Pansa).
Τῆλεια οφθαλμοσκοπικῆ διὰ
πυκνῶς τῶν νεοημάτων τῶν βήθων
τῶν οφθαλμῶν.

Θεραπεία Ἀλκοριθμίας.

20 ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

20 - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - 20

ΒΛΑΒΙΑΝΕΙΟΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΡΕΝΙΚΩΝ

ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΤΗΣΙΑ ΟΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ 2 & 4

Ἀριστερᾷ τοῦ 7ου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πατησίων

Διήρηται εἰς δύο τμήματα :

Τὸ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ διὰ τοὺς **Νευροπαθεῖς**, (Νευρασθετικούς, Ὑστερικούς, Παραλυτικούς, κλπ.)

Καὶ τὸ ΤΜΗΜΑ **Φρενικῶν**, εἰς μεγάλην ἀπόστανσιν καὶ ἐν τέλει κεχωρισμένον καὶ μεμονωμένον ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ, διὰ τοὺς **Φρενοπαθεῖς** (Μελαγχολικούς, Ὑποχονδριακοὺς, Παραλυτικούς, Ἐκφυλοὺς, Ἐπιληπτικούς, Γενικοπαραλυτικούς, Ἄνοας, Βλάκας κλπ.).

Ἀμφότερα περιβάλλονται ὑπὸ κήπων ἀπεράντων καὶ ἀνθῶνων, κατέχουσι δὲ τὴν ὑγιειντέραν καὶ μαγευτικώτεραν θέσιν τῶν ὠραιότητων Πατησίων καὶ ἀπέχουσι δέκα μόλις λεπτὰ διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ τραμ ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὁμοιοίας.

Πᾶσα περαιτέρω πληροφορία καὶ ὅπως εἰσαχθῆ ἄσθενής τις ἀπευθυντέον εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ Ἰδιοκτῆτην κ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΝ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν του.

Ὁδὸς Σταδίου 45. Ἀκριβῶς ἔναντι Ἀρσακείου

καθ' ἂς ὥρας δέχεται τοὺς ἐκ Νευρικῶν καὶ Φρενικῶν νοσημάτων πάσχοντας 10—12 π.μ. καὶ 5 - 6 μ.μ. καθ' ἑκαστήν.

Εἰς τὸ νέον Νοσοκομεῖον ἐλήφθη πρόνοια, ὅπως δύνανται νὰ νοσηλεύωνται καὶ ἄσθενεῖς ἐπὶ μετριωτέρᾳ ἀμοιβῇ.

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

36—ΣΤΑΔΙΟΥ—36

Ἀποθήκη κομφέτων διὰ γάμους, ἀρραβῶνας, Βαπτίσεις
Πώλησις
χοιδική
καὶ λι-
νική Πί-
φ ο ύ ρ,
φοντάν,
σοκολά-

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
36-ΣΤΑΔΙΟΥ-36

ται, φρουτί
γλασσέ,
μαρόν κλ.
κλ. ὡς καὶ
μεγάλη
συλλογή
σερβιτσι-

ων ἐν γένει. Ὅλοι λοιπὸν τρέξατε εἰς τὸ Πριγκηπικὸν Ζα-
χαροπλαστεῖον Δημητρίου Θεοδώρου Ὁδὸς Σταδίου 36.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΟΡΡΙΣ

Τὰ γνήσια ὠρολόγια τοῦ περιφήμου **MOERIS**, τὰ
ὅποια διὰ τὴν σταθερὰν ὥραν καὶ τὴν ἑκτακτον ἀντοχήν
των ἐκρίθησαν εἰς τὰς τελευταίας ἐκθέσεις ἐκτὸς παντὸς συ-
ναγωνισμοῦ (hors concours) πωλοῦνται εἰς τὸ **μέγα ὠρολο-**
λοπωλεῖον ΣΕΡΓΙΑΔΟΥ δραχμὰς 22, καὶ μὲ ἔγγραφον
ἐγγύησιν δι' ὅσα χρόνια θέλετε.

Ἐπίσης καὶ παντὸς εἴδους καὶ σχήματος ὠρολόγια κόλ-
που, τοίχου καὶ τραπέζης τῶν περιφημοτέρων ἐργοστασίων
Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς μὲ τιμὰς ἐκτὸς παντὸς συναγωνι-
σμοῦ.

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 3

ΜΕΓΑΛΗ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗΣ

20 ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ εἰδικὸς ὀφθαλμολόγος
τῆς ὀφθαλμολογικῆς Σχολῆς
τῶν Παρισίων κ.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ

τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ
Πανεπιστημίῳ

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ:

ΤΡΑΧΩΜΑΤΑ· Οὐχὶ διὰ καν-
τηρίων ἀλλὰ διὰ τῆς ἥπιας θερα-
πειᾶς τῶν νέων τρόπων κατὰ τὸ
σύστημα τοῦ καθηγητοῦ de Wecker
(Παρισίων).

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΣ· Διὰ τῶν τε-
λειοτέρων ἐπεμβάσεων ἀνευ πολυ-
ήμερου κατακλίσεως κατὰ τὸ σύ-
στημα Fuchs (Βιέννης).

ΤΡΙΧΙΑΣΕΙΣ· Διὰ τῆς ἀπολύτου,
ἐπιτυχοῦς ἐγχειρήσεως Pava (Παρι-
σίων).

ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΑ· Διὰ τῶν νέων
θεραπειῶν καὶ ἐπεμβάσεων κατὰ τὸ
σύστημα Abadie καὶ de Wecker
(Παρισίων).

ΕΚΛΟΓΗ ΥΕΛΩΝ· Μυωπίας,
Πρεσβυωπίας, καὶ κοπιώδους ὀρά-
σεως διὰ τελείων ὀπτικῶν μέσων.

Ἐξαγωγή ξένων σωμάτων ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ διὰ τοῦ ἠλεκτρομαγνήτου
(Haab) ὄργανου τὸ πρῶτον ἐν Ἑλ-
λάδι εἰσαγομένου.

Τεχνητῶν Ὀφθαλμῶν ἐφαρμογὴ
διὰ νέου συστήματος φυσικωτάτου
(σύστημα καθηγητοῦ PANA).

Τελεῖα ὀφθαλμοσκοπικὴ διά-
γνωσις τῶν νοσημάτων τοῦ βᾶθους
τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Θεραπεία Ἀλλοιδρωρίας.

20 ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

20 - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - 20

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΜΑΡΙΚΑΣ ΓΡ. Π. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ
40 - ΤΟΜΠΑΖΗ - 40 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ Ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον τῆς κ. Μαρίκας Γρ. Π. Γρηγοράκη ἐν τῇ ὁδῷ Τομπάζης ἀρ. 40 ἐν Πειραιεὶ περιλαμβάνει νηπιαγωγεῖον καὶ πῆρες δημοτικῶν Σχολεῖων. Ἐπίσης ὑπάρχει ἐν τῷ ἐν λόγῳ Ἐκπαιδευτηρίῳ καὶ τμημα Γαλλικῆς ἐν ᾧ διδάσκει Γαλλίς ἐπὶ τούτῳ μετακληθεῖσα ἐκ Παρισίων.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τῆς κ. Γρηγοράκη ἀποτελεῖται ἐκ τῶν καλλιτέρων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, οὕτω δὲ τὰ ἐν αὐτῷ φοιτῶντα τέκνα τῶν Πειραιέων μορφοῦνται οὐ μόνον ὑπὸ ἔποψιν παιδείας ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἠθικῆς.

Εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητρῶν συντελεῖ πρωτίστως ἡ διευθύντρια τοῦ ἐν λόγῳ Ἐκπαιδευτηρίου κ. Μαρίκα Γρ. Π. Γρηγοράκη ἣτις εἶνε διπλωματούχος νηπιαγῶγος, διπλωματούχος τοῦ Ἀρσακείου καὶ ἀρίστη Γυμνάστρια.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω προτερήματά του ἔχει συγκεντρώσει τὸ Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον τῆς κ. Μαρίκας Γρ. Π. Γρηγοράκη ὅλους σχεδὸν τοὺς παῖδας καὶ θυγατέρας τῶν ἀρίστων ἐν Πειραιεὶ οἰκογενειῶν.

Ο ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ ΑΓΩΝ

Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Παπακώστα ἀναφορὰ σχετικὴ πρὸς τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ πειραματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φαρμάκου του ἐν τῷ Φθισιατρικῷ ἢ «Σωτηρίᾳ». Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ ὁ κ. Παπακώστας μετὰ πόνον διαμαρτύρεται διότι οἱ ἐν τῷ Φθισιατρικῷ ἐρμῶδι παρῆσαν ποικίλα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ παρέπεισαν τοὺς ἀσθενεῖς νὰ μὴ λαμβάνουν τὸ φάρμακον. Οὕτω ἐματαιώθη ὅλος ἀδίκως ἢ τελειωτικῇ κρίσει ἐπὶ φαρμάκον, περὶ τοῦ ὁποῦ ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὴν κοινωνίαν νὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, ὥστε ἂν μὲν, ὡς φαίνεται, εἶε τοῦτο ἀποτελεσματικὸν νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, ἄλλως ὁ κ. Παπακώστας νὰ παραιτηθῇ τῶν ἀκαταλονήτων μόχθων του πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φαρμάκου.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΟΞΑ

34 - Κάνιγγος - 34

Τὸ μόνον Νομικὸν Φροντιστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις τοιοῦτων ἐκ τοῦ ὁποῦ οἱ μέχρι τοῦδε ἐξεληθόντες φοιτηταὶ ἔτυχον τῶν βαθμῶν λίαν Καλῶς καὶ Ἀρίστα. Μέθοδος διδασκαλίας ἀρίστη. Ἰδιαιτέρα τμήματα διὰ τοὺς πρωτοεῖς, δευτεροεῖς, τριτοεῖς, τελειοφοίτους καὶ τοὺς ἐπιγομένους δι' ἑξατάσει.

Ὅλοι λοιπὸν οἱ φοιτηταὶ σπεύσατε εἰς τὸ Φροντιστήριον τοῦ κ. Ἰ. Δόξα Κάνιγγος 34 ἐὰν θέλητε νὰ εἰσθε ἐντελῶς βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας σας κατὰ τὰς διδακτορικὰς σας ἑξατάσεις.

Συνεπεία διαταγῆς τοῦ ἄρμοδιου ὑπουργοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς θεραπευτικῆς ἡμῶν μεθόδου ἐν τῷ Φθισιατρείῳ ἢ «Σωτηρίᾳ» ὅπου ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων μέθοδοι παρελάσασα—σιωπηρῶς δὲ καὶ ἀνεπισήμως—ἠστούχησαν καὶ ἐναντιώθησαν, καὶ ὅπου, ἐὰν πρὸ δεκαεπταετίας διενεργεῖτο ὅ,τι γίνεται σήμερον παρὰ τοῦ νῦν ῥέκτου ὑπουργοῦ, ἤθελον εἶσθαι ἔκτοτε ἑκατὸν ἑβδομήκοντά χιλιάδες (170) χιλ. ἑλληνικαὶ ὑπάρξειε σεσωσμένοι, διότι δέκα χιλιάδες (10) χιλ.κατ' ἔτος ἀλόλυνται ἐκ φθίσεως, κατὰ τὰς φιλιβερὰς στοτιστικὰς ἄλλων, ἐν μόνῃ τῇ Ἑλλάδι, ἦτοι στρατὸς ὁλόκληρος. Ναί! ἐπετεύχθη καὶ ἀπεδείχθη καὶ ἐκεῖ τὸ ρεκόρ τῆς θεραπείας τῆς φθίσεως, πρὸ δεκαεπταετίας, ὡς γνωστὸν, διακηρυττομένης καὶ ἔκτοτε στρατευομένης τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ταύτης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας κοπτόμεθα ἀνεκάθεν.

Ρεκόρ προκαλοῦν πᾶσαν ἄλλην μέθοδον, ἡμεδαπὴν ἢ ἄλλοδαπὴν, εἰς μάχαιαν, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιστημονικὴν καὶ ἀξίαν συγκριτικὴν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύστημα καὶ ἀνόδυνον καὶ τελεσφόρον τῆς θεραπείας τῶν ἀρρώστων, καὶ δὴ ἐπὶ ἀπελπιστικῶν καταστάσεων.

Ρεκόρ, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ, ἵνα κηρύξωμεν πρωΐαιτερον τὴν (εἰρη- νικὴν) ἐπανάστασιν εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον διὰ τὰς πλάνας του, περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῆς γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν νόσων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν λοιμώξεως τῶν ἀνθρώπων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ρεκόρ, ἐγκλείων ἐν ἑαυτῷ τὴν θείαν ρῆσιν πρὸς τοὺς πάσχοντας «Ἴδε ὑμεῖς γέγονας, ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, (ἀλλὰ) μηκέτι ἀμάρτανε».

Ρεκόρ, τὸ ὁποῖον καὶ τοὺς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου σταδίου ἀσφαλῶς θεραπεύει, (ἀλλὰ) καὶ τοὺς τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἔλεει. ἢ καὶ σώζει.

Καὶ εἶνε τόσον ἀληθὲς καὶ βέβαιον τὸ ρεκόρ τῆς ἐπιτυχίας μας καὶ ἐκεῖ, ὥστε εἴμεθα ἔτοιμοι διαταχθέντες νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ πάλιν ἐκεῖ (ὅπου πᾶσα πλάνη διαλύεται, ἢ δὲ ἀλήθεια ἀναλάμπει θριαμβεύουσα)—ἔστω καὶ μετὰ τὰ σκῆδρα σκοτιῶν καὶ ἀπαισιῶν ὄντων, ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ἐγκληματοῦντων-- νὰ ἐπαναλάβωμεν τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους καὶ τὰς θυσίας καὶ τοὺς ὑψηλοὺς ἡμῶν ἀγῶνας, καὶ δημοσίᾳ (ὑπὸ τὰς ὄψεις οὕτως εἰπεῖν τοῦ κόσμου) ὡς πάλαι ποτὲ ἐγένετο τοῦτο, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἡροδότου, περὶ τῆς θεραπείας τῶν ἀρρώστων ἐν γένει προκειμένου, ἐφαρμόζοντες οὕτω τὸ θεῖον ρῆμα «ἔρχου καὶ ἴδε» ἅπιστε καὶ διέστραμμένε καὶ ἄθλιε σικοφάντα σκεπτικιστά!

Τῆς θεραπείας δ' οὕτω τῆς φθίσεως (καὶ προκχωρητικῆς) ἐπιτευχθείσης (καὶ ἐν βραχεῖ) ἔπεται ὅτι καὶ πᾶσα ἄλλη νόσος χρονίσασα, προδρομικὴ καὶ προδιθετικὴ εἰς τὴν φθίσιν, καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ χρονιώτατοι ἐλειογενεῖς πυρετοὶ καὶ οἱ Μελιταῖοι ἐκμηδενίζονται καὶ ἐξαφανίζονται καὶ ἐκλείπουσιν (ὡς ἀπεδείχθη εἰς τὴν πρὸ ἐτῶν ἐπιδημίαν ἐν τῇ συνοικίᾳ Βατραχονησίου) καὶ ἡ χρῆσις τῆς κινίνης (κομματοειδοῦς καὶ τῆς ἄλλης) θὰ καταργηθῇ ἐφ' ἑαυτῆς, διὰ τῆς θριαμβεύουσης καὶ εἰς τοῦτο, κατὰ μείζονα λόγον καὶ λογικὴν συνέπειαν, θεραπευτικῆς ἡμῶν μεθόδου.

Καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ὅλων τούτων, ὁ πληθυσμὸς τῆς τλήμονος Ἑλλάδος θῆλει ὁλονὲν ἐξυγιαίνεισθαι καὶ πυκνοῦσθαι καὶ γιγαντοῦσθαι πολλαχῶς, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς προορισμοῦ.

Ἴδου ἢ Ρόδος, ἴδου καὶ τὸ πῆδημα κ.κ. συνάδελφοι ἐν ἰατροῖς.

Ὅσοι δὲ ἐξ ὑμῶν ἀγνοεῖτε τὴν Χημείαν, διότι δὲν τὴν ἐσπουδύσατε, μάθετε καὶ γνῶτε ὅτι εἰσθε—κατὰ τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου Χρηστομάνου—ὅτι εἰσθε μισοὶ γιαιοῖ. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ θεραπεία τῆς φθίσεως σὰς φαίνεται θαῦμα.

Ὅταν λοιπὸν γίνετε περισσότερον γιαιοῖ, τότε ἔρχεσθε νὰ κουβεντιάσωμεν, διὰ νὰ κατανοήσητε καὶ μάθητε τὸ μυστήριον τῆς θεραπείας ταύτης καὶ πλείστων ἄλλων.

Ὁ ἐξ Ἡσπερίου ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Ἴατρος, χημικός, φαρμακοποιὸς καὶ εἰδικὸς ἐπὶ τῆς φθίσεως Ὁδὸς Νίκης καὶ Ἀγ. Νικοδήμου 5.

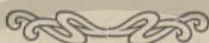

ΜΕΓΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΩΝ

ΔΗΜΗΤΡ. Σ. ΦΙΛΗΝΤΡΑ

143 - ΕΡΜΟΥ - 143

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἀριθ. 143 Μέγα Στρατιωτικὸν Πιλοποιεῖον τοῦ κ. Δημ. Φιλήντρα ἔχει καταστή τὸ κέντρον ὅλων τῶν Στρατιωτικῶν ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης.

Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται μετὰ περισσῆς τέχνης, κομψότητος καὶ στερεότητος πλῆκια πάντων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν Κορῶναι, γαλόνια καὶ ἐν γένει πάντα σχεδὸν τὰ στρατιωτικὰ εἶδη εὐρίσκονται ἐν πλησμονῇ ἐν τῷ ἐν λόγῳ πιλοποιεῖῳ. Ἐπίσης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Φιλήντρα κατασκευάζονται κομψότατα καὶ στερεώτατα πλῆκια μαθητῶν καὶ κοινὰ διαφόρων συλλόγων.

Εἰς τὴν κομψότητα καὶ στερεότητα τῆς κατασκευῆς ὅλων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν συντελεῖ τὰ μέγιστα αὐτὸς ὁ κ. Φιλήντρας ὅστις ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἐσπέρας κεκλεισμένος ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του ἐργάζεται καὶ αὐτὸς καὶ ἐπιβλέπει καὶ τοὺς ἐργαζομένους ἐν οὐτῷ ὑπαλλήλους του. Δι' ὅλα ταῦτα τὸ Πιλοποιεῖον τοῦ κ. Φιλήντρα συγκεντροῖ τοὺς περισσοτέρους πελάτας ὅλων τῶν ἄλλων Στρατιωτικῶν Πιλοποιεῖων.

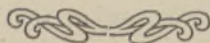
Πρὸς δὲ ὁ κ. Φιλήντρας ἀκολουθῶν τὸ «ἐν τῇ καταναλώσει τὸ Κέρδος» πωλεῖ εἰς τιμὰς πολὺν συγκαταβατικὰς καὶ ἐφικτὰς εἰς τὸ γλίσχρον βαλάντιον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὅλοι λοιπὸν οἱ Στρατιωτικοὶ τὰ πλῆκιά σας, τὰ γαλόνια σας, τῆς κορῶνες σας καὶ ἐν γένει τὰ Στρατιωτικὰ σας εἶδη εἰς τὸ

ΜΕΓΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΩΝ

Τοῦ κ. **ΔΗΜ. ΦΙΛΗΝΤΡΑ**

143 - Ὁδὸς Ἑρμοῦ - 143

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ & ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΕΙ "ΑΘΗΝΑ.,

4-ΟΔΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 4-ΑΘΗΝΑΙ

(Πρώτη πάροδος δεξιά τῆς ὁδοῦ Πατησίων)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΩΝ ΙΑΤΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΕΤΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ, ΜΑΙΕΥΤΗΡ

(Υφηγητῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου)

Ὁ κ. Μωρέτης δέχεται καθ' ἑκάστην 8 - 11 π.μ. καὶ 3 - 6 μ.μ. τοὺς πάσχοντας ἐκ Χειρουργικῶν καὶ Γυναικολογικῶν νοσημάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀνικανότητος, ἀκρατείας οὔρων, αἰμορροΐδων, παθήσεων οὐρῆθρας, προστάτου καὶ ἐν γένει πάσης νόσου τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

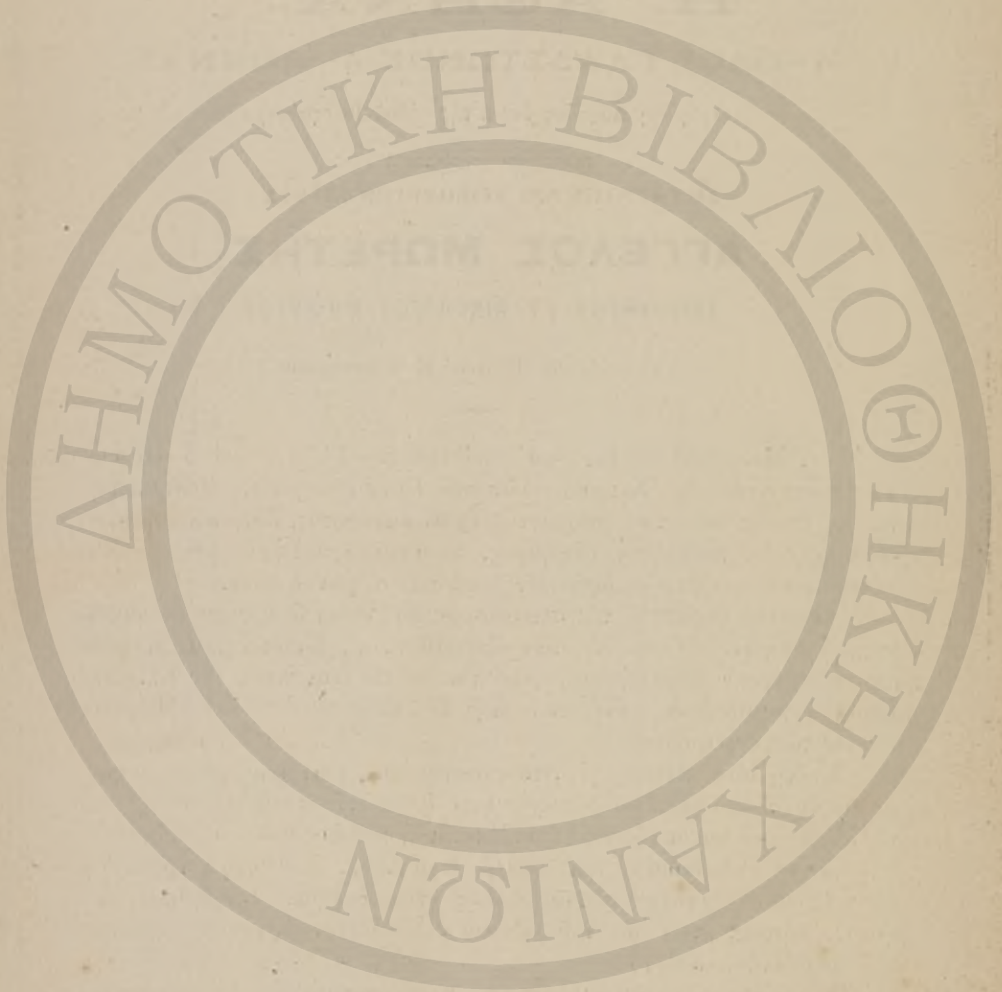
Ἀσφαλὴς θεραπεία τῆς στειρώσεως ἐφ' ὅσον οφείλεται εἰς ὀργανικὴν πάθησιν. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐξετασθέντων Κυρίων καὶ Κυριῶν ἔχουσι ἀνάγκην ἐγχειρήσεως, γίνονται δεκτοὶ καὶ ἐντὸς τῆς Κλινικῆς ὕπὸς ἐγχειρηθῶσιν, ἐνεργουμένων ἐν αὐτῇ παρὰ τοῦ κ. Μωρέτη πασῶν τῶν ἐγχειρήσεων.

Ἐν τῇ ἰδίᾳ κλινικῇ γίνονται δεκταὶ καὶ ἐπίτοκοι ὅπως γεννήσωσιν ἐν ὅλῳ ἰδιαίτερω διαμερίσματι ὅπου μόνον τῷ Διευθυντῇ καὶ τῇ Μαίᾳ τοῦ καταστήματος ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

Τμήμα ἐνδοσκοπίας καὶ ἠλεκτροθεραπείας : Ἐν αὐτῇ ἐνεργοῦνται 10 - 12 καθ' ἑκάστην παντὸς εἴδους ἐνδοσκοπήσεις (οὐρῆθρας, κύστεως, μήτρας, κτλ.) διὰ τοῦ εἰδικοῦ δι' ἕκαστον ὄργανον ἠλεκτρικοῦ φωτοενδοσκοπείου.

Τὰ ἠλεκτροφωτοθερμολούτρα, ἠλεκτροατμολούτρα, ἠλεκτρικαὶ μαλάξεις, ἀκτινοθεραπεία, κ.τ.λ. ἐνεργοῦνται ἐπίσης διὰ τῶν νεοσιτῶν ἀριζθέντων τελειοτάτων εἰδικῶν μηχανημάτων.

19/2

MAISON DE SANTÉ

DU DOCTEUR VLAVIANOS

Professeur agrégé de maladies nerveuses et mentales
à l'Université d'Athènes

Le premier établissement thérapeutique des maladies nerveuses et mentales

Sis à Patissia, rue de Chypre 2 et 4
▲ droite du 7 Poste de Police de Patissia

Se divise en deux sections :

La section des maladies nerveuses (Neurasthénie, Hystérie, Paralyse, etc.) et la section des maladies mentales (Mélancolie, Hypochondrie, Délire, Dégénérescence, Épilepsie, etc., Paralyse Générale, Imbécilité, Idiotie, Démence) entièrement séparée de la précédente et complètement isolée.

Ces deux sections, entourées de vastes jardins fleuris sont situées à l'endroit le plus féerique et le plus hygiénique du riant faubourg de Patissia et se trouvent à cinq minute de distance de la Place de la Concorde par le tramway électrique.

Pour tous renseignements complémentaires s'adresser au cabinet du Dr Vlavianos, directeur-propriétaire de la Maison de Santé, sise

Boulevard de Patissia et rue Polytechnique 2A

En face exactement de l'Ecole Polytechnique (Consultations tous les jours de 10—12 h. a. m. et de 5 à 6 h. ap. m.) qui a seul faculté de statuer sur la recevabilité des malades et de fixer les conditions d'admission.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20,000,000

διηρημένον εἰς 80,000 μετοχὰς πρὸς φρ. χρ. 250 ἑκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ζαφ. Κ. Μάτσας, Γεν. Διευθ. Τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ἰωάννης Ἐσταξιάς, ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΛΗ

Ε. BOWRON, διευθυντὴς τοῦ ἐν ἑν Λονδίῳ οὔκου Trauetsetlo.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

BARON EMILE BEAUMONT ERLANGER, τραπεζίτης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ, τραπεζίτης.

Δ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

ΣΤΕΦ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, ἐντιπρόεδρος τῆς Τρ. Ἀθηνῶν.

Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ,

Ι. ΣΟΛΩΝ,

Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

CHARLES R. WEHRUNG, ἀντιπρόσωπος τῆς Banque de l'
Union Parisien.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφ. Μάτσας Δ. Ἡλιόπουλος καὶ Στέφ. Φραγκιάδης.

Γεν. κὸς Γραμματεῖς : Δημ. Α. Γαλανόπουλος

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Εἰς Πάτρας, Πύργον, Αἴγιον, Καλάμας, Ἀργοστόλιον, Ζάκυνθον,
Μάραθον, Μεσσήνην, Μεγαλᾶ, Πύλον, Ζαχάριω, Ἀγουλινί-
τσαν, Ἀμαλιάδα, Λεχαῖνᾶ, Κιάτον, Κορώνην, Φιλιατρᾶ, Γύ-
θειον, Ξυλόκαστρον, Κρικεύκιον, Κυλαρισίαν, Βασιλικὴν
(Λευκάδος).

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία ἐν γίνετῃ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς στα-
φίδος. Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχρῶσ σταφιδοκάρπου, ἀποταμιευομένων
εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς, μέχρι τῶν $\frac{7}{10}$ τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τόκῳ
οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6 % ἑτησίως.

Ἄγορὰ προσφερομένων αὐτῇ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ὠρισμένας
ἐν τῇ συμβάσει τιμὰς πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατωτέρου ὁρίου τιμῆς.

Διαφήμησις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγοράς πρὸς ἐπαύξησιν
τῆς σημερινῆς καταναλώσεως κλπ. κλπ.

